

ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย
: ศึกษากรณี ผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ร้อยตำรวจโท ธรรมนูญ โอทอง

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสังคมวิทยามหาบัณฑิต

สาขาวิชาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2543

ISBN 974-346-576-6

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

VALUES AND REGIONAL CULTURE RELATED TO HOMICIDE :
A CASE STUDY OF CONVICTS IN NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

POLICE LIEUTENANT NATTAWIT O-THONG

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Art in Sociology

Department of Sociology and Anthropology

Faculty of Political Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2000

ISBN 974-346-576-6

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิด
	ฐานฆ่าคนตาย : ศีกากรณี ผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราช
โดย	ร้อยตำรวจโท ธีรวิทย์ โอบทอง
ภาควิชา	สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์จตุรรัตน์ เอื้ออำนวย

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยวัฒน์ คำชู)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.งามพิศ สัตย์สงวน)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(อาจารย์จตุรรัตน์ เอื้ออำนวย)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สุพัตรา สุภาพ)

สภามหาวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ณัฐวิทย์ โอทอง, ร.ต.ท. : ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดฐานฆ่า
 คนตาย: ศึกษากรณีผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราช. (VALUES AND REGIONAL CULTURE
 RELATED TO HOMICIDE: A CASE STUDY OF CONVICTS IN NAKHON SI THAMMARAT
 PROVINCE) อ. ที่ปรึกษา : อาจารย์จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 218 หน้า. ISBN 974-346-576-6.

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นกับ
 การกระทำความผิดฐานฆ่าคนตายของผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อหาสาเหตุทางสังคมในการกระทำ
 ความผิดฐานฆ่าคนตาย ซึ่งทำการศึกษาผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายและพยายามฆ่าในเรือนจำใน
 จังหวัดนครศรีธรรมราช 3 แห่ง คือ เรือนจำกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช เรือนจำจังหวัดทุ่งสง และเรือนจำจังหวัด
 ปากพนัง ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 200 คน นอกจากนี้ยังได้ทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก
 (In-depth Interview) ผู้ต้องขัง 10 ราย เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Information) มาประกอบ
 การวิเคราะห์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ การทดสอบ
 ความสัมพันธ์ด้วย ค่าไคสแควร์ (Chi-square) โดยใช้ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 สำหรับข้อมูล
 เชิงปริมาณและวิเคราะห์เนื้อหา สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการศึกษาพบว่า ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความ
 ผิดฐานฆ่าคนตาย ได้แก่ ความรักในศักดิ์ศรี ความภูมิใจในท้องถิ่น ความนิยมเล่นการพนันขั้นต่อ ความมีใจเป็น
 นักร้อง ความนิยมแก้ข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง และความรู้สึกเป็นปฏิบัติต่อข้าราชการและคนต่างถิ่น ส่วน
 ความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความผิด

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

สาขาวิชา สังคมวิทยา

ปีการศึกษา 2543

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

41811203024 : MAJOR SOCIOLOGY

KEY WORD: HOMICIDE / VALUES AND REGIONAL CULTURE / NAKHON SI THAMMARAT

NATTAWIT O-THONG, POL.LT. : VALUES AND REGIONAL CULTURE RELATED TO HOMICIDE: A CASE STUDY OF CONVICTS IN NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE. THESIS ADVISOR : LECTURER JUTHARAT UA-AMNOEY, 218 pp. ISBN 974-346-576-6.

The objective of this research is to study values and regional culture which related to homicide of convicts who were murderers in Nakhon Si Thammarat Province. Questionnaires were used to collect data from sample of 200 convicts who were murderers and are committed in Central Prison of Nakhon Si Thammarat Province, Prison of Thongsong Province and Prison of Pakpanang Province, expect these 10 convicts from interested murderers are interviewed in-depth. In analyzing quantitative data, percentage and mean are used. In order to study the relationship between variables, the Chi-square is used of the level of significance 0.05

The results of the study are found that the values and regional culture which related to the strength of homicide are dignity, pride of homeplace, fanatic in gamble, toughness, self esteem in solving dispute and hostility to government officers and outsiders but not related to the insecurity in life and property.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Department of Sociology and Anthropology

Field of study Sociology

Academic year 2000

Student's signature

Advisor's signature

Co-advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คงสำเร็จลงไม่ได้หากไม่ได้รับความช่วยเหลือ คุณดูแล แนะนำ และคอยให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งของ อาจารย์ จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์อย่างสม่ำเสมอ ขอบพระคุณอย่างสูงสำหรับคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.งามพิศ สัตย์สงวน หัวหน้าภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ซึ่งคอยให้ คำแนะนำการศึกษาวิจัยในเชิงมานุษยวิทยา และ รองศาสตราจารย์ สุพัตรา สุภาพ ผู้ให้คำปรึกษา ในเรื่องปัญหาสังคมและค่านิยมของชาวนครศรีธรรมราช ได้เป็นอย่างดี รวมทั้งได้เสียสละเวลาในการตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จเป็นรูปเล่ม

ขอกราบขอบพระคุณ พันตำรวจเอกสุวิทย์ โอิทอง อาจารย์ณัตตินา โอิทอง ที่ให้ชีวิต การสนับสนุน ช่วยเหลือให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา และขอบพระคุณอย่างสูงต่อ คุณอาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้การช่วยเหลือในการประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยอันถือเป็นสิ่งที่มีคุณค่าสูงยิ่ง

ขอบพระคุณคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และสถาบัน ราชภัฏจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่คอยให้ช่วยเหลือ ให้ความรู้ระหว่างการศึกษาวิจัยในจังหวัด นครศรีธรรมราช ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ใน ตำรวจภูธรจังหวัดนครศรีธรรมราช สำนักงาน อัยการจังหวัด จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่สนับสนุนข้อมูล สถิติประกอบการศึกษา และ ขอบพระคุณกรมราชทัณฑ์ โดยเฉพาะเรือนจำกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช เรือนจำจังหวัดทุ่งสง และเรือนจำจังหวัดปากพนัง ที่ให้ความร่วมมือในการเข้าทำการศึกษาวิจัย และผู้ต้องขังทุกท่านที่ ได้เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์

ท้ายนี้ขอขอบคุณชาวจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อน ๆ สาขาวิชาอาชีวศึกษา และงานยุติธรรม ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่คอยให้กำลังใจและแ่ก่คิดที่ดี

ร้อยตำรวจโทสุวิทย์ โอิทอง

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อวิทยานิพนธ์.....	ง
บทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรม	7
สาเหตุของการฆาตกรรม	11
ความหมายของวัฒนธรรมและค่านิยม	16
ความหมายของค่านิยม.....	16
ลักษณะของค่านิยม.....	18
ความหมายของวัฒนธรรม.....	19
ลักษณะของวัฒนธรรม.....	20
องค์ประกอบของวัฒนธรรม	25
วัฒนธรรมหลักและวัฒนธรรมย่อย	26
ทฤษฎีอธิบายสาเหตุการกระทำความผิดตามหลักสังคมวิทยา.....	28
ทฤษฎีสภาพไร้บรรทัดฐาน.....	28
ทฤษฎีวัฒนธรรมรอง.....	33
ทฤษฎีลักษณะที่แตกต่างกัน.....	34
ทฤษฎีชนชั้นต่ำ	35
ทฤษฎีความขัดแย้งทางวัฒนธรรม.....	36
ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราช	37

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
สภาพภูมิประเทศของจังหวัดนครศรีธรรมราช	44
ขนาดและที่ตั้ง	44
ลักษณะภูมิประเทศ	45
สภาพการปกครองและสังคมทั่วไป	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ6
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48
กรอบแนวคิดในการวิจัย	57
สมมติฐานการวิจัย	58
นิยามศัพท์	59
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	63
รูปแบบการวิจัย	63
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	63
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	66
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	68
การทดสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของเครื่องมือวัด	70
เกณฑ์เทียบระดับความคิดเห็น	73
การวิเคราะห์ข้อมูล	74
บทที่ 4 ผลการวิจัย	77
ผลการวิเคราะห์	78
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	78
ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราช	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ5
ข้อมูลเพิ่มเติมจากแบบสอบถาม	111
ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังเป็นรายบุคคลแบบเจาะลึก	114
บทที่ 5 การพิสูจน์สมมติฐานและอภิปรายผลการวิจัย	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ
การพิสูจน์สมมติฐานของการวิจัย	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ..	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ2
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม	134
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	181
สรุปข้อมูลทั่วไปของประชากรกลุ่มตัวอย่าง	183

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
สรุปผลข้อมูลการทดสอบสมมติฐาน	184
ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการวิจัย	186
ข้อเสนอแนะ	187
รายการอ้างอิง	190
ภาคผนวก	194
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	218

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงสถิติการเกิด-จับคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ใน 14 จังหวัดภาคใต้ เมื่อปี พ.ศ. 2541	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ
ตารางที่ 2 แสดงสถิติความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย เปรียบเทียบกับคดีอาญาทั้งหมดใน จังหวัดนครศรีธรรมราช ในช่วงปี พ.ศ. 2535-2541	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ
ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผู้ต้องขังซึ่งเป็นประชากรทั้งหมดและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ
ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง...	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ
ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของประวัติการกระทำความผิดของกลุ่มตัวอย่าง	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ
ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรักในศักดิ์ศรี	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ
ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความภูมิใจในท้องถิ่นตน	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ
ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความนิยมในการพนันขั้นต่อ .	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ
ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความมีใจเป็นนักเลง...	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ
ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน.....	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ
ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความนิยมในการ ระวังข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง.....	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ
ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรู้สึกเป็นปฏิบัติต่อข้าราชการ หรือคนต่างถิ่น.....	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ
ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของฐานความผิด	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ
ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของอาวุธที่ใช้ในการกระทำความผิด	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ
ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นสาเหตุ ในการฆาตกรรม.....	ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาวิจัย. **ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ**

ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ

ตารางที่ 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตาม

ความรักศักดิ์ศรีในแต่ละด้าน **ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ**

ตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตาม

ความรักศักดิ์ศรี ในภาพรวม..... **ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ**

ตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตาม

ความภูมิใจในท้องถิ่น ในแต่ละด้าน..... **ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ**

ตารางที่ 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตาม

ความภูมิใจในท้องถิ่น ในภาพรวม..... **ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ**

ตารางที่ 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตาม

ความนิยมในการพนันขั้นต่อ ในแต่ละด้าน **ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ**

ตารางที่ 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตาม

ความนิยมในการพนันขั้นต่อ ในภาพรวม..... **ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ**

ตารางที่ 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตาม

ความมีใจเป็นนักเลง ในแต่ละด้าน **ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ**

ตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตาม

ความมีใจเป็นนักเลง ในภาพรวม..... **ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ**

ตารางที่ 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความรู้สึก

ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในแต่ละด้าน..... **ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ**

ตารางที่ 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความรู้สึก

ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในภาพรวม **ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ**

ตารางที่ 27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตาม

ความนิยมในการแก้ข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง ในแต่ละด้าน .**ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่**

คั่นหนังสือ

ตารางที่ 28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตาม

ความนิยมในการแก้ข้อพิพาทขัดแย้ง ในภาพรวม.. **ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ**

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

- ตารางที่ 29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตาม
ความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น ในแต่ละด้าน**ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนด
ที่คั่นหนังสือ**
- ตารางที่ 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตาม
ความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น ในภาพรวม**ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่
คั่นหนังสือ**
- ตารางที่ 31 แสดงผลสรุปของการพิสูจน์สมมติฐานในการศึกษา... **ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่น
หนังสือ**
- ตารางที่ 32 แสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านความรักในศักดิ์ศรี **ผิดพลาด! ไม่ได้
กำหนดที่คั่นหนังสือ**
- ตารางที่ 33 แสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านความภูมิใจในท้องถิ่น..... **ผิดพลาด! ไม่ได้
กำหนดที่คั่นหนังสือ**
- ตารางที่ 34 แสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านความนิยมในการพนันขั้นต่อ **ผิดพลาด! ไม่
ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ**
- ตารางที่ 35 แสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านความมีใจเป็นนักเลง **ผิดพลาด! ไม่ได้
กำหนดที่คั่นหนังสือ**
- ตารางที่ 36 แสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านความรู้สึกปลอดภัยในชีวิต
และทรัพย์สิน **ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ**
- ตารางที่ 37 แสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านความนิยมในการระงับข้อพิพาทขัดแย้ง
ด้วยตนเอง **ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ**
- ตารางที่ 38 แสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการ
หรือคนต่างถิ่น..... **ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่นหนังสือ**
- ตารางที่ 39 แสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยรวมทั้งฉบับ.. **ผิดพลาด! ไม่ได้กำหนดที่คั่น
หนังสือ**

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

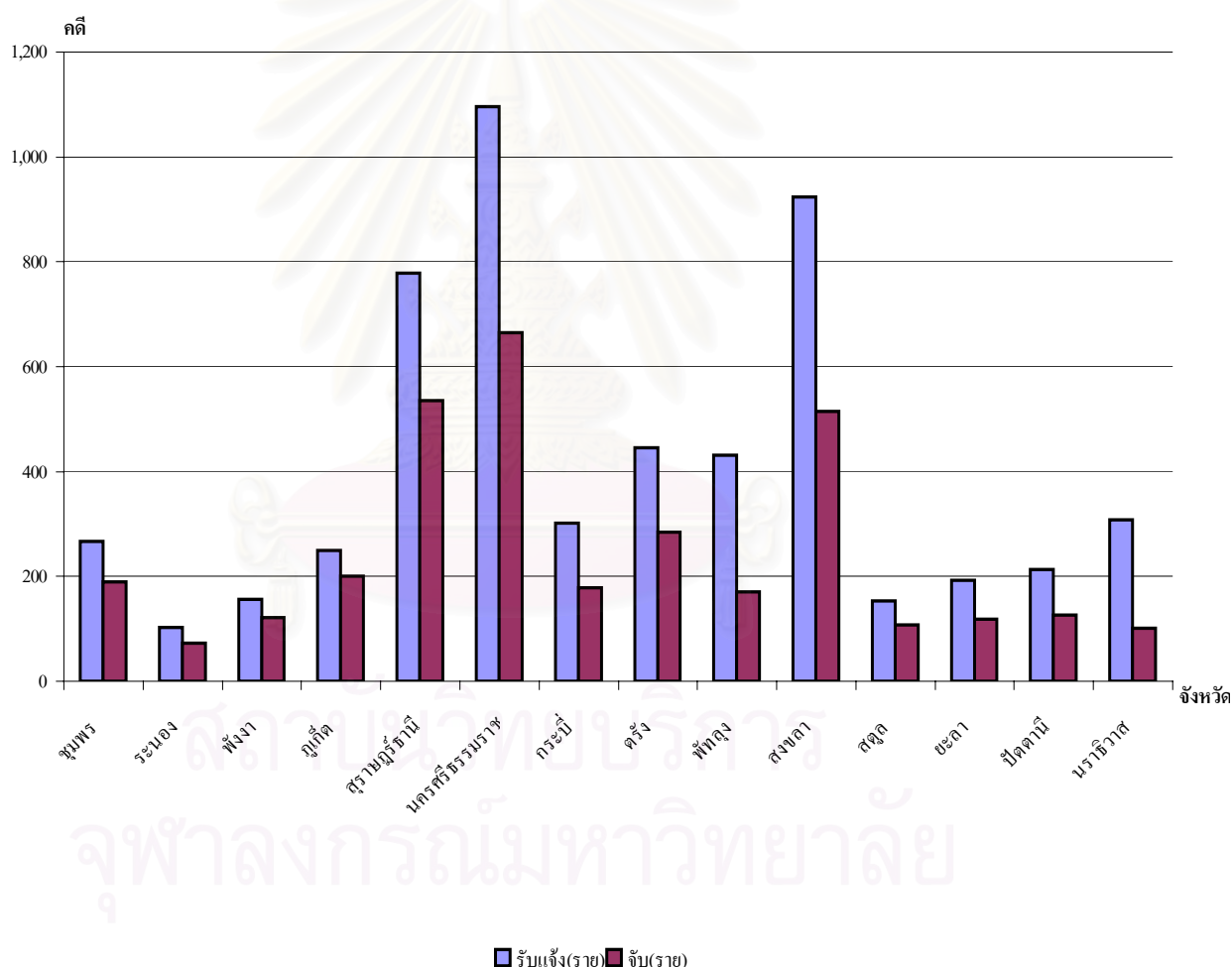
อาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ทางสังคม (Social Phenomena) ที่เกิดขึ้นคู่กับชุมชนและบรรทัดฐานของสังคม (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2541: 6) ยิ่งการเปลี่ยนแปลงทางสังคมมีความซับซ้อนมากเพียงใด อาชญากรรมก็ทวีความรุนแรงมากขึ้นเสมือนหนึ่งเป็นเงาของสังคม อาชญากรรมจึงเป็นปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องมาจากอดีตจนถึงปัจจุบันและจะส่งผลกระทบต่อไปสู่นาคต กล่าวได้ว่าอาชญากรรมเป็นโรคภัยของสังคมที่คอยรังควาญความเป็นปกติของทุกสังคม

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์และโลกไร้พรมแดน ทำให้สังคมมีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สังคมไทยก็ได้รับผลจากกระแสการเปลี่ยนแปลงของยุคโลกาภิวัตน์เช่นเดียวกัน ดังจะเห็นว่ามี การแก้ไขรัฐธรรมนูญ การปฏิรูปองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน โดยนำเอาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในชีวิตประจำวันมากขึ้น ขณะเดียวกัน การเพิ่มของจำนวนประชากรก็มากขึ้น ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านการเมืองการปกครอง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม ทำให้การแข่งขันเป็นไปอย่างรุนแรง อาชญากรรมจึงมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของสังคมที่เปลี่ยนไป ถึงแม้ว่าอาชญากรรมจะเป็นเรื่องธรรมดาที่เกิดขึ้นในทุกสังคมหรือชุมชน แต่อาชญากรรมก็เป็นปัญหาทางสังคมที่ทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณและกำลังพลในการควบคุม ป้องกัน ลงโทษ และแก้ไข โดยเฉพาะความผิดฐานฆ่าคนตายนับว่าเป็นอาชญากรรมพื้นฐาน (Conventional Crime) ที่เกิดขึ้นมาตั้งแต่อดีต (สุพจน์ สุโรจน์, 2525: 53) คอยคุกคามความสงบสุขของสังคม สร้างความเดือดร้อน สะเทือนขวัญต่อสมาชิกในสังคม ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมทางสังคม บั่นทอนการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และส่งผลให้ภาพพจน์ของสังคมหรือชุมชนนั้น ๆ เสียหาย

นครศรีธรรมราชมีความเก่าแก่ทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์มาไม่ต่ำกว่า 1,800 ปี (จังหวัดนครศรีธรรมราช, 2527: 17) มีค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะสืบทอดเรื่อยมา ขณะเดียวกันก็ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์และวัฒนธรรมเมืองหลวง เป็นเหตุให้เกิดการปะทะกันระหว่างวัฒนธรรมเก่าที่ตกค้างอยู่กับวัฒนธรรมใหม่ที่เข้ามาอย่างรวดเร็ว ประกอบกับลักษณะของสังคมไทยที่มีโครงสร้างแบบหลวม ๆ (สุพัตรา สุภาพ, 2541ก: 30) ส่งผลต่อสภาพอาชญากรรมในจังหวัดให้มีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะคดีอาญาในกลุ่มความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ หากเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นใน

ภาคใต้ทั้ง 14 จังหวัดแล้ว นับว่าจังหวัดนครศรีธรรมราชมีสถิติคดีอาญาในกลุ่มนี้สูงและอยู่ในอันดับต้น ๆ ของภาคใต้ ในปี พ.ศ. 2541 จังหวัดนครศรีธรรมราชมีสถิติคดีอาญาในกลุ่มความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศเกิดขึ้นสูงที่สุด ดังปรากฏตามแผนภูมิแท่งแสดงสถิติการเกิด-จับคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ใน 14 จังหวัดภาคใต้ เมื่อปี พ.ศ. 2541

ตารางที่ 1 แสดงสถิติการเกิด-จับคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ใน 14 จังหวัดภาคใต้ เมื่อปี พ.ศ. 2541

ที่มา: ข้อมูลจาก www.geocities.com เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ.2542

จากแผนภูมิดังกล่าวข้างต้น เมื่อศึกษาโดยละเอียดพบว่าความผิดในกลุ่มชีวิต ร่างกาย และเพศของจังหวัดนครศรีธรรมราชในรอบปี พ.ศ. 2541 มีจำนวน 1,096 คดี เป็นสถิติอาชญากรรมที่สูงที่สุดในภาคใต้ และถ้าพิจารณาเฉพาะในความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย โดยไม่รวมความผิดเกี่ยวกับเพศแล้ว พบว่าจังหวัดนครศรีธรรมราชประสบปัญหาอาชญากรรมที่มีความรุนแรงมากกว่าจังหวัดอื่น ๆ อย่างผิดปกติเกินกว่าที่จะเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมทั่วไป จากข้อมูลสถิติความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายของตำรวจภูธรจังหวัดนครศรีธรรมราชในช่วง พ.ศ. 2535-2541 จังหวัดนครศรีธรรมราชมีสถิติคดีอาญาในกลุ่มความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายเพิ่มขึ้น โดยมีจำนวนคดีที่เกิดขึ้นเฉลี่ยเป็น 1 ใน 3 ของสถิติคดีอาญาที่เกิดขึ้นทั้งหมดในจังหวัด ดังปรากฏตามตารางแสดงสถิติความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย เปรียบเทียบกับคดีอาญาทั้งหมดในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 2 แสดงสถิติความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย เปรียบเทียบกับคดีอาญาทั้งหมดในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในช่วงปี พ.ศ. 2535-2541

ความผิด	พ.ศ. 2535	พ.ศ. 2536	พ.ศ. 2537	พ.ศ. 2538	พ.ศ. 2539	พ.ศ. 2540	พ.ศ. 2541
ความผิดเกี่ยวกับ ชีวิตและร่างกาย	764	773	779	708	784	901	908
คดีอาญาทั้งหมด	2,086	2,274	2,372	2,291	2,314	2,434	2,859
คิดเป็นร้อยละ	36.62	33.99	32.84	30.90	33.88	37.01	31.75

ที่มา: ข้อมูลจากงานสอบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนครศรีธรรมราช

จากสถิติคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย เปรียบเทียบกับสถิติคดีอาญาทั้งหมดในจังหวัดนครศรีธรรมราชช่วงปี พ.ศ. 2535-2541 ดังกล่าวข้างต้น สร้างความวิตกกังวลและหวาดกลัวต่อผู้ที่ได้รับข้อมูลอาชญากรรมดังกล่าว จนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อชาวนครศรีธรรมราช และตีตราชาวนครศรีธรรมราชว่าเป็นเมืองคนดุ เป็นนักเลงหัวหมอ ชอบการทะเลาะวิวาทอย่างรุนแรง ก่อปัญหาอาชญากรรมที่รุนแรงโดยเฉพาะในความผิดฐานฆ่าผู้อื่น ทำให้ภาพพจน์ของจังหวัดนครศรีธรรมราชเกิดความเสียหายอย่างรุนแรง บั่นทอนการพัฒนาจังหวัดทั้งในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการเมืองให้มีความเจริญทัดเทียมกับจังหวัดอื่น

สาเหตุการกระทำคามผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นผลจากหลายปัจจัยประกอบกัน จำเป็นต้องนำความรู้จากหลากหลายสาขาวิชามาใช้ในเชิงสหวิทยา (Interdisciplinary) ซึ่งหากมองปัญหาการฆ่าคนตายในเชิงสังคมวิทยาแล้ว นับว่าค่านิยมและวัฒนธรรมเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่ง ทั้งนี้เนื่องจากในอดีตจังหวัดนครศรีธรรมราชเคยเป็นประเทศราชมีการปกครองตนเองอย่างอิสระ จนกระทั่งมีการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองในสมัยรัชกาลที่ 5 นครศรีธรรมราชก็ยังเป็นมณฑลปกครองจังหวัดสงขลา จังหวัดพัทลุง และหัวเมืองแขกทั้ง 7 (ณรงค์ นุ่นทอง, 2528: 21-32) เป็นเหตุให้ชาวนครศรีธรรมราชเป็นผู้รักในศักดิ์ศรีและย้ำความเป็นอิสระของตน อีกทั้งการแพร่ระบาดของลัทธิสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ที่ทำลายความสมานฉันท์และความมั่นคง จนเป็นเหตุให้ชาวนครศรีธรรมราชมีทัศนคติไม่ดีต่อข้าราชการ และหันมาตัดสินปัญหาข้อพิพาทหรือข้อขัดแย้งต่าง ๆ ด้วยตนเอง จากมูลเหตุและปัจจัยทางสังคมเหล่านี้ต่างเป็นปัจจัยที่ทำให้ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราชขัดแย้งกับวัฒนธรรมหลักของสังคมไทยและทำให้ความผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราชรุนแรงและสะท้อนขวัญต่อบุคคลที่พบเห็นทั่วไป

การกระทำคามผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นปัญหาสังคมที่สั่งสมมาตั้งแต่อดีตที่สร้างความเดือดร้อน หวาดกลัวต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ทั้งของผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราชและบุคคลทั่วไปที่เข้ามาประกอบภารกิจในจังหวัด ผู้ที่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารอาชญากรรม หรือนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ส่งผลให้ภาพรวมของจังหวัดเกิดความเสียหาย ผู้วิจัยในฐานะที่กำเนิดในจังหวัดนครศรีธรรมราช และปัจจุบันได้มารับราชการในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความสนใจและเล็งเห็นถึงความสำคัญ ของปัญหาการกระทำคามผิดฐานฆ่าคนตายซึ่งเป็นอาชญากรรมที่มีความรุนแรงสะท้อนขวัญ จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาปรากฏการณ์ดังกล่าวในมิติต่าง ๆ อย่างลึกซึ้ง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งความสนใจปัญหาการเกิดคดีฆ่าคนตายในเชิงอาชญาวิทยาสังคมวิทยา(Criminal Sociology) โดยให้ความสำคัญในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่น กับความรุนแรงในการกระทำคามผิดฐานฆ่าคนตายของผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราชว่าจะมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ ในรูปแบบใด เพื่อแสวงหาแนวทาง มาตรการในการป้องกัน แก้ไข บำบัดผู้กระทำคามผิดในจังหวัดนครศรีธรรมราชให้กลับเข้าสู่สังคมปกติได้ และยังเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ทางสังคมวิทยาและอาชญาวิทยาในระดับท้องถิ่นซึ่งยังขาดแคลนและจำเป็นอย่างยิ่งในการนำไปกำหนดนโยบาย แนวปฏิบัติในระดับจังหวัดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาเรื่องค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำ ความผิดฐานฆ่าคนตายของผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราชครั้งนี้ มุ่งศึกษาในประเด็นปัญหาที่สำคัญดังนี้

1. เพื่อศึกษาค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำ ความผิดฐานฆ่าคนตายของผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาสาเหตุ รูปแบบในการกระทำ ความผิดฐานฆ่าคนตายของผู้ต้องขัง ในจังหวัดนครศรีธรรมราช
3. เพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขและมาตรการป้องกันการกระทำ ความผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำ ความผิดฐานฆ่าคนตาย ศึกษากรณีผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราช” นั้น ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตในการวิจัยไว้ดังนี้

กลุ่มประชากรที่อยู่ในขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย ตามประมวลกฎหมายอาญา ภาค 2 ความผิด ลักษณะ 10 ความผิดเกี่ยวกับชีวิต และร่างกาย หมวด 1 ความผิดต่อชีวิต มาตรา 288-291 ความผิดฐานฆ่าคนตาย ประกอบ มาตรา 80 การพยายามกระทำความผิด (นคร พจนวรรณพงษ์ และ พลประสิทธิ์ ฤทธิ์รักษา: 2538, 34, 96-97) ซึ่งศาลจังหวัดพิพากษาให้จำคุกในความผิดดังกล่าวและผู้ต้องขังถูกควบคุมตัวในเรือนจำจังหวัดในจังหวัดนครศรีธรรมราช 3 แห่งด้วยกันคือ เรือนจำกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช เรือนจำจังหวัดทุ่งสง และ เรือนจำจังหวัดปากพนัง

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งสนใจศึกษาเฉพาะค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นบางลักษณะ ซึ่งเป็นลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวนครศรีธรรมราช และน่าจะมีความสัมพันธ์กับการกระทำ ความผิดฐานฆ่าคนตาย ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ทำการศึกษา ได้แก่

1. ความรักในศักดิ์ศรี
2. ความภูมิใจในท้องถิ่น
3. ความนิยมในการพบนั่นหันต่อ
4. ความมีใจเป็นนักเลง
5. ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
6. ความนิยมในการแก้ข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง
7. ความรู้สึกเป็นปฏิบัติต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงค่านิยม วัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราช ที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดฐานฆ่าคนตายของผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราช
2. ทราบถึงสาเหตุ รูปแบบในการกระทำความผิดฐานฆ่าคนตายของผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราช
3. เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหการกระทำความผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราช
4. พัฒนาองค์ความรู้ทางอาชญาวิทยาและสังคมวิทยาในระดับท้องถิ่น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรม

การศึกษสาเหตุการเกิดอาชญากรรมจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำความเข้าใจความหมายของคำว่า “อาชญากรรม” เสียก่อน ทั้งนี้เนื่องจากอาชญากรรมเป็นปัญหาสังคมที่ศึกษากันในหลายสาขาวิชา ในแต่ละสาขาวิชาจะให้นิยามความหมายของคำว่า “อาชญากรรม” แตกต่างกันไป อีกทั้งการศึกษาอาชญากรรมในสาขาอาชญาวิทยาเป็นการนำความรู้จากแขนงวิชาต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในลักษณะสหวิทยา (Interdisciplinary) (Frank, 1996: 14) ดังนั้นเพื่อให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความเข้าใจในความหมายของอาชญากรรมในทิศทางเดียวกัน จึงขอกล่าวถึงความหมายของอาชญากรรมโดยสรุปดังนี้

เจฟเฟอริ (Jeffery, 1990: 6-7) กล่าวถึงความหมายของคำว่า “อาชญากรรม” ว่าถูกกล่าวถึงใน 2 ลักษณะ ที่แตกต่างกันคือ

1. มุมมองของนักกฎหมาย ถือว่า “อาชญากรรม” เป็นการกระทำหรือพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนหรือละเมิดกฎหมายและต้องมีการลงโทษจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ดังนั้นถ้าไม่มีกฎหมายก็ไม่มีอาชญากรรม และ

2. ในมุมมองของนักอาชญาวิทยา หรือ นักสังคมวิทยา ถือว่า “อาชญากรรม” เป็นการกระทำหรือพฤติกรรมที่ละเมิดต่อวัฒนธรรมหรือบรรทัดฐานของสังคม ซึ่งนักสังคมศาสตร์ให้ความสำคัญต่อปัญหาอาชญากรรมในเรื่องของกระบวนการหรือกลไกในการควบคุมทางสังคม และวิธีปฏิบัติที่ถูกต้องตามบรรทัดฐานทางสังคม ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลไกในการควบคุมทางสังคม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากนิยามของ เจฟเฟอรรี่ สอดคล้องกับ ซาย เสวิกุล (2519: 14) ให้คำจำกัดความของ “อาชญากรรม” ไว้ 2 นัย คือ การพิจารณาทางด้านกฎหมายอย่างหนึ่งและการพิจารณาทางด้านสังคมอีกอย่างหนึ่ง กล่าวคือ

อาชญากรรมทางด้านกฎหมาย (Legal Approach) คือ การกระทำอันเป็นการละเมิด ฝ่าฝืน หรือขัดกับข้อกฎหมายที่วางไว้

อาชญากรรมทางด้านสังคม (Sociological Approach) คือการเพ่งเล็งถึงความขัดแย้งระหว่างบุคคลและสังคมหลัก และพิจารณาว่าการกระทำที่ฝ่าฝืน หรือขัดแย้งกันนั้นเกิดขึ้นอย่างไร อะไรเป็นปัจจัยที่มีส่วนให้บุคคลนั้นไม่สามารถปรับปรุง หรือปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับกฎหมายได้

ซัทเธอร์แลนด์ และ เครสเซย์ (Sutherland and Cressey, 1978: 4-5) กล่าวถึงอาชญากรรม ว่าเป็นพฤติกรรมที่ละเมิดกฎหมายซึ่งออกโดยรัฐ ถ้าพฤติกรรมหรือการกระทำใด ๆ ถึงแม้จะผิดศีลธรรมอันดี เป็นการกระทำที่ไม่สุภาพ หยาบช้ำ ต่ำทราม หรือขัดต่อจารีตประเพณีอันดีงามสักเพียงใดก็ตาม หากไม่มีกฎหมายซึ่งออกโดยรัฐบัญญัติว่าเป็นความผิด พฤติกรรมนั้นก็ไม่ใช่อาชญากรรม คำนียามดังกล่าว อัณณพ ชูบำรุง (2532: 3) มีความเห็นว่าเป็นการให้ความหมายของอาชญากรรมในเชิงกฎหมาย นอกจากนี้ซัทเธอร์แลนด์และเครสเซย์ยังได้อธิบายเพิ่มเติมต่อไปอีกว่า ลักษณะของอาชญากรรมจะต้องประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 7 ประการ คือ

1. ก่อนจะเรียกพฤติกรรมใดว่าเป็นอาชญากรรมจะต้องมีองค์ประกอบภายนอกที่เป็นอันตราย ซึ่งกระทบกระเทือนต่อสังคมและความสงบโดยรวม
2. ภัยอันตรายที่เกิดขึ้นต้องมีบทบัญญัติแห่งกฎหมายรองรับว่าเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้อย่างชัดเจน พฤติกรรมที่ละเมิดต่อศีลธรรมของสังคมอาจจะไม่เป็นอาชญากรรมเสมอไปหากไม่มีกฎหมายกำหนดไว้ และกฎหมายจะไม่สามารถมีผลลงโทษกับการกระทำผิดดังกล่าวย้อนหลังก่อนที่จะออกกฎหมายมาบังคับใช้
3. ต้องมีการกระทำหรือผลผลิต ถึงแม้การกระทำนั้นจะเป็นไปด้วยความตั้งใจหรือประมาทก็ตาม และผลของการกระทำส่งผลให้เกิดอันตรายขึ้นมา เช่น ถ้าใครถูกบังคับให้เหนียวไถปิ่น จนกระสุนถูกบุคคลอื่นถึงแก่ความตายไม่ถือว่าการกระทำนั้นเป็นอาชญากรรม

4. ต้องมีการคิดวางแผนหรือมีความตั้งใจที่จะประกอบอาชญากรรมขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งความตั้งใจในการประกอบอาชญากรรมกับแรงจูงใจมีความหมายที่แตกต่างกัน ความตั้งใจเป็นการปฏิบัติอย่างจงใจเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ส่วนแรงจูงใจเป็นผลของการกระทำ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

5. ความตั้งใจที่จะกระทำความผิดกับการกระทำจะต้องมีความสอดคล้องกัน

6. อันตรายที่เป็นข้อห้ามของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ได้เกิดขึ้นอย่างมีความสมเหตุสมผลกับการกระทำอย่างตั้งใจ

7. จะต้องมีการบัญญัติโทษแห่งการกระทำนั้น อาชญากรรมต้องเป็นพฤติกรรมที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าเป็นความผิด ซึ่งโทษที่จะลงแก่อาชญากรผู้กระทำความผิดจะต้องเป็นโทษตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

แนทเลอร์ (Nettler อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2541: 1) กล่าวถึงอาชญากรรมในแง่ของกฎหมายว่า “อาชญากรรม” หมายถึง การกระทำที่เจตนาฝ่าฝืนกฎหมายอาญา ทำการล่อลวงละเมิดโดยปราศจากการป้องกันหรือขอลุแกโทษก่อนกระทำ และจะต้องถูกลงโทษโดยรัฐ

คอร์นและแม็คคอรัลลี (Korn และ McCorkle อ้างถึงใน เสริน ปุณณะหิตานนท์, 2533: 60) กล่าวว่าอาชญากรรม คือการกระทำหรือการละเว้นการกระทำ (ไม่กระทำ) ของบุคคลหนึ่งยังผลให้เขาต้องถูกลงโทษโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีสิทธิอำนาจในการควบคุมทางการเมืองอย่างต่อเนื่องเหนืออาณาเขตที่เขาอาศัยอยู่

โทมัส (Thomas อ้างถึงใน เสริน ปุณณะหิตานนท์, 2533: 59-60) ให้คำนิยามไว้ว่า “อาชญากรรม” คือ การกระทำที่เป็นปฏิปักษ์ต่อความเป็นปึกแผ่นของกลุ่ม ซึ่งสมาชิกในกลุ่มต่างถือกันว่าเป็นความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตของพวกเขา ซึ่งคำนิยามดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจาก เซลลิน (Sellin)

อรัญ สุวรรณบุปผา (2518: 19) ได้ให้คำนิยามของ “อาชญากรรมว่า” เป็นปรากฏการณ์อย่างหนึ่งของสังคมที่เกิดขึ้น โดยการกระทำของบุคคล ซึ่งการกระทำนั้น ๆ กฎหมายได้บัญญัติเป็นข้อห้ามและถือกันว่าเป็นความผิด ซึ่งผู้กระทำความผิดจะต้องได้รับโทษ

เสริน ปุณณะหิตานนท์ (2533: 51) กล่าวถึง “อาชญากรรม” ว่าเป็นการกระทำที่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องให้เกิดความเจ็บปวดเสียหายแก่บุคคล เป็นการกระทำที่ผิดไปจากข้อตกลงของชุมชน ซึ่งข้อตกลงนั้นก็แล้วแต่ชุมชนนั้น ๆ จะได้ตกลงกันได้ อย่างไรก็ตามเมื่อมีการกระทำที่ล่วงละเมิดหรือกระทำการเกินเลยไปก็ถือว่าเป็นความผิด แม้ว่าการกระทำบางอย่างจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายก็ถือว่าเป็นการกระทำผิด เพราะเป็นการผิดข้อตกลงที่ได้มีการตกลงกันได้ เช่น การเล่นเกมพนัน ไฮโล เป็นต้น ซึ่งในตัวของมันเองแล้วไม่ถือว่าเป็นความผิดและไม่เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใด การเสพยยาเสพติด การค้าประเวณี ซึ่งเจ้าตัวเต็มใจเองแต่การกระทำดังกล่าวนี้เป็นเรื่องต้องห้าม เพราะเรื่องดังกล่าวเป็นต้นเหตุที่นำไปสู่ปัญหาอาชญากรรมในอนาคต

จากนิยามความหมายของคำว่า “อาชญากรรม” ดังกล่าวข้างต้น พฤติกรรมของอาชญากรเกี่ยวข้องหรือเกิดจากปัจจัยหลักที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้ (เสริน ปุณณะหิตานนท์, 2533: 61 และ อรรถนพ ชูบำรุง, 2532: 81)

1. ค่านิยมอันเป็นที่ยึดถือของกลุ่มหรือคนบางคนในกลุ่มที่เป็นผู้ที่มีความสำคัญทางการเมือง
2. เกี่ยวข้องกับการแยกตัวหรือการขัดแย้งทางวัฒนธรรมกับบางส่วนของกลุ่ม ทำให้สมาชิกบางคนในกลุ่มไม่ยอมรับค่านิยมที่มีอยู่หรือยอมรับน้อยกว่าเดิมมาก จนเป็นผลทำให้เกิดอันตรายแก่กลุ่มได้
3. เกี่ยวข้องกับการใช้วิธีการต่อสู้เพื่อบีบบังคับให้เกิดความถูกต้องระหว่างฝ่ายที่ยึดถือค่านิยมและฝ่ายที่ละเมิดค่านิยม

กล่าวโดยสรุปว่า “อาชญากรรม” คือ พฤติกรรมเบี่ยงเบนอย่างหนึ่งที่เกิดจากความเดือดร้อน เป็นอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคลในสังคมโดยรวม จนบุคคลในสังคมส่วนใหญ่เห็นว่าจำเป็นต้องแสวงหามาตรการลงโทษแก่ผู้เป็นอาชญากร โดยผู้ที่มีอำนาจตามกฎหมายผ่านกระบวนการยุติธรรมทางอาญา และโทษที่จะใช้ลงแก่อาชญากรจะต้องเป็นโทษตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เท่านั้น

สาเหตุของการฆาตกรรม

การศึกษาเรื่องฆาตกรรมเป็นเรื่องที่น่าสนใจ การจะทราบถึงสาเหตุของเกิดการฆาตกรรมนั้น จะต้องศึกษาประเภทของการฆาตกรรมที่ผู้เชี่ยวชาญทางวิชาการด้านอาชญาวิทยาได้แบ่งไว้อย่างเป็นระบบ หรืออาจจะศึกษาได้จากผลงานวิจัย ซึ่งสาเหตุการฆาตกรรมอาจจะกระทำโดยความตั้งใจหรือไตร่ตรองไว้ก่อน (Murder) หรืออาจจะกระทำลงไปโดยไม่ได้ตั้งใจหรือไตร่ตรองไว้ก่อน แต่เป็นไปเพราะอารมณ์โกรธจัดขณะทะเลาะวิวาทกัน (Manslaughter) หรืออาจจะเกิดจากความประมาทหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ (Excusable Homicide) จึงพอจะสรุปสาเหตุการฆาตกรรมที่น่าสนใจไว้ ดังต่อไปนี้

เกรสเซอร์ เคนนีเฟริกและโอเลรี่ (Glaser ,Kenefick and O'Leary cited in Reckless, 1973: 187-188) จำแนกประเภทของฆาตกรไว้ 7 ประเภท คือ

1. ฆาตกรธรรมดา (Ordinary Murderer) เป็นพวกที่ฆ่าผู้อื่นเพื่อรักษาเกียรติยศศักดิ์ศรีของความเป็นผู้ชาย ในกรณีที่ถูกสบประมาท
2. ฆาตกรอาชีพ (Professional Murderer) เป็นพวกที่ดำรงชีพอยู่ด้วยการรับจ้างฆ่าผู้อื่น
3. ฆาตกรหลงวัฒนธรรม (Culture Murderer) เป็นพวกฆ่าผู้อื่นเพราะสภาพสังคมบังคับ ทำให้หลงวัฒนธรรมหรือหลงลัทธิใดลัทธิหนึ่ง
4. ฆาตกรไร้เกียรติยศ (The Inadequate Murderer) เป็นพวกฆ่าผู้อื่นเพราะมีความรู้สึกไม่พอใจต่อสภาพความเป็นอยู่ของตนเอง รู้สึกว่าตนเองเป็นคนไม่มีเกียรติยศ เป็นคนต้อยต่ำ จึงฆ่าผู้อื่นเพื่อให้ตนเองมีเกียรติยศและชื่อเสียง
5. ฆาตกรหัวเสีย (The Brain-damaged Murderer) เป็นพวกฆ่าผู้อื่นเพราะถูกบังคับให้กระทำรุนแรง โดยปราศจากการยั้งคิด การยับยั้งของเหยื่อทำให้โกรธจัดจนยับยั้งไม่ได้
6. ฆาตกรที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม (The Psychopathic Murderer) ฆาตกรพวกนี้เป็นพวกที่จมอยู่ในความคิด เก็บกดอารมณ์ของตนเองไว้นาน ๆ จนกลายเป็นความอาฆาตพยาบาทและพร้อมจะทำลายผู้อื่นได้เมื่อสบโอกาส

7. ฆาตกรโรคจิต (The Psychotic Murderer) เป็นพวกที่ฆ่าผู้อื่นเพราะความวิกลจริต มองเห็นสิ่งต่าง ๆ ตรงกันข้ามกับสภาพที่เป็นจริง

เจสซี (Jesse cited in Bloch and Geis, 1970: 235-236) จำแนกการฆาตกรรมไว้ 6 ประเภท โดยอาศัยเหตุจูงใจให้เกิดการกระทำความผิดเป็นหลักในการจำแนกประเภท ซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. ฆาตกรรมเพื่อแสวงหาประโยชน์ (Murder For Gain)
2. ฆาตกรรมเพื่อแก้แค้น (Murder For Revenge)
3. ฆาตกรรมเพื่อกำจัด (Murder For Elimination)
4. ฆาตกรรมเพราะริษยา (Murder For Jealousy)
5. ฆาตกรรมเพราะกระหาย (Murder For Lust of Killing)
6. ฆาตกรรมจากความเชื่อ (Murder From Conviction)

กัทท์เมทเซอร์ (Guttmacher cited in Bloch and Gei, 1970: 236) จำแนกประเภทของฆาตกรไว้ ซึ่งการจำแนกอาจจะมีลักษณะที่ซ้ำซ้อนบ้าง แต่ได้เน้นลักษณะพิเศษที่น่าสนใจไว้ โดยได้จำแนกลักษณะของฆาตกรไว้ 11 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. ฆาตกรธรรมดา (The Normal Murderer) พวกนี้เป็นพวกที่ฆ่าผู้อื่นเนื่องจากขาดความยั้งคิด

2. ฆาตกรที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม (The Sociopathic Murderer) พวกนี้เป็นพวกที่ฆ่าผู้อื่นเพราะความเกลียดสังคม

3. ฆาตกรเพราะพิษสุรา (The Alcoholic Murderer) เป็นพวกที่ฆ่าผู้อื่นเพราะการเสพยาจนทำให้เกิดความกล้า ขาดสติ และขาดความยับยั้งชั่งใจ

4. ฆาตกรล้างแค้น (The Avenging Murderer) ฆาตกรพวกนี้เป็นพวกฆ่าผู้อื่นเพราะถูกพวกรักโดยปัจจุบันทันด่วน ผู้เป็นฆาตกรมีความรู้สึกก้าวร้าวอยากจะฆ่าคนที่ทำเช่นนั้นกับตน

5. ฆาตกรจิตวิตถาวร (The Schizophrenic Murderer) เป็นพวกทำร้ายผู้อื่น เพราะเป็นโรคจิต

6. ฆาตกรที่เป็นโรคจิตแบบชั่วคราว (The Temporarily Psychotic Murderer) เป็นพวกที่ไม่อาจจะควบคุมใจตนเองได้ตลอดเวลา

7. ฆาตกรที่ฆ่าผู้อื่นแทนการฆ่าตนเอง (The Murderer Whose Act Represents Symbolic Suicide) ฆาตกรพวกนี้เป็นพวกที่ฆ่าผู้อื่นเพราะคิดไปว่าตนได้ทำลายส่วนหนึ่งส่วนใด ของตนเองไปแล้ว

8. ฆาตกรฆาตสมรรถภาพทางเพศ (The Gynocidal Murderer) ฆาตกรพวกนี้ ฆ่าผู้หญิงเพื่อป้องกันมิให้ใครรู้ว่าตนเองขาดสมรรถภาพทางเพศ

9. ฆาตกรรักร่วมเพศ (The Homosexual Murderer) ฆาตกรพวกนี้เป็นฆาตกร ที่ฆ่าคู่นอนของตนเอง

10. ฆาตกรก้าวร้าวแบบซ่อนเร้น (The Passive-Aggressive Murderer) เป็นพวกที่ฆ่าผู้อื่น เมื่อมีสิ่งเร้าที่แรงพอจนทำให้เกิดความก้าวร้าวที่เก็บกดอยู่ระเบิดออกมา

11. ฆาตกรที่ชอบทรมานหญิงเมื่อเกิดตัณหา (The Sadistic Murderer) พวก นี้เป็นฆาตกรเพราะการทรมานนั่นเอง

นอกจากนี้ อัดดณพ ชูบำรุง (2532 : 93) ยังได้สรุปมูลเหตุในการฆาตกรรมไว้ อย่างน่าสนใจ ดังต่อไปนี้

1. เกิดจากการแย่งชิงผลประโยชน์ อันเป็นผลจากความมักมากในวัตถุ หรือเป็น ผลจากความต้องการกำไรจนเกินสมควร

2. เกิดจากปัจจัยความต้องการทางเพศ

3. เกิดจากความเจ็บป่วยทางจิต อาจจะเป็นโรคจิต โรคประสาทก็ได้

4. เกิดจากความยึดมั่นถือมั่นในวัฒนธรรมหนึ่งวัฒนธรรมใดจนเกินควร เช่น ต้องรักษาหน้า หรือต้องการเป็นนักเลงโต

5. เกิดจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ เช่น ความยากจน ขาดความรู้ ขาดความชำนาญ ในการดำรงชีพ จึงหันมาเป็นมือปืนรับจ้าง

6. ขาดการควบคุมในด้านการใช้อาวุธปืนอย่างจริงจังจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทำให้เกิดฆาตกรรมได้ง่าย

กองวิจัยและแผน กรมตำรวจ (2532: 43) ได้สรุปประเด็นสาเหตุเฉพาะคดีความ ผิดฐานฆ่าคนตายว่า ความผิดฐานฆ่าคนตายอาจเกิดได้จากหลายสาเหตุ เช่น ความอาฆาต โกรธเคือง ซึ่งถ้าศึกษาลึกลงไปก็อาจเกี่ยวโยงไปถึงสาเหตุอื่นอีก เช่น เมาสุรา ชู้สาว หึงหวง รับจ้าง ถูกโกง ถูกรังแก หรือเกิดจากการถูกใส่ร้ายด้วยเหตุที่ไม่เป็นธรรม การทะเลาะวิวาท หมิ่นประมาท ผลประโยชน์ขัดกัน พิพาทกันในเรื่องที่ดิน พิพาทกันระหว่างวงศ์ตระกูลหรือพรรคพวก ความน้อยเนื้อต่ำใจ และอารมณ์ไม่ปกติ เป็นต้น

ในเรื่องของการวิวาทหรือข้อพิพาท แม้จะเป็นเรื่องในระหว่างบ้านใกล้เรือนเคียง หรือเกิดขึ้นภายในครอบครัวก็เป็นเหตุก่อให้เกิดฆาตกรรมและการทำร้ายร่างกายได้โดยง่าย

พล.ต.ต.วิศิษฐ์ สังคพงศ์ (2527) ศึกษาสาเหตุในการฆ่ากันตาย ที่อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี สรุปสาเหตุการฆาตกรรมได้ดังนี้

1. ราษฎรจากถิ่นอื่น โดยเฉพาะผู้ที่เดินทางมาจากภาคอีสานหลังไหลและ เคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาทำงาน ทำให้พวกที่รับจ้างทำไร่ที่อพยพเข้ามาทำงานชั่วคราวเป็นผู้ที่ถูก ฆ่าตายและถูกใส่ร้ายเป็นส่วนใหญ่

2. พวกนายทุนเข้ามาลงทุนแสวงหาผลประโยชน์ในท้องที่ บางกลุ่มมีการขัดแย้ง ผลประโยชน์หรือแก่งแย่งผลประโยชน์กัน จึงต้องมีมือปืนหรือบริวารในการแสวงหาอิทธิพลเพื่อ คู้มครองผลประโยชน์

3. ราษฎรในท้องถิ่นมีทัศนคติหรือนิสัยในทางเป็นนักเลงเป็นพื้นฐานมาตั้งแต่ กำเนิด จึงมักตัดสินปัญหาด้วยวิธีการอันรุนแรง โดยกระทำด้วยตนเอง ไม่ฟังกฎหมายบ้านเมือง

4. คดีฆ่าคนตายจะเกิดมากหรือน้อย ย่อมมีส่วนสัมพันธ์กับมาตรการ นโยบาย หรือแผนปฏิบัติของตำรวจท้องที่ในการป้องกันอาชญากรรม

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ช่วยสนับสนุนให้คนร้ายตัดสินใจกระทำความผิด คือ

- ค่านิยมของคนท้องถิ่นส่วนใหญ่รักศักดิ์ศรี ไม่ยอมให้ใครมาลบล้างเสียได้ โดยเฉพาะในท้องถิ่นที่ราษฎรอพยพมาจากถิ่นต่าง ๆ และต้องมาอยู่ร่วมกัน ด้วยการรับจ้างทำไร่ ทำนา พวกนี้ชอบตัดสินปัญหาด้วยความรุนแรง

- อาวุธปืนเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการฆาตกรรมมากที่สุด โดยเฉพาะปืนพกธรรมดา และปืนลูกซองสั้น

- สภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่ที่เป็นเขาไร่เนาลำบากคน โดยเฉพาะบริเวณที่เปลี่ยนเอื้ออำนวยต่อการหาโอกาสในการฆาตกรรมและการหลบหนี

- ผลการจับกุมที่น้อยและความล่าช้าในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเป็นสาเหตุให้คนร้ายได้ใจไม่เกรงกลัวกฎหมาย

- การดื่มสุราเป็นสาเหตุให้เกิดความกล้า ขาดสติ และขาดความยับยั้งชั่งใจ

พ.ต.ท.หญิง ปสาธนีร์ สิทธิสรเดช (2542: 33-34) กล่าวถึงปัจจัยที่นำไปสู่การฆ่าคนตายว่า สาเหตุและปัจจัยที่นำไปสู่การฆ่า มีมูลเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์โดยตรงกับสาเหตุการตายอยู่ 3 ประเด็นคือ

1. อิทธิพลของสังคมและวัฒนธรรมอันเป็นสภาพแวดล้อมที่มีต่อผู้กระทำความผิดและเหยื่อผู้ถูกกระทำ เป็นปัจจัยที่ต้องทำความเข้าใจและให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ทำให้เข้าใจสภาพสังคมและวัฒนธรรมนั้น รวมถึงลักษณะทางประชากรของกรณีฆ่าและสาเหตุการฆ่าในระดับต่าง ๆ เช่น ลักษณะของการฆ่า อาวุธและวิธีการที่ใช้ ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำความผิดและสภาพสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างคู่กรณี และปัจจัยเสริมที่นำไปสู่การฆ่า เป็นต้น

2. การฆ่าที่เหยื่อเป็นต้นเหตุ เป็นรายละเอียดย่อยลงมาจากข้อแรก ซึ่งมีความสำคัญอยู่ไม่น้อยเนื่องจากตัวผู้กระทำความผิดและเหยื่อผู้ถูกกระทำนั้นเป็นองค์ประกอบหลักของกรณีฆ่าในการพิจารณาและวิเคราะห์ปัญหาจึงไม่สามารถมองข้ามประเด็นนี้ไปได้ ในประเด็นนี้เน้นเฉพาะกรณีที่เหยื่อเป็นผู้จุดชนวนนำความตายมาสู่ตนเอง เช่น การยั่วยุให้ผู้กระทำความผิดโกรธและฆ่าโดยบันดาลโทสะ หรือการเริ่มต้นให้กำลังและความรุนแรงต่าง ๆ ซึ่งในกรณีนี้ผู้กระทำความผิดมักจะได้รับความคิดเห็นจากศาลเนื่องจากการกระทำไปโดยบันดาลโทสะและป้องกันตนเอง

3. มूलเหตุจูงใจด้านจิตวิทยา เป็นการศึกษานในแนวลึกโดยเน้นการถึงความกดดันที่หาทางออกมาในรูปของการฆ่า โดยวิเคราะห์ถึงปัจจัยด้านจิตใจของผู้ฆ่าเพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของการฆ่า

นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงวิธีการฆ่าไว้ว่า การใช้อาวุธประกอบกระทำคามผิดฐานฆ่าคนตายนั้น นักอาชญาวิทยาเห็นพ้องต้องกันว่าผู้กระทำคามผิดมักจะใช้วัตถุใกล้มือทุกชนิดเป็นเครื่องมือในการฆ่า จากการศึกษาของบาร์โลว์ (Barlow อ้างใน พ.ต.ท.หญิง ปสาธนีย์ สิทธิสรเดช, 2542: 35) พบว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดความตายมาจากอาวุธปืนถึง 1 ใน 5 ของการตายทั้งหมด และเกิดจากมีดหรือของมีคมอื่น เป็นจำนวน 1 ใน 20 โดยเหตุผลของการแพร่หลายในการใช้อาวุธปืน เนื่องจากเป็นอาวุธที่สามารถใช้ในระยะเวลาไกลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เป็นที่นิยมเพราะผู้ฆ่าสามารถหนีได้รวดเร็วหลังจากกระทำคามผิดแล้ว และความหละหลวมของกฎหมายก็เป็นตัวกำหนดที่สำคัญ สำหรับกรณีการใช้มีดนั้น ส่วนมากจะเนื่องจากสามารถหยิบฉวยได้ง่าย เพราะเป็นสิ่งที่ใช้ในครัวเรือน หรือสามารถพกติดตัวได้สะดวกและไม่มีกฎหมายห้ามการพกมีด

ความหมายของวัฒนธรรมและค่านิยม

ความหมายของค่านิยม

ค่านิยมเป็นแนวคิดทางจิตวิทยาสังคมซึ่งถูกนำไปศึกษาในหลายสาขาวิชา จนกล่าวได้ว่าค่านิยมเป็นแนวคิดร่วมในสาขาต่าง ๆ ทางสังคมศาสตร์ เพื่อนำมาอธิบายพฤติกรรมของบุคคล กลุ่มบุคคล หรือสังคม ซึ่งมีนักวิชาการและนักทฤษฎีได้ให้ความหมายของค่านิยมไว้อย่างน่าสนใจ พอสรุปได้ดังต่อไปนี้

โฮมัส (Homas, 1961: 3) กล่าวถึงค่านิยมทางสังคมในเชิงนามธรรมว่า สิ่งต่าง ๆ ในทางนามธรรมที่สังคมหรือกลุ่มวัฒนธรรมกำหนดค่า มูลค่า หรือความสำคัญให้ค่านิยมเป็นเสมือนเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของสังคมหรือวัฒนธรรมนั้น ๆ ซึ่งสมาชิกในสังคมไม่เพียงแต่จะยึดถือร่วมกันเท่านั้น ยังเกี่ยวข้องกับเรื่องสวัสดิภาพและผลประโยชน์ของส่วนรวม และมีอารมณ์ผูกพันด้วยอย่างลึกซึ้งเพราะเป็นสิ่งสำคัญ บางคนถือว่าค่านิยมทางสังคมเป็นวิถีทางปฏิบัติและความเชื่อที่ประกอบกันขึ้นเป็นความรู้สึกถึงเอกลักษณ์ของสังคม หรือ วิถีทางการดำเนินชีวิต

โรเครส (Rokeach, 1957: 55) กล่าวว่า “ค่านิยม” คือ ความเชื่ออย่างหนึ่งซึ่งมีลักษณะถาวร เชื่อว่าวิถีปฏิบัติบางอย่างหรือเป้าหมายของชีวิตบางอย่างนั้น เป็นสิ่งที่ตัวเองหรือสังคมเห็นดี เห็นชอบ สมควรจะยึดถือ หรือปฏิบัติมากกว่าวิถีปฏิบัติ หรือเป้าหมายชีวิตอย่างอื่น

และอาจจะตรงข้ามกับคนส่วนใหญ่ก็ได้ ค่านิยมเป็นการจัดอันดับของความชอบ ค่านิยมมีทั้งด้านบวกและด้านลบ ถ้าเป็นค่านิยมด้านบวกถือว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่ถ้าเป็นค่านิยมด้านลบหมายความว่า เป็นสิ่งที่ไม่ดี

ครัทช์ไฟร์ด (Crutchfield, 1969: 102) กล่าวถึง ค่านิยมว่า เป็นความเชื่อเกี่ยวกับว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาหรือสิ่งที่ไม่ดี ค่านิยมจะสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมของสังคม และเป็นสิ่งที่สมาชิกในสังคมยึดถือร่วมกันอย่างกว้างขวาง บุคคลโดยอมรับเป็นของตน ค่านิยมนั้นก็จะเป่าหมายในชีวิตของบุคคลนั้น

กินซ์เบิร์ก (Ginzberg, 1966: 73) เชื่อว่า “ค่านิยม” เป็นหลักที่บุคคลสรุปแล้วเพื่อใช้กับตนเอง ค่านิยมเหล่านี้ช่วยในการเลือกและจัดระเบียบสิ่งให้เลือก ซึ่งบุคคลจะต้องพบในสถานการณ์ต่าง ๆ ของชีวิต เนื่องจากแต่ละคนมีค่านิยมหลายอย่าง คนเราจึงจัดค่านิยมเหล่านี้เป็นระบบจากสูงสุดไปยังต่ำสุด

จุกวาร์ตน์ เอื้ออำนวย (2529: 2, 14) กล่าวถึง “ค่านิยม” ว่าเป็นความเชื่อที่ฝังลึกในจิตใจ เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทางสังคมและกำหนดวิถีชีวิตของบุคคลในสังคมให้ดำเนินไปในแนวทางที่พึงปรารถนาของสังคม

อมรา พงศาพิชญ์ (2540: 26) กล่าวว่า “ค่านิยม” คือ ความคิดและแนวปฏิบัติที่สมาชิกในสังคมส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าถูกต้องดีงาม หรือมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติในสังคม

งามพิศ สัตย์สงวน (2543: 54) กล่าวถึง “ค่านิยม”ว่า คือ มาตรฐานที่ใช้วัดว่าสิ่งใดมีค่าในทางสังคมบ้าง เมื่อสิ่งใดมีค่าคนก็อยากมีอยากเป็นอยากได้ ความเชื่อในค่านิยมของสังคม ทำให้เกิดความมีระเบียบในสังคมขึ้นได้

สุพัตรา สุภาพ (2541ก: 22) กล่าวถึง “ค่านิยม” ว่าเป็นสิ่งที่กลุ่มสังคมหนึ่งเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีค่าควรแก่การกระทำ น่ากระทำ หรือเห็นว่าถูกต้อง ค่านิยมจึงเสมือนหางเสือเรือที่จะนำเรือไปในทิศทางต่าง ๆ ตามที่สังคมต้องการ ค่านิยมบางอย่างขึ้นอยู่กับลักษณะของสังคมและสภาพแวดล้อมทางสังคม เมื่อสภาพของสังคมมีความเปลี่ยนแปลงไปจนไม่สามารถรักษาไว้ได้ ค่านิยมอย่างใหม่ก็จะเกิดขึ้นมาแทนที่ ซึ่งปัจจุบันมีค่านิยมที่มีการย้าผิด ๆ กันในหลายเรื่อง เช่น ย้าในเรื่องอำนาจ เรื่องวัตถุ มากกว่าทางจิตใจ บุคคลจึงถูกบีบบังคับให้พยายามไขว่คว้าในสิ่งที่ตนเองหวัง

จากนิยามดังกล่าวข้างต้น อาจกล่าวได้ว่า “ค่านิยม” คือ แนวคิดหรือแนวปฏิบัติที่สมาชิกในกลุ่มของสังคมส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นสิ่งที่ควรค่าแก่การกระทำ หรือมาตรฐานในการประพฤติปฏิบัติในสังคมหรือในกลุ่ม ณ เวลาใด เวลาหนึ่ง หรือสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง ค่านิยมจึงเป็นความเชื่อหรือทัศนคติที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ที่ตีคุณค่าเอาไว้หรือที่สังคมยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ควรค่าแก่การยึดถือเป็นหลักปฏิบัติ และมีการถ่ายทอดต่อสู่ชนรุ่นหลังผ่านการขัดเกลาทางสังคม ซึ่งค่านิยมอาจจะเปลี่ยนแปลงได้เมื่อสังคมมีการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

ลักษณะของค่านิยม

สุนทรী โคมินและสนธิ สมัครการ (อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2529: 15-16) กล่าวถึงค่านิยมว่ามีลักษณะหรือธรรมชาติที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. ค่านิยมมีลักษณะยั่งยืนถาวร ลักษณะของความยั่งยืนถาวรหรือความคงที่ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ง่ายของค่านิยม เป็นสาเหตุที่ทำให้บุคลิกภาพของกลุ่มคนในสังคมหนึ่งแตกต่างจากกลุ่มคนในอีกสังคมหนึ่ง ซึ่งทำให้มีลักษณะประจำกลุ่มหรือประจำชาติเกิดขึ้น แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าค่านิยมจะถาวรจนไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้เลย

2. ค่านิยมมีลักษณะเปรียบเทียบความสำคัญซึ่งกันและกัน การเจริญเติบโตของบุคคลจะมีประสบการณ์จากกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งในแต่ละสถานการณ์จะมีหลากหลายค่านิยม ทำให้บุคคลนั้นให้ความสำคัญแก่ค่านิยมบางอย่างมากกว่าค่านิยมอีกอย่างหนึ่ง ด้วยเหตุนี้เมื่อบุคคลนั้นมีโอกาสประสบกับค่านิยมที่ไม่สอดคล้องกันและต้องเลือกค่านิยมอันหนึ่งอันใด เขาจะเลือกตามสิ่งที่เขาได้รู้เห็นมา ซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างบุคคล แต่ก็ไม่แตกต่างจากกลุ่มมากนัก นั่นหมายความว่าระบบค่านิยมของบุคคลนั้นมีส่วนในการสะท้อนภาพของวัฒนธรรมกลุ่มที่เขาอยู่

3. ค่านิยมมีลักษณะเป็นความเชื่อ ที่มีทิศทางและเป้าหมายของการกระทำ เป็นรากฐานสำหรับการเลือกปฏิบัติตามที่ตนชอบ ความเชื่อดังกล่าวมีองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1.1 ค่านิยมมีลักษณะเป็นความระลึก (Cognitive) คือ รู้ในทางที่ถูกของการปฏิบัติงาน หรือ รู้ในเป้าหมายที่ถูกต้องในชีวิตที่พยายามไฝหา

1.2 ค่านิยมมีลักษณะเป็นความรู้สึกสัมพันธ์ (Affective) คือ บุคคลนั้นมีอารมณ์อ่อนไหวเกี่ยวกับค่านิยมนั้น คือ ความชอบหรือเกลียดค่านิยม เป็นต้น

1.3 ค่านิยมมีลักษณะเป็นองค์ประกอบของพฤติกรรม (Behavioral) เป็นตัวแทรกซ้อนที่นำไปสู่พฤติกรรมเมื่อถูกกระตุ้นให้เกิดการกระทำขึ้น

ความหมายของวัฒนธรรม

ไทเลอร์ (Tylor อ้างถึงใน สุพัตรา สุภาพ, 2541ค: 34) กล่าวว่า วัฒนธรรมเป็นส่วนทั้งหมดที่ซับซ้อนประกอบด้วยความรู้ ความเชื่อ ประเพณี และความชำนาญที่คนเราได้มาในฐานะเป็นสมาชิกของสังคม วัฒนธรรมทำให้มนุษย์มีความแตกต่างจากสัตว์อื่น ๆ เพราะเรามีภาษา มีสถาบันต่าง ๆ มีศีลธรรม จารีตประเพณี มีการถ่ายทอดวัฒนธรรม เพิ่มพูนสืบต่อกันมา และมีเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย เราสามารถอธิบายความหมายของพฤติกรรมต่าง ๆ และสิ่งต่าง ๆ ด้วยการบอกเล่าหรือประดิษฐ์มาเป็นสัญลักษณ์

เบนเนดิกต์สัน (Benedict อ้างถึงใน ประสิทธิ์ สวัสดิ์ญาติ, 2540: 54) ให้ความสนใจในรูปลักษณะของวัฒนธรรม (Configuration) ของแต่ละสังคม โดยเชื่อว่ารูปลักษณะของวัฒนธรรมที่แต่ละสังคมมีอยู่อาจจะมีย่อยแบบอย่าง (Pattern) แต่ที่เป็นหลักหรือที่เป็นแบบแผนที่คนส่วนใหญ่ยึดถือจะมีอยู่จำนวนหนึ่ง โดยอิทธิพลหรือการหล่อหลอมของแบบแผนดังกล่าว จะทำให้สมาชิกส่วนใหญ่ในสังคมมีบุคลิกภาพแบบปกติ (Normal Personality Type) สำหรับสมาชิกส่วนน้อยที่ไม่ได้ยึดแบบอย่างหลักของสังคม อาจจะมีแบบอย่างอื่นที่พวกเขายึดถือ บุคคลกลุ่มหลังนี้จะถูกสังคมเรียกว่าเป็นพวกนอกคอก (Devaints) หรือพวกผิดปกติ (Abnormals) นอกจากนี้เขาได้สรุปรูปแบบของวัฒนธรรมว่า อาจจะแยกออกเป็นรูปแบบหลัก ๆ ได้ดังนี้คือ

วัฒนธรรมที่มีรูปแบบอ่อนโยน หมายความว่า พฤติกรรมของสมาชิกของสังคมจะมีลักษณะนิ่มนวล โลกทัศน์ ค่านิยมและทัศนคติก็มีลักษณะสอดคล้องกันไปหมด คนทุกคนในสังคมน่ารักและน่าคบมากแทบจะเรียกได้ว่าไม่มีความขัดแย้งเกิดขึ้นในสังคมที่มีลักษณะเช่นนี้โดยส่วนวัฒนธรรมอีกรูปหนึ่ง คือ

วัฒนธรรมที่มีลักษณะลุ่มหลงและก้าวร้าว คนในสังคมแบบนี้จะลุ่มหลงมัวเมากับการเสพสุรายาเมา มีนิสัยขบถยาก และค่อนข้างจะดูร้ายและก้าวร้าว มีความขัดแย้งกันในสังคมสูง

สุพัตรา สุภาพ (2541ก: 101) ให้ความหมายของ “วัฒนธรรม” หมายความว่าครอบคลุมถึงทุกสิ่งทุกอย่างอันเป็นแบบแผนในแนวความคิด และการกระทำที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคมของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือสังคมใดสังคมหนึ่ง มนุษย์ได้คิดสร้างระเบียบกฎเกณฑ์วิธีการในการปฏิบัติ การจัดระเบียบตลอดจนระบบความเชื่อ ค่านิยม ความรู้ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ในการควบคุมและใช้ประโยชน์จากธรรมชาติ บุคคลที่อาศัยอยู่ในวัฒนธรรมใดก็มักจะปฏิบัติตามวัฒนธรรมนั้น และจะมีพฤติกรรมคล้าย ๆ กับบุคคลอื่นในสังคมนั้นด้วย

งามพิศ สัตย์สงวน (2543: 49-64) กล่าวถึง “วัฒนธรรม” ว่าเป็นวิถีชีวิตของมนุษย์กลุ่มต่าง ๆ ซึ่งหมายถึง ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ในทุกแง่มุมของชีวิต วัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานในการเอาชีวิตรอด

ดังนั้น วัฒนธรรม จึงเป็นกรอบหรือระบบในสังคมมนุษย์ที่สร้างขึ้น เพื่อเป็นแบบแผนที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตของบุคคลในสังคม ทั้งนี้รวมถึงระบบความเชื่อ ค่านิยม ประเพณี ความรู้ และเทคโนโลยีต่าง ๆ โดยมีการถ่ายทอดสืบต่อสู่อนุชนรุ่นหลัง ซึ่งแต่ละกลุ่มบุคคลจะมีวัฒนธรรมหลักซึ่งเป็นแบบแผนในการปฏิบัติของสังคมกลุ่มใหญ่ และมีวัฒนธรรมย่อยซึ่งเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นเฉพาะกลุ่มหรือสังคมย่อย ซึ่งทำให้กลุ่มคนหรือกลุ่มสังคมย่อยมีความแตกต่างจากกลุ่มคนหรือสังคมย่อยอื่น ๆ

ลักษณะของวัฒนธรรม

วัฒนธรรมเป็นเครื่องมือทางสังคม ที่ทำให้แบบแผนในการดำเนินชีวิตของสมาชิกในชุมชนหรือสังคมมีเอกลักษณ์แตกต่างจากสังคมอื่น ซึ่งลักษณะของวัฒนธรรมได้มีนักวิชาการและนักทฤษฎีได้จำแนกออกได้ดังนี้

งามพิศ สัตย์สงวน (2543 : 27-38) ได้แบ่งลักษณะของวัฒนธรรมดังต่อไปนี้

1. วัฒนธรรมคือสิ่งที่ต้องเรียนรู้

พฤติกรรมส่วนใหญ่ของมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคมทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อม โดยการกระทำระหว่างกันทางสังคมกับบุคคลอื่นทำให้วัฒนธรรมถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่งหรือรุ่นหนึ่ง ผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization)

2. วัฒนธรรมคือแบบแผนของพฤติกรรม

พฤติกรรมการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคลทำให้เกิดแบบแผนหรือมีความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่างๆ ที่ประกอบขึ้นมา เมื่อแยกพฤติกรรมการเรียนรู้ออกมาจะพบว่าการกระทำแต่ละอย่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันจนเกิดเป็นแบบแผน ส่งผลให้พฤติกรรมของกลุ่มคนหรือชุมชนมีแบบแผนตามไปด้วย

3. วัฒนธรรมคือผลที่เกิดจากการเรียนรู้

พฤติกรรมการแสดงออกของมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้ที่ดำเนินมาเรื่อยๆ รูปแบบของพฤติกรรมจึงอาจเปลี่ยนแปลงไปหรืออาจจะมีการถ่ายทอดสู่บุคคลอื่นโดยเฉพาะคนรุ่นหลัง ผลจากการเรียนรู้ทำให้เกิดลักษณะของวัฒนธรรม 2 อย่าง คือ วัฒนธรรมทางวัตถุและวัฒนธรรมที่ไม่มีใช้วัตถุ

4. วัฒนธรรมคือสิ่งที่สมาชิกในสังคมมีอยู่ร่วมกัน

สิ่งใดจะถูกพิจารณาว่าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม จะต้องเป็นสิ่งที่อยู่ร่วมกันในกลุ่มคนจำนวนหนึ่ง วัฒนธรรมที่เกิดจากการเรียนรู้และผลผลิตของการเรียนรู้นั้นต้องเป็นสมบัติของคนจำนวนมากในสังคมนั้น ซึ่งในสังคมปัจจุบันมักจะมีวัฒนธรรมย่อยที่แตกต่างกันไปตามลักษณะของกลุ่ม

5. วัฒนธรรมคือการถ่ายทอดทางสังคม

วัฒนธรรมจัดได้ว่าเป็นมรดกทางสังคมที่จะถ่ายทอดสู่บุคคลอื่น โดยเฉพาะจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง

6. วัฒนธรรมทั่วไปและวัฒนธรรมย่อย

วัฒนธรรมทั่วไปหรือวัฒนธรรมใหญ่เป็นวัฒนธรรมหลักในการดำเนินชีวิตทั่วไปของสมาชิกจำนวนมากของสังคม ส่วนวัฒนธรรมย่อยเป็นส่วนต่างๆ ของวัฒนธรรมที่ใช้กันในกลุ่มคนบางกลุ่มเท่านั้น ไม่ได้ใช้ในทุกกลุ่มคนหรือคนจำนวนมากในสังคม

7. บุรณาการทางวัฒนธรรม

วัฒนธรรมเป็นระบบทางสังคม การศึกษาถึงบุรณาการทางวัฒนธรรมทางหนึ่งคือการมองคติทางวัฒนธรรม (Culture Themes) ซึ่งในชุมชนหนึ่งจะมีคติทางวัฒนธรรม ค่านิยมหรืออุดมการณ์ที่เฉพาะเพียงอันเดียว ซึ่งทำให้เกิดความสมดุลทางวัฒนธรรมขึ้น แต่ในบางครั้งวัฒนธรรมทำหน้าที่อย่างไม่กลมกลืนกันบางอย่างและขาดบุรณาการระหว่างส่วนต่าง ๆ เนื่องจากวัฒนธรรมกำลังปรับตัว จำเป็นต้องยืดหยุ่นเพื่อปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมทั้งทางวัฒนธรรมและกายภาพ

8. วัฒนธรรมคือการปรับตัว

การปรับตัว คือ การที่สมาชิกในสังคมหรือในชุมชนต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมเพื่อมีชีวิตรอดและสืบทอดลูกหลานต่อไป วัฒนธรรมคือหนทางหลักที่สำคัญทำให้สมาชิกมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมได้ โดยส่วนต่าง ๆ ของวัฒนธรรมพยายามปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม

9. วัฒนธรรมให้คุณค่า

วัฒนธรรมให้คุณค่าโดยผ่านค่านิยม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ค่านิยมคือมาตรฐานที่ยอมรับโดยคนจำนวนมากของสังคมว่าสิ่งใดมีค่าน่าปรารถนา เมื่อสิ่งใดมีค่าสมาชิกในสังคมก็อยากมีอยากเป็น ทุกวัฒนธรรมจึงให้คุณค่าของพฤติกรรมต่างกัน

10. วัฒนธรรมให้ความพอใจ

วัฒนธรรมให้ความพอใจต่อความต้องการของร่างกาย จิตใจ และทางสังคมของมนุษย์ นอกเหนือจากปัจจัย 4 ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐาน

11. วัฒนธรรมคือวิถีชีวิตของมนุษย์

ความแตกต่างทางวัฒนธรรมในแต่ละสังคม เป็นผลจากวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน ซึ่งวิถีชีวิตในที่นี้หมายถึง ชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมส่วนต่าง ๆ

12. วัฒนธรรมในอุดมคติและวัฒนธรรมที่แท้จริง

พฤติกรรมเป็นแบบแผนที่มีอยู่ในวัฒนธรรม พฤติกรรมในอุดมคติคือสิ่งที่สมาชิกพยายามอย่างยิ่งที่จะปฏิบัติตาม แต่เมื่อนำมาปฏิบัติจริง ๆ จะมีความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมในอุดมคติและพฤติกรรมจริง ในทุกสังคมเต็มใจที่จะละเลยพฤติกรรมบางอย่าง แต่บรรทัดฐานเชิงอุดมคติจะกดดันพฤติกรรมมนุษย์ไว้ วัฒนธรรมในฐานะเป็นระบบหนึ่งของบรรทัดฐานเชิงอุดมคติและความคาดหวังจะจำกัดพฤติกรรมมนุษย์ ให้ดำเนินไปในทิศทางที่วัฒนธรรมยอมรับ โดยการลงโทษผู้ฝ่าฝืนถ้าจับตัวได้

13. วัฒนธรรมและความแตกต่างระหว่างปัจเจกชน

วัฒนธรรมคือ พฤติกรรมระดับกลุ่มคน (Group) ไม่ใช่ระดับปัจเจกชน (Individuals) วัฒนธรรมจึงเป็นพฤติกรรมที่เป็นหลักในการดำรงชีวิตของคนส่วนใหญ่ แต่วัฒนธรรมไม่สามารถกำหนดพฤติกรรมมนุษย์ทุกคนในสังคมให้เหมือนกันทั้งหมดได้ จึงทำให้สมาชิกแต่ละคนมีความแตกต่างกัน

14. วัฒนธรรมหล่อหลอมบุคลิกภาพของปัจเจกชน

ลักษณะอีกอย่างหนึ่งของวัฒนธรรมคือ การหล่อหลอมบุคลิกภาพของปัจเจกชนในสังคม จนทำให้สมาชิกมีบุคลิกส่วนใหญ่ที่คล้ายกัน เกิดเป็นเอกลักษณ์ของสังคมนั้น

นอกจากนี้ งามพิศ สัตย์สงวน (2543: 43-44) ยังได้กล่าวถึงระดับของวัฒนธรรมว่า การศึกษาเรื่องวัฒนธรรม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงระดับของวัฒนธรรม เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน วัฒนธรรมมีความหมายที่แตกต่างกันตามระดับของวัฒนธรรม ซึ่งสามารถจำแนกระดับของวัฒนธรรมได้ 4 ระดับ ดังนี้

1. วัฒนธรรมในความหมายหรือระดับกว้างที่สุด (Generic) หมายถึง วิถีชีวิตที่ต้องเรียนรู้ของมนุษย์ทุกสังคมไม่ว่าในอดีตหรือปัจจุบัน เป็นวัฒนธรรมในความหมายทั่วไปคือเป็นความจริงในทุกสังคม

2. วัฒนธรรมเฉพาะ (Specific) หมายถึง วิถีชีวิตของสังคมหนึ่งสังคมใดโดยเฉพาะ เช่น วัฒนธรรมของสังคมไทย สังคมจีน หรือสังคมญี่ปุ่น เป็นต้น

3. วัฒนธรรมย่อย (Subspecific หรือ Subculture) หมายถึง ความแตกต่างกันในวิถีชีวิตของกลุ่มคนที่อยู่ในสังคมเดียวกัน เช่น ในสังคมไทยมีวัฒนธรรมย่อยเชิงชนชั้นสูง ชนชั้นกลาง หรือชนชั้นต่ำ วัฒนธรรมย่อยของพวกชาวเมือง หรือชาวชนบท เป็นต้น

4. วัฒนธรรมร่วมที่เฉพาะ (Interspecific) บางส่วนของวัฒนธรรมอาจเป็นวัฒนธรรมร่วมที่เฉพาะ กล่าวคือ เป็นวัฒนธรรมย่อยที่ร่วมกันอยู่ใน 2 วัฒนธรรม หรือหลายวัฒนธรรม ไม่มีวัฒนธรรมย่อยของสังคมใดที่เป็นอิสระต่อวัฒนธรรมย่อยของสังคมอื่น แม้แต่ในสังคมดั้งเดิมที่แยกตัวโดดเดี่ยวไปจากสังคมอื่น ๆ ก็ยังมีลักษณะบางอย่างที่เหมือนวัฒนธรรมของเพื่อนบ้าน นอกจากนี้บางส่วนของวัฒนธรรมมีลักษณะเป็นสากล (Cultural Universal) คือมีอยู่ในทุกสังคมโดยไม่มีข้อยกเว้น

ดังนั้นเมื่อกล่าวถึงวัฒนธรรม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาว่าคำว่า “วัฒนธรรม” ที่กล่าวถึงนั้นมีความหมายอยู่ในระดับใด

สุพัตรา สุภาพ (2541ก: 102-104) กล่าวถึงลักษณะของวัฒนธรรมไว้สอดคล้องกับ นิยพวรรณ วรรณศิริ (2540: 44-46) ว่าลักษณะของวัฒนธรรมมีดังต่อไปนี้

1. เป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้ วัฒนธรรมจะถ่ายทอดโดยการเรียนรู้จากสมาชิกของสังคม

2. เป็นมรดกทางสังคม วัฒนธรรมไม่ใช่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะ เพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์มีอยู่ร่วมกันเพื่อมนุษย์ด้วยกัน โดยมีภาษาเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้และจะตกทอดสู่อนุชนรุ่นหลังต่อไป

3. เป็นวิถีชีวิตหรือแบบของการดำรงชีวิต วัฒนธรรมมีลักษณะเฉพาะในแต่ละสังคม บุคคลใดอยู่ในสังคมใดก็จะเรียนรู้วัฒนธรรมของสังคมนั้น เพื่อสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้

4. เป็นสิ่งไม่คงที่ มนุษย์มีความคิดสร้างสรรค์ และปรับปรุงให้เหมาะสมตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้วัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

องค์ประกอบของวัฒนธรรม

งามพิศ สัตย์สงวน (2543: 50-54) ได้แยกองค์ประกอบของวัฒนธรรมไว้ค่อนข้างน่าสนใจ ดังนี้

1. วัฒนธรรมทางวัตถุ คือ ส่วนของวัฒนธรรมที่จับต้องสัมผัสได้ เพราะมีรูปร่าง
2. วัฒนธรรมที่ไม่ใช่วัตถุ คือ ส่วนของวัฒนธรรมที่จับต้องสัมผัสไม่ได้ เพราะไม่มีรูปร่าง แต่มีอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์มาก ซึ่งสามารถแยกได้ 2 ประเภทย่อย คือ
 - 2.1 สถาบันทางสังคม คือ ส่วนต่าง ๆ ของวัฒนธรรมที่เข้าจัดการกับปัญหาพื้นฐานของสังคม 9 ประการ คือ การสื่อสาร ระบบครอบครัว การเมือง การปกครอง ศาสนา การศึกษา ระบบเศรษฐกิจ นันทนาการ ศิลปะ ความแตกต่างระหว่างอายุและเพศ
 - 2.2 วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับการควบคุมทางสังคม คือ วัฒนธรรมที่ช่วยทำให้เกิดระเบียบในสังคมทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ วัฒนธรรมประเพณีมี 5 ระดับย่อย คือ ศาสนา ความเชื่อทางสังคม ค่านิยม ประเพณีต่าง ๆ และกฎหมาย
3. ศิลปะ คือ การสร้างสรรค์ผลงานในด้านต่าง ๆ ศิลปะจึงมีทั้งที่เป็นวัฒนธรรมทางด้านวัตถุและวัฒนธรรมที่ไม่ใช่วัตถุ
4. ภาษา คือ ระบบสัญลักษณ์ที่ใช้สื่อสารติดต่อระหว่างกัน ภาษาในที่นี้จึงรวมถึงภาษาพูด ภาษาเขียน รวมทั้งภาษากิริยาท่าทางต่าง ๆ อีกด้วย
5. พิธีกรรม เน้นเฉพาะพิธีที่ต้องทำในแต่ละขั้นตอนของประเพณีต่าง ๆ

นอกจากนี้ สุพัตรา สุภาพ (2541ค: 35-36) ยังได้กล่าวถึงองค์ประกอบของวัฒนธรรมไว้ โดยได้แบ่งองค์ประกอบของวัฒนธรรมไว้ค่อนข้างน่าสนใจดังนี้

1. องค์วัตถุ (Instrumental and Symbolic Objects) คือวัฒนธรรมที่สามารถสัมผัสจับต้องได้และมีรูปร่าง
2. องค์การ (Association or Organization) คือ กลุ่มที่มีการจัดอย่างเป็นระเบียบ หรือมีโครงสร้างอย่างเป็นทางการ มีการวางกฎเกณฑ์ระเบียบข้อบังคับและวัตถุประสงค์ไว้อย่างแน่นอน
3. องค์พิธีการ (Usage) เป็นขนบธรรมเนียมประเพณีที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

4. องค์มติ (Concept) หมายถึง ความเข้าใจ ความเชื่อ ความคิดเห็นตลอดจนอุดมการณ์ต่าง ๆ

วัฒนธรรมหลักและวัฒนธรรมย่อย

งามพิศ สัตย์สงวน (2543: 31-32) กล่าวถึงวัฒนธรรมหลักหรือวัฒนธรรมทั่วไป (General Culture) และวัฒนธรรมย่อย (Subcultures) ไว้ว่า สังคมในปัจจุบันเป็นสังคมขนาดใหญ่ ซึ่งมีชุมชนหรือสังคมย่อยอยู่ในสังคมใหญ่ดังกล่าว ในแต่ละชุมชนหรือสังคมย่อยอาจมีความเป็นอยู่ที่มีความแตกต่างกัน ทำให้ในแต่ละสังคมดังกล่าวมีวัฒนธรรมอยู่ 2 ระดับ คือ

วัฒนธรรมทั่วไป (General Culture) หรือ วัฒนธรรมใหญ่ (Great Tradition) หมายถึง วัฒนธรรมที่เป็นหลักในการดำเนินชีวิตทั่วไปของสมาชิกจำนวนมากของสังคม หรือเป็นวัฒนธรรมที่คนจำนวนมากในสังคมมีอยู่ร่วมกัน ส่วนต่าง ๆ ของวัฒนธรรมดังกล่าวจะรวมตัวกันทำให้เกิดระเบียบในสังคม แต่ละคนรู้ว่าหวังอะไรจากผู้อื่น และผู้อื่นจะปฏิบัติต่อเขาอย่างไร

วัฒนธรรมย่อย (Subculture) หรือ วัฒนธรรมเล็ก (Little Tradition) หมายถึง ส่วนต่าง ๆ ของวัฒนธรรมที่ใช้กันในกลุ่มคนบางกลุ่มเท่านั้น ไม่ได้ใช้ในทุกคนหรือโดยคนจำนวนมากในสังคม วัฒนธรรมย่อยมักเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมทั่วไป และมักเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมทั่วไป แต่ในเวลาเดียวกันก็มักแตกต่างไปจากวัฒนธรรมทั่วไปด้วย วัฒนธรรมย่อยจะเด่นชัดในสังคมที่มีความแตกต่างกันในหมู่ประชากร ดังนั้นในชุมชนหรือในสังคมหนึ่ง ๆ จะไม่มีวัฒนธรรมทั่วไปเพียงอย่างเดียว แต่จะมีวัฒนธรรมทั่วไปเป็นแกนกลาง และมีวัฒนธรรมย่อยอยู่จำนวนหนึ่ง ดังนั้นการอยู่ร่วมกันของบุคคลนอกจากจะปฏิบัติตามวัฒนธรรมทั่วไปบางอย่างแล้ว บุคคลนั้นยังปฏิบัติตามวัฒนธรรมย่อยเฉพาะของกลุ่มตน ซึ่งจะมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง วัฒนธรรมย่อยอาจแบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ได้หลายประเภท หากจะแบ่งตามสภาพสังคมจะทำให้เกิดวัฒนธรรมย่อยทางด้านสถานภาพทางเพศ สถานภาพทางด้านอายุ หรือสถานภาพทางด้านอาชีพ เป็นต้น หากแบ่งตามลักษณะภูมิศาสตร์ ก็อาจทำให้เกิดวัฒนธรรมย่อยเชิงภูมิภาค วัฒนธรรมย่อยของคนเมือง หรือคนชนบท เป็นต้น ซึ่งประเภทของวัฒนธรรมย่อยที่สำคัญได้แก่

1. วัฒนธรรมย่อยเชิงเพศ ในทุกสังคมมีความแตกต่างทางชีวภาพของบุคคล ทำให้สามารถแบ่งบุคคลตามเพศ เป็นกลุ่มเพศชายและเพศหญิง โดยจะมีการแบ่งงานกันทำตามลักษณะเพศ บางวัฒนธรรมอาจมีข้อห้ามไม่ให้หญิงเข้าร่วมพิธีกรรมบางอย่าง ขณะที่กิจกรรมด้านวิชาการและการสร้างสรรค์เป็นของเพศชาย เป็นต้น

2. วัฒนธรรมย่อยเชิงอายุ อายุนับว่าเป็นวัฒนธรรมย่อยที่สำคัญอย่างหนึ่ง ในแต่ละสังคมอาจจัดกลุ่มสมาชิกของสังคมตามวัยต่าง ๆ ได้ 5 วัยด้วยกัน คือ วัยทารก วัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ และวัยชรา กลุ่มคนในแต่ละวัยดังกล่าวจะมีวัฒนธรรมย่อยเป็นของกลุ่มตนเอง เพราะแต่ละกลุ่มจะมีความคิด ความเชื่อ ภาษาลำนวน การแต่งกาย และพฤติกรรมที่เป็นของกลุ่มคน แตกต่างไปจากกลุ่มคนในวัยอื่น ๆ

3. วัฒนธรรมย่อยเชิงอาชีพ ในสังคมปัจจุบันมีอาชีพที่หลากหลายแตกต่างกันไป คนแต่ละกลุ่มอาชีพ จะมีวัฒนธรรมย่อยของตนเองที่ไม่เหมือนกลุ่มคนอาชีพอื่น ๆ คนที่อยู่ในอาชีพเดียวกันมักมีความเข้าใจกันดีกว่าคนในอาชีพอื่น

4. วัฒนธรรมย่อยเชิงเชื้อชาติ หรือชนกลุ่มย่อย สังคมอาจจะประกอบด้วยสมาชิกที่มีเชื้อชาติต่าง ๆ กัน ทำให้เกิดวัฒนธรรมย่อยเชิงเชื้อชาติหรือชนกลุ่มน้อยหลายกลุ่มที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมทั่วไปของสังคม ไม่ว่าจะเป็นด้านภาษา ค่านิยม ความคิด ความเชื่อ หรือประเพณีต่าง ๆ เป็นต้น

นอกจากนี้ สุพัตรา สุภาพ (2541ค: 43-44) ยังได้กล่าวถึงวัฒนธรรมรองว่า เป็นวัฒนธรรมที่ใช้ในกลุ่มที่มีอาชีพ เชื้อชาติ และสภาพแวดล้อมต่างกัน ซึ่งอาจมีความคล้ายคลึงกัน หรือต่างกับวัฒนธรรมอื่นไม่มากนัก โดยบุคคลแต่ละคนสามารถเลือกที่จะร่วมกับกลุ่มที่ตนเองชอบ วัฒนธรรมรองจึงอาจจะสอดคล้องหรือขัดแย้งกับวัฒนธรรมหลักก็ได้ วัฒนธรรมรองของแต่ละกลุ่มจะมีลักษณะที่เห็นได้ชัด เช่น ภาษา เสื้อผ้า กิริยาท่าทาง มารยาท ฯลฯ ซึ่งเราอาจแบ่งวัฒนธรรมรองออกเป็น

1. วัฒนธรรมรองด้านเชื้อชาติ (Ethnic Subculture) เป็นวัฒนธรรมที่บ่งบอกถึงที่มาของชนชาติต่าง ๆ ที่มีบุคคลหลายเชื้อชาติอยู่ปะปนกัน จึงมีการสัมพันธ์กันภายในกลุ่มและเชื้อชาติอื่น ทำให้มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกันหรือจากวัฒนธรรมหลัก แต่ยังคงมีบางอย่างที่หลงเหลืออยู่

2. วัฒนธรรมรองทางท้องถิ่นหรือตามภาค (Regional Subculture) ในแต่ละภาคของสังคมหนึ่ง ๆ จะมีร่องรอยทางประวัติศาสตร์ ความเป็นมาและการเริ่มมาตั้งถิ่นฐาน ซึ่งเป็นผลจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของผู้ที่มาตั้งถิ่นฐานรกรากอยู่ ณ ที่เดียวกัน

3. **วัฒนธรรมรองทางอาชีพ** (Occupational Subculture) อาชีพแต่ละอาชีพมักจะมีแบบการดำรงชีวิตต่างกัน อาชีพก่อให้เกิดประเพณีของเพื่อนฝูงที่เราจะคบ การกำหนดชนชั้นของสังคมและแบบอย่างของการดำรงชีวิตที่ผู้ไม่รู้หรือไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาชีพนั้น อาจจะไม่เข้าใจ

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งให้ความสำคัญในเรื่องของวัฒนธรรมรองหรือวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นลักษณะหรือเอกลักษณ์เฉพาะของชาวนครศรีธรรมราชเท่านั้น ซึ่งได้มีผู้ที่เคยศึกษาวิจัยและกล่าวไว้พอสมควรประเด็นสำคัญ ดังจะกล่าวต่อไป

ทฤษฎีอธิบายสาเหตุการกระทำตามหลักสังคมวิทยา

วอร์เนอร์และสจิวต (Werner and Stuart, 1995: 145) ได้กล่าวถึง การเกิดอาชญากรรมตามหลักสังคมวิทยาว่า เป็นการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ตอบรับการปรับเปลี่ยนทางโครงสร้างของสังคม โดยให้ความสำคัญในเรื่องของการขัดเกลาทางสังคม ดังนี้

1. การแบ่งชนชั้นทางสังคม
2. ธรรมชาติและการยกย่องนับถือในฐานะหรืออาชีพ และ
3. โอกาสที่อำนวยความสะดวกในความสำเร็จ

การศึกษาก่อเกิดอาชญากรรมตามหลักสังคมวิทยานั้น มักจะมุ่งความสนใจไปที่โครงสร้างทางสังคม โดยมักจะกล่าวอ้างถึงความขัดแย้งทางสังคม ซึ่งการเกิดอาชญากรรมตามหลักสังคมวิทยานั้น มีนักอาชญาวิทยาและนักสังคมวิทยาได้เสนอแนวคิดทฤษฎีที่สำคัญไว้พอสมควรสาระสำคัญของทฤษฎีต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

ทฤษฎีสภาพไร้บรรทัดฐาน

เดอโคม (Durkheim cited in Vetter and Silverman, 1986:310-311) ได้เสนอทฤษฎีสภาพไร้บรรทัดฐาน (Anomie) โดยมีได้กล่าวถึงการเกิดอาชญากรรมโดยตรง แต่ได้เสนอหลัก 2 ประการ ซึ่งถือเป็นพื้นฐานและแนวทางในการศึกษาการเกิดอาชญากรรมและการศึกษาพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักอาชญาวิทยารุ่นหลัง ซึ่งเดอโคมได้กล่าวถึงลักษณะของอาชญากรรมพอสมควรประเด็นที่สำคัญได้ 2 ประการ ดังต่อไปนี้

ประการแรก เดอโคมีให้แนวคิดที่ว่าอาชญากรรมเป็นสิ่งธรรมดาที่ปรากฏอยู่ในทุกสังคม อาชญากรรมจึงมิใช่เป็นสิ่งผิดปกติ แต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นสิ่งที่เราจะต้องลงทุนหรือเสียเงินทอง เพื่อให้ได้มาซึ่งความมีเสถียรภาพ และเสถียรภาพนี้เองที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสิ่งใหม่ ๆ อันเป็นรากฐานของความเจริญทางสังคม อีกทั้งการที่จะทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมต่อความคิดริเริ่มในทางสร้างสรรค์ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องยอมรับหรือตระหนักในเรื่องของการเกิดปัญหาอาชญากรรมด้วย เนื่องจากอาชญากรรมได้แสดงบทบาทโดยตรงต่อวิวัฒนาการของสังคม ผ่านมาตรการต่าง ๆ ของรัฐและแนวคิดในการแสวงหาทางป้องกันแก้ไขของนักอาชญาวิทยาและผู้ที่เกี่ยวข้อง และในบางกรณีอาชญากรรมยังมีผลโดยตรงต่อความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงจากการสะท้อนผ่านพฤติกรรมในรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้น แม้ว่าเราจะไม่ยอมรับพฤติกรรมนั้น ๆ โดยคุณวิสัยภาพในปัจจุบันก็ตาม

ประการที่สอง เดอโคมีกล่าวถึงคำว่า “ความไร้บรรทัดฐาน” (Anomie) ซึ่งเป็นเรื่องของวัฒนธรรมรองโดยตรง กล่าวคือสภาพซึ่งกฎแห่งความประพฤติหรือบรรทัดฐานทางสังคมที่ไม่มีความชัดเจนเพียงพอทำให้ผู้คนมีอาจจะคาดคะเนพฤติกรรมของผู้อื่นได้ หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า กฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้มีอาจจะเป็นแนวทางให้แสดงพฤติกรรมในบางสถานการณ์ได้ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

แนวคิดของเดอโคมีเป็นแนวคิดที่มีความเป็นนามธรรมสูง ไม่ชัดเจนเพียงพอต่อการอธิบายสาเหตุการเกิดอาชญากรรมในสังคมใดสังคมหนึ่งได้อย่างชัดเจน แต่แนวคิดของเดอโคมีเป็นแนวทางในการศึกษาเกี่ยวกับอาชญากรรมของนักอาชญาวิทยาและนักสังคมวิทยาในยุคต่อมา

เมอร์ตัน (Merton cited in Reid, 1982: 114-117) ศึกษาอาชญากรรมโดยอาศัยแนวคิดของเดอโคมีในเรื่องสภาพไร้บรรทัดฐาน (Anomie) โดยเมอร์ตันได้เสนอแนวคิดที่ว่าโครงสร้างของสังคมกดดันให้บางคนมีพฤติกรรมนอกกลุ่มนอกทางหรือกระทำผิดกฎหมายแทนการปฏิบัติตามกฎหมาย หรืออาจกล่าวได้ว่าเมื่อโอกาสในการกระทำถูกต้องตามกฎหมายของบุคคลในสังคมมีอยู่อย่างจำกัด บุคคลนั้นก็หันมากระทำความผิด ซึ่งในสังคมประกอบด้วยโครงสร้างหลัก 2 ประการคือ (Merton, 1957: 97) “เป้าหมายทางวัฒนธรรม” (Culture Goal) เป็นตัวกำหนดเป้าหมายในชีวิตของคนในสังคม ซึ่งคนทุกคนในสังคมปรารถนาที่จะได้บรรลุถึงและมีค่าแก่การฟันฝ่าเพื่อไปให้ถึง ซึ่งเป้าหมายทางวัฒนธรรมนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของสังคมและสภาพแวดล้อม ถ้าหากลักษณะของสังคมและสภาพแวดล้อมเปลี่ยนไปจุดหมายปลายทาง

ทางวัฒนธรรมอาจเปลี่ยนแปลงไปได้เช่นกัน และ “วิธีการที่จะดำเนินไปสู่เป้าหมาย” (Institutionalized Mean) เป็นการจำกัดเสรีภาพให้อยู่ในขอบเขตที่สังคมต้องการหรือยอมรับ เป็นการชี้แนวทางให้บุคคลปฏิบัติไปตามกฎเกณฑ์ที่วางไว้ เพื่อให้สังคมเกิดความเป็นระเบียบไม่ยุ่งเหยิงสับสน และถ้าใครปฏิบัติตามอุดมคตินี้ ชีวิตก็จะประสบความสำเร็จและได้ในสิ่งที่คาดหวัง ซึ่งสังคมจะส่งเสริมโดยการเปิดโอกาสให้ทุกคนมีความก้าวหน้าในชีวิต ดังนั้นถ้าใครใช้วิธีการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โดยเป็นที่ยอมรับของสังคมส่วนรวมแล้วถือว่าพฤติกรรมดังกล่าวของบุคคลนั้นเป็นพฤติกรรมปกติ แต่ถ้าบุคคลใดไม่ปฏิบัติให้สอดคล้องกับเป้าหมายและใช้วิธีการที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายและบรรทัดฐานของสังคมแล้ว ถือว่าบุคคลนั้นมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม ซึ่ง สุพัตรา สุภาพ (2541ค:135-137) กล่าวถึงเมอร์ตันว่าได้จำแนกลักษณะพฤติกรรมการปรับตัวของบุคคลออกเป็น 5 แบบ ดังนี้

1. การปฏิบัติตาม (Conformity) เป็นการยอมรับปฏิบัติตามจุดหมายปลายทางและวิธีการที่สังคมกำหนด โดยการยอมรับกฎเกณฑ์และนำไปปฏิบัติ เพื่อต้องการประสบความสำเร็จหรือทำตามที่สังคมเห็นว่าถูกต้อง โดยมีความพอใจในสิทธิหน้าที่ของตน ตลอดจนมีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นตามสังคมกำหนด ซึ่งบุคคลประเภทนี้จะมีมากที่สุด มิฉะนั้นแล้วสังคมจะดำรงอยู่ไม่ได้ โดยมีสถาบันสังคมต่าง ๆ ตั้งแต่ครอบครัว โรงเรียน กลุ่มเพื่อน และตัวแทน จะพยายามให้บุคคลปฏิบัติตามระเบียบวินัย เพื่อสิทธิและหน้าที่ของบุคคลให้ดำเนินไปในทางที่ถูกต้องและให้สังคมมีความเป็นระเบียบ เช่น ใครมาก่อนได้ก่อน

2. แหวกแนว (Innovation) เป็นการปรับตัวแบบที่ เน้นเรื่องเป้าหมายของความสำเร็จ (Goal) ด้วยวิธีใดก็ตามที่จะให้ได้เงินและอำนาจ ไม่ว่าจะเป็นการผิดกฎหมาย ผิดระเบียบแบบแผนใดก็ตาม เป็นการเน้นในเรื่องจุดหมายปลายทาง (Cultural Goal) มากกว่าวิธีการต่าง ๆ ที่สังคมกำหนด (Institutionalized Means) ที่เป็นเช่นนี้เพราะสังคมเน้นเรื่องวัตถุนิยมมากเกินไป คนมีเงินได้รับการยกย่องสรรเสริญ ตลอดจนบุคคลทุกคนไม่มีโอกาสได้รับความสำเร็จเท่าเทียมกัน คนยากจนย่อมมีโอกาสน้อยกว่าคนมั่งมีในหลาย ๆ ด้าน เช่น โอกาสทางการศึกษา การกินดีอยู่ดี เป็นต้น ทำให้โอกาสที่จะได้รับความสำเร็จจึงยากลำบาก เมื่อทำดีไม่ได้ก็อาจจะออกมาในรูปแบบของความชั่ว เช่น เป็นนักเลงอันธพาล หลอกหลวง ปล้นสะดม เป็นต้น ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ผิดระเบียบ และก่อความไม่สงบแก่สังคม และมักจะปรากฏเสมอว่า ชนชั้นต่ำหรือยากจน กระทำผิดมากเพราะเหตุดังกล่าว แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าคนฐานะดีจะไม่กระทำการผิดระเบียบ เพราะชนชั้นสูงหรือมั่งมีอาจจะกระทำผิดเพราะแรงกดดัน (Pressure) บางอย่างที่ทำให้บุคคลต้องกระทำเพื่อความสำเร็จ ซึ่งจะพบเห็นเสมอในพวกอาชญากรผู้ดี (White-collar Crime)

อย่างไรก็ตาม จากข้อเท็จจริงสถิติอาชญากรรมนั้นมีมากในชนชั้นต่ำหรือยากจน เพราะเน้นเรื่องความสำเร็จในรูปของเงินทองมาก แต่โอกาสที่จะบรรลุผลสำเร็จมีน้อย แม้จะกระทำผิดระเบียบตามที่สังคมกำหนดก็ยังไม่ประสบความสำเร็จ จึงกระทำการฝ่าฝืนระเบียบเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินและความสำเร็จต่าง ๆ เพราะโครงสร้างของชั้น (คนมั่งมีกับคนจน ข้าราชการผู้น้อยกับข้าราชการผู้ใหญ่ ฯลฯ) จำกัดโอกาสที่จะประสบความสำเร็จหรือมีทรัพย์สินเงินทอง เพราะทุกคนไม่อาจจะเป็นพระราชา (Every man is not a king) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งบุคคลไม่มีโอกาสสร้างความสำเร็จเท่าเทียมกัน แม้บุคคลจะพยายามทำดีที่สุดก็ตาม พฤติกรรมผิดระเบียบจึงเกิดขึ้น

3. เจ้าระเบียบพิธี (Ritualism) เป็นบุคคลที่ปฏิบัติไปตามวิธีการที่สังคมกำหนด ไม่อยากทำอะไรที่ผิดไปจากระเบียบแบบแผนกฎเกณฑ์ที่วางไว้ โดยอาจจะเป็นคนที่ไม่มีความทะเยอทะยานหรือกลัวจนไม่กล้าทำอะไร หรือไม่ก็เป็นคนดีที่ไม่อยากต่างพร้อยหรือมีความผิดเป็นบุคคลที่คล้าย ๆ กับพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ ปรัชญาของบุคคลพวกนี้มักจะออกมาในคำพูดที่ว่า “ไม่อยากจะไปยุ่งเกี่ยวกับ” หรือ “ขอปลอดภัยไว้ก่อนดีกว่า” หรือ “อย่าตั้งความหวังไว้สูงจะได้ไม่ผิดหวัง” ความคิดแบบนี้ทำให้มีความเชื่อมั่นว่า ความทะเยอทะยานมีแต่ความทุกข์ และในขณะที่มีความคิดว่าการไม่หวังอะไรจะเป็นสุขและปลอดภัย ปรัชญาการณ์เช่นนี้มีเสมอในสังคมซึ่งอาจจะเป็นไปได้ว่าบุคคลนั้นต้องการความมั่นคงในตำแหน่ง กลัวว่าถ้าทำอะไรผิดจะถูกไล่ออกหรือถูกสอบสวนลงโทษ หรือไม่ก็เป็นบุคคลที่ไม่มีพรรคไม่มีพวก ไม่มีความคิดริเริ่ม ซราภาพ ฯลฯ เป็นการเอาตัวรอดด้วยวิธีทำตามกฎหรือทำความดี ซึ่งจะพบเห็นมากในชนชั้นต่ำที่กำลังเปลี่ยนเป็นชนชั้นกลาง (Lower middle class) โดยชนชั้นนี้จะสอนเด็กให้ยึดมั่นในระเบียบกฎเกณฑ์ หรือกระทำในสิ่งที่ถูกที่ควร เพื่อจะได้มีโอกาสเลื่อนชั้นขึ้นไปไม่ตกต่ำไปกว่าเดิม ซึ่งการอบรมอย่างจริงจังเกินไปอาจจะทำให้เกิดความตึงเครียดทางด้านจิตใจได้ หรือบังเกิดความกลัวตลอดเวลา จนกลายเป็นคนไม่กล้าแสดงความคิดเห็นอะไร หรือคิดแต่ระเบียบมากไปจนไม่กล้าทำอะไรนอกเหนือจากที่ถูกสั่งให้ทำได้

4. หนีโลก (Retreatism) เป็นพวกที่ไม่ยอมรับจุดปลายทางและวิธีการที่สังคมกำหนด เป็นการปรับตัวที่ผิดไปจากค่านิยมทั่ว ๆ ไป และมีบางคนปรับตัวในทางที่ผิดธรรมดาไม่ได้เป็นไปตามบรรทัดฐานที่กำหนด เช่น เป็นพวกสังคมรังเกียจ บุคคลอันธพาล ฯลฯ การปรับตัวแบบนี้จะปรากฏเสมอในพวกที่มีความหวังสูงหรือต้องการประสบผลสำเร็จในชีวิต แต่วิธีการที่สังคมกำหนดเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จดังกล่าว หรืออาจจะเป็นผู้ที่พยายามทำดีแต่ไม่ได้ดี เช่น อยากมีการศึกษาแต่โอกาสไม่ให้ อยากมีความสุขในชีวิตแต่ครอบครัวแตกแยก ฯลฯ จึงทำ

ให้ผิดหวัง เบื่อโลก เบื่อความหลอกลวง เบื่อสังคมที่มีแต่การเห็นแก่ตัว ซึ่งดีซึ่งเด่นกัน หรือเห็นแก่พวกพ้อง ฯลฯ ทำให้เกิดความรู้สึกขัดแย้งในด้านจิตใจ 2 ประการ คือ ความรู้สึกด้านศีลธรรมอยากปฏิบัติตามวิธีการที่สังคมกำหนด แต่กระทำไปในทางที่ขัดต่อระเบียบกฎเกณฑ์เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จ และมาถึงจุด ๆ หนึ่งที่ตัดตัวเองออกไปจากสังคม ไม่สนใจไยดีในชีวิต ยอมแพ้ (Defeatism) หนีต่ออุปสรรคของชีวิต หนีจากสังคม ซึ่งอาจจะออกมาในรูปแบบใจหมกมุ่นจนผิดปกติธรรมดา เช่น สะสมแสตมป์ ถูโซคถือกลาง เชื้อถืออิหราศาสตร์ ฯลฯ บางคนอาจแก้ปัญหาด้วยการดื่มของมึนเมา เสพยาเสพติด หรือบางคนก็ตั้งใจฆ่าตัวตายด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อหนีโลกที่เขาเห็นว่าให้ความสุขความหวังแก่เขาไม่ได้

5. ทำทลาย (Rebellion) เป็นพวกที่ชอบการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใหม่ ต้องการปรับปรุงโครงสร้างทางสังคมเสียใหม่ เพราะไม่พอใจในโครงสร้างเดิมที่เขาเห็นว่าไม่ดีพอไม่มีความเท่าเทียมกัน จึงพยายามจะหาวิธีการหรืออุดมการณ์ใหม่ เช่น ลัทธิเสรีประชาธิปไตยกับคอมมิวนิสต์ ซึ่งผู้ยึดมั่นในลัทธิดังกล่าวจะกระทำในรูปแบบฝืนระเบียบ ถ้าลัทธิที่เขายึดมั่นไม่มีใช้ในสังคมที่เขาเป็นสมาชิกอยู่ เขาก็จะพยายามให้ทุกคนกระทำตามสิ่งที่เขาเห็นว่าดี เช่น คอมมิวนิสต์พยายามล้มล้างนายทุน ผู้ก่อการร้ายพยายามทำลายความเชื่อและความศรัทธาของประชาชนต่อรัฐบาลด้วยการแทรกซึมบ่อนทำลาย สงครามนอกแบบ สงครามกองโจร ปฏิวัติ ก่อการจลาจล เป็นต้น

การทำทลายบางอย่างก็เป็นพฤติกรรมที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีงาม เช่น พวกฮิปปี้ที่ชอบแต่งกายสกปรกรกรุงรัง มีเสรีภาพในเรื่องเพศ ชีวิตที่ไม่เป็นระเบียบแบบแผน ชอบสูบกัญชา เสพยาเสพติด เกียจคร้าน ฯลฯ เป็นการสร้างวัฒนธรรมรอง (Subculture) ในกลุ่มตน ซึ่งวัฒนธรรมรองพวกนี้ขัดกับวัฒนธรรมใหญ่ในหลายเรื่อง ขณะเดียวกันการทำทลายบางอย่างก็เป็น การไม่ก่อความเดือดร้อนแก่สังคม เช่น พวกปัญญาชน หรือในพวกนักเขียนที่ละเว้นไม่สนใจ บางอย่างและให้ความเห็นบางอย่าง เช่น ไม่ใส่ใจความยิ่งใหญ่ของคนบางคน ไม่สนใจจะเอาอกเอาใจเจ้านาย ไม่สนใจจะทำตามระเบียบกฎเกณฑ์บางอย่างที่เห็นว่าไม่ถูกต้อง และไม่จำเป็นต้องกระทำตาม หรือพยายามละเว้นโดยใช้วิธีการนุ่มนวล เช่น นิสิตนักศึกษาชายไว้ผมยาวเป็นการทำทลายว่าสังคมมีระเบียบวินัยมากเกินไป เขาจะทำตามที่เขาพอใจเลยปล่อยผมให้ยาวตามความพอใจของเขา หรือพวกศิลปิน เช่น นักเขียนภาพสมัยใหม่ ที่ระยะแรก ๆ ถูกวิพากษ์วิจารณ์มากกว่าเป็นการแหวกแนวเกินไปดูไม่รู้เรื่อง แต่ต่อมากคนจึงยอมรับ เพราะอะไรที่ใหม่หรือแหวกแนวไปกว่าเก่า ๆ ในระยะแรกอาจจะได้รับการต่อต้านเพราะมนุษย์มักจะไม่เคยชินกับสิ่งที่ตนคุ้นเคย จึงยากที่จะให้ยอมรับได้ในทันทีทันใด

ทฤษฎีวัฒนธรรมรอง

ตามทฤษฎีนี้ โคเฮน (Cohen cited in Vetter and Silverman, 1986: 317-318) เสนอแนวคิดทฤษฎีวัฒนธรรมรอง (The Delinquent Subculture) โดยได้ทำการศึกษากลุ่มเด็กกระทำความผิด พบว่าการกระทำความผิดของเด็กที่ยังดำรงอยู่ได้เพราะมีการเข้ารับช่วงต่อ ๆ กันไป และยังได้อธิบายต่อไปอีกว่าวัฒนธรรมรองของเด็กกระทำความผิดเกิดขึ้นเนื่องจากเยาวชนเหล่านี้มีฐานะยากจนและได้รับการประเมินมาตรฐานความเป็นอยู่ของชนชั้นกลาง ผ่านการขัดเกลาจากสถาบันต่าง ๆ ทางสังคม ทำให้เด็กที่กระทำความผิดสร้างค่านิยมใหม่ที่ตรงกันข้ามกับค่านิยมของชนชั้นกลาง (Cohen cited in Wolfgang, Leonard and Norman, 1970: 286-291) ซึ่งค่านิยมของเด็กทำกระผิดที่สร้างขึ้นมามีสำคัญมีดังนี้

1. การไม่เห็นประโยชน์ของสิ่งต่าง ๆ (Non-Utilitarian) เป็นพฤติกรรมที่กระทำลงไปโดยขาดเหตุผล แต่ทำไปเพื่อตอบสนองทางอารมณ์หรือเพื่อความสำเร็จที่ต้องการเท่านั้น
2. การผูกพยาบาท (Malice) เป็นการกระทำที่ส่งผลให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน ประสบความทุกข์ยาก และเป็นการทำลายค่านิยมหรือข้อห้ามของชุมชนใหญ่
3. การกระทำในสิ่งที่ตรงข้าม (Negativism) เป็นการกระทำในลักษณะที่ทำทนายชนชั้นกลาง หากสิ่งใดถูกต้องหรือได้รับการยอมรับในหมู่ชนชั้นกลาง จะถูกปฏิเสธที่จะปฏิบัติตาม แต่กลับจะยึดถือและยอมรับในสิ่งที่ตรงกันข้าม
4. ทำได้สารพัด (Versatility) โดยมากมักเป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่น การขโมย เป็นต้น และยังรวมถึงพฤติกรรมในทางประสังคราย ป่าเถื่อน และเป็นการละเมิดสิทธิของผู้อื่นอีกด้วย
5. การแสวงหาความสุขเพียงชั่ววอย (Short-run Hedonism) เป็นพฤติกรรมของพวกที่ไม่ให้ความสนใจต่อเป้าหมายในระยะยาว ไม่มีการวางแผนบริหารเวลา มีความเป็นอยู่ในลักษณะที่อยู่ไปวัน ๆ ชอบแสวงหาความตื่นเต้น ขาดความอดทน รอบคอบ ในเรื่องผลได้และคุณค่าระยะยาว
6. ความเป็นอิสระของกลุ่ม (Group Autonomy) เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความไม่ยึดติดต่อบรรทัดฐานและวัฒนธรรมของสังคมหลัก แต่จะกระทำไปตามความต้องการค่านิยม

และวัฒนธรรมของกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มจะมีความสัมพันธ์ในกลุ่มอย่างเหนียวแน่นและหยิ่งผยอง ไม่แยแสต่อกันอื่น รู้สึกเป็นปฏิบัติและขัดแย้งต่อคนที่เข้ามาใหม่

ทฤษฎีลักษณะที่แตกต่างกัน

คลอเวิร์ดและโฮลลิน (Cloward and Ohlin cited in Wolfgang, Leonard and Norman, 1970: 300-318) นำแนวคิดของเมอร์ตันและชัทเทอร์แลนด์ไปพัฒนาเป็นทฤษฎีลักษณะของโอกาสที่แตกต่างกัน (Differential Opportunity Structure) หัวใจหลักของทฤษฎีนี้คือ “การที่คนเรากระทำความผิดขึ้นมานั้น เพราะว่าเขาประสบกับทางตันในการกระทำที่ถูกต้องตามกฎหมาย และมีโอกาสหรือหนทางที่จะกระทำผิดกฎหมาย”

คลอเวิร์ดและโฮลลินอธิบายวัฒนธรรมรองของอาชญากรว่า เมื่อสังคมทำให้เกิดความปรารถนาสูงในเรื่องฐานะทางสังคมและทางเศรษฐกิจ ขณะที่อาชญากรมักเป็นชนชั้นต่ำ ประสบกับปัญหาด้านโอกาสที่มีอยู่อย่างจำกัดตามสภาพความเป็นจริงทางสังคม จึงไม่อาจจะแสดงพฤติกรรมตามบรรทัดฐานของสังคมได้ ทำให้เขาตกอยู่ในความไม่พอใจหรือผิดหวังในสภาพความเป็นอยู่ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของตน ประกอบกับอาชญากรมีโอกาสได้เรียนรู้ถึงลักษณะในการกระทำความผิด และขณะเดียวกันก็มีโอกาสในการกระทำความผิดด้วย ลักษณะของวัฒนธรรมที่ถือเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน มี 3 ประการ คือ

1. วัฒนธรรมอาชญากร (The Criminal Subculture) อาชญากรได้เรียนรู้ถึงพฤติกรรมอาชญากรจากบุคคลอื่นที่เขาได้ร่วมอาศัยสมาคมอยู่ด้วย และเมื่อไม่อาจจะมีหนทางสู่ความสำเร็จในเป้าหมายโดยวิธีที่ถูกต้องตามกฎหมายได้ แต่กลับประสบความสำเร็จในการกระทำความผิดกฎหมาย เป็นเหตุให้เขายึดวัฒนธรรมในการกระทำความผิดมาเป็นวัฒนธรรมของตน

2. วัฒนธรรมแห่งความขัดแย้ง (The Conflict Subculture) วัฒนธรรมรองเช่นนี้เกิดขึ้นในกรณีที่ว่า โอกาสที่จะปฏิบัติตามกฎหมายและโอกาสที่จะกระทำความผิดกฎหมายมีอย่างจำกัด ทำให้เกิดความวิตกกังวลและมีความไม่พอใจขึ้น และความไม่พอใจจะทวีความรุนแรงมากขึ้น หากระบบการควบคุมทางสังคมหย่อนยาน ในสภาพเช่นนี้อาชญากรจะมุ่งไปกระทำความผิดที่มีความรุนแรงเพื่อพิทักษ์ไว้ซึ่งฐานะของตนเอง

3. วัฒนธรรมแห่งการหลบตัว (The Retreatist Subculture) วัฒนธรรมรองลักษณะนี้ เกิดขึ้นเพราะประสบความล้มเหลวที่ยึดวัฒนธรรมของอาชญากรและยึดวัฒนธรรม

แห่งความขัดแย้ง ประกอบกับโอกาสที่จะกระทำผิดกฎหมายและโอกาสที่จะกระทำถูกต้องตามกฎหมายมีอยู่จำกัด จึงกลายเป็นคนหนีโลก

วัฒนธรรมทั้ง 3 ประการที่กล่าวมาข้างต้น เป็นลักษณะวัฒนธรรมรองที่เอื้ออำนวยและส่งเสริมต่อการเกิดอาชญากรรมทั้งสิ้น

ทฤษฎีชนชั้นต่ำ

มิลเลอร์ (Miller cited in Wolfgang, Leonard and Norman, 1970: 351-363) กล่าวถึงทฤษฎีชนชั้นต่ำ โดยทำการศึกษากับแก๊งอาชญากรรมข้างถนนและได้อธิบายลักษณะของอาชญากรรมว่า การกระทำผิดหรือความเบี่ยงเบนของกลุ่มชนชั้นต่ำนั้น เกิดขึ้นเนื่องจากความติดขัดกับวัฒนธรรมของชนชั้นต่ำซึ่งมีลักษณะเฉพาะ เป็นตัวส่งเสริมการกระทำผิดโดยอาชญากรจำต้องทำให้ตนเป็นที่ยอมรับของกลุ่มและต้องการมีฐานะทางสังคมเท่าเทียมกับเพื่อนฝูงรุ่นราวคราวเดียวกัน โดยต้องแสดงให้เห็นว่าตนมีความรู้และผูกพันกับค่านิยมของชนชั้นต่ำ ค่านิยมที่สำคัญมี 6 ประการ ดังนี้

1. การก่อความเดือดร้อน (Trouble) มักจะเป็นผลที่เกิดขึ้นมาจากการต่อสู้ การทะเลาะวิวาท หรืออาจจะเกิดจากความขัดแย้งกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ตัวแทนของชนชั้นกลาง
2. ความเป็นนักเลงโต (Toughness) เป็นลักษณะของกลุ่มผู้ชายในหมู่ชนชั้นต่ำที่ต้องการแสดงความเป็นชายชาติหรือออกมาให้ปรากฏแก่สตรีและคนทั่วไป
3. ความมีเล่ห์เหลี่ยม (Smartness) เป็นพวกที่มีความสามารถในการหลอกลวงหรือต้มตุ๋นผู้อื่น ขณะเดียวกันก็มีความสามารถในการหลบเลี่ยงมิให้คนอื่นต้มตุ๋นตนเองด้วย
4. ชอบความตื่นเต้น (Excitement) เป็นพวกที่ชอบทำในสิ่งที่เป็นการเขย่าขวัญเร้าอารมณ์
5. การเชื่อในโชคชะตา (Fate) เป็นสิ่งที่แสดงถึงวิถีชีวิตชนชั้นต่ำที่ถูกควบคุมชีวิตโดยอำนาจเบื่องบน เป็นอำนาจที่ยากต่อการควบคุม

6. ความมีอิสระภาพ (Autonomy) วัฒนธรรมลักษณะนี้อาจพิจารณาได้จากการแสดงออกของผู้ยึดถือ บุคคลที่ยึดถือวัฒนธรรมที่ไม่ต้องการให้ใครมาบีบบังคับตน มีความขัดแย้งต่อการบีบบังคับ อีกทั้งพยายามหาทางออกจากสถาบันที่บีบบังคับตนอีกด้วย

ทฤษฎีความขัดแย้งทางวัฒนธรรม

ตามทฤษฎีนี้ เซลลิน (Sellin cited in Wolfgang, Leonard and Norman, 1970: 186) อธิบายว่าบนพื้นโลกของเรามีกลุ่มสังคมอยู่มากมาย ยึดถือบรรทัดฐานความประพฤติที่มีความสลับซับซ้อน กลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้ได้มีการพัฒนาเรื่อยมาทำให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องแบบแผนของการดำรงชีวิตและเรื่องของค่านิยมทางสังคม ความขัดแย้งทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้เมื่อแบบแผนของวัฒนธรรมหนึ่งติดต่อกับแบบแผนของอีกวัฒนธรรมหนึ่ง ความขัดแย้งทางวัฒนธรรมอาจจะเกิดขึ้นได้จาก

2. เมื่อแนวพฤติกรรมเกิดปะทะกันตรงเขตที่วัฒนธรรมอยู่ติดกัน
3. เมื่อกฎหมายหรือวัฒนธรรมของกลุ่มคนพวกหนึ่งแผ่ขยายเข้าครอบงำเขตของวัฒนธรรมของกลุ่มคนอีกพวกหนึ่ง
4. เมื่อสมาชิกของวัฒนธรรมหนึ่งอพยพเข้าไปอยู่ในเขตของอีกวัฒนธรรมหนึ่ง

เซลลินชี้ให้เห็นถึงความขัดแย้งทางวัฒนธรรมไว้ 2 แบบ คือ แบบแรกเรียกว่า ความขัดแย้งทางวัฒนธรรมเบื้องต้น (Primary Culture Conflict) ความขัดแย้งแบบนี้เกิดจากบรรทัดฐานความประพฤติของวัฒนธรรมเดิมปะทะกับบรรทัดฐานความประพฤติของวัฒนธรรมใหม่ เช่น กรณีในรัฐนิวเจอร์ซีย์ บิดาของหญิงสาวได้ฆ่าชายหนุ่มอายุ 16 ปี เพราะชายหนุ่มได้หลอกลวงลูกสาวไปกระทำให้เสียคน สาเหตุที่เกิดฆาตกรรมดังกล่าวก็เพื่อรักษาเกียรติยศของครอบครัวตามธรรมเนียมของชาวซิชีเลียน

ความขัดแย้งแบบที่สองเรียกว่า ความขัดแย้งทางวัฒนธรรมขั้นรอง (Secondary Culture Conflict) ความขัดแย้งแบบนี้เกิดจากความเจริญเติบโตของสังคม จากสังคมที่เคยดำรงอยู่โดยอาศัยมาตรฐานความประพฤติแบบเดียวกันมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ครั้นเมื่อสังคมมีความเจริญขึ้นก็เกิดแบบแผนของความประพฤติหลายลักษณะ มีกลุ่มสังคมมากมายเกิดการขัดแย้งผลประโยชน์กัน มีการพัฒนาองค์กรที่ขาดความคุ้นเคยกันส่วนตัว เข้ามาควบคุมความประพฤติของตน กฎหมายไม่เป็นที่ยอมรับของทุกชุมชน สังคมเช่นนี้เป็นสังคมที่มีความ

ซับซ้อนมาก ความขัดแย้งทางวัฒนธรรมจึงเกิดขึ้น เพราะความแตกต่างของกลุ่มย่อย ๆ ในสังคม ที่มีมาตรฐานความประพฤติที่แตกต่างกัน แต่ละกลุ่มมีความสัมพันธ์ทางสังคมเฉพาะกลุ่มของตน แต่ละกลุ่มอาจจะไม่เข้าใจหรือไม่รู้ค่านิยมทางสังคมของกลุ่มอื่น คนที่อาศัยอยู่ในสังคมเช่นนี้ย่อมเผชิญกับสถานการณ์ของชีวิต เพราะว่าจะปฏิบัติตนอย่างไรก็ย่อมละเมิดบรรทัดฐานทางสังคมของกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดหรือหลาย ๆ กลุ่มก็ได้ พฤติกรรมอาชญากรจึงเกิดขึ้นเมื่อคนปฏิบัติตามบรรทัดฐานความประพฤติของกลุ่ม ซึ่งมีค่านิยมที่ขัดแย้งกับวัฒนธรรมของส่วนรวม

ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราช

ชาวนครศรีธรรมราชมีวิถีชีวิต สภาพความเป็นอยู่ ค่านิยม และวัฒนธรรมหลักไม่แตกต่างจากค่านิยมและวัฒนธรรมหลักของสังคมไทยทั่วไป แต่ในรายละเอียดปลีกย่อยหรืออาจจะเรียกว่าเป็นค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราชบางอย่าง จะมีลักษณะเด่นปรากฏอย่างชัดเจนแตกต่างจากกลุ่มสังคมอื่น ซึ่งค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นดังกล่าวที่น่าสนใจของชาวจังหวัดนครศรีธรรมราช พอสรุปได้ดังนี้

สำนักงานจังหวัดนครศรีธรรมราช (2527: 80-82) ได้สรุปลักษณะนิสัยใจคอหรือค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราช ในหนังสือ“ประวัติมหาดไทยส่วนภูมิภาคจังหวัดนครศรีธรรมราช” ไว้ที่น่าสนใจว่า ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราช มีลักษณะดังนี้

รักอิสระภาพหรือความเป็นไท เป็นลักษณะดั้งเดิมของคนไทยที่ไม่ชอบถูกกดขี่ บังคับ ไม่ชอบอยู่ใต้อาณัติใคร ไม่ชอบระเบียบกฎเกณฑ์ ลักษณะเช่นนี้ทำให้ไม่ค่อยรู้สึกผูกพันต่อภาระหน้าที่มากนัก ชาวนครศรีธรรมราชจะมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อการใช้อำนาจบังคับ

ย้ำความเป็นตัวของตัวเอง แสดงออกในรูปของการไม่ชอบการรวมกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มที่มีลักษณะ “จัดตั้ง” หรือกลุ่มทางการต่าง ๆ ย้ำผลประโยชน์ของตนยิ่งกว่าประโยชน์ของกลุ่ม ลักษณะเช่นนี้ ทำให้การจัดตั้งกลุ่มที่ทางราชการเป็นผู้ชี้แนะไม่เป็นผลเท่าที่ควร

รักพวกพ้อง จัดเป็นค่านิยมที่เด่นมากของชาวนครศรีธรรมราชประการหนึ่ง ความผูกพันกับพวกพ้องทั้งในแง่วงศ์ญาติ ถิ่นกำเนิด ความคุ้นเคยกันเป็นส่วนตัวหรือความผูกพันรักใคร่ในฐานะเป็นพวกพ้องเดียวกัน ปรากฏอยู่ทั้งในชีวิตประจำวันทั่วไปและในหน้าที่การงาน พวกพ้องอยู่เหนือความถูกผิดในแง่กฎหมาย อยู่เหนือระเบียบกฎเกณฑ์ใด ๆ อยู่เหนือความเป็น “ธรรม” และอยู่เหนือความคิดทางการเมือง

นิยมความจริงและตรงไปตรงมา ชาวนครศรีธรรมราชชอบความจริงใจไม่มีเลศนัย ผู้ที่แสดงความจริงใจให้ปรากฏก็จะได้รับความจริงใจจากผู้อื่นเช่นกัน ชอบความตรงไปตรงมาทั้งในแง่คำพูดและการกระทำ

ยกย่องคนมีใจกว้างและจิตใจนักเลง ผู้ที่มีจิตใจกว้างขวาง โอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ถึงไหนถึงกัน ไม่ตระหนี่ถี่เหนียว กล้าได้กล้าเสีย เต็มใจให้ความช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อประสบความทุกข์ยาก เหล่านี้จะเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไปในชุมชน การที่ผู้มีอิทธิพลสามารถดำรงตนอยู่ได้ในท้องถิ่นเพราะมีคุณลักษณะเหล่านี้ กล่าวได้ว่าค่านิยมนี้เป็นพื้นฐานของประชาชนทั่วไปที่ยอมรับอำนาจของผู้มีอิทธิพล

ชอบความโอ้อ่า ชอบสิ่งของและการกระทำที่แสดงให้เห็นถึงความโอ้อ่าภูมิฐาน โดยไม่คำนึงถึงฐานะของตน สิ่งที่มีกลิ่นที่สุดคือกลิ่นการถูกนิินทาว่าเป็นคนขี้เหนียว ใจไม่ถึง โดยพยายามหลีกเลี่ยงภาวะใด ๆ ก็ตามที่แสดงให้เห็นว่าตน “น้อยหน้า” ผู้อื่น

รักศักดิ์ศรี ได้แก่ การหยิ่งในเกียรติและศักดิ์ศรีของตน ไม่ชอบให้ใครมาหยามเป็นคนไม่ลงคน หรือไม่ยอมใครง่าย ๆ ลักษณะความอ่อนน้อมถ่อมตนจึงปรากฏค่อนข้างน้อย คำพูดที่แสดงถึงการยกย่องให้เกียรติคนอื่นและถ่อมตนมีจำกัด ในภาษาท้องถิ่นและลักษณะที่ว่านี้ ทำให้ชาวนครศรีธรรมราชถูกมองว่าเป็น “คนหัวหม่อ” หรือ “แข็งกระด้าง”

ค่านิยมการเป็นเจ้านาย ชาวนครศรีธรรมราชย้ำการเป็นเจ้าคนนายคนสูงมาก สังเกตได้จากลักษณะต่อไปนี้

- นิยมส่งบุตรหลานเข้ามาเรียนในระบบโรงเรียน ด้วยความหวังที่จะให้เข้ารับราชการ หรือทำงานที่มีลักษณะเป็น “เจ้านาย” อันได้แก่ งานใช้สอมองไม่ต้องลำบากอย่างอาชีพที่ต้องใช้แรงงาน
- คนท้องถิ่นที่พอเริ่มเปลี่ยนแปลงฐานะทางชนชั้นเดิมเป็นชนชั้น “เจ้านาย” ก็จะมีพฤติกรรมแบบเจ้านายอย่างเด่นชัด ทั้งทางภาษาพูด วิถีชีวิต รวมทั้งการปฏิบัติต่อประชาชน จิตสำนึกในการเป็นเจ้านายมีสูงกว่าจิตสำนึกของการบริการ ลักษณะเช่นนี้เองก่อให้เกิดความตึงเครียดระหว่างประชาชนกับข้าราชการ ทำให้ประชาชนมองข้าราชการในด้านลบ จนกลายเป็นเงื่อนไขสงครามที่สำคัญของภาคใต้ในที่สุด

ลักษณะประการหลังนี้ ก่อให้เกิดค่านิยมที่สวนทางกลับหรือขัดแย้งมากอีกประการหนึ่ง คือการที่ชาวนครศรีธรรมราชที่มีชื่อ “เจ้านาย” มีความรู้สึกต่อต้านระบบเจ้าขุนมูลนาย

รักถิ่นกำเนิด ชาวนครศรีธรรมราชมีความผูกพันกับบ้านเกิดเมืองนอน มีความภาคภูมิใจกับอดีตอันเก่าแก่ และลักษณะทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นตน แม้จะจากไปประกอบอาชีพในถิ่นอื่น ก็นิยมกลับมาถิ่นเดิมของตนในสองเทศกาลคือ เทศกาลสงกรานต์ และเทศกาลสารทเดือนสิบ มีความภูมิใจที่พูดภาษาถิ่นในที่ต่าง ๆ

ย้ายระบบอาวุโส การให้ความเคารพนับถือเป็นไปตามลำดับอาวุโส ทั้งในระบบความสัมพันธ์ส่วนตัวและในทางหน้าที่การงาน ถือว่าผู้อาวุโสย่อมมีประสบการณ์มากกว่า นอกจากนั้นการเชื่อฟังผู้อาวุโสเท่ากับเป็นการป้องกันตัวเองไปด้วย

ย้ำการหาความสุขจากชีวิต ชาวนครศรีธรรมราชมีนิสัยที่รักความสนุกสนานมาตั้งแต่อดีต กิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและการอาชีพมักแทรกความสนุกสนานไว้ด้วยเสมอ การชอบพูดคำแฉวน การเป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอน การชอบจัดงานรื่นเริงหรือมหรสพ และการชอบธรรมชาติ เป็นสิ่งยืนยันให้เห็นค่านิยมนี้ได้เป็นอย่างดี

ความตื่นตัวทางการเมือง ชาวนครศรีธรรมราชมีความสำนึกทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยสูงมาก เข้าใจสิทธิหน้าที่ของพลเมือง เข้าใจโครงสร้างและกลไกระบบการปกครองอย่างน่าทึ่ง ดังสังเกตได้จากผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน หรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ

สำนักงานจังหวัดนครศรีธรรมราช (2521) กล่าวถึงค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สำคัญบางประการของชาวจังหวัดนครศรีธรรมราชไว้ อย่างน่าสนใจดังนี้

ประชาชนชาวจังหวัดนครศรีธรรมราชมีความเลื่อมใสศรัทธาเชื่อถือในศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมอยู่อย่างไม่ค่อยจะเปลี่ยนแปลงมากนัก จะสังเกตได้ว่า ชาวนครศรีธรรมราชมีใจเป็นนักเลง รักพวกพ้อง และเจ็บแค้นแทนญาติมิตรที่ถูกรังแก ประทุษร้ายด้วยระบบแก้แค้นชนิด “ตาต่อตา ฟันต่อฟัน” และการแสดงออกของชาวนครศรีธรรมราชอีกประการหนึ่งคือ เป็นพวกท้องถิ่นนิยมจัด เมื่อไปในท้องถิ่นหรือสังคมอื่นก็ชอบแสดงตนว่าเป็นคนใต้ นิยมใช้ภาษาท้องถิ่นปากษ์ใต้และมีการแสดงออกด้วยความภาคภูมิใจ อีกทั้งชาวนครศรีธรรมราชมีค่านิยมทางคุณธรรมสูง เอาจริงเอาจังกับการงาน มีความกล้าหาญบึกบึนจนบางที ทำให้ผู้ที่ไม่มี

ความเข้าใจในเนื้อแท้ของวิถีชีวิตของชาวนครศรีธรรมราชมักจะมีความรู้สึกเหมือนกับว่าชาวนครศรีธรรมราชเป็นคนหยิ่ง แข็งกระด้าง แต่ความจริงแล้วชาวนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่เป็นคนพูดน้อย แต่ทำจริง ผู้จริง เปลี่ยนใจยาก โกรธยาก แต่ถ้าโกรธแล้วลืมยาก จะช่วยเหลือเกื้อกูลใครก็ช่วยอย่างจริงจัง ใครมาให้ความช่วยเหลือก็เกื้อกูลแล้วก็เกิดความประทับใจยากที่จะลืม และมักไม่นิยมขอพึ่งพาอาศัยผู้ใดในเรื่องที่ไม่เหลือกำลังของตนเอง

ด้านภาษาพูดของชาวนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่จะใช้ภาษาท้องถิ่นปากซ์ใต้ ซึ่งมีลักษณะของคำพูดที่กระชับ สั้นก่อน ออกเสียงเร็วเร็ว แตกต่างจากภาษากลางหรือภาษาใต้ในท้องถิ่นอื่น ทำให้สำเนียงในการออกเสียงภาษาแบ่งแยกกลุ่มหรือภูมิภาคของเจ้าของภาษาได้อย่างชัดเจน ซึ่งความรู้สึกของชาวนครศรีธรรมราชต่อคนภาษาอื่นโดยเฉพาะผู้ที่ใช้ภาษากลางซึ่งเป็นภาษาราชการในการติดต่องานราชการของสังคมไทยนั้น ชาวนครศรีธรรมราชถือว่าเป็นคนต่างถิ่นและเป็นพวก “ข้าหลวง” เป็นเจ้าขุนมูลนายทำให้มีความเคารพนับถือในฐานะเป็นข้าราชการที่มีการศึกษาสูง ขณะเดียวกันชาวนครศรีธรรมราชเห็นว่าภาษากลางเป็นภาษาที่แสดงถึงสถานะที่สูงกว่าจึงพยายามพูดให้ได้ถึงแม้จะมีเสียงเพี้ยน จนเป็นที่ขบขันของบุคคลต่างถิ่นว่าพูด “ทองแดง” ซึ่งหมายความว่าทองไม่แท้หรือ คำพูดที่ไม่ถูกต้องนั่นเอง ในทางกลับกันอีกด้านหนึ่งคนพูดภาษากลางซึ่งมักเป็นชนชั้นปกครอง เจ้าขุนมูลนาย ได้เคยมาสร้างความเดือดร้อน กดขี่ข่มเหงรังแกชาวบ้าน ทำให้เกิดความรังเกียจในภาพพจน์ของข้าราชการภาคกลางที่ไม่ดีไว้กับประชาชน จึงเป็นเหตุให้ชาวนครศรีธรรมราชรู้สึกไม่ดีต่อผู้ที่พูดภาษากลาง

ท่าทีของชาวนครศรีธรรมราชต่อข้าราชการของรัฐนั้น จากในอดีตทางภาคใต้มีการคุกคามแทรกแซงจากลัทธิสังคมนิยมคอมมิวนิสต์เข้ามาบ่อนทำลายความมั่นคงความมีสมานฉันท์ของชาวไทยภาคใต้ โดยมักจะโฆษณาให้ข้อมูลที่เป็นลบแก่ระบบการเมืองและการปฏิบัติงานของข้าราชการ ทำให้ชาวนครศรีธรรมราชเกิดทัศนคติด้านลบต่อข้าราชการ ดังจะเห็นจากการละเล่นพื้นบ้านโดยเฉพาะหนังตลุงจะมีการพูดถึงการปฏิบัติราชการของข้าราชการในทางด้านลบเสมอ ขณะที่ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารมักใช้มาตรการรุนแรงในการต่อต้านการแพร่ระบาดของลัทธิคอมมิวนิสต์ ส่งผลให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนทั่วไป อีกทั้งข้าราชการที่มาจากท้องถิ่นอื่นไม่มีความเข้าใจถึงสภาพความเป็นอยู่และความต้องการของชุมชน และมักจะเข้ามาเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการหรือคนต่างถิ่นอยู่เสมอ ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการกับประชาชนไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ก่อให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีของประชาชนต่อระบบราชการ

ความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในจังหวัด นครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นท้องที่มีปัญหาอาชญากรรมมาก มีผู้ก่อการร้ายชุกชุม มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองเกี่ยวกับการคุกคามบ่อนทำลายความมั่นคงจากผู้ก่อการร้ายอย่างรุนแรง อีกทั้งความขัดแย้งอันเกิดจากผลประโยชน์ทั้งระหว่างประชาชนกับประชาชนหรือประชาชนกับราชการ ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากประชาชนในท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความคิดเห็นรุนแรง ขณะเดียวกันการอำนวยความสะดวกยุติธรรมทางอาญาในองค์กรยุติธรรมทางอาญาเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้สถิติคดีอาญาสูงขึ้นจนเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนทั่วไป

ภูหัสสพาร์ อินทรทอง (2535: 56-59) กล่าวถึงนิสัยใจคอ ทัศนคติ และค่านิยมของชาวนครศรีธรรมราชอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ถูกหล่อหลอมจากการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาทางสังคม ที่เป็นแรงผลักดันและโน้มนำไปสู่ปัญหาอาชญากรรม ที่สำคัญดังนี้

1. หยิ่งในเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งตนค่อนข้างสูง ลักษณะดังกล่าวสืบเนื่องจากสาเหตุสำคัญ 2 ประการ คือ ประการแรก บรรพบุรุษของชาวนครศรีธรรมราชเคยยิ่งใหญ่เป็นประเทศเอกราช และเป็นหัวเมืองเอกทางภาคใต้ ประการที่สอง นครศรีธรรมราชเป็นแหล่งรวมของหลากหลายชุมชนและเชื้อชาติ การแข่งขันชิงดีชิงเด่นระหว่างกลุ่มชนได้ถูกถ่ายทอดสั่งสอนกันมา ถึงแม้ในปัจจุบันจะถูกกลืนไปเกือบหมดแล้วก็ตาม แต่ค่านิยมดังกล่าวมิได้หายไปด้วย

2. ยึดความเป็นอิสระและความเป็นตัวของตัวเองสูง ชาวนครศรีธรรมราชไม่ชอบอยู่ใต้บังคับบัญชาหรืออาณัติใคร ไม่ชอบระเบียบกฎเกณฑ์ความรู้สึกที่รุนแรง ไม่ชอบรวมกลุ่มที่ทางราชการจัดตั้งหรือชี้แนะ อาจกล่าวได้ว่าไม่ชอบระบบราชการเท่าที่ควร

3. รักพวกพ้อง จัดเป็นค่านิยมที่เด่นชัดมากของชาวนครศรีธรรมราช ความผูกพันในฐานะพวกพ้องทั้งในแง่วงศ์ญาติ ถิ่นกำเนิด ความคุ้นเคยเป็นการส่วนตัว พวกพ้องอยู่เหนือความถูกผิดในแง่กฎหมาย อยู่เหนือระเบียบกฎเกณฑ์ใด ๆ และอยู่เหนือความเป็นธรรม

4. ยกย่องคนมีจิตใจนักเลง และคนจริง คนจริงทั้งฝ่ายดีและฝ่ายเลวได้รับการยกย่องนับถือ โดยมีคำกล่าวที่ว่า “ดีก็ดีให้จริง โกงก็โกงให้จริง” ค่านิยมนี้เป็นพื้นฐานของการที่ผู้มีอิทธิพลสามารถดำรงตนอยู่ในท้องถิ่นและการที่ประชาชนทั่วไปส่วนหนึ่งยอมรับอำนาจของผู้มีอิทธิพล

5. ทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับเจ้านาย ชาวนครศรีธรรมราชชอบที่จะเป็นเจ้าคนนายคนและไม่ยอมรับคนอื่นที่เป็นนายคน ความรู้สึกนี้เป็นสิ่งที่ขัดแย้งกันตลอดเวลา ระหว่างบุคคลที่เป็นข้าราชการและประชาชน

6. รักถิ่นกำเนิด ชาวนครศรีธรรมราช มีความผูกพันกับบ้านเกิดเมืองนอนมาก ภาคภูมิใจกับอดีตอันยาวนาน และลักษณะทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นตนมาก และจะไปประกอบอาชีพในถิ่นอื่น ก็นิยมกลับบ้านในเทศกาลที่สำคัญของจังหวัด

7. ความเอาใจจริงเอาใจในการแข่งขันทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเมืองหรือการกีฬา เช่น การชนไก่ ชนวัว ผู้ที่ลงแข่งขันจะพยายามทุกวิถีทางที่จะเอาชนะฝ่ายตรงข้ามให้ได้ โดยไม่คำนึงว่าจะเป็นวิธีการที่ถูกต้องหรือไม่ก็ตาม

ข้างต้นนี้เป็นค่านิยมเด่นของชาวนครศรีธรรมราชเพียงบางประการเท่านั้น ค่านิยมเหล่านี้เป็นค่านิยมร่วม แต่ก็มีใช้หมายความว่า จะปรากฏในการปฏิบัติของชาวนครศรีธรรมราชทุกคน เพียงแต่ปรากฏในคนส่วนใหญ่เท่านั้น สิ่งที่เราควรคำนึงอย่างหนึ่งก็คือค่านิยมเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ตามการเปลี่ยนแปลงทางสังคมด้านอื่น เมื่อถึงกาลเวลาหนึ่งค่านิยมเหล่านี้อาจถูกแทนที่ด้วยค่านิยมใหม่ก็ได้

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่สามารถนำค่านิยมของชาวนครศรีธรรมราชมาทำการศึกษาได้ทั้งหมด จึงนำค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นบางประการซึ่งน่าจะมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดอาชญากรรมและเป็นลักษณะเฉพาะที่เด่นชัดของชาวนครศรีธรรมราช พอสรุปค่านิยมที่สำคัญและน่าจะมีความสัมพันธ์กับการฆ่าผู้อื่น ได้แก่ ความรักในศักดิ์ศรี ความภูมิใจในท้องถิ่น ความชอบในการพนันขั้นต่อ ความมีจิตใจเป็นนักเลง ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความนิยมระงับความขัดแย้งข้อพิพาทด้วยตนเอง และความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการและคนต่างถิ่น ซึ่งค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ มีความครอบคลุมค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวนครศรีธรรมราช และน่าจะมีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย

สภาพภูมิประเทศของจังหวัดนครศรีธรรมราช

ขนาดและที่ตั้ง

จังหวัดนครศรีธรรมราช มีภูมิประเทศตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ 8 องศา- 9 องศา 19 ลิปดา ลองติจูด 99 องศา – 100 องศา 15 ลิปดาตะวันออก มีพื้นที่ทั้งหมด 11,201 ตารางกิโลเมตร (สถาบันทักษิณคดีศึกษา, 2529: 1689-1696) ตั้งอยู่บริเวณเกือบกึ่งกลางแหลมมลายูหรือตอนกลางของภาคใต้ของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 800 กิโลเมตร เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่มากเป็นอันดับ 2 ของภาคใต้ และมากเป็นอันดับ 16 ของประเทศ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดข้างเคียง ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดสุราษฎร์ธานีและอำเภอบ้านดอน มีอำเภอขนอมเป็นอำเภอที่ตั้งอยู่เหนือสุดของจังหวัด
- ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดตรัง จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสงขลา มีอำเภอทุ่งสง อำเภอชะอวด และอำเภอหัวไทร เป็นอำเภอที่อยู่ด้านทิศใต้
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอไทย เป็นบริเวณชายฝั่งตะวันตกของอ่าวไทยมีชายทะเลยาว 225 กิโลเมตร นับเป็นจังหวัดที่มีชายทะเลยาวที่สุดของประเทศไทย อำเภอที่ติดต่อกับชายฝั่งทะเลจากเหนือสุดของจังหวัดถึงใต้สุด คือ อำเภอขนอม อำเภอสิชล อำเภอท่าศาลา อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอปากพนัง และอำเภอหัวไทร
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดกระบี่ ส่วนใหญ่มีภูเขาเป็นต้น มีอำเภอขนอม อำเภอสิชล อำเภอท่าศาลา อำเภอพิปูน อำเภอฉวาง และอำเภอทุ่งใหญ่ ติดต่อกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี อำเภอทุ่งใหญ่ และอำเภอทุ่งสง ติดต่อกับจังหวัดกระบี่

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดนครศรีธรรมราชมีลักษณะภูมิประเทศทั้งที่เป็นภูเขา เนินเขา และที่ราบชายฝั่งทะเล ซึ่งอาจแบ่งออกเป็น 3 เขต (วิเชียร ณ นคร และคณะ, 2521: 4-5) ดังต่อไปนี้

1. เขตเทือกเขาตอนกลาง ได้แก่บริเวณจังหวัดนครศรีธรรมราชที่มีเทือกเขานครศรีธรรมราชพาดผ่าน เทือกเขานี้จะแบ่งนครศรีธรรมราชออกเป็นที่ราบด้านชายฝั่งทะเลตะวันออกและตะวันตก บริเวณเทือกเขาตอนกลางจะมียอดเขาสูงสุดคือ เขาหลวง สูงประมาณ 1,835 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล บริเวณนี้จะเป็นป่าที่อุดมสมบูรณ์ มีการปลูกยางพารา กาแฟ และสวนผลไม้ต่าง ๆ ได้แก่ พื้นที่อำเภอลานสกา อำเภอร่อนพิบูลย์ พื้นที่ทางซีกตะวันออกของอำเภอทุ่งสง และอำเภอฉวาง ซึ่งบริเวณนี้มีลักษณะเป็นต้นน้ำ

2. เขตที่ราบชายฝั่งทะเลตะวันออก มีอาณาเขตตั้งแต่ตอนกลางของเทือกเขานครศรีธรรมราชไปทางตะวันออกถึงฝั่งทะเลอ่าวไทย และตลอดตามแนวยาวเหนือใต้ เขตที่ราบตอนกลางและตอนใต้ของจังหวัดมีพื้นที่กว้างขวาง อาจแยกพิจารณาได้เป็น 2 ตอน คือ ตั้งแต่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราชลงไปทางใต้ เป็นที่ราบที่มีความกว้างจากบริเวณเทือกเขาตอนกลางไปถึงชายฝั่งทะเล ระยะทางประมาณ 95 กิโลเมตร นับว่าเป็นที่ราบซึ่งมีความสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัด และอีกบริเวณหนึ่งคือ ตั้งแต่อำเภอท่าศาลาขึ้นไปทางเหนือ ซึ่งเป็นบริเวณที่มีชายฝั่งแคบ ๆ ไม่เกิน 15 กิโลเมตร อำเภอที่อยู่ในเขตนี้ได้แก่ อำเภอขนอม อำเภอท่าศาลา อำเภอเมือง อำเภอปากพนัง อำเภอหัวไทร อำเภอเชียรใหญ่ อำเภอชะอวด อาชีพส่วนใหญ่ของผู้ที่อยู่ในพื้นที่นี้จะประกอบอาชีพประมง และในบริเวณที่ราบใกล้เชิงเขามีการปลูกยางพาราและผลไม้หลายชนิด

3. เขตที่ราบตะวันตก ลักษณะเป็นที่ราบเชิงเขาและที่ราบหุบเขา มีเนินเขาเป็นตอน ๆ มีอาณาเขตคลุมบริเวณ อำเภอฉวาง อำเภอพิปูน อำเภอทุ่งใหญ่ อำเภอทุ่งสง และอำเภอนาบอน เป็นเขตที่มีการปลูกยางพารากันมากที่สุด และมีสวนผลไม้ต่าง ๆ มีการทำนาเป็นบางตอน มีลำน้ำที่สำคัญเรียกว่า “แม่น้ำหลวง” จากเทือกเขานครศรีธรรมราชไหลผ่านอำเภอพิปูน อำเภอฉวาง และอำเภอทุ่งใหญ่ เข้าสู่จังหวัดสุราษฎร์ธานี

นอกจากจะมีแบ่งลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดนครศรีธรรมราชออกเป็น 3 ส่วนดังกล่าวแล้ว นายธานี โรจนลักษณ์ (2525: 12) ได้แบ่งลักษณะภูมิประเทศออกเป็น 4 เขต ด้วยกันตามรูปรีของพื้นที่จากทิศเหนือไปทิศใต้ โดยเรียงลำดับจากทิศตะวันออกไปทิศตะวันตกดังนี้

เขตที่ 1 เป็นชายฝั่งทะเลลักษณะฝั่งทะเลมีภูเขาอยู่บ้างเฉพาะในตอนเหนือ นอกนั้นเป็นหาดทรายโดยตลอด

เขตที่ 2 เป็นที่ราบระหว่างชายฝั่งทะเลกับเทือกเขาบรรทัด

เขตที่ 3 เป็นเขตเทือกเขาบรรทัด

เขตที่ 4 เป็นเขตที่ราบสูงสลับเนินเขาทิศตะวันตกของเทือกเขาบรรทัด

สภาพการปกครองและสังคมทั่วไป

ศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จังหวัดนครศรีธรรมราช (2541: 4) ได้กล่าวถึง สภาพการปกครองของจังหวัดนครศรีธรรมราชว่า แบ่งเขตการปกครอง และแบ่งหน่วยราชการตามระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ออกเป็น 21 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ 165 ตำบล และ 1,445 หมู่บ้าน โดยมีหน่วยราชการบริหารส่วนภูมิภาค 35 ส่วนราชการ หน่วยราชการบริหารส่วนกลาง 140 ส่วนราชการ และหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาล 3 แห่ง สุขาภิบาล 21 แห่ง และสภาตำบล 1 แห่ง จากการสำรวจข้อมูลประชากร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2541 พบว่ามีประชากร 1,511,857 คน โดยมีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 1,003,482 คน (นะมา โสภางค์ และ ศุภชัย สงวนแสง, 2542: 57) ประชากรส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย ถึงแม้จะมีสัญชาติอื่น เช่น จีน มลายู และอินเดีย เป็นต้น ซึ่งชาวจีนและชาวอินเดียส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง ชาวนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธประกอบอาชีพกสิกรรมเป็นหลัก ส่วนชาวไทยมุสลิมจะอาศัยอยู่ในชนบทโดยเฉพาะบริเวณชายฝั่งทะเลเพราะมีความถนัดด้านการประมง

เมื่อพิจารณาจากสภาพภูมิประเทศ สภาพสังคม และการประกอบอาชีพของชาวนครศรีธรรมราชในแต่ละพื้นที่แล้ว พอจะแบ่งลักษณะนิสัยตามลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ 4 ลักษณะ (กองวิจัยและวางแผน กรมตำรวจ, 2532: 18-19) ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มชาวอำเภอขนอม สิชล ท่าศาลา มีอาชีพส่วนใหญ่เป็นชาวประมง ชาวสวนยาง สวนผลไม้ กาแฟ มีอุปนิสัยรักสงบ ชอบความโอ่อ่า หัวอ่อน ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4

กลุ่มที่ 2 กลุ่มชาวอำเภอเมือง ลานสกา พรหมคีรี มีลักษณะนิสัยอนุรักษ์นิยม ค่อนข้างเป็นเจ้าขุนมูลนาย (ศักดิ์นา) มีความหยิ่งในศักดิ์ศรีของความเป็นชาวนครศรีธรรมราช สืบเนื่องมาจากบรรพบุรุษของเมืองนครเคยเป็นหัวเมืองชั้นเอก เป็นเมืองพระยามหานคร มีความเจริญมาก่อนในอดีต

กลุ่มที่ 3 กลุ่มชาวอำเภอปากพนัง หัวไทร เขียวใหญ่ ชะอวด ส่วนใหญ่มีอาชีพทำนา มีลักษณะนิสัยรักการต่อสู้ ค่อนข้างเป็นนักเลง รักพวกพ้อง พวกต้องถูกก่อนเสมอ ใจกว้าง โดยเฉพาะในส่วนที่ติดกับชายทะเล ซึ่งถือว่าเป็นลูกน้ำเค็ม

กลุ่มที่ 4 กลุ่มชาวอำเภอฉวาง ทุ่งใหญ่ พิปูน ทุ่งสง ส่วนใหญ่เป็นชาวสวนยาง สวนกาแฟ ส่วนผลไม้ ประชากรส่วนใหญ่มีการศึกษาดี และมักจะมีการแข่งขันว่าลูกหลานบ้านไหนมีการศึกษาดีกว่ากัน ทำให้มีลักษณะนิสัยเป็นคนรักการเรียนรู้ การศึกษา จนเป็นคนรู้มาก หรือเรียกว่า “หัวหมอ” จนบางครั้งถึงกับซื้อคดี เพื่อเป็นความกัน

ส่วนชาวนครศรีธรรมราชที่อยู่ในอำเภออื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึง ถ้ามีอาณาเขตอยู่ใกล้กับกลุ่มใดข้างต้น ก็จะมีลักษณะนิสัยใจคอโน้มเอียงคล้ายกับกลุ่มอำเภอนั้น และลักษณะนิสัยพื้นฐานทางนิสัยจะคล้ายกันตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะผิดกันก็แต่ในความเข้มข้นและเบาบางในบางกลุ่มพื้นที่เท่านั้น

จากลักษณะพื้นฐานนิสัยดังกล่าว เมื่อมีเหตุขัดแย้งบาดหมาง ระหว่างบุคคลมักจะก่อให้เกิดเหตุร้ายแรงตามมา แม้จะเริ่มต้นจากเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็อาจจะบานปลายจนกลายเป็นเรื่องใหญ่เรื่องโตถึงกับฆ่ากันตาย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คณะอนุกรรมการวิจัยสาเหตุแห่งความผิดฐานฆ่าคนตาย สภาวิจัยแห่งชาติ (2509: 3) ได้ศึกษา เรื่องความผิดฐานฆ่าคนตาย สรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. การกระทำความผิดทางอาญาในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายนั้น ผู้กระทำความผิดมักกระทำด้วยความโกรธ อาฆาต พยาบาท และกระทำเพื่อความอยู่รอดแห่งชีวิตหรือจิตใจผิดปกติ โดยมีอาการทางโรคจิตเป็นแรงผลักดันให้เขากระทำความผิด
2. ผู้กระทำความผิดมักกระทำไปด้วยอารมณ์ การตัดสินใจผิดพลาดเนื่องจาก ระดับการศึกษาต่ำมาก ส่วนผู้ที่กระทำด้วยเจตนาอันมีมูลเหตุที่ก่อให้เกิดเจตนา ก็มาจากการตัดสินใจที่ผิดพลาดเพราะความโง่ ไร้การศึกษา โดยคิดว่าสิ่งที่ตนกระทำไปนั้นเหมาะสมดีแล้ว
3. ความยากจนถึงแม้จะมีได้เป็นมูลเหตุแห่งอาชญากรรมที่ก่อให้เกิดความผิดฐานประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายโดยตรง แต่ความยากจนทำให้ฐานะของมนุษย์ต่ำด้อยลงไป การมีฐานะต่ำด้อยหรือต้องใช้ชีวิตอยู่ในแหล่งสลัมหรือดำรงชีวิตด้วยวิธีการปล้นปล้นตลบตลกลงนั้นเอง เป็นผลก่อให้เกิดคดีอาญาเกี่ยวกับความผิดฐานประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย
4. การประกอบอาชญากรรมของชายหญิง ในความผิดฐานประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายต่างกันในสาระสำคัญคือ ผู้ชายประกอบอาชญากรรมประเภทนี้เพื่อเอาชนะ เพื่อรักษาศักดิ์ศรี ดำรงไว้ซึ่งอาชีพและครอบครัว ส่วนผู้หญิงกระทำความผิดไปโดยอารมณ์ขุ่นมัว เนื่องจากสถานะอันยุ่งยากต่อครอบครัวและความหึงหวง
5. อายุของผู้กระทำความผิดนั้นอยู่ในวัยหนุ่มและกลางคนมากที่สุด
6. อาชญากรรมที่เกี่ยวกับความผิดฐานประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย เกิดขึ้นในชนบทมากกว่าในกรุงเทพ
7. การป้องกันอาชญากรรมประเภทนี้ทางแก้ที่ดีที่สุด คือ การให้การศึกษาแก่ราษฎร ส่งเสริมศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดี เพื่อสร้างมาตรฐานในการครองชีพให้สูงขึ้น
8. สถิติการฆ่ากันตายบางปีสูงขึ้น อาจมีสาเหตุหรือองค์ประกอบหลายประการ และที่สำคัญคือ อาชญากรคิดประกอบอาชญากรรมประเภทนี้อยู่แล้วแต่ยังไม่ลงมือกระทำ

ธนพงศ์ ธนเดชากุล (2536) ได้ศึกษามูลเหตุในการกระทำคามผิดของผู้ต้องขังคดีฆ่าผู้อื่น ศึกษาจากนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำบางขวาง พบว่า

1. ลักษณะทั่วไปของผู้กระทำคามผิดส่วนใหญ่ พบว่ามีอายุระหว่าง 21-30 ปี กว่าครึ่งอยู่ในช่วงเริ่มต้นมีครอบครัว มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาและรายได้เฉลี่ยไม่เกิน 3,000 บาท มักอาศัยอยู่นอกเมือง ในขณะที่ผู้กระทำคามผิดเกิดทางภาคใต้ ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรที่สูงกว่าระดับมัธยมศึกษา

2. มูลเหตุในการกระทำคามผิดส่วนใหญ่เกิดจากอารมณ์ที่มีต่อผู้ตายขณะนั้น มูลเหตุอันหนึ่งเกิดจากความคับแค้นใจ รongลงมาได้แก่ ถูกข่มเหงรังแก และเพื่อเงินรางวัลตามลำดับ

3. ลักษณะในการกระทำคามผิด ส่วนใหญ่เกิดในภาคกลาง รongลงมาเกิดในภาคใต้ ในเขตนอกเมือง ช่วงเวลากลางคืน สถานที่ไม่เปลี่ยว ผู้กระทำคามผิดจะกระทำคนเดียว เป็นการกระทำครั้งแรก ขณะกระทำคามผิดไม่ได้มีแผนและไม่ได้อเตรียมมาก่อน อาวุธที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นอาวุธปืน

นายนิพนธ์ คันทเสวี และคณะ (2532) ศึกษาสาเหตุการฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสุราษฎร์ธานี สรุปผลการศึกษาว่า

1. มูลเหตุของการก่อคดีฆ่าคนตายที่สำคัญมีอยู่ 3 ประการคือ ไม่ได้ได้รับความเป็นธรรมจากเจ้าหน้าที่ของรัฐจนต้องจัดการตนเองหรือฆ่ากันเอง การขัดแย้งเรื่องที่ดินและการขัดแย้งในอสังหาริมทรัพย์ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน มีส่วนสนับสนุนให้เกิดคดีฆ่าคนตายมากขึ้น หากเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายอย่างเต็มที่ จะทำให้คดีฆ่าคนตายลดลง เพราะชาวบ้านจะพึ่งพาเจ้าหน้าที่ของรัฐได้เต็มที่และไม่ต้องจัดการตนเอง

2. ฆาตกรเป็นผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจแต่มีทัศนคติชอบใช้ความรุนแรง เพราะเห็นว่าระบบความยุติธรรมทางอาญาของรัฐไม่สามารถให้ความเป็นธรรม หรือนำศักดิ์ศรีเกียรติยศกลับคืนมาได้ จึงต้องแก้แค้นตอบแทนเองโดยลักษณะนี้ในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีมากกว่าจังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. ประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา พบว่า อัตราการจับกุมดำเนินคดีและพิพากษาลงโทษผู้กระทำคามผิดฐานฆ่าคนตายอยู่ในระดับต่ำมาก เมื่อเทียบกับ

อัตราการเกิดคดี และยังพบว่าคดีที่ศาลพิพากษายกฟ้องผู้ต้องหาส่วนใหญ่ เนื่องจากการขาดพยานหลักฐานและพยานบุคคลที่จะมาให้การในคดี

4. เหตุการณ์ที่เกิดการฆ่ากันตายเป็นปฏิกิริยาโต้ตอบทางสังคม (Social Interaction) ระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว เนื่องจากความโกรธแค้นชิงชัง และต้องการรักษาศักดิ์ศรี โดยมักเกิดขึ้นอย่างฉับพลันไม่ได้มีการวางแผนมาก่อน

5. คดีฆาตกรรมส่วนใหญ่ใช้ปืนเป็นอาวุธและผู้กระทำความผิดมีประสบการณ์ในการใช้อาวุธปืนมาก่อน

นอกจากนี้จากการศึกษายังพบข้อมูลที่น่าสนใจอีก คือ

1. ผู้ต้องหาในจังหวัดนครศรีธรรมราชมักมีแนวโน้มที่จะชอบแก้ปัญหาด้วยตนเอง ยึดมั่นในเกียรติยศศักดิ์ศรีอย่างมากมาย ลบหลู่ไม่ได้ และหากถูกลบหลู่จะต้องมีการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อให้เกิดความรู้สึกว่าได้ทดแทนสิ่งที่ถูกละเมิดอย่างสาสม

2. ทศนคติในประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ของผู้ต้องขัง และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง พบว่าส่วนใหญ่ประชาชนในหมู่บ้านมักรู้ว่าใครเป็นผู้ก่อคดีแต่คนเหล่านี้ส่วนใหญ่ไม่ให้ความร่วมมือ โดยเฉพาะการเป็นพยานในคดี เนื่องจากผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่ มักไม่ถูกลงโทษตามกฎหมาย จึงทำให้สภาพการบังคับใช้กฎหมายไม่มีผลในการป้องกัน

3. ผู้ต้องขังและผู้เกี่ยวข้องมีทัศนคติไม่ดีต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐบางคนมีความประพฤติไม่เหมาะสม ไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ และขาดความรับผิดชอบ มักส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอิทธิพลในท้องถิ่น จนเป็นเหตุให้ประชาชนเสื่อมศรัทธา และไม่ให้ความร่วมมือกับงานราชการ

กองวิจัยและวางแผน กรมตำรวจ (2532) ได้ศึกษาอาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช ศึกษาเฉพาะกรณีคดีฆ่าผู้อื่น จากการศึกษาสามารถวิเคราะห์สาเหตุของการฆ่ากันตายในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีปัจจัยพื้นฐาน 3 ประการดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยพื้นฐานจากสภาพสังคมและวัฒนธรรม สามารถแบ่งย่อยออกได้ 3 สาเหตุย่อยคือ

1.1. พื้นฐานลักษณะนิสัยของชาวนครศรีธรรมราช ชาวนครศรีธรรมราชมีลักษณะเป็นคนรักศักดิ์ศรี หยิ่งในศักดิ์ศรี เป็นคนมีเหตุผล แต่ยึดมั่นในเหตุผลของตนเอง จนบางครั้งไม่ยอมรับฟังเหตุผลของผู้อื่น คล้ายเป็นคนด้นทุรัง เป็นคนรักความยุติธรรมแต่ต้องเป็นความยุติธรรมซึ่งตนเองมีทัศนคติว่าสิ่งนั้นคือ ความยุติธรรม เป็นคนจริงไม่ยอมให้ใครมาข่มเหงรังแก

1.2. การมั่วสุมแหล่งอบายมุข ได้แก่

การพนัน นับเป็นแหล่งอบายมุขอันก่อให้เกิดปัญหาสังคมและอาชญากรรม ซึ่งจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการพนันที่เป็นที่นิยมคือ การชนวัว ชนไก่ ซึ่งผู้มีอิทธิพลจะเป็นผู้ดำเนินการในกิจการพนันเหล่านี้

ยาเสพติด เป็นอบายมุขซึ่งเป็นปัญหาระดับชาติ ในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีปัญหายาเสพติดมากโดยเฉพาะ เฮโรอีน และกัญชา

สุรา เป็นเครื่องดื่มที่นิยมเสพกันมาก และมักจะก่อความบาดหมางกันจนเป็นเหตุทะเลาะวิวาทจนต้องมีการแก้แค้นกันในที่สุด

ปัญหาเยาวชน เยาวชนในจังหวัดนครศรีธรรมราชได้รับการขัดเกลาอบรมสั่งสอนในค่านิยมและวัฒนธรรมที่ไม่เหมาะสม อีกทั้งได้มีวัฒนธรรมและค่านิยมในวัตถุ ที่มาจากเมืองหลวงได้ระบาด โดยขาดการขัดเกลาทางจิตใจ ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนและกระทำความผิดที่มีความรุนแรงเช่นเดียวกับผู้ใหญ่

2. ปัจจัยพื้นฐานจากสภาพเศรษฐกิจ สามารถแบ่งเป็น 3 สาเหตุย่อย คือ

2.1. การแย่งชิงผลประโยชน์ในการทำมาหากิน เนื่องจากจังหวัดนครศรีธรรมราชมีทรัพยากรธรรมชาติมากมาย และการครอบครองที่ดินของประชาชนมักมีการสืบทอดจากบรรพบุรุษจึงไม่ได้มีการออกเอกสารสิทธิจากทางราชการให้ ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องความขัดแย้ง บานปลายจนต้องมาทำร้ายกัน

2.2. การแย่งชิงผลประโยชน์โดยกลุ่มขบวนการอิทธิพล จังหวัดนครศรีธรรมราชมีกลุ่มอิทธิพลมานานแล้ว ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ตามแต่ละอำเภอ เนื่องจากจังหวัดนครศรีธรรมราชมีความเจริญมากขึ้น กลุ่มอิทธิพลเหล่านี้ก็ขยายผลประโยชน์สร้างบารมีเพื่อครอบครองผลประโยชน์ทุกอย่างในจังหวัด ซึ่งผลประโยชน์ในจังหวัดอาจแบ่งออกได้เป็น

2.2.1. ผลประโยชน์ในพื้นที่ป่า

2.2.2. ผลประโยชน์ในพื้นที่การประมง

2.2.3. ผลประโยชน์ทางการเมือง

2.3. ความขัดสนยากจนในบางท้องที่ จากสาเหตุที่บางท้องที่มีความอุดมสมบูรณ์ แต่บางพื้นที่มีความอืดกักขัดสนทำให้พื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ถูกเบียดบังโดยประชาชนที่มาจากพื้นที่ที่ขัดสนกว่า

3. ปัจจัยพื้นฐานด้านการเมือง การปกครอง มี 2 สาเหตุย่อย คือ

3.1. กลไกของรัฐไม่สามารถให้ความยุติธรรมได้ทั่วถึง

3.2. การต่อสู้ทางการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การฆ่ากันตายในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีสาเหตุจากปัจจัยที่สำคัญ 8 ประการ คือ.

1. สาเหตุจากพื้นฐานลักษณะนิสัยของชาวนครศรีธรรมราช
2. สาเหตุจากการแย่งชิงผลประโยชน์ในการทำมาหากิน
3. สาเหตุจากการแย่งชิงผลประโยชน์ระหว่างกลุ่มขบวนการซึ่งมีอิทธิพล
4. สาเหตุจากความขัดสน ยากจน ขาดระบบชลประทานในบางท้องถิ่น
5. สาเหตุจากการมีวสุมแหล่งอบายมุข
6. สาเหตุจากการแบ่งกลุ่มเล่นการเมือง ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น
7. สาเหตุจากกลไกของรัฐ โดยเฉพาะกระบวนการยุติธรรมทางอาญาไม่สามารถให้ความยุติธรรมได้อย่างทั่วถึงและเสมอหน้ากัน
8. สาเหตุจากปัญหาเยาวชนได้รับการปลูกฝังและเคยชินกับค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง

อัครณพ ชูบำรุง (2531) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่มีผลต่อการฆาตกรรมอย่างมากมาย ในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยศึกษาเฉพาะเจาะจงผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเกิดคดีฆาตกรรมโดยตรง คือ ตำรวจ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และอาสาสมัครในอำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราชพบว่า ปัจจัยทางจิตและปัจจัยทางสังคม น่าจะมีส่วนต่อการเกิดการฆาตกรรม ประชากรส่วนใหญ่ขาดคุณธรรม และระบบยุติธรรมทางอาญาขาดประสิทธิภาพในการควบคุมอาชญากรรม จากการศึกษาพบข้อมูลที่น่าสนใจกล่าวคือ ประชากรที่ศึกษา 1 คน ในทุก ๆ 4 คน จะมีอาวุธปืนไว้ในครอบครอง อีกทั้งกลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้สึกไม่ไว้วางใจการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีความรู้สึกไม่ไว้วางใจคนแปลกหน้า มีความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมีความไม่ไว้วางใจต่อเพื่อนบ้าน ถึงแม้ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่จะมีความรู้สึกไม่อยากแก้แค้นแต่ประชากรทุก 1 ใน 3 คนมีความรู้สึกอยากแก้แค้น ซึ่งแสดงถึงสภาพจิตใจที่มีความโหดเหี้ยมขาดความเมตตากรุณา นอกจากนั้นประชากรที่ถูกสัมภาษณ์ยังแสดงความคิดเห็น

ถึงมูลเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม 3 อันดับแรกคือ เกิดจากการกระทำของผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ขาดคุณธรรมและความจริงจังในการปฏิบัติหน้าที่ และประชาชนขาดคุณธรรมตามลำดับ

จรรยา พันธุ์เถิกอมร (2531) ศึกษาสภาพปัญหาอาชญากรรมโดยทั่วไปในจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อศึกษาวิเคราะห์คุณลักษณะทางประชากรเศรษฐกิจและสังคม จากผู้ต้องขังในเรือนจำกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช จากการศึกษาพบข้อมูลที่น่าสนใจคือ ภูมิลำเนาของผู้ต้องขังก่อนจับกุมผู้ต้องขังส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบจำนวนผู้ต้องขังมากที่สุดในเขตอำเภอเมือง อำเภอทุ่งสง อำเภอท่าศาลา และอำเภอร่อนพิบูลย์ตามลำดับ และผู้ต้องขังส่วนใหญ่จะพักอาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาล ซึ่งสอดคล้องระหว่างถิ่นที่อยู่กับระดับการศึกษาในระดับต่ำและประกอบอาชีพทำการเกษตร

ในด้านสาเหตุของการกระทำผิดพบว่ามีสาเหตุที่สำคัญที่สุดคือ ถูกยั่วยุให้บันดาลโทสะ แล้วเกิดอารมณ์ชั่ววูบเป็นผลให้เกิดการกระทำผิด รองลงมาคือการล้างแค้น ซึ่งประการหลังเป็นสิ่งที่ เป็นลักษณะนิสัยที่เป็นมาช้านานแล้ว โดยเฉพาะในชนบทของจังหวัดนครศรีธรรมราช และจากการศึกษาครั้งนี้สรุปผลการวิจัยว่า สภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง เป็นปัจจัยสำคัญในการก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ดังนั้นแนวทางในการแก้ปัญหาควรเริ่มต้นจากสภาพแวดล้อมที่ใกล้ตัวที่สุด คือ สภาพแวดล้อมทางครอบครัว เกี่ยวกับการเลี้ยงดูในวัยเด็ก การให้ความรักความอบอุ่น และการปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องดีงามมีเหตุผล มิให้ดำเนินรอยตามลักษณะนิสัยของบรรพบุรุษ นอกจากสภาพแวดล้อมทางครอบครัวแล้ว สภาพแวดล้อมภายนอกคือ สถานศึกษาก็ควรเพิ่มบทบาทในการอบรมบ่มนิสัยนักเรียนให้มากขึ้น รัฐควรรับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษาภาคบังคับให้มากขึ้น โดยการขยายการศึกษาภาคบังคับให้สูงเพื่อให้ประชากรมีการศึกษาสูงพอที่จะประกอบอาชีพสุจริตได้และมีความรับผิดชอบด้านสังคมมากขึ้น ประการที่สำคัญ เจ้าหน้าที่ตำรวจควรทำหน้าที่อย่างครบถ้วน มีความยุติธรรมและศีลธรรมประจำใจ

วิมล คำศรี (2539 : 77-97) วิเคราะห์วิถีชีวิตของชาวนครศรีธรรมราช จากวรรณกรรมมุขปาฐะซึ่งเป็นวรรณกรรมที่สะท้อนชีวิตความเป็นอยู่ของชาวนครศรีธรรมราชที่ด้อยพึ่งพาธรรมชาติตลอดเวลา ชาวนครศรีธรรมราชรู้สึกซาบซึ้งในคุณประโยชน์ของธรรมชาติที่ผูกพันกับวิถีชีวิตมาโดยตลอด จึงถ่ายทอดวิถีผ่านวรรณกรรมมุขปาฐะในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เพลงพื้นบ้าน ถ้อยคำสำนวน บทเพลงทำขวัญ เพลงทำขวัญ เพลงร้องเรือ เพลงนา หรือนิทานพื้นบ้าน เป็นต้น

วรรณกรรมมุขปาฐะจึงสอดแทรกถึงค่านิยม วัฒนธรรมและชีวิตความเป็นอยู่ของชาวนครศรีธรรมราชในด้านต่าง ๆ อย่างมากมาย ในเรื่องของวิถีชีวิตของชาวนครศรีธรรมราชนั้น สังคมของชาวนครศรีธรรมราชเป็นสังคมเกษตร มีความผูกพันกับระบบเครือญาติสูง และนับถือให้ผู้ชายเป็นผู้นำครอบครัวมีอำนาจในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ขณะเดียวกันชาวนครศรีธรรมราชมีความรักพวกพ้องและถิ่นกำเนิดของตนเองสูง ไม่ว่าจะอพยพโยกย้ายไปอยู่ ณ ที่ใดก็มักจะหาโอกาสกลับมาถิ่นเดิมในวันสำคัญประจำปีอยู่เสมอ และโลกทัศน์ของชาวนครศรีธรรมราชที่สำคัญ ได้แก่ โลกทัศน์เกี่ยวกับเพศ อาชีพ ชาติภูมิ พวกพ้อง และศักดิ์ศรี โดยโลกทัศน์ในด้านต่าง ๆ มีรายละเอียดและลักษณะสำคัญที่เป็นเอกลักษณ์ดังต่อไปนี้

1. โลกทัศน์เกี่ยวกับเรื่องเพศ ชาวนครศรีธรรมราช ถือว่าผู้ชายเป็นผู้นำในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องครอบครัวหรือการดำเนินชีวิตก็ตาม ทั้งนี้เพราะเพศชายมีความเข้มแข็งในการต่อสู้กับศัตรูและธรรมชาติ โดยถือว่าผู้หญิงเป็นผู้ตาม เนื่องจากมีความนุ่มนวลอ่อนหวาน รักนวลสงวนตัว เป็นแม่บ้านแม่เรือน

2. โลกทัศน์เกี่ยวกับอาชีพ ชาวนครศรีธรรมราชยกย่องอาชีพราชการโดยเฉพาะอาชีพตำรวจ ทหาร และครู เป็นอย่างยิ่ง ค่านิยมในการเลือกอาชีพให้กับบุตรหรือการเลือกคู่ครองให้แก่บุตรจึงเน้นผู้ที่เป็นข้าราชการเป็นหลัก ดังปรากฏในการแสดงหนังตะลุงซึ่งเป็นการละเล่นพื้นบ้านของชาวนครศรีธรรมราช โดยตัวเอกในเรื่องมักประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ ชาวนครศรีธรรมราชไม่นิยมให้ลูกหลานประกอบอาชีพรับจ้างหรือเป็นคนรับใช้ เนื่องจากถือว่าเป็นงานต่ำต้อยด้อยศักดิ์ศรี หากบุตรของตนไม่สามารถเป็นข้าราชการได้ ก็จะมีค่านิยมในการประกอบอาชีพรองลงมาคือ การเป็นดารา ศิลปิน หรือ ถ้ำแก่ ซึ่งมีฐานะร่ำรวย และหากไม่ยึดอาชีพดังกล่าว และจะหันมาประกอบอาชีพของครอบครัวคือการทำสวนทำนาซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นมรดกตกทอดสืบต่อกัน

3. โลกทัศน์เกี่ยวกับชาติภูมิ ชาวนครศรีธรรมราชเป็นผู้ที่มีความยกย่องในชาติตระกูลเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะผู้ที่มีชาติตระกูลสูง หรือเป็นผู้มีภูมิความรู้ดี ไม่ว่าจะเป็นภูมิความรู้ในด้านวิชาการ ศาสนา ช่างศิลป์ หรือแม้แต่วิทยาคมไสยศาสตร์ เป็นต้น ถ้าผู้ใดเป็นผู้ที่มีชาติตระกูลดีหรือเป็นผู้มีภูมิความรู้มากแล้ว จะได้รับการยกย่องจากชาวนครศรีธรรมราช และถือว่าเป็นผู้ที่มีความสำคัญในท้องถิ่น

4. โลกทัศน์เกี่ยวกับพวกพ้อง ในชนบทของจังหวัดนครศรีธรรมราชจะมีความรักและผูกพันในหมู่เครือญาติและมิตรสหายสูง ยิ่งเป็นญาติร่วมนามสกุลหรือเป็นคนในหมู่บ้านเดียว

กัน แม้จะไม่รู้จักกันมาก่อนก็นับถือเป็นญาติพี่น้องจะช่วยเหลือกัน แม้ว่าญาติวงศ์และเพื่อนร่วมท้องถิ่นเดียวกันนั้นจะทำผิดระเบียบ กฎเกณฑ์ กฎหมาย จารีต หรือศีลธรรมก็ตาม มักจะได้รับ การอภัยและให้การช่วยเหลือ ผ่อนหนักให้เป็นเบา จากญาติมิตร เพื่อนฝูงอยู่เสมอ จนเกิดเป็น อภิลิทธิขึ้นขึ้นมา

5. โลกทัศน์ในเรื่องของศักดิ์ศรี ศักดิ์ศรีนับว่าเป็นเรื่องสำคัญชาวนครศรีธรรมราช มีความรักและหวงแหนในเกียรติและศักดิ์ศรีของตนเองมาก ทั้งนี้อาจสืบเนื่องจากสาเหตุที่ว่า นครศรีธรรมราชเคยเป็นหัวเมืองเอกมีอำนาจปกครองและกำกับหัวเมืองอื่น ๆ มานาน จึงสั่งสม และกล่อมเกล่าให้ชาวนครศรีธรรมราชกลายเป็นผู้ที่รักในศักดิ์ศรี ภาคภูมิใจและหยิ่งในเกียรติยศ ของตนเอง จนกลายเป็นลักษณะท้องถิ่นนิยมสูง ประกอบกับชาวนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่มีน้ำใจ เป็นนักรบ คือ มีความจริงใจ ใจกว้าง กล้าได้ กล้าเสีย และสู้คน หรือไม่ยอมแพ้ใครง่าย ๆ ด้วยเหตุนี้ชาวนครศรีธรรมราชจึงถูกคนต่างถิ่นตีตราว่าเป็นคนหัวไม้และหัวหม้อ

โลกทัศน์ในเรื่องของศักดิ์ศรีของชาวนครศรีธรรมราชในกลุ่มของเพศชาย ซึ่งถือว่าเป็นผู้นำครอบครัวทั้งในชนบทและในเมือง ผู้ชายมักนิยมพกพาอาวุธประจำตัวเสมอ เพราะอาวุธ เปรียบเสมือนเครื่องประดับของผู้ชายอย่างหนึ่ง ในสมัยโบราณผู้ชายชาวนครศรีธรรมราชนิยม พกพาขวานขนาดเล็กเรียกว่า ลูกขวานที่เฒ่า หรือไม้กึ่งเหน็บกริช เหน็บมีด หรือพกพาพร้าชนิดที่เป็น พร้าโอ เมื่อออกนอกบ้าน ทั้งนี้อาวุธที่พกติดตัวนั้นจะต้องเป็นอาวุธที่ได้รับการประดิษฐ์ขึ้นมาเป็น พิเศษ มีความสวยงาม และลงคาถาอาคม ซึ่งอาวุธดังกล่าวถือว่าเป็นเครื่องประดับประจำตัวของ ผู้ชาย และใช้ป้องกันภัยต่าง ๆ ที่จะมาถึงตัวมากกว่าที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการประหารประหารกัน ปัจจุบันอาวุธดังกล่าวได้เสื่อมความนิยมลงไป แต่ค่านิยมในการพกพาอาวุธของผู้ชายชาว นครศรีธรรมราชในปัจจุบันยังคงมีอยู่ โดยได้เปลี่ยนชนิดของอาวุธให้มีความรุนแรงมากขึ้นคือ หันมาพกปืนแทน และค่านิยมในการพกพาอาวุธเพื่อเป็นเครื่องประดับได้เปลี่ยนมาเป็นการพก อาวุธเพื่อเสริมบารมีและแสดงความเป็นนักรบอันธพาล เมื่อมีการกระทบกระทั่งในเรื่องศักดิ์ศรี หรือประโยชน์ที่พึงมีพึงได้ครั้งใด โลกทัศน์ของความรักในศักดิ์ศรีและนิสัยความเป็นนักรบ ทำให้ ชาวนครศรีธรรมราชใช้ความรุนแรงเข้าแก้ไขปัญหากัน โดยไม่ยอมฟังพาเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วย เหตุนี้เองจึงทำให้สถิติคดีอาญาในจังหวัดเพิ่มมากขึ้น

อภิชาติ กาวีกาญจน์ (2542) ศึกษาวิถีทางสังคมและการเมืองว่าด้วยคุณธรรม ของความเป็นพลเมืองของประชาชนเขตลุ่มน้ำปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า การ ประนีประนอมต่อกัน ความซื่อสัตย์ ความไว้กว้างใจและการปฏิบัติตามกฎหมายของประชาชนเขต

ลุ่มน้ำปากพนังยังไม่ตระหนักเท่าที่ควร จากการศึกษาโดยการสัมภาษณ์ (In-depth Interview) พบว่าคุณธรรมของชาวนครศรีธรรมราชสามารถแยกออกได้เป็น 3 ลักษณะคือ

1. ทุนทางสังคมแบบชนบท เป็นการสร้างความแข็งแกร่งทางสังคมพื้นฐาน ซึ่งชาวปากพนังมีความยึดมั่นในระบบเครือญาติสูง โดยมีการรวมกลุ่มกันแบบไม่เป็นทางการและมีศักยภาพในการทำงานสูง ส่วนการรวมกลุ่มที่เป็นทางการโดยเฉพาะกลุ่มที่ภาครัฐจัดตั้งขึ้นนั้น จะไม่ได้รับการเอาใจใส่หรือให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ความร่วมมือกันของชาวปากพนังจึงเป็นการพึ่งพากันในหมู่เครือญาติในระดับแนวราบเนื่องจากความรักในศักดิ์ศรีและความเท่าเทียมกัน ซึ่งเป็นค่านิยมของชาวปากพนัง อีกทั้งยังมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในด้านต่าง ๆ กระจ่างอย่างไม่เป็นทางการผ่านการวิจารณ์ การแสดงศิลปะพื้นบ้านต่าง ๆ เพื่อให้มีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของหน่วยงานหรือกลุ่มบุคคลต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา

2. การสร้างจิตภาพของความเป็นพลเมือง คือ การร่วมกันแก้ไขปัญหาในทางดีงามโดยไม่ได้ตั้งใจภายใต้ความเห็นพ้อง ชาวปากพนังมีกระบวนการสร้างความเป็นกลุ่มก้อน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันผ่านผู้ใหญ่หรือผู้สูงอายุตามความสัมพันธ์ในระบบเครือญาติเพื่อให้เกิดความกลมเกลียวเชิงพันธมิตรชั่วคราว ซึ่งเป็นกระบวนการคลี่คลายความขัดแย้งดังเช่นการตระหนักว่าการร่วมมือกันในหมู่ญาติพี่น้องนั้นจะทำให้ต่างฝ่ายเกิดความยำเกรงและยับยั้งความรุนแรงที่มีต่อกันได้

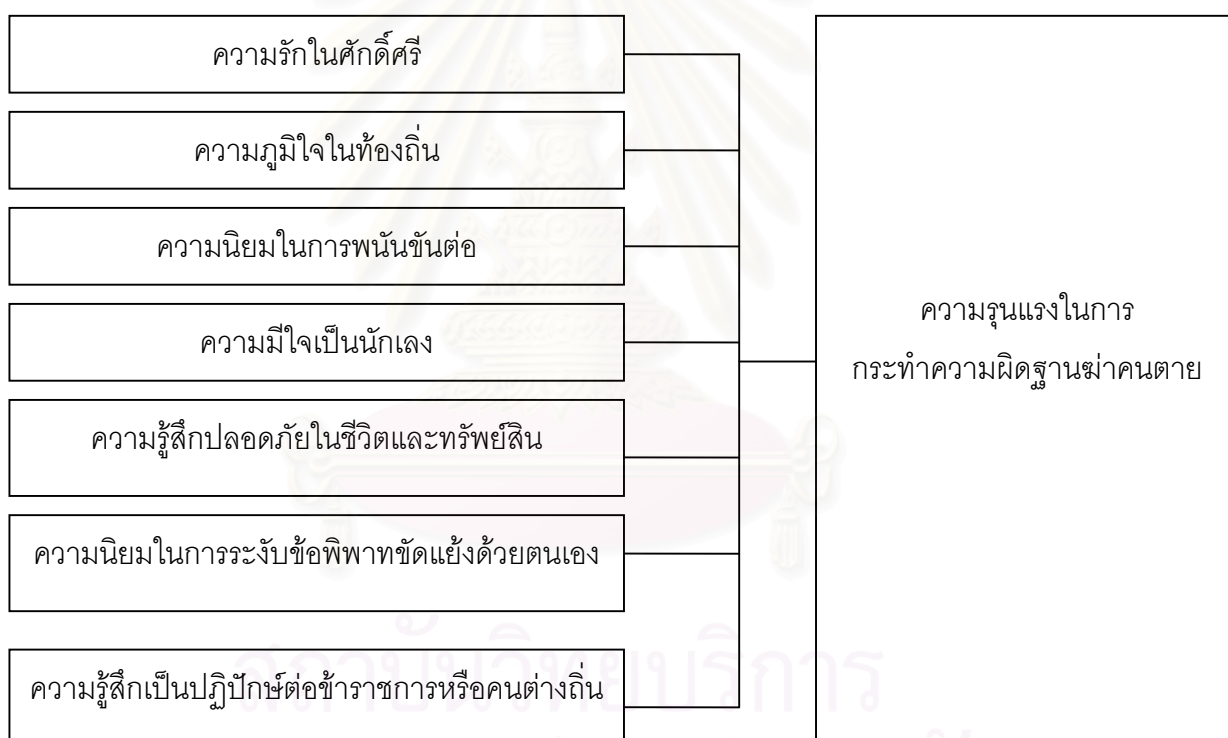
3. การสร้างความเท่าเทียมกันในสังคม การสร้างความเท่าเทียมกันในสังคมชาวปากพนังที่เห็นเด่นชัดที่สุดคือการยำในเรื่องความรักในศักดิ์ศรี การเรียกคืนศักดิ์ศรี และใฝ่หาอิสระไม่ยอมให้ใครมาบีบบังคับ โดยในครอบครัวจะส่งบุตรหลานให้เรียนในระดับที่สูงเพื่อให้เป็นหน้าเป็นตาของครอบครัว และช่วยให้ครอบครัวไม่ถูกรังแกจากบุคคลภายนอกได้ และเมื่อมีความขัดแย้งระหว่างกันจะมีคนกลางซึ่งเป็นที่นับถือในสังคมเป็นผู้ตัดสินข้อขัดแย้งกัน ซึ่งเรียกกันในภาษาพื้นบ้านว่า “คนใหญ่”

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นว่าค่านิยมและวัฒนธรรมเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคม และน่าจะมีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดต่อไปนี้ ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานการวิจัย

จากแนวคิด ทฤษฎี และกรอบแนวคิดในการวิจัยดังกล่าว สามารถกำหนดสมมติฐานในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำ ความผิดฐานฆ่าคนตาย : ศึกษากรณี ผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราช” ได้ดังนี้

1. ผู้ต้องขังที่รักในศักดิ์ศรีมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่รักในศักดิ์ศรี
2. ผู้ต้องขังที่ภูมิใจในท้องถิ่นมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่ภูมิใจในท้องถิ่น
3. ผู้ต้องขังที่นิยมเล่นการพนันชั้นต่อมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่นิยมเล่นการพนันชั้นต่อ
4. ผู้ต้องขังที่มีใจเป็นนักเลงมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีใจเป็นนักเลง
5. ผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
6. ผู้ต้องขังที่นิยมแก้ข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเองมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่นิยมแก้ข้อพิพาทขัดแย้งผ่านกระบวนการยุติธรรม
7. ผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกเป็นปฏิบัติต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่นมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกเป็นมิตรต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิยามศัพท์

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราช หมายถึง ผู้ต้องขังที่ถูกจำคุกในเรือนจำในจังหวัดนครศรีธรรมราช 3 แห่งด้วยกัน คือ เรือนจำกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช เรือนจำจังหวัดทุ่งสง หรือเรือนจำจังหวัดปากพนัง ซึ่งอยู่ในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดในความผิดฐานฆ่าคนตายและพยายามฆ่า อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80 และ มาตรา 288-291 โดยผู้ต้องขังต้องเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช หรืออยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราชเกินกว่า 10 ปี

การกระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำโดยเจตนาทำให้นบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่มีชีวิตถึงแก่ความตายด้วยประการใด ๆ ก็ตาม ทั้งนี้อาจจะกระทำด้วยการใช้แรงทางกายภาพ ใช้เครื่องมือ หรือใช้อาวุธ หรือร่วมกับบุคคลอื่นในการกระทำดังกล่าวด้วย ซึ่งการกระทำดังกล่าวส่งผลให้ผู้ถูกกระทำถึงแก่ความตาย (พลประสิทธิ์ ฤทธิรักษา, 2542: 353) ทั้งนี้การกระทำที่ทำให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตายที่ถือว่าเป็นการฆ่านั้น ความตายดังกล่าวจะต้องเป็นผลโดยตรงจากผู้กระทำโดยเจตนา ซึ่งพฤติการณ์ดังกล่าวเป็นความผิดฐานฆ่าคนตายหรือพยายามฆ่า อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ภาค 2 ความผิดลักษณะ 10 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย หมวด 1 ความผิดต่อชีวิต มาตรา 288-291 ความผิดฐานฆ่าคนตาย ประกอบมาตรา 80 การพยายามกระทำความผิด โดยความผิดดังกล่าว มีอัตราโทษจำคุกตั้งแต่ 10 ปี ถึง 50 ปี จำคุกตลอดชีวิต และประหารชีวิต ซึ่งผู้กระทำความผิดถูกศาลพิจารณาคำพิพากษาลงโทษจำคุกในความผิดดังกล่าว ทั้งนี้ระดับความรุนแรงในการกระทำความผิดขึ้นอยู่กับดุลพินิจขององค์คณะผู้พิพากษาพิจารณาวินิจฉัยจากพฤติการณ์ในการกระทำความผิดในแต่ละคดี

ความรุนแรงในการกระทำความผิด หมายถึง จำนวนปีที่ต้องโทษของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย ซึ่งศาลจังหวัดได้พิจารณาคำพิพากษาในความผิดดังกล่าว ที่ผู้ต้องหาได้กระทำความผิดลงไปให้จำคุกในเรือนจำจังหวัด ซึ่งขณะศึกษาวิจัยผู้ต้องขังถูกควบคุมในเรือนจำจังหวัดในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ระดับความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก หมายถึง จำนวนปีที่ต้องโทษของผู้ต้องขังตามคำพิพากษาของศาลจังหวัด ซึ่งเป็นจำนวนปีที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้ต้องขังที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้งนี้ผู้

ต้องซึ่งที่ได้รับโทษประหารชีวิตและจำคุกตลอดชีวิต ให้ถือว่าได้รับโทษจำคุก 50 ปี เพราะหากผู้ต้องซึ่งปฏิบัติตัวดีอาจได้รับการลดโทษลงได้

ระดับความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย หมายถึง จำนวนปีที่ต้องโทษของผู้ต้องซึ่งตามคำพิพากษาของศาลจังหวัด ซึ่งเป็นจำนวนปีที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของผู้ต้องซึ่งที่เป็น กลุ่มตัวอย่างของผู้ต้องซึ่งที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัด นครศรีธรรมราช

ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่น หมายถึง กรอบหรือแนวปฏิบัติของสมาชิกส่วนใหญ่ในสังคมชาวนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีลักษณะเด่นชัดและแตกต่างจากสังคมจังหวัดอื่น ๆ อีกทั้งค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นดังกล่าวจะมีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่น่าสนใจในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ ความรักในศักดิ์ศรี ความภูมิใจในท้องถิ่น ความนิยมในการพนันขันต่อ ความมีใจเป็นนักเลง ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความนิยมในการระบับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง และความรู้สึกเป็นปฏิบัติต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น

ความรักในศักดิ์ศรี หมายถึง ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราชลักษณะหนึ่งซึ่งแสดงออกถึง การแสดงออกให้เป็นที่ยอมรับในชุมชน สังคมหรือกลุ่มของตน เพื่อให้ตนเองมีหน้ามีตา เป็นที่ยอมรับจากการกระทำดังกล่าวของบุคคลทั่วไปหรือในกลุ่มสังคมของตนว่าเป็นคนกล้า มีความเข้มแข็ง อดทน จนเป็นน่ายำเกรงของผู้อื่น หากใครมาถูกรุหยาบคาย กดขี่ข่มเหง รังแกหรือลบหลู่ หรือกระทำการใด ๆ อันล่วงละเมิดเกียรติยศศักดิ์ศรี หรือความมีหน้ามีตาจนไม่เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ก็จะต้องมีการแก้แค้นหรือกระทำการใด ๆ เพื่อตอบโต้ผู้ที่มาลบหลู่ตนอย่างรุนแรง ก้าวร้าวชนิด “ตาต่อตา ฟันต่อฟัน” อย่างทันทีเพื่อรักษาไว้ซึ่งเกียรติยศ ความมีชื่อเสียงของตนไว้ให้เป็นที่ยอมรับของสังคมหรือบุคคลรอบข้าง และเพื่อเป็นการโต้ตอบให้ผู้ที่มาลบหลู่ดูหมิ่นตนเกิดความเกรงกลัวไม่กล้ามารังแกจนทำให้ตนเสียศักดิ์ศรีอีก โดยไม่คำนึงว่าการกระทำที่ตนเองได้แสดงออกไปนั้นจะเป็นการขัดต่อศีลธรรมระเบียบ กฎหมายของสังคมหรือไม่

ความไม่รักในศักดิ์ศรี หมายถึง การแสดงออกในลักษณะที่แสวงหาวิธีการหรือแนวทางต่าง ๆ ในการตอบโต้ผู้ที่มาลบหลู่ ดูหมิ่น กดขี่ข่มเหงรังแก จนทำให้เกิดความเสียหายในชื่อเสียงเกียรติยศศักดิ์ศรีโดยวิธีการอันสันติ ไม่นิยมใช้ความรุนแรง ก้าวร้าวประหัตประหารกัน โดยพยายามคำนึงถึงความถูกต้องของจารีตศีลธรรม ระเบียบ กฎหมาย ซึ่งเป็นข้อบังคับของสังคม และการกระทำดังกล่าวไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายในทรัพย์สินชีวิต หรือร่างกายของผู้หนึ่งผู้ใด

ความภูมิใจในท้องถิ่น หมายถึง ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นลักษณะหนึ่งของชาวนครศรีธรรมราชที่แสดงออกถึงความรู้สึกและความผูกพันต่อบ้านเกิดเมืองนอนของตนอย่างเหนียวแน่น เมื่อพบเห็นบุคคลอื่นที่มาจากจังหวัดหรือท้องถิ่นเดียวกัน หรือเป็นญาติมิตร เพื่อนสนิทที่เคยรู้จักกันมาก่อน จะแสดงความผูกพันในความเป็นพวกพ้องที่มาจากท้องถิ่นเดียวกัน และเมื่อผู้ใดให้การช่วยเหลือจนเจ็ดตน ก็จะเกิดความซาบซึ้งประทับใจ และต้องหาทางตอบแทนเพื่อเป็นการทดแทนบุญคุณ เนื่องจากยอมรับว่าเป็นพวกเดียวกัน ซึ่งการกระทำหรือแสดงออกดังกล่าวเป็นแสดงออกซึ่งความเป็นพวกพ้องเดียวกันอย่างมากจนอยู่เหนือความถูกต้องของกฎหมาย ระเบียบของสังคม หากพวกพ้องของตนได้รับอันตรายหรือต้องการความช่วยเหลือไม่ว่าการกระทำดังกล่าวจะถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ ก็จะทำให้ความช่วยเหลือสนับสนุนจนถึงที่สุด

ความไม่ภูมิใจในท้องถิ่น หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึกผูกพันต่อบ้านเกิดเมืองนอน พวกพ้องของตนในกลุ่มญาติมิตร เพื่อนฝูง โดยคำนึงถึงกาลเทศะ และแสดงออกโดยคำนึงถึงความถูกต้องของกฎหมาย และศีลธรรมของสังคมเป็นหลัก การให้ความช่วยเหลือญาติ พี่ น้อง พวกพ้องของตน ก็จะกระทำด้วยความสุจริตใจภายใต้กรอบของศีลธรรมและกฎหมายของสังคม

ความนิยมในการพนันขันต่อ หมายถึง ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราชลักษณะหนึ่งซึ่งแสดงออกถึงความชื่นชอบในการแสวงหาความสนุกตื่นเต้น ทำหายด้วยการเสี่ยงโชคในการทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยมีเดิมพัน ด้วยเงินทอง หรือสิ่งของอื่นใด การพนันขันต่อจะแทรกอยู่ในชีวิตประจำวันในลักษณะต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการเมือง หรือการกีฬา ทั้งนี้เพื่อให้กิจกรรมหรือกีฬานั้นเกิดความท้าทาย ตื่นเต้นมากกว่าปกติ โดยผู้ที่ลงแข่งขันหรือผู้ที่เข้าพนันขันต่อจะพยายามกระทำทุกอย่างเพื่อจะเป็นผู้ชนะการพนันเหนือฝ่ายตรงข้าม โดยไม่คำนึงว่าจะใช้วิธีการที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ก็ตาม

ความไม่นิยมในการพนันขันต่อ หมายถึง การแสวงหาความสนุกตื่นเต้นจากกิจกรรมหรือการแข่งขันต่าง ๆ ในลักษณะของการกีฬา รู้จักแพ้ รู้จักชนะ และมีการอภัยให้แก่กัน โดยไม่เอาฆาตแค้นแก่งแย่งกันเอาชนะ ร่วมประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความสามัคคี และความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาต่อกัน

ความมีใจเป็นนักเลง หมายถึง ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราชลักษณะหนึ่งซึ่งการแสดงออกถึงความกล้าได้กล้าเสีย ให้ความช่วยเหลือผู้ใดโดยวิธีที่ผิดกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของสังคม ในลักษณะของนักเลงหัวไม้ หรือแสดงออกถึงความเป็นผู้มีอิทธิพลเหนือกฎหมายหรืออำนาจของรัฐ เพื่อให้ตนเองสามารถปกครองผู้อื่นได้

ค่านิยมนี้เป็นพื้นฐานของความจำเป็นที่มีอิทธิพลเพื่อให้ตนดำรงอยู่ในท้องถิ่น ด้วยความจำเป็นของประชาชนในอำนาจอิทธิพลดังกล่าว

ความไม่มีใจเป็นนักเลง หมายถึง ความมีจิตใจกว้างขวาง โอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่ตระหนี่ถี่เหนียว เต็มใจให้ความช่วยเหลือเมื่อพบเห็นผู้ประสบภัยโดยไม่หวังผลตอบแทน จนเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป และมีการแสดงออกอย่างตรงไปตรงมาไม่มีเลศนัยและการกระทำดังกล่าวไม่ขัดต่อกฎหมายหรือระเบียบของสังคม

ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน หมายถึง ทศนคติของชาวนครศรีธรรมราชในการรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร หรือประสบการณ์ในการไม่ถูกเอาเปรียบจากผู้อื่น จนเป็นเหตุให้เกิดความสูญเสียในทรัพย์สิน เงินทอง หรือเกิดความเสื่อมเสียในคุณภาพชีวิตหรือเสียชีวิตไปในที่สุด รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการรักษาความสงบเรียบร้อย และจับกุมผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีตามกฎหมาย ที่ทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกพึงพอใจในการทำงานของข้าราชการ และการมีความสัมพันธ์อันดีในการติดต่อระหว่างเพื่อนบ้านในชุมชนเดียวกันหรือระหว่างหมู่บ้านจนมีความไว้วางใจต่อกัน มีการพบปะแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันในเรื่องต่าง ๆ เพื่อเป็นการป้องกันการเกิดข้อขัดแย้งและปัญหาอาชญากรรม

ความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน หมายถึง การได้รับข้อมูลข่าวสารจากบุคคลหรือสื่อต่าง ๆ หรือ การมีประสบการณ์หรือส่วนร่วมด้วยตนเองหรือของบุคคลใกล้ชิดภายในครอบครัว ต่อการถูกรัษร้ายต่อทรัพย์สินหรือการถูกรัษร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บหรือถึงแก่ความตาย จนมีความรู้สึกหวาดกลัวต่ออันตรายจำเป็นต้องมีอาวุธหรือเครื่องมือเพื่อใช้ในการป้องกันตัว มีความรู้สึกกระแวง ไม่ไว้วางใจต่อบุคคลรอบข้างที่อยู่ใกล้เคียง หรือการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการรักษาความสงบเรียบร้อย และจับกุมอาชญากรรมมาดำเนินคดีตามกฎหมาย

ความนิยมในการระงับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง หมายถึง ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นลักษณะหนึ่งของชาวนครศรีธรรมราช ที่มีทัศนคติหรือมีความคิดในการแสวงหาวิธีแก้ไขข้อพิพาทระหว่างกันในขณะที่มีความรุนแรง ใช้กำลังหรืออาวุธเข้าปะทะประหารกัน เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยตนเองจนเป็นเหตุให้มีความบาดหมางที่รุนแรงมากขึ้น ไม่นิยมให้เจ้าหน้าที่หรือตัวแทนของรัฐเข้ามาใช้แก้ไขหรือดำเนินการในการแก้ปัญหาความขัดแย้งดังกล่าว จนอาจจะเป็นสาเหตุให้เกิดการประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายในที่สุด

ความนิยมในการระงับข้อพิพาทขัดแย้งผ่านกระบวนการยุติธรรม หมายถึง ทศนคติหรือแนวความคิดของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราช เกี่ยวกับการระงับความขัดแย้งหรือข้อพิพาทบาดหมางระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ในการแก้ไข

ปัญหาอย่างประนีประนอมยอมความ หรือด้วยสันติวิธี ทั้งนี้โดยอาจจะกระทำโดยผ่านกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของรัฐเพื่อให้ข้อพิพาทดังกล่าวยุติด้วยความเป็นธรรม มีการกลั่นกรองอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือคนต่างถิ่น หมายถึง ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นลักษณะหนึ่งของชาวนครศรีธรรมราชที่มีทัศนคติต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการที่ไม่สามารถให้การบริการที่ดี มีความสะดวกรวดเร็วต่อประชาชนได้ มีความล่าช้าในการทำงาน การดำเนินคดีอาญากับผู้กระทำความผิดตามกฎหมายเป็นไปด้วยความล่าช้า ไม่สามารถจับกุมผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้หรือไม่สามารถแสวงหาพยานหลักฐานในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดที่แท้จริงได้ จนเป็นเหตุให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ อีกทั้งพฤติกรรมของข้าราชการบางคนหรือบุคคลภายนอกที่เข้ามาอาศัยภายในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่เข้ามาเบียดบัง เอาจัดเอาเปรียบ จนทำให้ประชาชนได้รับความเสียหายก่อให้เกิดความเดือดร้อนไม่สงบในชุมชน เป็นเหตุให้ประชาชนไม่ยอมให้ความร่วมมือสนับสนุนเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือไม่ยอมให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลต่างถิ่น

ความรู้สึกเป็นมิตรต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือคนต่างถิ่น หมายถึง ทัศนคติของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ดีในการทำงาน ให้การบริการต่อประชาชนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ความมีประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมที่สามารถจับกุมผู้กระทำความผิด และทำงานอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม มีการลงโทษผู้กระทำความผิดอย่างเหมาะสมแก่ความผิดที่อาชญากรได้กระทำลงไป และมีความรู้สึกอันดีต่อบุคคลอื่นที่มาจากต่างถิ่นและเข้ามาพักอาศัยในชุมชนหรือหมู่บ้าน มีการช่วยเหลือเกื้อกูลระหว่างกัน มีการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางภาครัฐหรือเอกชนจัดขึ้น จนมีความรู้สึกเหมือนกับว่าข้าราชการหรือบุคคลที่อยู่ต่างถิ่นเป็นพวกเปรียบเสมือนพี่น้องที่จะต้องให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง “ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย : ศึกษากรณีผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราช” นั้นเป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการสำรวจ (Survey) โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) การสัมภาษณ์ (Interview) และใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นรายบุคคล (In-depth Interview) มีจุดประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการฆาตกรรมและหาความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการฆ่าคนตายของผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้งนี้เพื่อให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความสมบูรณ์ของเนื้อหาการวิจัยมากที่สุด ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยในการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่อยู่ในขอบเขตของการวิจัยในครั้งนี้คือ ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายและถูกจำคุกในเรือนจำจังหวัด 3 แห่งในจังหวัดนครศรีธรรมราช คือ เรือนจำกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช เรือนจำจังหวัดทุ่งสง และเรือนจำจังหวัดปากพนัง โดยผู้ต้องขังที่เป็นประชากรได้กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายหรือพยายามฆ่า อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ภาค 2 ความผิด ลักษณะ 10 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย หมวด 1 ความผิดต่อชีวิต มาตรา 288-291 ความผิดฐานฆ่าคนตาย ประกอบมาตรา 80 การพยายามกระทำความผิด (นคร พจนวรรณพงษ์ และพลประสิทธิ์ ฤทธิ์รักษา: 2538, 34,96-97) ซึ่งผู้พิพากษาศาลจังหวัดพิจารณาพิพากษาลงโทษในชั้นต้นจำคุกในการกระทำผิดดังกล่าว จากข้อมูลของกลุ่มประชากรในเรือนจำจังหวัดทั้ง 3 แห่ง เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2542 มีจำนวนประชากรผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายที่อยู่ในเรือนจำจังหวัดทั้ง 3 แห่ง ดังนี้

เรือนจำกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช	มีจำนวน 400 คน
เรือนจำจังหวัดทุ่งสง	มีจำนวน 20 คน
เรือนจำจังหวัดปากพนัง	มีจำนวน 18 คน
รวมประชากรทั้งสิ้น	มีจำนวน 438 คน

ทั้งนี้เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลมีความสมบูรณ์และครอบคลุมในทุกพื้นที่ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์ด้วยแบบสอบถาม

ประชากรที่อยู่ในข่ายเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย คือ ผู้ต้องขังที่กระทำ ความผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีการกำหนดขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมด โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น(Stratified Sampling) ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างไว้จำนวนทั้งสิ้น 200 คน จากเรือนจำต่าง ๆ 3 แห่ง คือ

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผู้ต้องขังซึ่งเป็นประชากรทั้งหมดและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย

เรือนจำ	ผู้ต้องขังทั้งหมด	กลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
	จำนวน/คน	จำนวน/คน	
เรือนจำกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช	400	162	40.5
เรือนจำจังหวัดทุ่งสง	20	20	100
เรือนจำจังหวัดปากพนัง	18	18	100
รวม	438	200	

เมื่อแบ่งชั้นของกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่ม ๆ ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ขั้นตอนต่อไปผู้วิจัย จะกำหนดวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเรือนจำ

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อแบ่งชั้นกลุ่มตัวอย่างออกตามเขตรับผิดชอบของเรือนจำจังหวัด ทั้ง 3 แห่งแล้ว ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะสุ่มกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเรือนจำจังหวัดดังนี้

ในเรือนจำกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 162 คน โดยจัดทำบัญชีรายชื่อและกำหนดหมายเลขกำกับชื่อผู้ต้องขังแต่ละคน จากนั้นใช้วิธีการจับสลาก เพื่อให้ผู้ต้องขังที่เป็นประชากรมีโอกาสได้ รับการสุ่มขึ้นมาอย่างเท่าเทียมกัน

ส่วนในเรือนจำจังหวัดทุ่งสงและเรือนจำจังหวัดปากพนัง ซึ่งมีประชากรจำนวน 20 คน และ 18 คน ตามลำดับนั้น ผู้วิจัยเลือกศึกษาประชากรทั้งหมดโดยไม่มีการสุ่มตัวอย่างแต่อย่างใด เนื่องจากประชากรมีจำนวนน้อย

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยจะแจ้งให้เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในเรือนจำจังหวัดแต่ละแห่ง ทราบ เพื่อประสานความร่วมมือและเพื่ออำนวยความสะดวกในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง อีกทั้งเพื่อ เป็นการป้องกันอันตรายอันอาจจะเกิดระหว่างการเก็บรวบรวมข้อมูล และเพื่อไม่ให้เกิดการขัดต่อ ระเบียบ กฎข้อบังคับของกรมราชทัณฑ์

กลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

กลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผู้วิจัย นำระเบียบวิธีวิจัยสนามทางมานุษยวิทยา (Anthropological Field Work) โดยทำการเลือกกลุ่ม ตัวอย่างจากผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายในคดีที่สำคัญ น่าสนใจ และผู้ต้องขัง ยินยอมให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า และเมื่อสัมภาษณ์เสร็จจะให้ผู้ต้องขังที่ถูก สัมภาษณ์ระบุชื่อผู้ต้องขังรายอื่น ๆ ที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายในคดีที่น่าสนใจเพื่อไป สัมภาษณ์ต่อไป ผู้วิจัยจะทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนได้กลุ่มตัวอย่างครบ 10 คน จากเรือนจำจังหวัดทั้ง 3 เรือนจำ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูลในหลายลักษณะและหลายรูปแบบให้มากที่สุด(งามพิศ สัตย์สงวน, 2539 :3) เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์ต่อการกระทำคามผิดฐานฆ่าคนตายของผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความสมบูรณ์และมีความน่าเชื่อถือปราศจากอคติมากที่สุด โดยมีการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ (Documentary Data) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติจากหนังสือ ตำราต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ ห้องสมุด และเอกสารทั้งเอกสารทางราชการและหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจภูธรจังหวัดนครศรีธรรมราช สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยมหิดล สำนักวิทยบริการ สถาบันราชภัฏจังหวัดนครศรีธรรมราช ห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ และสถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field Data) เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ต้องขังที่กระทำคามผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราช และศาลพิพากษาลงโทษให้จำคุกในเรือนจำจังหวัด ซึ่งประกอบด้วยเรือนจำจังหวัด 3 แห่ง คือ เรือนจำกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช เรือนจำจังหวัดทุ่งสง และเรือนจำจังหวัดปากพนัง โดยจะได้้นำแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นและผ่านการตรวจสอบเรียบร้อยแล้วใช้เป็นเครื่องมือวัด ไปทำการสัมภาษณ์เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อจะได้อธิบายให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจถึงเนื้อหา ความมุ่งหมายในการศึกษา และเปิดโอกาสให้ผู้ตอบสอบถามข้อความหรือคำถามที่ไม่เข้าใจหรือมีความคลุมเครือ โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยซึ่งได้รับการอบรมการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เป็นอย่างดีได้เข้าไปทำการเก็บข้อมูลในเรือนจำกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งแต่วันที่ 8 ถึงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2543 จากนั้นได้เข้าไปทำการเก็บข้อมูลในเรือนจำจังหวัดทุ่งสง ตั้งแต่วันที่ 21 ถึงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2543 และได้เข้าไปทำการเก็บข้อมูลในเรือนจำจังหวัดปากพนัง ตั้งแต่วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2543 ถึงวันที่ 2 มีนาคม 2543 โดยผู้วิจัยได้ตรวจสอบและควบคุมการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังอย่างใกล้ชิดและใช้ภาษาท้องถิ่นบ้างก็ได้ เพื่อสร้างความเป็นพวกพ้องเดียวกันกับผู้ต้องขังและเพื่อสร้างความเชื่อถือระหว่างผู้วิจัยกับผู้ต้องขัง ทั้งนี้เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลมีความถูกต้องสมบูรณ์มากที่สุด เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) เพื่อทราบถึงปรากฏการณ์การเกิดอาชญากรรมโดยละเอียดในเชิงลึก (งามพิศ

สตีฟสงวน,2542 :138) โดยเฉพาะค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นบางอย่างของผู้ตั้งซึ่งที่กระทำ ความผิดฐานฆ่าคนตาย ซึ่งไม่สามารถใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีสัมภาษณ์โดยใช้แบบ สอบถามได้ ทั้งนี้เพื่อขยายฐานข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถาม และจะได้ ทราบถึงปรากฏการณ์การเกิดคดีฆ่าคนตายในเนวลีก เป็นการเฉพาะเจาะจงในแต่ละกรณีที่มี ความน่าสนใจต่อการศึกษา ซึ่งจะทำให้การศึกษานี้มีความสมบูรณ์มากขึ้น โดยจะทำการ สัมภาษณ์ผู้ตั้งซึ่งที่กระทำ ความผิดฐานฆ่าคนตายในเรือนจำทั้ง 3 แห่งในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีความน่าสนใจและยินยอมให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา จำนวน 10 คน โดยผู้วิจัยได้ เข้าไปเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 13 มีนาคม 2543 ถึง 4 เมษายน 2543 ก่อนที่จะนำข้อมูลมา วิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอในรูปแบบของความเรียง

ก่อนเข้าสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ในเรือนจำทั้ง 3 แห่ง ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งผู้วิจัยได้เคยติดต่อประสานงานระหว่างปฏิบัติงานในหน้าที่อยู่อย่าง สม่ำเสมอ จึงมีความคุ้นเคยและทราบถึงระเบียบปฏิบัติและข้อบังคับเป็นอย่างดี อีกทั้งยังได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ในเรือนจำทั้ง 3 แห่งเป็นอย่างดี ในการคัดเลือกผู้ตั้งซึ่งที่กระทำ ความผิดฐานฆ่าคนตายนั้นได้คัดเลือกจากผู้ที่มีความสนใจให้ข้อมูลเป็นอันดับแรก โดยได้รับการคัดเลือกจาก เจ้าหน้าที่เรือนจำผู้รับผิดชอบ จำนวน 20 ราย จากนั้นผู้วิจัยจะได้มาทำการสัมภาษณ์ผู้ตั้งซึ่งที่ให้ ข้อมูลที่น่าสนใจ จำนวน 10 ราย

ในวันที่เข้าสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ขออนุญาตเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบและได้รับ อนุญาตให้นำเครื่องมือในการบันทึกที่จำเป็นติดตัวไปภายในสถานที่ที่ทางเรือนจำแต่ละแห่งจัดให้ เท่านั้น ซึ่งในการเข้าไปทำการสัมภาษณ์ในแต่ละครั้งจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้รับผิดชอบทุกครั้ง ที่เข้าไปทำการเก็บข้อมูล เนื่องจากผู้ตั้งซึ่งเป็นผู้ที่กระทำ ความผิดรุนแรงจึงต้องมีระบบรักษา ความปลอดภัยที่เคร่งครัดกว่าปกติ และการเข้าสัมภาษณ์จะต้องเป็นไปตามระเบียบและเวลาที่ กรมราชทัณฑ์กำหนดเท่านั้น โดยในการสัมภาษณ์แต่ละครั้งจะต้องแจ้งชื่อผู้ตั้งซึ่งที่ต้องการ สัมภาษณ์ให้เจ้าหน้าที่เรือนจำทราบเพื่อได้เรียกชื่อผู้ตั้งซึ่งมาให้สัมภาษณ์ โดยในการสัมภาษณ์ ผู้ตั้งซึ่งแต่ละคนนั้นจะใช้เวลาไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลและรายละเอียดที่ได้รับจากผู้ตั้งซึ่ง แต่ละรายว่ามีความน่าสนใจและเกี่ยวข้องกับการศึกษาเพียงใด บรรยายภาศการในการสัมภาษณ์ โดยทั่วไปจะเป็นไปด้วยดี เนื่องจากผู้ให้สัมภาษณ์มีความเต็มใจที่จะให้ข้อมูล เพื่อประโยชน์ต่อ การศึกษา มีบางเวลาขณะที่สัมภาษณ์ที่เจ้าหน้าที่เรือนจำหรือผู้ตั้งซึ่งคนอื่นเดินผ่านไปมาแต่ไม่ บ่อยนัก ในช่วงที่สอบถามถึงพฤติการณ์ในการกระทำ ความผิดนั้นมักทำให้ผู้ตั้งซึ่งเกิด

ความเครียด และมีความวิตกกังวล ผู้วิจัยจึงลดความเครียดโดยการเบี่ยงเบนประเด็นคำถาม ไปถามในเรื่องอื่น ๆ หรือนัดพบในครั้งต่อไปเพื่อให้ผู้ต้องขังเกิดความพร้อม

ความยากลำบากในการเก็บรวบรวมและเข้าถึงผู้ต้องแต่ละรายนั้น ในเบื้องต้น เมื่อผู้ต้องขังทราบว่าผู้วิจัยเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ มักจะได้รับข้อมูลที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง เนื่องจากผู้ต้องขังเกรงว่าจะถูกบันทึกข้อมูลลงในประวัติการต้องโทษ ผู้วิจัยจึงต้องปิดบังสถานภาพของตนเอง และการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังบางรายได้รับการอธิบายโทษ และเมื่อได้รับการปล่อยตัวไปแล้ว ผู้วิจัยไม่สามารถติดต่อเพื่อมาทำการสัมภาษณ์ได้ จำเป็นต้องเปลี่ยนไปสัมภาษณ์ผู้ต้องขังคนอื่นที่ยินยอมให้สัมภาษณ์ ในการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังแต่ละรายนั้นผู้วิจัยจะต้องสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ต้องขังทั้งหมดที่ยินยอมให้สัมภาษณ์ โดยใช้ภาษาท้องถิ่นปกปักรักษาได้และแจ้งให้ผู้ต้องขังทราบว่าข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์จะเก็บไว้เป็นความลับอย่างดี ที่สำคัญไม่มีผลต่ออุปคดีหรือประวัติการต้องโทษภายหลังจากการพ้นโทษไปแล้ว ซึ่งในการสร้างความเชื่อมั่นกับผู้ต้องขังแต่ละรายจะใช้เวลาไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความไว้วางใจของผู้ต้องขังแต่ละคน

ภายหลังจากการสัมภาษณ์เสร็จสิ้นในแต่ละครั้ง ผู้วิจัยได้รายงานให้เจ้าหน้าที่เรือนจำผู้รับผิดชอบทราบทุกครั้ง เพื่อให้ทราบว่าผู้ต้องขังรายนั้นไม่มีภาวะกิจเกี่ยวข้องกับผู้วิจัยอีกต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ค่านิยม และวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์ต่อการกระทำ ความผิดฐานฆ่าคนตายของผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราช” ครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ลักษณะ คือ

1. แบบสอบถาม (Questionnaires)

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่จัดทำขึ้นและผ่านการตรวจทานความสมบูรณ์และความครอบคลุมในเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิทางสังคมวิทยาและอาชญาวิทยาเพื่อความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัดในการค้นหาเก็บรวบรวมข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์จากผู้ต้องขังที่กระทำผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราช จากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องสามารถกำหนดเนื้อหาและแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 9 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยทางภูมิหลังและระดับความรุนแรงในการกระทำผิด เพื่อเป็นการสำรวจข้อมูลทั่วไป และทราบถึงลักษณะการกระทำผิดของผู้ต้องขัง ข้อคำถามที่ 1 ถึงข้อที่ 12 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้าน อายุ สถานภาพ อาชีพ ศาสนา ประวัติการศึกษา การตัดสินใจโทษของผู้พิพากษาในการทำความผิดฐานฆ่าคนตายของผู้ต้องขัง ภูมิลำเนา ลักษณะในการกระทำผิด ประวัติการกระทำผิดของผู้ต้องขัง ประวัติการกระทำผิดของบุคคลในครอบครัวและบุคคลใกล้ชิด ความเกี่ยวข้องกับคูภรณ์ และสาเหตุในการฆาตกรรม

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความรักในศักดิ์ศรี ข้อคำถามที่ 13 ถึงข้อที่ 17

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความภูมิใจในท้องถิ่นของตน ข้อคำถามที่ 18 ถึงข้อที่ 22

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับความนิยมในการพนันขั้นต่อ ข้อคำถามที่ 23 ถึงข้อที่ 27

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับความมีใจเป็นนักเลง ข้อคำถามที่ 28 ถึง ข้อที่ 32

ส่วนที่ 6 เป็นคำถามที่วัดความรู้สึกความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ข้อคำถามที่ 33 ถึงข้อที่ 37

ส่วนที่ 7 เป็นคำถามที่วัดเกี่ยวกับความนิยมระงับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง ข้อคำถามที่ 38 ถึงข้อที่ 42

ส่วนที่ 8 เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกเป็นปฏิบัติต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น ข้อคำถามที่ 43 ถึงข้อที่ 47

ส่วนที่ 9 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิด ข้อคำถามที่ 48 ถึงข้อที่ 51 ซึ่งให้กลุ่มตัวอย่างได้ตอบอย่างอิสระในเรื่องเกี่ยวกับ ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่น่าจะเป็นมูลเหตุในการกระทำผิดฐานฆ่าคนตาย ลักษณะในการการกระทำผิดของผู้ต้องขัง มูลเหตุในการกระทำผิด และความเห็นหรือข้อแนะนำอื่น ๆ

2. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview)

เพื่อทราบถึงข้อมูลของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย ในจังหวัดนครศรีธรรมราช เกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นในเชิงลึกซึ่งไม่สามารถใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลได้ และเป็นการศึกษาถึงลักษณะเฉพาะเป็นรายกรณี อีกทั้งการศึกษาในเรื่องค่านิยมและวัฒนธรรมนั้น นักสังคมศาสตร์ไม่ว่าจะเป็นในด้านมานุษยวิทยาหรือด้านสังคมวิทยาได้ให้ความสำคัญและได้ใช้วิธีการในการศึกษาที่แตกต่างกัน เพื่อให้การศึกษาวิจัยได้แสดงถึงข้อมูลรายละเอียดในเชิงลึกและมีความสมบูรณ์ในเนื้อหามากที่สุด โดยผู้วิจัยได้ใช้การสัมภาษณ์ที่เป็นทางการ (Formal Interview) โดยทำการสัมภาษณ์ที่ไม่มีโครงสร้าง (งามพิศ สัตย์สงวน, 2542 :134) เพื่อให้ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นมีความรู้สึกไว้วางใจผู้สัมภาษณ์และยินยอมเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้สัมภาษณ์ต้องการ

อีกทั้งผู้วิจัยเคยทำงานในด้านสืบสวนสอบสวนในจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งอยู่ในสายการบังคับบัญชาของตำรวจภูธรภาค 8 มาตั้งแต่ พ.ศ. 2539 และมีความสนใจศึกษาสาเหตุการฆ่าผู้อื่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยได้ติดตามศึกษามาโดยตลอด ในการทำงานเกี่ยวกับสืบสวนสอบสวนนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ปฏิบัติงานจะต้องเข้าไปทำการสอบสวนสัมภาษณ์พยานที่เกี่ยวข้องและผู้ต้องหาที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย อีกทั้งงานในหน้าที่สืบสวนจำเป็นที่จะต้องให้การสังเกตพฤติกรรมและการสัมภาษณ์บุคคลสำคัญในชุมชนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำความผิด จึงมีความชำนาญและคุ้นเคยกับการสัมภาษณ์ในข้อมูลที่จะทำการศึกษาพอสมควร

การทดสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของเครื่องมือวัด

แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือวัด เก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำกรอบแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากการเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร หนังสือ และตำราต่าง ๆ มาเป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือวัด ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือวัด(Measurement)ในประเด็นหลัก 2 ประการ ด้วยกันคือ

ความถูกต้อง (Validity) ของเครื่องมือวัด และ

ความเชื่อถือได้ (Reliability) ของเครื่องมือวัด

โดยมีการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในทฤษฎี แนวคิดเกี่ยวกับ ค่านิยมและวัฒนธรรม สาเหตุการเกิดปัญหาการฆาตกรรมในสังคมจากเอกสาร หนังสือ ตำรา วารสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. สร้างแบบสอบถามโดยนำทฤษฎี แนวคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็น กรอบเพื่อกำหนดเนื้อหาของแบบสอบถามให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ และครอบคลุมเนื้อหาที่ทำการ ศึกษา จากนั้นนำเครื่องมือวัดไปให้อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์ ในการวิจัยทาง สังคมวิทยาและอาชญาวิทยา ทำการตรวจสอบ วิจาร์ณ ถึงความถูกต้องครอบคลุมในเนื้อหา และความสมบูรณ์ของเครื่องมือ จากนั้นได้นำเครื่องมือวัดมาปรับปรุงให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เครื่องมือวัดมีความถูกต้องในเนื้อหา (Content Validity) มีความถูกต้องเกี่ยวกับ มาตรฐาน (Criteria-related Validity) และ มีความถูกต้องในตัวสร้าง (Construct Validity) (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2540: 214-221)

3. เมื่อปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ตามคำแนะนำของ อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์แล้ว จะได้นำแบบสอบถามไปทำการทดสอบ (Pre-test) ความน่าเชื่อถือ กับกลุ่มประชากรตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ต้องขังที่กระทำคามผิดฐานฆ่าคนตายในเรือน จำกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 40 ชุด โดยผู้ต้องขังที่กระทำคามผิดฐานฆ่าคนตายซึ่ง เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดสอบแบบสอบถามนั้น ผู้วิจัยได้แยกออกจากการสุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บ ข้อมูลจริง เมื่อได้ดำเนินการปรับปรุงแบบสอบถามเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือวัดด้วยวิธีการวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency Method) เพื่อนำข้อมูลค่าตอบของตัวแปรต่าง ๆ แต่ละตัวมาหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Reliability Coefficient Alpha) เพื่อดูความสอดคล้องของข้อคำถามต่าง ๆ ประกอบกับนำผลที่ได้มาตรวจสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม และทำการปรับปรุงแก้ไข พร้อมทั้งนำเสนออาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิและมี ประสบการณ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งจนเป็นที่แน่ใจและเชื่อมั่นได้ว่า แบบสอบถามที่จัดทำขึ้นนี้ มีความครอบคลุมและอยู่ในเกณฑ์ที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

4. สำหรับการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Reliability Coefficient Alpha) เพื่อวัด ขนาดความน่าเชื่อถือภายในได้ความหมายของ ความคงเส้นคงวาภายใน (Internal Consistency) กล่าวคือ วัดขนาดความน่าเชื่อถือได้ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปถือว่าเพียงพอ สำหรับใช้เป็นมาตรฐานของ มาตรฐานในการวิจัยทางวิชาการ ในหลักการมาตรวัดที่มีขนาดสูงกว่า 0.5 มากขึ้นเพียงใด จัดว่า เป็นคุณสมบัติพึงประสงค์ของมาตรวัดมากขึ้น สามารถหาได้ด้วยวิธีการคำนวณค่าความเชื่อมั่น

ซึ่งเรียกว่า สัมประสิทธิ์อัลฟาของ ครอนบาค (Cronbach 's alpha) ซึ่งการคำนวณค่าโดยใช้คอมพิวเตอร์ หากไม่มีการกำหนดโปรแกรมจะใช้วิธีการคำนวณโดยวิธีนี้โดยปริยาย (Default) สำหรับการหาค่าจากนิยามทางคณิตศาสตร์อาศัยผลการวิเคราะห์รายข้อดังนี้ (อนันต์ ศรีโสภณ, 2521 : 261-262)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ \frac{st^2 - \sum pq}{st^2} \right\}$$

เมื่อ

- r_{tt} คือ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น)
 n คือ จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 st^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
 p คือ สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ
 q คือ สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิดในแต่ละข้อ (1-q)

ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในเรื่องความรักในศักดิ์ศรี ปรากฏว่าค่า Alpha มีค่าเท่ากับ 0.7901

ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในเรื่องความภูมิใจในท้องถิ่น ปรากฏว่าค่า Alpha มีค่าเท่ากับ 0.7303

ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในเรื่องความนิยมในการพนันขั้นต่อ ปรากฏว่าค่า Alpha มีค่าเท่ากับ 0.8203

ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในเรื่องความมีใจเป็นนักเลง ปรากฏว่าค่า Alpha มีค่าเท่ากับ 0.8598

ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในเรื่องความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปรากฏว่าค่า Alpha มีค่าเท่ากับ 0.8097

ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในเรื่องความนิยมระงับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง ปรากฏว่าค่า Alpha มีค่าเท่ากับ 0.7498

ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในเรื่องความรู้สึกเป็นปฏิบัติต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น ปรากฏว่าค่า Alpha มีค่าเท่ากับ 0.7747

ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยรวมทั้งหมด ปรากฏว่าค่า Alpha มีค่าเท่ากับ 0.9647

จากผลการทดสอบรายด้านและการทดสอบโดยรวม ปรากฏว่าค่า Alpha มีค่ามากกว่า 0.5

เกณฑ์เทียบระดับความคิดเห็น

เกณฑ์กำหนดระดับความรู้สึกในค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่น จะใช้มาตราวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scales) ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ระดับด้วยกัน คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีระดับเท่ากับ 6
เห็นด้วย	มีระดับเท่ากับ 5
ค่อนข้างเห็นด้วย	มีระดับเท่ากับ 4
ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	มีระดับเท่ากับ 3
ไม่เห็นด้วย	มีระดับเท่ากับ 2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีระดับเท่ากับ 1

แต่จากการวิเคราะห์ผลทางสถิติ ปรากฏว่า เมื่อแบ่งเกณฑ์กำหนดระดับความคิดเห็นออกเป็น 2 ระดับ พบว่าให้ผลในการวิเคราะห์ที่ไม่แตกต่าง จึงใช้เกณฑ์กำหนดระดับความคิดเห็นในข้อความเชิงบวก แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

เห็นด้วย	เริ่มต้นที่คะแนน 4.00 – 6.00 มีระดับคะแนนเท่ากับ 2
ไม่เห็นด้วย	เริ่มต้นที่คะแนน 1.00 – 3.99 มีระดับคะแนนเท่ากับ 1

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนที่สำคัญคือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และการวิเคราะห์ข้อมูลทางมานุษยวิทยา ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

หลังจากทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือได้ของเครื่องมือวัดแล้ว จะได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาลงแบบรหัส (Coding Sheet) บันทึกลงแผ่นแม่เหล็ก แล้วนำข้อมูลที่ได้ออกไปประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์และวิเคราะห์ผลด้วยวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package For Social Sciences) ซึ่งเป็นโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ในการประมวลผลข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัจจัยทางภูมิหลังของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายอันประกอบด้วย อายุ อายุขณะกระทำความผิด รายได้ อาชีพ ศาสนา ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา จำนวนบุตร ประวัติการกระทำความผิดของผู้ต้องหา ประวัติการกระทำความผิดของบุคคลในครอบครัวและเพื่อนสนิท ความสัมพันธ์กับผู้เสียหาย สถานความผิดที่กระทำในครั้ง นี้ และอัตราโทษที่ได้รับ เป็นคำถามเพื่อสำรวจข้อมูลทั่วไป ตัวแปรในส่วนนี้ส่วนใหญ่มีระดับการวัดอยู่ในระดับนามมาตรา (Nominal Scale) เป็นสำคัญ สถิติที่เหมาะสมในการวัดคือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อบรรยายและพรรณนาลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (Thick Description) โดยนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง

2. การวิเคราะห์เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรต้นที่ใช้ในการพิสูจน์สมมติฐาน คือ ความรักในศักดิ์ศรี ความภูมิใจในท้องถิ่น ความนิยมในการพนันขั้นต่อ ความมีใจเป็นนักเลง ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความนิยมในการระงับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง และความรู้สึกเป็นปฏิบัติต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ที่มีต่อการกระทำความผิดฐานฆ่าคนตายซึ่งเป็นตัวแปรตามนั้น สถิติที่เหมาะสมในการคำนวณหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่ออธิบายตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ได้แก่ การทดสอบค่าความสัมพันธ์ ไคสแควร์ (Chi-square) ซึ่งเป็นสถิติที่สามารถใช้กับข้อมูลทุกชนิดที่มีระดับการจัดในระดับนามมาตรา (Nominal) อีกทั้งยังเป็นระเบียบวิธีทางสถิติที่ใช้

ทดสอบความเป็นอิสระ (Test of Independent) และในการทดสอบความมีนัยสำคัญ (Test of Statistic of Significance) สูตรทั่วไปของค่า ไคสแควร์ คือ

$$X^2 = \sum \frac{(O-E)^2}{E}$$

เมื่อ O = เป็นความถี่ที่ได้จากการสังเกต (Observed Frequency)

E = เป็นความถี่ที่คาดหวังทางทฤษฎี (Expected Frequency)

และในการแปลความหมายของค่า ไคสแควร์ เพื่อทราบว่าผลต่างจะมีนัยสำคัญหรือไม่ต้องอาศัยค่าไคสแควร์ที่ระดับความมีนัยสำคัญต่าง ๆ และในการดูค่าจากตารางนั้นจะต้องหาค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom) โดยใช้สูตร

$$df. = (r-1) (k-1)$$

สถิติไคสแควร์ มีข้อจำกัดในการทดสอบสมมติฐาน คือ จำนวนประชากรหรือตัวอย่างในแต่ละช่องตารางจะต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 5 และ จำนวนของประชากรต้องไม่น้อยกว่า 30 และ ไคสแควร์ จะไม่สามารถบอกทิศทางหรือระดับของความสัมพันธ์ได้ การใช้ไคสแควร์ ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ 0.05 หรือ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 95% และ กำหนดชั้นแห่งความเป็นอิสระเท่ากับ 1 เพื่อพิสูจน์สมมติฐานว่ายอมรับได้หรือไม่

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยทางมานุษยวิทยา

หลังจากรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) จากผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายแล้ว จะทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลและนำข้อมูลดังกล่าวมาทำการวิเคราะห์เพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลทางมานุษยวิทยาเพื่ออธิบายค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราช เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกยึดมั่นค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย อันได้แก่ ความรักในศักดิ์ศรี ความภูมิใจในท้องถิ่น ความนิยมในการพนันขันต่อ ความมีใจเป็นนักเลง ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความนิยมระบับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง และความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือ

คนต่างถิ่น ที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดฐานฆ่าคนตายนั้น จะเป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Description) โดยสรุปประเด็นสำคัญ ๆ ตามกรอบของทฤษฎีและสมมติฐานในการวิจัย และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการนำเสนอในรูปแบบของความเรียง เป็นรายบุคคลโดยใช้นามสมมติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำ ความผิดฐานฆ่าคนตาย : ศีษากรณี ผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราช มุ่งศึกษาเฉพาะกลุ่ม ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายหรือพยายามฆ่า ซึ่งถูกควบคุมตัวในเรือนจำกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช เรือนจำจังหวัดทุ่งสง และเรือนจำจังหวัดปากพนัง ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญต่อการศึกษาค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราชที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไป อันได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องขัง และประวัติการในกระทำความผิด
2. ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิด อันได้แก่ ความรักในศักดิ์ศรี ความภูมิใจในท้องถิ่นของตน ความนิยมในการพนันขั้นต่อความมีใจเป็นนักเลง ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความนิยมระงับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง และความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น

การนำเสนอผลการวิจัยที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผลจากแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นรายบุคคลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจำแนกผลการวิจัยออกเป็น 4 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- ส่วนที่ 2 ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราช
- ส่วนที่ 3 ข้อมูลเพิ่มเติมจากแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 4 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นรายบุคคล

ซึ่งจะได้นำเสนอผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเรื่อง ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย : ศึกษากรณีผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติได้ผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.1 อายุระหว่างกระทำผิด		
ระหว่าง 16 ปี ถึง 30 ปี บริบูรณ์	113	56.50
ระหว่าง 30 ปีขึ้นไป ถึง 50 ปี บริบูรณ์	75	37.50
มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	12	6.00
รวม	200	100.00
หมายเหตุ อายุสูงสุด คือ 70 ปี อายุต่ำสุดคือ 16 ปี อายุเฉลี่ย คือ 30.93 ปี		
1.2 สถานภาพการสมรส		
โสด	100	50.00
สมรส อยู่ด้วยกัน	76	38.00
หย่าร้าง	23	11.50
อื่น ๆ (ภริยาถึงแก่ความตาย)	1	0.50
รวม	200	100.00

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.3 การประกอบอาชีพ		
1.3.1 อาชีพหลัก		
ทำการเกษตร	97	48.50
ประมง	8	4.00
รับจ้าง	69	34.50
ค้าขาย	8	4.00
ช่างไม้	3	1.50
นักศึกษา นักเรียน	6	3.00
อื่น ๆ	9	4.50
รวม	200	100.00
1.3.2 อาชีพเสริม		
ไม่ประกอบอาชีพเสริม	137	68.50
ทำการเกษตร	13	6.50
ประมง	3	1.50
รับจ้าง	33	16.50
ค้าขาย	9	4.50
อื่น ๆ	5	2.50
รวม	200	100.00

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.4 ศาสนา		
พุทธ	189	94.50
อิสลาม	7	3.50
คริสต์	4	2.00
รวม	200	100.00
1.5 ระดับการศึกษา		
ไม่ได้รับการศึกษา	6	3.00
ประถม	107	53.50
มัธยมต้น	51	25.50
มัธยมปลาย	11	5.50
วิชาชีพ (ปวช.)	22	11.00
ปริญญาตรี	3	1.50
รวม	200	100.00

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.6 สถานที่เกิด		
จังหวัดนครศรีธรรมราช	191	95.50
ไม่เกิดในจังหวัดนครศรีธรรมราช	9	4.50
รวม	200	100.00
1.7 ภูมิลำเนา		
จังหวัดนครศรีธรรมราช	178	89.00
ไม่มีภูมิลำเนาในจังหวัดนครศรีธรรมราช	22	11.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างมีรายละเอียดดังนี้

1.1 อายุระหว่างการกระทำผิด พบว่าผู้ต้องขังที่มีอายุระหว่าง 16 ปี ถึง 30 ปีบริบูรณ์ มีจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 56.50 ผู้ต้องขังที่มีอายุระหว่าง 30 ปี ขึ้นไปถึง 50 ปีบริบูรณ์ มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และผู้ต้องขังที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 อายุสูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง คือ 70 ปี และอายุต่ำสุดของกลุ่มตัวอย่าง คือ 16 ปี โดยอายุเฉลี่ย ของกลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ยที่ 30.93 ปี

1.2 สถานภาพการสมรส กลุ่มตัวอย่างครึ่งหนึ่งเป็นผู้ที่มีสถานภาพโสด โดยมีจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ผู้ต้องขังที่มีสถานภาพสมรส มีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 ผู้ต้องขังที่แยกกันอยู่หรือหย่าร้าง มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 และผู้ต้องขังที่ตอบอื่น ๆ โดยให้เหตุผลว่าภริยาถึงแก่ความตาย มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50

1.3 การประกอบอาชีพ

1.3.1 อาชีพหลัก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการเกษตร โดยมีจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 ผู้ต้องขังที่ประกอบอาชีพรับจ้าง มีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 และผู้ต้องขังที่ประกอบอาชีพประมง และ ค้าขาย มีจำนวนเท่ากัน คือ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 ผู้ต้องขังที่เป็นนักเรียน นักศึกษา มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 และผู้ต้องขังที่ประกอบอาชีพเป็นช่างไม้ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50

1.3.2 อาชีพเสริม กลุ่มตัวอย่างกว่าครึ่งไม่ประกอบอาชีพเสริม โดยมีจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 68.50 ผู้ต้องขังที่ประกอบอาชีพเสริมทางการเกษตร มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 ผู้ต้องขังที่ประกอบอาชีพเสริมด้านค้าขาย มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ผู้ต้องขังที่ประกอบอาชีพเสริมด้านอื่น ๆ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 และผู้ต้องขังที่ประกอบอาชีพเสริมด้านการประมง มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50

1.4 ศาสนา พบว่าผู้ต้องขังที่นับถือศาสนาพุทธมีจำนวนมากที่สุด คือมีจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 94.50 ผู้ต้องขังที่นับถือศาสนาอิสลามมีจำนวนรองลงมาคือ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 และผู้ต้องขังที่นับถือศาสนาคริสต์ มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

1.5 ระดับการศึกษา ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถม คือ มีจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 53.50 ผู้ต้องขังที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยม มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 30.75 ผู้ต้องขังที่ศึกษาอยู่ในสายวิชาชีพ (ปวช.) มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 ผู้ต้องขังที่ไม่ได้รับการศึกษา มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 และผู้ต้องขังที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50

1.6 สถานที่เกิด ผู้ต้องขังที่เกิดในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 95.50 ผู้ต้องขังที่ไม่ได้เกิดในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50

1.7 ภูมิลำเนา ผู้ต้องขังที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 89.00 ผู้ต้องขังที่ไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของประวัติการกระทำความผิดของกลุ่มตัวอย่าง

ประวัติการกระทำความผิด	จำนวน	ร้อยละ
2.1 การถูกดำเนินคดี		
2.1.1 เขตรับผิดชอบของศาล		
ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช	121	60.50
ศาลจังหวัดทุ่งสง	54	27.00
ศาลจังหวัดปากพนัง	25	12.50
รวม	200	100.00
2.1.2 ฐานความผิด		
ฆ่าคนตาย	135	67.50
พยายามฆ่า	65	32.50
รวม	200	100.00
2.1.3 ความรุนแรงในการกระทำความผิด		
ตั้งแต่ 1 ปี ถึง 10 ปี	78	39.00
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ถึง 20 ปี	65	32.50
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป ถึง 30 ปี	18	9.00
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป ถึง 40 ปี	11	5.50
มากกว่า 40 ปี ถึง 50 ปี	28	14.00
รวม	200	100.00

หมายเหตุ อัตราโทษสูงสุด คือ 50 ปี อัตราโทษต่ำสุด คือ 1 ปี ค่าเฉลี่ยของอัตราโทษคือ 19.5 ปี

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของประวัติการกระทำความผิดของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ประวัติการกระทำความผิด	จำนวน	ร้อยละ
2.2 ลักษณะในการกระทำความผิด		
2.2.1 อาวุธที่ใช้ในการกระทำความผิด		
ปืน	120	60.00
ระเบิด	3	1.50
มีด	54	27.00
ขวาน	5	2.50
ไม้	3	1.50
อื่น ๆ	15	7.50
รวม	200	100.00
2.2.2 ยานพาหนะที่ใช้		
ไม่ใช้ยานพาหนะ	116	58.00
รถยนต์	28	14.00
จักรยานยนต์	53	26.50
จักรยาน	2	1.00
เรือ	1	0.50
รวม	200	100.00

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของประวัติการกระทำผิดของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ประวัติการกระทำผิด	จำนวน	ร้อยละ
2.3 ประวัติการกระทำผิด		
ไม่เคยกระทำผิดมาก่อน	176	88.00
เคยกระทำผิดมาก่อน	24	12.00
รวม	200	100.00
2.4 ประวัติการกระทำผิดของคนในครอบครัว		
บิดา	10	5.00
มารดา	1	0.50
บุตร	7	3.50
ญาติ พี่ น้อง	38	19.00
เพื่อน	102	51.00
อื่น ๆ	19	9.50
ไม่มีคนในครอบครัวกระทำผิด	23	11.50
รวม	200	100.00

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของประวัติการกระทำความผิดของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ประวัติการกระทำความผิด	จำนวน	ร้อยละ
2.5 ความเกี่ยวข้องกับผู้เสียหาย		
คนในครอบครัว	3	1.50
ญาติ พี่ น้อง	2	1.00
เพื่อนร่วมงาน	20	10.00
อยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน	42	21.00
เคยขัดแย้งกับผู้ต้องขังมาก่อน	22	11.00
เคยขัดแย้งกับครอบครัวผู้ต้องขังมาก่อน	18	9.00
อื่น ๆ	10	5.00
ไม่เกี่ยวข้อง	83	41.50
รวม	200	100.00
2.6 ทักษะคติเกี่ยวกับการฆาตกรรม		
ความรักในศักดิ์ศรี	49	24.50
ต้องการแสดงอิทธิพลเหนือกฎหมาย	19	9.50
ขัดแย้งในผลประโยชน์ การพนัน	27	13.50
ช่วยเหลือพรรคพวก	16	8.00
ป้องกันตัวเอง	50	25.00
ความล่าช้าในการดำเนินคดี	23	11.50

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของประวัติการกระทำความผิดของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ประวัติการกระทำความผิด	จำนวน	ร้อยละ
ระงับข้อขัดแย้งด้วยตนเอง	12	6.00
ความขัดแย้งในค่านิยมของคนจากถิ่นอื่น	1	0.50
อื่น ๆ	3	1.50
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า ประวัติการกระทำความผิดของกลุ่มตัวอย่างปรากฏรายละเอียดดังนี้

2.1 การถูกดำเนินคดี

2.1.1 เขตศาล ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ถูกดำเนินคดีในศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 60.50 รองลงมาคือผู้ต้องขังที่ถูกดำเนินคดีในศาลจังหวัดทุ่งสง มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 และผู้ต้องขังที่ถูกดำเนินคดีในศาลจังหวัดปากพนัง มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

2.1.2 ฐานความผิด ผู้ต้องขังส่วนใหญ่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย มีจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 67.50 ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานพยายามฆ่า มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50

2.1.3 ความรุนแรงในการกระทำความผิด ผู้ต้องขังที่ถูกจำคุกตั้งแต่ 1 ถึง 10 ปี มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 คน ผู้ต้องขังที่ถูกจำคุกมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ถึง 20 ปี มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 ผู้ต้องขังที่ถูกจำคุกมากกว่า 40 ปีขึ้นไป ถึง 50 ปี มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 ผู้ต้องขังที่ถูกจำคุกมากกว่า 20 ปีขึ้นไป ถึง 30 ปี มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 และผู้ต้องขังที่ถูกจำคุกตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป ถึง 40 ปี มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 อัตราโทษจำคุกสูงสุด คือ 50 ปี และอัตราโทษต่ำสุด คือ 1 ปี โดยอัตราโทษเฉลี่ยจำคุกของกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ 19.5 ปี

2.2 ลักษณะในการกระทำคามผิด

2.2.1 อาวุธ ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ใช้อาวุธปืนในการกระทำคามผิด มีจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาเป็นอาวุธมีด มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 ผู้ต้องขังที่ใช้อาวุธขวานในการกระทำคามผิด มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ไม้ และระเบิดถูกใช้เป็นอาวุธเป็นจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 ผู้ต้องขังที่ใช้อาวุธอื่น ๆ ได้แก่ พรำ ชะแลง ขวด จอบ เหล็กแหลม มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50

2.2.2 ยานพาหนะ ผู้ต้องขังที่ไม่ใช้ยานพาหนะ มีจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 ผู้ต้องขังที่ใช้รถจักรยานยนต์ มีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 ผู้ต้องขังที่ใช้รถยนต์ มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 ผู้ต้องขังที่ใช้รถจักรยาน มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 และผู้ต้องขังที่ใช้เรือ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

2.3 ประวัติการกระทำคามผิด ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ไม่เคยกระทำคามผิดมาก่อน มีจำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 88.00 ผู้ต้องขังที่เคยกระทำคามผิดมาก่อน มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00

2.4 ประวัติการกระทำคามผิดของบุคคลในครอบครัว ผู้ต้องขังที่เคยมีเพื่อนกระทำคามผิดมาก่อน มีจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 51.00 ผู้ต้องขังที่มีญาติ พี่ น้อง เคยกระทำคามผิดมาก่อน มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 ผู้ต้องขังที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวกระทำคามผิด มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ผู้ต้องขังที่มีบุคคลอื่น ๆ เคยกระทำคามผิดมาก่อน มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 ผู้ต้องขังที่เคยมีบิดากระทำคามผิดมาก่อน มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ผู้ต้องขังที่เคยมีบุตรกระทำคามผิดมาก่อน มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

2.5 ความเกี่ยวข้องกับผู้เสียหาย ผู้ต้องหาที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหาย มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 41.50 ผู้เสียหายที่อยู่ในหมู่บ้านเดียวกับผู้ต้องขัง มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 ผู้ต้องขังที่เคยมีสาเหตุขัดแย้งกับผู้เสียหายมาก่อน มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 ผู้เสียหายที่เคยเป็นเพื่อนร่วมงานกับผู้ต้องขัง มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ผู้เสียหายที่เคยมีความขัดแย้งกับครอบครัวของผู้ต้องขัง มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ผู้เสียหายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขัง มีจำนวน 10คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ผู้เสียหายที่เป็นบุคคลในครอบครัวเดียวกัน มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ผู้เสียหายที่เป็นญาติ พี่ น้อง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

2.6 ทักษะการฆาตกรรมของผู้ต้องขัง ผู้ต้องขังที่มีทัศนคติว่าการฆ่าคนตายเกิดจากการป้องกันตัว มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ผู้ต้องขังที่มีทัศนคติว่าการฆ่าคนตายเกิดจากความรักในศักดิ์ศรี มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 ผู้ต้องขังที่มีทัศนคติว่าการฆ่าคนตายเกิดจากความขัดแย้งผลประโยชน์ การพนัน มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ผู้ต้องขังที่มีทัศนคติว่าการฆ่าคนตายเกิดจากความล่าช้าในการดำเนินคดี มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 ผู้ต้องขังที่มีทัศนคติว่าการฆ่าคนตายเกิดจากความต้องการแสดงอิทธิพลเหนือกฎหมาย มีจำนวน 19 คน คิดเป็น ร้อยละ 9.50 ผู้ต้องขังที่มีทัศนคติว่าการฆ่าคนตายเกิดจากการช่วยเหลือพรรคพวกของตน มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ผู้ต้องขังที่มีทัศนคติว่าการฆ่าคนตายเกิดจากการระงับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ผู้ต้องขังที่มีทัศนคติว่าการฆ่าคนตายเกิดจากความขัดแย้งในค่านิยมของคนต่างถิ่น มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 1 ความรักในศักดิ์ศรี

1. จำนวนผู้ต้องขังที่มีความรักในศักดิ์ศรี

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรักในศักดิ์ศรี

ความรักในศักดิ์ศรี	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ความมีหน้ามีตาเป็นที่ยอมรับ	43	45	43	36	32	1
ในสังคม หมายถึง ความมี ศักดิ์ศรีซึ่งจะต้องรักษาไว้ไม่ให้ ใครมาเหยียดหยาม	(21.50)	(22.50)	(21.50)	(18.00)	(16.00)	(0.50)
หากถูกหมิ่นศักดิ์ศรีจะต้อง ตอบโต้อย่างรุนแรง เพื่อให้ผู้ นั้นเกิดความกลัวไม่กล้าทำอีก	17	51	52	36	35	9
(8.50)	(25.50)	(26.00)	(18.00)	(17.50)	(4.50)	
การแสดงความกล้าบ้าบิ่นเพื่อ รักษาศักดิ์ศรี ให้บุคคลอื่น ยำเกรง และยอมรับเป็นสิ่งที่ดี	11	32	31	31	86	9
(5.50)	(16.00)	(15.50)	(15.50)	(43.00)	(4.50)	
หากผู้ใดมาดูถูกชื่อเสียง วงศ์ตระกูล ท่านจะต้องทำให้ ผู้นั้นเกรงกลัวด้วยวิธีการ อันรุนแรง ดุเดือด	24	34	43	31	57	11
(12.00)	(17.00)	(21.50)	(15.50)	(28.50)	(5.50)	
หากใครต่อว่าชาว นครศรีธรรมราชว่าเป็นคนดู ป่าเถื่อน ถือว่าลบหลู่ศักดิ์ศรี จะต้องตอบโต้อย่างรุนแรง ทันที	24	18	34	55	50	19
(12.00)	(9.00)	(17.00)	(27.50)	(25.00)	(9.50)	

จากตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายจำแนกตามความรักในศักดิ์ศรี พบว่า

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “ความมีหน้ามีตาเป็นที่ยอมรับในสังคม หมายถึง ความมีศักดิ์ศรีซึ่งจะต้องรักษาไว้ไม่ให้ใครมาเหยียดหยาม” มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 รองลงมาได้แก่ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และค่อนข้างเห็นด้วยมีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 ส่วนกลุ่มผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 และผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ค่อนข้างเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “หากถูกหมิ่นศักดิ์ศรีจะต้องตอบโต้อย่างรุนแรง เพื่อให้ผู้นั้นเกิดความกลัวไม่กล้าทำอีก” มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 รองลงมาคือผู้ต้องขังที่เห็นด้วย มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 อันดับที่สามคือ ผู้ต้องขังที่ ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 อันดับที่ดีคือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 อันดับที่ย่ำคือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 และอันดับสุดท้ายคือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “การแสดงความกล้าบ้าบิ่นเพื่อรักษาศักดิ์ศรี ใ้บุคคลอื่นยำเกรง และยอมรับเป็นสิ่งที่ดี” มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 รองลงมาคือ ผู้ต้องขังที่ เห็นด้วย มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 อันดับที่ดีและอันดับที่สี่มีจำนวนเท่ากัน คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย และค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 อันดับที่ย่ำ คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 และอันดับสุดท้ายคือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “หากผู้ใดมาดูถูกชื่อเสียง วงศ์ตระกูล ท่านจะต้องทำให้ผู้นั้นเกรงกลัวด้วยวิธีการ อันรุนแรงดุเดือด” มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 รองลงมาคือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วยมีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 อันดับที่ดีคือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วย มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 อันดับที่ดี คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วยมีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 อันดับ

ที่ห้า คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 และอันดับสุดท้ายคือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ค่อนข้างไม่เห็นด้วยกับ คำกล่าวที่ว่า “หากใครต่อว่าชาว นครศรีธรรมราชว่าเป็นคนดู ปาเถื่อน ถือว่าลบหลู่ศักดิ์ศรีจะต้อง ตอบโต้อย่างรุนแรงทันที” มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 รองลงมาคือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็น ด้วย มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 อันดับที่สามคือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 อันดับที่สี่คือ ผู้ต้องขังที่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 24 คน คิดเป็น ร้อยละ 12.00 อันดับที่ห้าคือ ผู้ต้องขังที่ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 และอันดับสุดท้ายคือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยมีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ความภูมิใจในท้องถิ่นตน

1. จำนวนผู้ต้องขังที่มีความภูมิใจในท้องถิ่นตน

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความภูมิใจในท้องถิ่นตน

ความภูมิใจในท้องถิ่นตน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ขนบธรรมเนียม ประเพณีของ ชาวนครศรีธรรมราชเป็นสิ่งที่ ภูมิใจ ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดจะแสดง ออกอย่างภาคภูมิใจ	49 (24.50)	47 (23.50)	26 (13.00)	37 (18.50)	36 (18.00)	5 (2.50)
ญาติมิตร คนในครอบครัว เพื่อนฝูง จะช่วยหรือเลวเพียงใด ท่านก็จะคบหาและให้ความ ช่วยเหลือทุกอย่าง หากเขา ตกทุกข์ได้ยากเดือดร้อนจาก การกระทำผิด	16 (8.00)	41 (20.50)	35 (17.50)	28 (14.00)	47 (23.50)	33 (16.50)
เมื่อท่านพบผู้มาจากท้องถิ่น เดียวกันในจังหวัดอื่น ๆ ท่าน จะทักทายและแสดงความเป็น มิตรด้วย	37 (18.50)	54 (27.00)	34 (17.00)	30 (15.00)	34 (17.00)	11 (5.50)

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความภูมิใจในท้องถิ่นตน (ต่อ)

ความภูมิใจในท้องถิ่นตน	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ค่อนข้าง	ค่อนข้าง	ไม่เห็น	ไม่เห็น
	อย่างยิ่ง		เห็นด้วย	ไม่เห็น	ด้วย	ด้วย
				ด้วย		อย่างยิ่ง
ใครให้ความช่วยเหลือ ท่านจะ	15	36	39	29	65	16
ยอมรับเป็นพวกเดียวกัน คอย	(7.50)	(18.00)	(19.50)	(14.50)	(32.50)	(8.00)
ช่วยเหลือปกป้องบุคคลนั้นใน						
ทุกเรื่อง						
ท่านจะให้ความช่วยเหลือแก่	15	38	38	27	51	31
บุคคลโดยไม่ยอมละเมิดกรอบ	(7.50)	(19.00)	(19.00)	(13.50)	(25.50)	(15.50)
ของกฎหมายและศีลธรรม						

จากตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายจำแนกตามความภูมิใจในท้องถิ่น พบว่า

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับคำกล่าวที่ว่า “ชนบทรอบน้อม ประเพณีของชาวนครศรีธรรมราชเป็นสิ่งที่น่าภูมิใจ ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดจะแสดงออกอย่างภาคภูมิใจ” มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 รองลงมาคือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วย มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 อันดับที่สาม คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 อันดับที่ดี คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 36 คิดเป็นร้อยละ 18.00 อันดับที่ย่ำคือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 และอันดับสุดท้ายคือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “ญาติมิตร คนในครอบครัว เพื่อนฝูง จะช่วยหรือเลวเพียงใด ท่านก็จะคบหาและให้ความช่วยเหลือทุกอย่าง หากเขาตกทุกข์ได้ยากเดือนร้อนจากการกระทำความผิด” มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 รองลงมาคือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วย มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 อันดับที่ดีสาม คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ส่วนอันดับที่ดี คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 อันดับที่ย่ำคือ ผู้ต้องขังค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 และอันดับสุดท้ายคือผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “เมื่อท่านพบผู้มาจากท้องถิ่นเดียวกันในจังหวัดอื่น ๆ จะทักทายและแสดงความเป็นมิตรด้วย” มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 อันดับที่สามและอันดับที่สี่มีจำนวนเท่ากัน คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 อันดับที่ยี่ห้า คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “ใครให้ความช่วยเหลือ ท่านจะยอมรับเป็นพวกเดียวกัน คอยช่วยเหลือปกป้องบุคคลนั้นในทุกเรื่อง” มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 รองลงมา คือ ผู้ต้องขัง ที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 อันดับที่ยี่สาม คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วย มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 อันดับที่ยี่สี่ คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 อันดับที่ยี่ห้า คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “ท่านจะให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลโดยไม่ยอมละเมิดกรอบของกฎหมายและศีลธรรม” มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 อันดับที่สองและอันดับที่สามมีจำนวนเท่ากัน คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วย และค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 อันดับที่ยี่สี่ คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 อันดับที่ยี่ห้า คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ความนิยมในการพนันขั้นต่อ

1. จำนวนผู้ต้องขังที่มีความนิยมในการพนันขั้นต่อ

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความนิยมในการพนันขั้นต่อ

ความนิยมการพนันขั้นต่อ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
การพนันเป็นการเสี่ยงโชคหน้า มาซึ่งความสนุกสนานตื่นเต้น และทำให้ชีวิตมีรสชาติมากขึ้น	14 (7.00)	28 (14.00)	7 (3.50)	21 (10.50)	82 (41.00)	48 (24.00)
การกินเที่ยว การเล่นพนันเป็น ประจำ ถือว่าเป็นการใช้ชีวิตที่ คุ้มค่า	7 (3.50)	17 (8.50)	6 (3.00)	13 (6.50)	90 (45.00)	67 (33.50)
ชาวนครศรีธรรมราชเป็นผู้ขึ้น ขอใบในการพนันขั้นต่อ โดย เฉพาะการชนวัวและไก่ชน	13 (6.50)	64 (32.00)	45 (22.50)	18 (9.00)	33 (16.50)	27 (13.50)
ท่านมีความภูมิใจในการ พยายามทำทุกอย่างเพื่อให้ ท่านได้รับชัยชนะ จากการ เสี่ยงโชคและการพนันต่าง ๆ	12 (6.00)	24 (12.00)	14 (7.00)	43 (21.50)	65 (32.50)	42 (21.00)
การพนันมักสร้างความเดือด ร้อน ปัญหาและความเดือด ร้อนมาสู่บุคคลในครอบครัว และตัวท่านเสมอ	67 (33.50)	63(31.5 0)	18 (9.00)	7 (3.50)	19 (9.50)	26 (13.00)

จากตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายจำแนกตามความนิยมในการพนันชั้นต่อ พบว่า

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “การพนันเป็นการเสี่ยงโชคคนนำมาซึ่งความสนุกสนานตื่นเต้น และทำให้ชีวิตมีรสชาติมากขึ้น” มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 อันดับที่สาม คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วย มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 อันดับที่ดี คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ส่วนอันดับที่ห้า คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “การกินเที่ยว การเล่นพนันเป็นประจำ ถือว่าเป็นการใช้ชีวิตที่คุ้มค่า” มีจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 อันดับที่สาม คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วย มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 อันดับที่ดี คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 อันดับที่ยี่ห้า คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 และอันดับสุดท้ายคือ ผู้ต้องขังค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “ชาวนครศรีธรรมราชเป็นผู้ชื่นชอบในการพนันชั้นต่อ โดยเฉพาะการชนวัวและไก่ชน” มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 อันดับที่สาม คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 อันดับที่ดี คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 อันดับที่ยี่ห้า คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “ท่านมีความภูมิใจในการพยายามทำทุกอย่างเพื่อให้ท่านได้รับชัยชนะ จากการเสี่ยงโชคและการพนันต่าง ๆ” มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 รองลงมาคือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 อันดับที่สาม คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 อันดับที่ดี คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วย มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ

12.00 อันดับที่ยี่สิบห้า คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับคำกล่าวที่ว่า “การพนันมักสร้างความเดือดร้อน ปัญหาและความเดือดร้อนมาสู่บุคคลในครอบครัวและตัวท่านเสมอ” มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 รองลงมาคือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วย มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 อันดับที่สาม คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 อันดับที่ยี่สิบ คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 อันดับที่ยี่สิบห้า คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 และอันดับสุดท้ายคือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ความมีใจเป็นนักเลง

1. จำนวนผู้ต้องขังที่มีความมีใจเป็นนักเลง

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความมีใจเป็นนักเลง

ความมีใจเป็นนักเลง	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
นักเลงต้องกล้าได้กล้าเสีย ทำ ทุกอย่างแม้การกระทำนั้นจะ ทำทนายอำนาจรัฐหรือผิด ศีลธรรมก็ตาม	26 (13.00)	28 (14.00)	21 (10.50)	19 (9.50)	74 (37.00)	32 (16.00)
นักเลงคือผู้ที่มีอิทธิพลแสดง ความมีอำนาจเหนือกฎหมาย เพื่อให้ผู้อื่นเกรงกลัว เพื่อ ปกป้องพวกของตน	16 (8.00)	47 (23.50)	14 (7.00)	21 (10.50)	74 (37.00)	28 (14.00)
บุคคลที่มีความกล้าได้กล้าเสีย ทำอะไรที่ทำทนายกฎหมายได้ ถือว่าเป็นวีรบุรุษ เป็นที่ชื่นชม ของผู้อื่น	18 (9.00)	15 (7.50)	8 (4.00)	21 (10.50)	95 (47.50)	43 (21.50)
นักเลงจะต้องมีอิทธิพล ช่วย เหลือผู้กระทำผิดให้กลายเป็น ถูก หรือช่วยให้รอดพ้นจากการ ถูกจับกุมได้	18 (9.00)	26 (13.00)	13 (6.50)	18 (9.00)	87 (43.50)	38 (19.00)

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความมีใจเป็นนักเลง (ต่อ)

ความมีใจเป็นนักเลง	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ค่อนข้าง	ค่อนข้าง	ไม่เห็น	ไม่เห็น
	อย่างยิ่ง		เห็นด้วย	ไม่เห็น	ด้วย	ด้วย
				ด้วย		อย่างยิ่ง
ผู้ที่กล้าทำอำนาจกฎหมาย	22	26	9	18	86	39
แสดงความมีอิทธิพล คือนักเลง	(11.00)	(13.00)	(4.50)	(9.00)	(43.00)	(19.50)

จากตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายจำแนกตามความมีใจเป็นนักเลง พบว่า

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “นักเลงต้องกล้าได้กล้าเสีย ทำทุกอย่างแม้การกระทำนั้นจะทำลายอำนาจรัฐหรือผิด ศีลธรรมก็ตาม” มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 อันดับที่สาม คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วย มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 อันดับที่ดี คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 อันดับที่ยี่ห้า คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “นักเลงคือผู้ที่มีอิทธิพลแสดงอำนาจเหนือกฎหมาย เพื่อให้ผู้อื่นเกรงกลัว เพื่อปกป้องพวกของตน” มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วย มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 อันดับที่ยี่สาม คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 อันดับที่ดี คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 อันดับที่ยี่ห้า คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “บุคคลที่มีความกล้าได้กล้าเสีย ทำอะไรที่ท้าทายกฎหมายได้ ถือว่าเป็นวีรบุรุษ เป็นที่ชื่นชมของผู้อื่น” มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 อันดับที่ยี่สาม คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 21 คน คิด

เป็นร้อยละ 10.50 อันดับที่ดีที่สุด คือ ผู้ต้องขังที่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 อันดับที่ย่ำ คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วย มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “นักเลงจะต้องมีอิทธิพล ช่วยเหลือผู้กระทำผิดให้กลายเป็นถูก หรือช่วยให้รอดพ้นจากการถูกจับกุมได้” มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 อันดับที่ดีสาม คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วย มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 อันดับที่ดีที่สุดและอันดับที่ย่ำมีจำนวนเท่ากัน คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่งและค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “ผู้ที่ย่ำทำอำนาจกฎหมาย แสดงความมีอิทธิพล คือนักเลง” มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 อันดับที่ดีสาม คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วย มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 อันดับที่ดีที่สุด คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 อันดับที่ย่ำ คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 6 ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

1. จำนวนผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
คนในชุมชนมักรู้ว่าใครเป็นคนร้ายเมื่อมีคดีเกิดขึ้น แต่ไม่กล้าบอกตำรวจเนื่องจากไม่ไวใจ	39 (19.50)	55 (27.50)	43 (21.50)	10 (5.00)	37 (18.50)	16 (8.00)
ท่านมักจะรู้สึกหวาดระแวงต่อภัยอาชญากรรม เมื่อต้องออกไปนอกบ้าน	8 (4.00)	65 (32.50)	41 (20.50)	15 (7.50)	43 (21.50)	28 (14.00)

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (ต่อ)

ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ชาวนครศรีธรรมราชมักหาอาวุธประจำบ้านเพื่อป้องกันตัวจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมาก	34 (17.00)	73 (36.50)	39 (19.50)	27 (13.50)	22 (11.00)	5 (2.50)
ท่านมักได้รับข่าวอาชญากรรมที่รุนแรงในจังหวัดนครศรีธรรมราชเสมอ จนเกิดความกลัว	11 (5.50)	45 (22.50)	24 (12.00)	44 (22.00)	51 (25.50)	25 (12.50)
ในชุมชนของท่านมีการแจ้งข่าวอาชญากรรมให้ทราบเพื่อป้องกันตัวเองเสมอ	30 (15.00)	89 (44.50)	35 (17.50)	7 (3.50)	24 (12.00)	15 (7.50)

จากตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายจำแนกตามความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่า

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “คนในชุมชนมักรู้ว่าใครเป็นคนร้ายเมื่อมีคดีเกิดขึ้น แต่ไม่กล้าบอกตำรวจเนื่องจากไม่ไว้ใจ” มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 43 คิดเป็นร้อยละ 21.50 อันดับที่สาม คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 39 คิดเป็นร้อยละ 19.50 อันดับที่สี่ คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 อันดับที่ห้า คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “ท่านมักจะรู้สึกหวาดระแวงต่อภัยอาชญากรรม เมื่อต้องออกไปนอกบ้าน” มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 อันดับที่สาม คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 อันดับที่สี่ คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 อันดับที่ยี่ห้า คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “ชาวนครศรีธรรมราชมักหาอาวุธประจำบ้านเพื่อป้องกันตัวจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมาก” มีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 อันดับที่สาม คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 อันดับที่ยี่สี่ คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 อันดับที่ยี่ห้า คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “ท่านมักได้รับข่าวอาชญากรรมที่รุนแรงในจังหวัดนครศรีธรรมราชเสมอ จนเกิดความกลัว” มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วย มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 อันดับที่ยี่สาม คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วยมีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 อันดับที่ยี่สี่ คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 อันดับที่ยี่ห้า คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “ในชุมชนของท่านมีการแจ้งข่าวอาชญากรรมให้ทราบ เพื่อป้องกันตัวเองเสมอ” มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 44.50 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 อันดับที่ยี่สาม คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 อันดับที่ยี่สี่ คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 อันดับที่ยี่ห้า คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 ตามลำดับ

ตอนที่ 7 ความนิยมในการระงับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง

1. จำนวนผู้ต้องขังที่มีความนิยมในการระงับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความนิยมในการระงับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง

ความนิยมระงับข้อพิพาทด้วยตนเอง	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ชาวนครศรีธรรมราชเมื่อมีข้อพิพาทขัดแย้ง มักแก้ปัญหาด้วยตนเองและใช้วิธีอื่นรุนแรง	19	26	28	33	77	17
เจียบขาด	(9.50)	(13.00)	(14.00)	(16.50)	(38.50)	(8.50)
เมื่อเกิดปัญหาระหว่างกัน	13	20	27	29	87	24
ชาวนครศรีธรรมราชมักนิยมใช้ความรุนแรงก้าวร้าวแก้ไขปัญหา	(6.50)	(10.00)	(13.50)	(14.50)	(43.50)	(12.00)
การตัดสินใจของผู้พิพากษาไม่สามารถระงับข้อพิพาทขัดแย้งได้และการลงโทษมักไม่สอดคล้องกับความผิดที่ก่อ	18	39	25	22	67	29
	(9.00)	(19.50)	(12.50)	(11.00)	(33.50)	(14.50)
การแก้ปัญหาโดยมีตำรวจกำนัน หรือข้าราชการเป็นคนกลาง ช่วยลดความรุนแรงและมีความสะดวกรวดเร็ว	17	75	25	16	36	31
	(8.50)	(37.50)	(12.50)	(8.00)	(18.00)	(15.50)
กระบวนการทางกฎหมายมีความล่าช้าไม่เป็นธรรมในการแก้ไขข้อพิพาทขัดแย้ง	36	60	46	9	21	28
	(18.00)	(30.00)	(23.00)	(4.50)	(10.50)	(14.00)

จากตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายจำแนกตามความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่า

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “ชาวนครศรีธรรมราชเมื่อมีข้อพิพาทขัดแย้ง มักแก้ปัญหาด้วยตนเองและใช้วิธีอันรุนแรงเฉียบขาด” มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 อันดับที่สาม คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 อันดับที่ดี คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วย มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 อันดับที่ย่ำ คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “เมื่อเกิดปัญหาหว่างกัน ชาวนครศรีธรรมราชมักนิยมใช้ความรุนแรงก้าวร้าวแก้ไขปัญหา” มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 อันดับที่สาม คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 อันดับที่ดี คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 อันดับที่ย่ำ คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วย มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 13 คิดเป็นร้อยละ 6.50 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “การตัดสินของผู้พิพากษาไม่สามารถระงับข้อพิพาทขัดแย้งได้และการลงโทษมักไม่สอดคล้องกับความผิดที่ก่อ” มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วย มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 อันดับที่สาม คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 อันดับที่ดี คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 อันดับที่ย่ำ คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “การแก้ปัญหาโดยมีตำรวจ กำนัน หรือข้าราชการเป็นคนกลาง ช่วยลดความรุนแรงและมีความสะดวกเร็ว” มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 อันดับที่สาม คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 อันดับที่ดี คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 25 คิดเป็นร้อยละ 12.50

อันดับที่ห้า คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 16 คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “กระบวนการทางกฎหมายมีความล่าช้าไม่เป็นธรรมในการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้ง” มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วยมีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 อันดับที่สาม คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 อันดับที่สี่ คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 อันดับที่ห้า คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 8 ความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น

1. จำนวนผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น

ความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ผู้มาจากต่างถิ่นมักไม่เข้าใจ วิถีชีวิตของชาว นครศรีธรรมราชจนเป็นเหตุให้ เกิดความขัดแย้งบาดหมาง	19 (9.50)	41 (20.50)	28 (14.00)	22 (11.00)	72 (36.00)	18 (9.00)
เมื่อมีคดีอาญาเกิดขึ้นตำรวจ มักจับกุมผู้กระทำความผิดมา ดำเนินคดีไม่ได้ ถ้าจับได้ก็ไม่ สามารถลงโทษได้	28 (14.00)	47 (23.50)	23 (11.50)	28 (14.00)	57 (28.50)	17 (8.50)
ข้าราชการมักเป็นผู้ที่มาจาก ถิ่นอื่นและอยู่ไม่นานจึงไม่เข้าใจ ในความเป็นอยู่ของชาว นครศรีธรรมราช เป็นเหตุให้ ชาวนครศรีธรรมราชขาดความ เชื่อมั่นในการทำงานของข้า ราชการ	21 (10.50)	72 (36.00)	31 (15.50)	15 (7.50)	35 (17.50)	26 (13.00)

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น (ต่อ)

ความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ท่านรู้สึกว่าคนอื่นมองจังหวัดนครศรีธรรมราชว่าเป็นเมืองที่มีอาชญากรรมที่รุนแรง	30 (15.00)	64 (32.00)	30 (15.00)	16 (8.00)	48 (24.00)	12 (6.00)
เมื่อท่านไปพักยังถิ่นอื่นและเขารู้ว่าท่านเป็นชาวนครศรีธรรมราช มักได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น	18 (9.00)	45 (22.50)	15 (7.50)	54 (27.00)	39 (19.50)	29 (14.50)

จากตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายจำแนกตามความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่า

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “ผู้มาจากต่างถิ่นมักไม่เข้าใจวิถีชีวิตของชาวนครศรีธรรมราชจนเป็นเหตุให้เกิดความขัดแย้งบาดหมาง” มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วย มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 อันดับที่สาม คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 อันดับที่สุด คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 อันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “เมื่อมีคดีอาญาเกิดขึ้นตำรวจ มักจับกุมผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีไม่ได้ ถ้าจับได้ก็ไม่สามารถลงโทษได้” มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วย มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 อันดับที่สามและอันดับที่สี่ มีจำนวนเท่ากัน คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่งและผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 อันดับสุดท้าย คือ

ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “ข้าราชการมักเป็นผู้ที่มาจากถิ่นอื่นและอยู่ไม่นานจึงไม่เข้าใจในความเป็นอยู่ของชาวนครศรีธรรมราช เป็นเหตุให้ชาวนครศรีธรรมราชขาดความเชื่อมั่นในการทำงานของข้าราชการ” มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 อันดับที่สาม คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 อันดับที่สี่ คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 อันดับที่ห้า คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “ท่านรู้สึกว่าคุณอื่นมองจังหวัดนครศรีธรรมราชว่าเป็นเมืองที่มีอาชญากรรมที่รุนแรง” มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 อันดับที่สามและอันดับที่สี่ มีจำนวนเท่ากัน คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 อันดับที่ห้า คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างไม่เห็นด้วย มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ตามลำดับ

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายส่วนใหญ่ค่อนข้างไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “เมื่อท่านไปพักยังถิ่นอื่นและเขารู้ว่าท่านเป็นชาวนครศรีธรรมราช มักได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น” มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 รองลงมา คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วย มีจำนวน 45 คนคิดเป็นร้อยละ 22.50 อันดับที่สาม คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 อันดับที่สี่ คือ ผู้ต้องขังที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 อันดับที่ห้า คือ ผู้ต้องขังที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ต้องขังที่ค่อนข้างเห็นด้วย มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ตามลำดับ

ข้อมูลเพิ่มเติมจากแบบสอบถาม

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย ส่วนมากแสดงความคิดเห็นโดยอิสระในเรื่องค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป อย่างหลากหลาย ซึ่งผู้วิจัยข้อสรุปในประเด็นที่สำคัญดังนี้

1. ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่น่าจะเป็นมูลเหตุในการกระทำความผิด

1.1 ผู้ต้องขังส่วนใหญ่เห็นว่าความนิยมในวัตถุอันสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางสังคม การยอมรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาอย่างรวดเร็วโดยไม่ใช้ดุลพินิจพิจารณาถึงความเหมาะสมกับสภาพสังคมไทย เป็นเหตุให้เกิดความขัดแย้งกันระหว่างวัฒนธรรมเดิมและวัฒนธรรมใหม่ ส่งเสริมให้ประชาชนมีการแข่งขันกันสูงและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมาก ทำให้มีการแก่งแย่งและขัดแย้งในผลประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการเมือง หรือเศรษฐกิจ จนเป็นเหตุให้ตัดสินกันด้วยวิธีการที่รุนแรง

1.2 ค่านิยมความรักในศักดิ์ศรี ซึ่งมีการปลูกฝังและขัดเกลาทางสังคม (Socialization) ผ่านทางครอบครัวและการใช้ชีวิตประจำวันของชาวนครศรีธรรมราช โดยเฉพาะการถ่ายทอดจากบิดามารดาสู่ลูกหลานของตนให้เป็นผู้ที่ยึดมั่นต่อความคิดของตนเอง หากความคิดดังกล่าวตนเองคิดว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง และจะยึดมั่นในความคิดดังกล่าวอย่างมั่นคงในลักษณะที่เรียกว่า “ยอมหักไม่ยอมงอ” อีกทั้งการแสดงออกเกี่ยวกับความรักในศักดิ์ศรีของชาวนครศรีธรรมราชสามารถพบเห็นในชีวิตประจำวันทั่วไปอยู่ตลอดเวลา ทำให้ชาวนครศรีธรรมราชให้ความสำคัญกับค่านิยมในเรื่องนี้มากกว่าคนในจังหวัดอื่น และเมื่อมีการล่วงละเมิดศักดิ์ศรีก็จะมี การดำเนินการในลักษณะที่รุนแรงเฉียบขาด อย่างสาสมด้วยตนเอง และความรักในศักดิ์ศรียังหมายถึงการไม่ถูกเอาเปรียบจากบุคคลอื่นด้วย

1.3 ความรู้สึกรักในพวกพ้องและท้องถิ่นกำเนิดของตน ชาวนครศรีธรรมราชเป็นผู้ที่มีความภูมิใจในถิ่นกำเนิดของตนอย่างยิ่ง โดยมักจะกลับมาที่บ้านเกิดเมืองนอนของตนเมื่อมีโอกาส โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลสำคัญของท้องถิ่น และเมื่อไปร่วมงานมักจะมีการดื่มเครื่องดื่มมีเมาจนขาดสติเป็นเหตุให้ขาดความยับยั้งคิด และขาดเหตุผลในการแก้ไขปัญหา ซึ่งมักจะเป็นสาเหตุนำไปสู่การฆาตกรรม หรือทำร้ายร่างกายที่รุนแรงอยู่เสมอ โดยเฉพาะในงานสงกรานต์ ซึ่งผู้ต้องขังส่วนมากมักแสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ว่า เป็นช่วงที่ทำให้การทะเลาะวิวาทระหว่างกันมีจำนวนสูงมาก ในด้านของพวกพ้องนั้น ชาวนครศรีธรรมราชเป็นคนที่มีความ

จริงใจและรักใคร่รักจริง เมื่อเพื่อนได้รับความเดือดร้อน ผู้รักแกก็จะเข้าช่วยเหลือตามที่ตนเองสามารถจะกระทำได้

1.4 ความนิยมในการพนันขัณฑ์ต่อนั้นมักเป็นสาเหตุที่นำไปสู่ความขัดแย้งในผลประโยชน์ระหว่างกัน นำมาซึ่งหนี้สิน สร้างความเดือดร้อนให้กับครอบครัวอย่างยิ่ง และปัญหาความขัดแย้งในเรื่องผลประโยชน์มักจะจบลงด้วยการชดใช้ด้วยชีวิต

1.5 การตัดสินใจซื้อพิพาทด้วยตนเอง เนื่องจากการดำเนินการด้วยวิธีการทางราชการผ่านกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทำให้รู้สึกว่ามีค่าต่ำ และเกิดความไม่เป็นธรรมได้ อีกทั้งกระบวนการในการลงโทษไม่มีความรุนแรงเฉียบขาดทันต่อความรู้สึกของชาวนครศรีธรรมราช ทำให้บางคนหันมาดำเนินการด้วยตนเองเนื่องจากความกดดันที่ตนเองได้รับ

1.6 ความล่าช้าในการดำเนินคดี ในความรู้สึกของชาวนครศรีธรรมราชนับว่าเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจกระบวนการในการดำเนินคดีอาญา ซึ่งมีขั้นตอนมากมายและมากด้วยกฎหมายข้อบังคับต่าง ๆ เป็นเหตุให้ผู้มีความรู้ในกฎหมายสามารถอาศัยช่องว่างของกฎหมายในการเอาตัวรอดได้ ชาวนครศรีธรรมราชจึงนิยมให้ลูกหลานเรียนกฎหมาย เพื่อจะได้ช่วยตัวเองและครอบครัวจากการถูกเอาเปรียบทางสังคมได้

1.7 ความยึดมั่นในระบบเครือญาติ ชาวนครศรีธรรมราชที่อยู่นอกเขตเมืองยังมีลักษณะความเป็นอยู่แบบครอบครัวใหญ่ มีการยึดถือในระบบเครือญาติอย่างเหนียวแน่นพอ ๆ กับความรักในศักดิ์ศรี ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะยังคงเป็นสังคมเกษตรที่ต้องมีคนกลุ่มใหญ่เพื่อช่วยเหลือกันในการประกอบอาชีพ ดังนั้นเมื่อมีบุคคลอื่นเข้ามาต่อว่าหรือสร้างความเดือดร้อนให้กับญาติพี่น้องของพวกเขาตนก็จะร่วมมือกันในการต่อสู้ เพื่อรักษาศักดิ์ศรีของครอบครัวและปกป้องชื่อเสียงวงศ์ตระกูลของตน

2. มูลเหตุในการกระทำผิด

2.1 ผู้ต้องขังส่วนใหญ่เห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ มักเป็นสาเหตุนำไปสู่ความขาดสติ โดยเฉพาะในงานรื่นเริงบันเทิงต่าง ๆ ที่มีการดื่มสุรามักจะมีการก่อเหตุวิวาทกันอย่างมาก

2.2 การใช้อารมณ์เหนือเหตุผลในการตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ อย่างรุนแรงและเฉียบขาด โดยไม่ฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น จนทำให้เกิดความโกรธแค้นระหว่างกันอย่างรุนแรงจนไม่สามารถแสวงหาวิธีการสันติในการแก้ไขปัญหาคือ

2.3 ความไม่เข้าใจระหว่างกัน เป็นเหตุผลที่สำคัญอย่างหนึ่ง เมื่อมีความขัดแย้งกันเกิดขึ้นคู่กรณีมักจะไม่ยอมทำความเข้าใจระหว่างกันอย่างมีเหตุผล มักจะใช้ความรู้สึกและอารมณ์ของตนเป็นใหญ่ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

2.4 ลักษณะคำพูดที่ดูแข็งกร้าว และลักษณะท่าทางที่ดูแข็งของชาวนครศรีธรรมราช ทำให้คนอื่นรู้สึกว่าเป็นการแสดงออกในลักษณะที่ขู่เข็ญผู้อื่น จนทำให้เกิดความกลัวและป้องกันตัวเองจากการถูกขู่ทำร้ายดังกล่าว

2.5 การศึกษาของผู้ต้องขังต่ำไม่เข้าใจในระบบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมทำให้ต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยคิดว่าไม่สามารถพึ่งพากระบวนการยุติธรรมหรือกฎหมายได้

2.6 สาเหตุความโกรธเคืองกันมากก่อนเป็นเวลานาน และไม่ได้รับการแก้ไขปัญหากันอย่างสันติวิธี ต่างฝ่ายต่างต้องการที่จะล้างแค้นระหว่างกันอย่างรุนแรง ทำให้ความโกรธเคืองกระจายความรุนแรงไปสู่บุคคลรอบข้างอย่างมากมาย

2.7 ความต้องการปกป้องผลประโยชน์ของตนจากการถูกเอาเปรียบจากบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็นนายทุน หรือข้าราชการ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังเป็นรายบุคคลแบบเจาะลึก (In-depth Interview)

ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราชให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยอย่างยิ่ง ในขณะที่การสัมภาษณ์รายบุคคลแบบเจาะลึก(In-depth Interview)กลับประสบปัญหาอย่างมาก เนื่องจากผู้ต้องขังที่ให้สัมภาษณ์ไม่เข้าใจว่า จะขอข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของผู้ต้องขังไปด้วยเหตุผลอันใด อีกทั้งยังเกรงกลัวต่ออันตรายที่อาจจะมาถึงตัวผู้ต้องขัง หลังจากที่ผู้ต้องขังพ้นโทษไปแล้ว เนื่องจากผู้วิจัยจึงต้องสร้างความเชื่อมั่น(Rapport)ให้แก่ผู้ต้องขังดังกล่าว ทั้ง 10 ราย ขณะเข้าทำการสัมภาษณ์โดยแจ้งให้ทราบในเบื้องต้นกับกลุ่มผู้ต้องขังว่า เหตุที่ต้องขอสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเนื่องจากจะต้องนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย : ศึกษากรณี ผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราช” โดยข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะนำไปใช้เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่มีการเปิดเผยชื่อและนามสกุลจริงของผู้ให้ข้อมูล และที่สำคัญข้อมูลที่ให้จะไม่ผลต่อรูปคดีของผู้ต้องขังหรือไม่มีผลต่อประวัติการกระทำความผิดของผู้ต้องขังหลังจากที่เขาพ้นโทษไปแล้วโดยข้อมูลดังกล่าวจะถูกปิดเป็นความลับ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลของผู้ต้องขัง 10 รายปรากฏ โดยสรุปประเด็นที่สำคัญดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีที่ 1 ซ้ำเพราะรักษาศักดิ์ศรี

ชื่อ นายแดง (นามสมมติ)

อายุ 42 ปี

อาชีพ ทำสวน

ภูมิลำเนาอยู่ที่ ตำบลเปลี่ยน อำเภอสีชล จังหวัดนครศรีธรรมราช

ศาสนา พุทธ

ถูกดำเนินคดีใน ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช พิพากษาจำคุกตลอดชีวิต

ความผิดฐาน ซ้ำผู้อื่นโดยเจตนา มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพาอาวุธปืนเข้าไปในชุมชนที่จัดขึ้นเพื่อให้มีการนมัสการ

ถูกควบคุมตัวอยู่ใน เรือนจำกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช

กล่าวถึงค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของผู้ต้องขังว่า ปกติจะพกอาวุธปืนติดตัวเมื่อออกนอกบ้านในเวลากลางคืนเป็นประจำ เนื่องจากเกรงว่าจะเกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพราะบริเวณที่ตนเองพักอาศัยมีบ้านเรือนตั้งอยู่ห่างกันประมาณ 1-2 กิโลเมตร ต่อบ้าน 1 หลัง และภายในหมู่บ้านมักมีการลักทรัพย์หรือปล้นในเวลากลางคืนเสมอ โดยอาวุธปืนดังกล่าวเป็นของบิดา และในวันที่เกิดเหตุฆาตกรรมในครั้งนี้ ได้เดินทางไปทำบุญงานบวชของญาติตน ซึ่งตนเองมีความผูกพันกันมาก โดยปกติภายในชุมชนหากมีงานสำคัญ เช่น งานบวช งานแต่งงาน หรืองานขึ้นบ้านใหม่ ญาติ พี่ น้อง หรือคนในหมู่บ้านจะมาร่วมงานกันอย่างมากมาย เพื่อแสดงออกถึงความเป็นพวกพ้องเดียวกัน

สาเหตุของการกระทำความผิดของผู้ต้องขังรายนี้ เนื่องจากตนเองกับพวกเพื่อน ๆ ของตนนั่งรับประทานอาหารโดยไม่ได้ดื่มเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์แต่อย่างใด ต่อมาเมื่อคืนที่ตายซึ่งเคยดูถูกต่อว่าตนเองต่อหน้าสาธารณะชนหลายครั้งแล้ว จนเป็นเหตุให้ผู้ต้องขังเกิดความรู้สึกถูกเหยียดหยามในศักดิ์ศรี โดยเฉพาะการกล่าวหาว่าเป็นอันธพาลกันทั้งครอบครัว ซึ่งผู้ต้องขังเองเคยนำเรื่องดังกล่าวไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวน สภ.ต.เปลี่ยน แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยจึงกระจายอมความและให้แยกย้ายกันไป ซึ่งตนเองรู้สึกว่าการทำงานของตำรวจไม่สามารถยุติข้อพิพาทของตนกับผู้ตายได้ และผู้ตายยังคงต่อว่าตนเองหลังจากแจ้งความแล้วเรื่อยมา จนในวันที่

เกิดเหตุผู้ตายได้มาต่อว่าถึงในงานบวช ซึ่งถือว่าเป็นงานบุญที่มีความสำคัญอย่างยิ่งและเป็นการทำลายชื่อเสียง เกียรติยศ ศักดิ์ศรี ของครอบครัวตนอย่างรุนแรงและเห็นว่าการใช้วิธีการอันสันติซึ่งเคยกระทำมาหลายครั้งแล้วไม่ได้ผล จึงตัดสินใจใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายเพื่อระงับข้อพิพาทดังกล่าว

ในด้านค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราชนั้น เห็นว่ามีศักดิ์ศรี และพวกพ้องเป็นเรื่องใหญ่ เพราะบรรพบุรุษในครอบครัวมักจะอบรมสั่งสอนสืบต่อมาเสมอว่า ศักดิ์ศรีเป็นเรื่องใหญ่ เมื่อมีการหยามศักดิ์ศรีกันจึงมักใช้วิธีการยอมหักไม่ยอมงอ และหากว่าตนคิดว่าความคิดของตนถูกต้อง ถึงใครจะให้เหตุผลอย่างไรก็ไม่ยอมเชื่อ ส่วนพวกพ้องนั้นในชุมชนของตนมีความกันดารและต้องต่อสู้กับธรรมชาติต่าง ๆ การรวมตัวกันได้เป็นกลุ่มก้อนจึงสามารถอยู่รอด ทำให้มีความรักในกลุ่มเพื่อนมาก ในเรื่องของความมีใจเป็นนักเลงนั้นน่าจะเป็นคำที่มีความหมายในทางบวกมากกว่าเพราะนักเลงต้องมีความกล้าได้กล้าเสีย เมื่อผิดต้องยอมรับผิด ดังเช่นกรณีที่ตนฆ่าผู้ตายแล้วก็ได้เข้ามาขอตัวต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจทันที และผู้พิพากษาได้เห็นถึงมูลเหตุที่แท้จริงจึงลดโทษให้จากประหารชีวิตเป็นจำคุกตลอดชีวิต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีที่ 2 หม่าเพราะรักษาศักดิ์ศรี

ชื่อ นายดำ (นามสมมติ)

อายุ 44 ปี

อาชีพ รับจ้าง

ภูมิลำเนา ตำบลทุ่งสัง อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ศาสนา พุทธ

ถูกดำเนินคดีใน ศาลจังหวัดทุ่งสง พิพากษา จำคุก ตลอดชีวิต

ความผิดฐาน ร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา และไตร่ตรองไว้ก่อน มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต

ถูกควบคุมตัวใน เรือนจำจังหวัดทุ่งสง

ก่อนเกิดเหตุผู้ต้องขังเคยถูกลงโทษในความผิดตาม พรบ.อาวุธปืนเป็นเวลา 2 ปี ในระหว่างนั้นผู้ตายและภริยาของผู้ต้องขังแอบได้เสียกันและหนีไปแต่งงานใหม่กับผู้ตาย ซึ่งการกระทำดังกล่าวถือว่าการลบลู่เกียรติลูกผู้ชายอย่างมาก และถือว่าการไม่ให้ความสำคัญชั้นที่สามภริยา อีกทั้งผู้ตายมีความหึงหวงในตัวภริยานี้เองจากใช้ชีวิตร่วมกันมานานแล้ว จึงเกิดความโกรธแค้นที่ถูกเหยียบย่ำศักดิ์ศรีของตนเป็นเหตุให้ตนเองอับอายขายหน้าเพื่อนบ้านเมื่อได้พ้นโทษออกมาแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกู้ชื่อเสียงของตนเองกลับคืนมาด้วยวิธีการดังกล่าว

ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราชนั้น เป็นผู้ที่รักครอบครัว และพวกพ้องของตนมากพอ ๆ กับศักดิ์ศรีของตนเอง ซึ่งใครมาจะมาต่อว่าดูถูกกันไม่ได้ถือว่าการไม่ไว้หน้ากัน หากใครมาทำลายจะต้องกู้ชื่อเสียงคืนมา และชาวนครศรีธรรมราชมีความจริงใจกับทุกคนที่เป็นมิตรกับตน แต่ไม่ชอบให้ใครมาเอาวัดเอาเปรียบตนเช่นกัน อีกทั้งชาวนครศรีธรรมราชยกย่องคนที่มีจิตใจกว้างขวาง ชอบช่วยเหลือผู้อื่นยามตกทุกข์ได้ยาก

กรณีที่ 3 ซ้ำเพื่อปกป้องพวกพ้อง

ชื่อ นาย เขา (นามสมมติ)

อายุ 29 ปี

อาชีพ รับจ้างทั่วไป

ภูมิลำเนา ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช

ศาสนา พุทธ

ถูกดำเนินคดีใน ศาลจังหวัดทุ่งสง พิพากษา จำคุก 10 ปี

ความผิดฐาน ร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่น

ถูกควบคุมตัวใน เรือนจำจังหวัดทุ่งสง

กล่าวถึงค่านิยมและวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับการกระทำความผิดว่า ผู้ต้องขังเป็น คนรักพวกพ้องมีเพื่อนฝูงมากมาย และมักจะไปตามสถานที่ต่าง ๆ กันเป็นกลุ่มเสมอ ซึ่งในการ กระทำความผิดครั้งนี้ผู้เสียหายเคยมีสาเหตุโกรธเคืองและทะเลาะวิวาทกับเพื่อนในกลุ่มของตนมา ก่อน และในครั้งนั้นผู้เสียหายได้มาพบกับผู้ต้องขังขณะเดินทางมาเที่ยวในตลาดอำเภอบางขัน โดย ผู้เสียหายได้มาพูดคุยช่วยวนเพื่อนผู้ต้องขังให้เกิดความโกรธ พร้อมทั้งชักอาวุธมีดออกมาทำท่าว่า จะทำร้ายเพื่อนของผู้ต้องขัง ผู้ต้องขังเกรงว่าตนเองและพวกเพื่อนจะได้รับอันตรายจึงได้หยิบไม้ที่ วางอยู่บริเวณที่เกิดเหตุเป็นอาวุธเพื่อใช้ในการป้องกันตัว และได้ตีผู้เสียหายจนมีดหลุดจากมือ และล้มลง จากนั้นพวกเพื่อน ๆ ได้รวมทำร้ายผู้เสียหายก่อนจะหลบหนีไป

นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นว่า ชาวานครศรีธรรมราช เป็นคนรักใคร่รักจริงและมีความจริงใจกับทุกคนซึ่งความจริงใจนี้มักจะเรียกกันว่านักเลง แต่ชาว นครศรีธรรมราชจะไม่ยอมก้มหัวให้กับสิ่งที่ตนคิดว่าไม่ถูกต้อง และไม่ยอมให้ใครมาต่อว่าตนเอง และครอบครัวได้ง่าย ๆ เพราะถือว่าการลบหลู่ศักดิ์ศรีและวงศ์ตระกูลของตน ส่วนความนิยม การพนันนั้นเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคลซึ่งน่าจะเหมือนกันในทุกจังหวัด ในด้านความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินเนื่องจากนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดใหญ่มีประชากรมากก็ย่อมมีความ ชัดแย้งกันมากเป็นธรรมดาซึ่งปัญหาส่วนใหญ่มาจากความขัดแย้งในผลประโยชน์

กรณีที่ 4 ฆ่าเพราะปกป้องชื่อเสียงของครอบครัว

ชื่อ นายสมชาย (นามสมมติ)

อาชีพ รับจ้าง

ภูมิลำเนา ตำบลท่าพญา อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ศาสนา พุทธ

ถูกดำเนินคดีใน ศาลจังหวัดปากพนัง พิพากษาจำคุก 20 ปี

ความผิดฐาน ร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา

ถูกควบคุมตัวใน เรือนจำจังหวัดปากพนัง

ในการกระทำความผิดในครั้งนี้ ผู้ต้องขังพร้อมพวกได้ไปเที่ยวงานแสดงดนตรี และได้พบผู้ตายพร้อมพวกได้มาในงานดังกล่าวเช่นเดียวกัน และผู้ตายได้พูดถึงน้องสาวของผู้ต้องขังให้เพื่อน ๆ ฟังในทางเสียหายว่าได้เสียกับผู้ชายหลายคนแล้ว ซึ่งถือว่าเป็นการดูถูกบุคคลในครอบครัวของผู้ต้องขังต่อบุคคลอื่น ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวไม่ใช่นิสัยของลูกผู้ชายที่กระทำอย่างสุภาพ เมื่อผู้ต้องขังได้ยินเรื่องดังกล่าวจึงได้บอกให้ผู้ตายหยุดพูดถึงเรื่องน้องสาวตนเพราะไม่เป็นความจริง ถ้าต้องการจะปรับความเข้าใจให้มาคุยกันเป็นการส่วนตัว เพราะการกระทำดังกล่าวเป็นการไม่ให้เกียรติซึ่งกันและกัน แต่ผู้ตายไม่ยอมรับฟังกลับพูดจาต่อว่าบรรพบุรุษและต่อว่าในชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล ทำให้ผู้ต้องขังเกิดความโกรธและไม่พอใจอย่างยิ่ง จึงได้ใช้อาวุธมีดทำร้ายผู้ตาย

ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นนั้น ชาวอำเภอปากพนังเป็นเมืองที่มีความเจริญในอดีตเช่นเดียวกับจังหวัดนครศรีธรรมราช ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการประมงจึงมักจะพกมติดิตตัวเพื่อประโยชน์ในการใช้งานในด้านต่าง ๆ และยังสามารถใช้เป็นอาวุธในการป้องกันตัวได้ ในเรื่องของพวกพ้องนั้นถือว่าเป็นเรื่องสำคัญเพราะการออกเรือจะต้องเดินทางเป็นเวลาหลายวันซึ่งจะต้องใช้ชีวิตร่วมกันกับพวกของตนทำให้เกิดความผูกพันกันอย่างมาก อีกทั้งในเรื่องของบุคคลในครอบครัวและชื่อเสียงของวงศ์ตระกูลนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดเพราะเป็นการบอกถึงพื้นเพของตนว่ามาจากที่ใดเป็นลูกของใคร จึงเป็นการไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะมาลบหลู่กัน และหากถูกลบหลู่จะต้องมีการตอบโต้ทันที

กรณีที่ 5 ซ่าเพราะหนี้พัน

ชื่อ นายพรศักดิ์ (นามสมมติ)

อายุ 36 ปี

อาชีพ ค้าขาย

ภูมิลำเนา ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ศาสนา พุทธ

ถูกดำเนินคดีใน ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช พิพากษา ประหารชีวิต

ความผิดฐาน ปล้นทรัพย์โดยมีและใช้อาวุธปืน และใช้รถยนต์เป็นพาหนะเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ร่วมกันฆ่า พยายามฆ่า มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต พกพาอาวุธปืนเข้าไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันสมควร

ถูกควบคุมตัวใน เรือนจำกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช

กล่าวถึงค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สัมพันธ์กับการกระทำความผิดว่า ผู้ตายกับผู้ต้องขังเคยรู้จักกันมาก่อน และเคยร่วมเล่นการพนันด้วยกันมาหลายครั้ง แต่ในระยะหลังผู้ตายมีหนี้สินจากการพนันเป็นจำนวนมากและมายืมเงินของตนหลายครั้งเป็นเงินหลายแสนบาทและผู้ตายไม่เคยชำระเงิสดังกล่าวให้แต่อย่างใด เมื่อผู้ต้องขังไปทวงถามก็ได้รับการปฏิเสธและหนีหน้าตลอดเวลา อีกทั้งผู้ตายมักพูดจาข่มขู่ว่าหนี้ดังกล่าวไม่สามารถฟ้องร้องตามกฎหมายได้ จนกระทั่งผู้ต้องขังและพวกจำเป็นจะต้องใช้เงินจำนวนมากจึงได้เข้าไปยังบ้านของผู้ตายเพื่อหวังเงิสดังกล่าวคืน แต่เมื่อผู้ต้องขังพบผู้ตายกลับแสดงอาการขี้ขลาดและมีทีท่าจะต่อสู้ ผู้ต้องขังจึงต้องป้องกันตัวโดยการยิงทำร้ายผู้ตาย จากนั้นได้เก็บเอาทรัพย์สินมีค่าภายในบ้านตามที่อยู่ผู้ตายเป็นหนี้ตนเอง

ในด้านค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราช เห็นว่าปัญหาเรื่องการขัดผลประโยชน์น่าจะเป็นสาเหตุสำคัญในปัจจุบันที่นำไปสู่การฆาตกรรม โดยเฉพาะผลประโยชน์ทางการเมืองในระดับต่าง ๆ ของจังหวัดซึ่งมีการแข่งขันกันสูงมาก ในเรื่องความรักในศักดิ์ศรีนั้นเป็นปัจจัยด้านรองลงมา เพราะชาวนครศรีธรรมราชเป็นผู้ยึดมั่นในเหตุผลและอุดมการณ์ของตนอย่างมากและเป็นคนไม่ยอมคน แต่ชาวนครศรีธรรมราชเป็นคนรักใคร่รักจริง

และยินยอมทำทุกอย่างเพื่อเพื่อนของตนไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม ในเรื่องความรู้สึกต่อข้าราชการและคนต่างถิ่นนั้น ปัจจุบันสังคมมีความเจริญมากขึ้น จึงไม่น่าจะมีความขัดแย้งกันเพราะชาวนครศรีธรรมราชมีความใจกว้างและมีความเป็นมิตรกับคนต่างถิ่นอยู่เสมอ

กรณีที่ 6 ฆ่าเพราะปัญหาการพนัน

ชื่อ นายมานิตย์ (นามสมมติ)

อายุ 50 ปี

อาชีพ ทำสวน

ภูมิลำเนา ตำบลทรายขาว อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช

ถูกดำเนินคดีใน ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช พิพากษาจำคุก 11 ปี 2 เดือน

ความผิดฐาน ร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่น มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต

ถูกควบคุมตัวใน เรือนจำจังหวัดปากพนัง

การกระทำความผิดครั้งนี้ผู้ต้องขังเป็นหลานชายของผู้เสียหาย และครอบครัวผู้เสียหายมีความชื่นชอบในบุตรอีกคนหนึ่งซึ่งติดการพนันหลายประเภท จนผู้เสียหายต้องมาหยิบยืมเงินจากตนเองและภริยาเป็นประจำ เมื่อผู้ต้องขังไม่สามารถนำเงินมาให้ได้ก็จะถูกต่อว่าอย่างรุนแรง ในขณะที่ผู้ต้องขังรู้สึกว่าการพนันเป็นสิ่งไม่ดี และเมื่อได้พุดถึงเรื่องความไม่ดีของการพนันก็มักจะถูกผู้เสียหายดูว่าในทางเสียหาย จึงเกิดความคับแค้นใจอย่างมาก และเมื่อถึงวันที่เกิดเหตุซึ่งในช่วงนั้นครอบครัวของผู้ต้องขังมีความต้องการใช้เงินอย่างมาก แต่ผู้เสียหายได้มายืมเงินอีกเช่นเคยโดยไม่ยอมฟังเหตุผลจึงได้บันดาลโทสะและได้ทำร้ายผู้ตายในที่สุด

ในเรื่องค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นนั้น ชาวนครศรีธรรมราชเป็นผู้ที่มีความยึดมั่นในเรื่องศักดิ์ศรีอย่างมากและต้องการให้ได้รับการยอมรับจากสังคมและครอบครัว ในด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและกฎหมายนั้น ผู้ต้องขังคิดว่าไม่สามารถเอาผิดกับผู้กระทำความผิดได้ เป็นเหตุให้ชาวนครศรีธรรมราชนิยมในการระงับความขัดแย้งด้วยตนเองเพราะทำให้รู้สึกว่าตนเองได้แก้ไขความขัดแย้งได้อย่างสาสม ในเรื่องของกรพนันนั้นมักจะสร้างความลำบากเดือนร้อนมาให้กับสังคมและครอบครัวเป็นปัญหาสังคมที่มีความรุนแรงสูงมากแต่ไม่ได้รับการเอา

ใจใส่จากทางราชการ ซึ่งในจังหวัดนครศรีธรรมราชนิยมในการกีฬา ไก่ชน วัวชน และปลากันอย่าง
มาก

กรณีที่ 7 ฆ่าเพราะเป็นนักเลง

ชื่อ นายสมยศ (นามสมมติ)

อายุ 27 ปี

อาชีพ รับจ้างกรีดยางพารา

ภูมิลำเนา ตำบลละอาย อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ถูกดำเนินคดีใน ศาลจังหวัดทุ่งสง พิพากษาจำคุกตลอดชีวิต

ความผิดฐาน ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาและไตร่ตรองไว้ก่อน

ถูกควบคุมตัวใน เรือนจำจังหวัดทุ่งสง

ในการกระทำความผิดครั้งนี้ผู้ตายได้มีปากเสียงกับพวกผู้ต้องขังในร้านอาหาร
คาราโอเกะและได้มีการต่อว่าทำทนายในเรื่องของควมมีศักดิ์ศรีของลูกผู้ชาย เป็นเหตุให้ผู้ต้องขัง
เกิดความไม่พอใจที่ถูกกลบหลูในศักดิ์ศรีของตน อีกทั้งผู้ตายก็ไม่ทราบว่าเป็นใครเพราะมิใช่คนใน
อำเภอฉวางกลับมาแสดงอำนาจบาตรใหญ่ในที่ของผู้ต้องขัง ถือว่าเป็นการไม่ให้ความเคารพกัน
เป็นเหตุให้เกิดอารมณ์โกรธ เมื่อผู้ต้องขังรู้ว่าผู้ตายอยู่ที่ใด จึงได้เดินทางไปทำร้าย

ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราชนั้นเป็นคนที่มีความคิด
เป็นตัวของตัวเอง ไม่ต้องกลัวใครมาลบลูดูหมิ่น เป็นคนรักพวกพ้องของตนเองและพร้อมให้
ความช่วยเหลืออย่างเต็มใจพรรคพวกได้รับความเดือดร้อน และต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับ
ของบุคคลทั่วไป ในเรื่องของกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมทางอาญานั้นนับว่ายังมีช่องว่าง
อยู่มาก ไม่เหมาะสมกับความเป็นอยู่ในท้องถิ่นจนเป็นเหตุให้ข้าราชการหรือผู้ที่มีความรู้สูง
สามารถเอาเปรียบคนจนหรือผู้ที่มีการศึกษต่ำกว่าได้

กรณี 8 ฆ่าเพราะระงับข้อขัดแย้งในการทำพิธีศพ

ชื่อ นาย อ้น (นามสมมติ)

อายุ 44 ปี

อาชีพ ทำนาและทำสวนยาง

เกิดที่ ตำบลกะแพน อำเภอ ศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง และได้มาตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นเวลาประมาณ 20 ปี และสมรสกับชาวอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ศาสนา พุทธ

ถูกดำเนินคดีใน ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช พิพากษาจำคุก 50 ปี

ความผิดฐาน ฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน

ถูกควบคุมตัวใน เรือนจำกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช

ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สัมพันธ์กับการกระทำความผิดนั้น เกิดขึ้นจากความขัดแย้งในพิธีกรรมในการทำศพของญาติผู้ต้องขัง ซึ่งมีพิธีกรรมที่แตกต่างจากชาวจังหวัดนครศรีธรรมราช ถึงแม้ตนเองจะมาอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราชมานานกว่า 20 ปีแล้วก็ตาม แต่ยังคงยึดมั่นในประเพณีการทำศพของชาวพัทลุงอยู่ อีกทั้งผู้ตายเป็นคนดีอันไม่ยอมฟังเหตุผล และเมื่อมีการพูดถึงพิธีการทำศพเมื่อใดก็จะมีปากเสียงกันเป็นประจำ และผู้ตายเป็นคนที่ไม่ยอมคน ไม่ยอมรับฟังเหตุผลของคนอื่น ซึ่งเป็นลักษณะนิสัยของชาวนครศรีธรรมราชอย่างหนึ่งซึ่งเรียกเป็นภาษาท้องถิ่นว่า “เป็นคนไม่ลงคน” หรือเป็นคนหัวหมอ ประกอบกับผู้ตายและผู้ต้องขังเคยมีสาเหตุโกรธเคืองกันบ่อยครั้งในเรื่องการทำศพดังกล่าว จนทำให้มีการกระทบกระทั่งจนถึงศักดิ์ศรีของทั้งสองฝ่าย เป็นเหตุให้ผู้ต้องขังได้ใช้อาวุธปืนยิงทำให้ผู้ตายในที่สุด

ค่านิยมและวัฒนธรรมของชาวนครศรีธรรมราชนั้น เป็นคนรักถิ่นฐานของตน รักใคร่รักจริง มีจิตใจกว้างขวางแต่เป็นคนที่ไม่ชอบฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น หากสิ่งนั้นหรือการกระทำนั้นตนเองคิดว่าถูกต้อง เป็นคนที่ยึดมั่นในศักดิ์ศรีของตนเองอย่างมาก แต่ก็มีใจกว้างกับบุคคลต่างถิ่น และไม่รังเกียจคนต่างถิ่น แต่บุคคลภายนอกมักจะมองว่าชาว

นครศรีธรรมราชมีความดุเดือด ก้าวร้าว หากมองจากภายนอก แต่จริง ๆ แล้วชาวนครศรีธรรมราช มีความจริงใจกับทุกคน มีลักษณะภายนอกที่มีความแข็งแกร่งต่าง

กรณีที่ 9 ฆ่าเพราะขัดแย้งกับคนต่างถิ่น

ชื่อ นายต๋ม (นามสมมติ)

อายุ 43 ปี

อาชีพ รับจ้างเป็นยาม

ภูมิลำเนา อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ศาสนา พุทธ

ถูกดำเนินคดีใน ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช พิพากษาจำคุกตลอดชีวิต

ความผิดฐาน ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาและไตร่ตรองไว้ก่อน

ถูกควบคุมตัวใน เรือนจำกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช

กล่าวถึงค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของผู้ต้องขังว่า ผู้ตายเคยรู้จักกับผู้ต้องขังและมีสาเหตุโกรธเคืองกันมาก่อน และผู้ตายเป็นคนที่มีใจรักกับกลุ่มข้าราชการในจังหวัดหลายคนและผู้ต้องขังเคยถูกกล่าวหาว่าลักวัวของผู้ตายจนเป็นเหตุให้ถูกดำเนินคดี ซึ่งการกระทำดังกล่าวทำให้รู้สึกที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ไม่สามารถแสวงหาหลักฐานในการดำเนินคดีได้อย่างเพียงพอ และทำให้ตนเองโกรธแค้นกับผู้ตายซึ่งมิใช่เป็นชาวจังหวัดนครศรีธรรมราชและไม่สามารถพูดภาษาท้องถิ่นได้ โดยไม่ทราบว่าเป็นคนจังหวัดใด เมื่อผู้ต้องขังพ้นโทษในความผิดฐานลักทรัพย์ออกก็ถูกผู้ตายกล่าวหาอยู่ตลอดเวลาว่าเป็นคนขี้คุก เป็นนักเลงอันธพาลและเป็นคนหัวหมก ต่อมาตามวันเวลาที่เกิดเหตุผู้ต้องขังกำลังจะออกเวลายามพอดีผู้ตายได้ขับขีรถจักรยานยนต์มาพบจึงเข้ามาต่อว่าตนเองอีกเช่นเคย ผู้ต้องขังจึงบอกว่าจะไปแจ้งความกับตำรวจในข้อหาดูหมิ่น แต่ผู้ตายไม่เกรงกลัว และท้าทายว่าตนไม่มีทางถูกตำรวจจับกุมอย่างแน่นอน เพราะรู้จักกับข้าราชการหลายคน และจะฟ้องกลับอย่างที่เคยทำในอดีต เป็นเหตุให้ผู้ต้องขังมีความรู้สึกว่าการกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและระบบราชการไม่สามารถช่วยเหลือในตนเองประกอบอาชีพสุจริตและอยู่อย่างปกติสุข จึงรู้สึกกดดันและโกรธแค้นอย่างยิ่งที่ถูกดูหมิ่นเหยียดหยามในศักดิ์ศรีความเป็นคน อีกทั้งตนเอง

ได้ถูกปลุกฝังมาตั้งแต่เด็กว่า “ถ้าไม่ผิดอย่าไปยอม” ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่ในชุมชนมักพูดสั่งสอนเสมอมา จึงตัดสินใจใช้อาวุธปืนยิงทำร้ายผู้ตาย

ในด้านค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราชนั้น เห็นว่าความรักศักดิ์ศรีเป็นสิ่งสำคัญแต่ต้องแสดงออกให้ถูกกาลเทศะ เพราะการกระทำโดยอารมณ์ชั่ววูบหรือขาดสติ อาจทำให้เสียอนาคตเช่นตนได้ ในด้านความรักท้องถิ่นนั้นชาวนครศรีธรรมราชมีความภูมิใจในท้องถิ่นอย่างมาก และมีความยึดมั่นในระบบเครือญาติสูง ในด้านความเป็นนักเลงในอดีตจะเป็นนักเลงแบบสุภาพบุรุษ กล่าวทำกล้ารับ และหญิงในเกียรติของตนมา แต่ในปัจจุบันชาวนครศรีธรรมราชมักเป็นนักเลงอันธพาลเสียมาก เป็นเหตุให้ปัญหาอาชญากรรมมีความรุนแรงจนรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน กระบวนการยุติธรรมก็มีความล่าช้าไม่สามารถแยกแยะคนผิดถูกได้ จึงต้องดำเนินการด้วยตนเองอีกทั้งกฎหมายบางอย่างก็อาจจะขัดกับค่านิยมของชาวนครศรีธรรมราช เช่นในเรื่องการพนันบางอย่างก็ถือว่าเป็นค่านิยมและเป็นศิลปะท้องถิ่นที่กำลังจะสูญหายไปจำเป็นต้องมีการอนุรักษ์ไว้ และผู้ต้องขังรู้สึกกับคนต่างถิ่นว่ามีจะชอบดูถูกเหยียดหยามชาวนครศรีธรรมราชว่าเป็นพวกนิยมความรุนแรง โดยไม่ได้มาสัมผัสกับวิถีชีวิตอย่างลึกซึ้ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีที่ 10 ช่างเพราะขัดแย้งกับคนต่างถิ่น

ชื่อ นายเรียม (นามสมมติ)

อายุ 39 ปี

อาชีพ ทำธุรกิจเกี่ยวกับการประมง

ภูมิลำเนา อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ศาสนา พุทธ

ถูกดำเนินคดีใน ศาลจังหวัดปากพนัง พิพากษาจำคุก 10 ปี 12 เดือน

ความผิดฐาน มีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต พกพาอาวุธปืนเข้าไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร และพยายามฆ่า

ถูกควบคุมตัวใน เรือนจำจังหวัดปากพนัง

ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดในครั้งนี้ ผู้เสียหายเป็นคนจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้เข้ามาประกอบอาชีพทำนากุ้งในอำเภอปากพนังติดกับที่ของผู้ต้องขัง และผู้เสียหายได้ปล่อยของเสียลงมาในที่ของตน ผู้ต้องขังได้เจรจาและบอกถึงความเดือดร้อนดังกล่าวหลายครั้งแล้วแต่ไม่ได้รับการแก้ไข จึงนำเรื่องไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งก็ไม่ได้รับการแก้ไขหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจกลับไปแล้ว แตกต่างกับพื้นที่อื่นที่คนในชุมชนเดียวกันเข้ามาทำงานร่วมกันจะคุยกันรู้เรื่อง จึงทำให้เกิดความขัดแย้งกันในเรื่องของผลประโยชน์ ผู้ต้องขังเห็นว่าไม่สามารถหาข้อยุติด้วยวิธีการอื่นได้จึงได้เข้าไปเจรจาเป็นครั้งสุดท้าย แต่ผู้เสียหายได้แสดงอาการดื้อและไม่พอใจ จึงได้ใช้อาวุธปืนซึ่งได้พกติดตัวมาด้วยเนื่องจากเกรงในความไม่ปลอดภัยจากการเดินทางมาเจรจาตกลงในครั้งนี้ยังทำร้ายผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บสาหัส

ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราชนั้น เป็นผู้ที่ไม่ยอมให้ผู้ใดมาริดรอนสิทธิหรือทำลายผลประโยชน์ของตน หากการกระทำดังกล่าวไม่เป็นความผิด ในเรื่องการพนันนั้นเป็นสิ่งที่ให้ความสนุกสนานโดยเฉพาะกีฬาชนวัวซึ่งเป็นวัฒนธรรมของชาวนครศรีธรรมราช นอกจากนี้ชาวนครศรีธรรมราชมีความรักในพวกพ้องและมักจะช่วยเหลือกันอยู่เสมอเมื่อพบว่าพวกของตนกระทำความผิดมากก็จะให้อภัยและให้ความสนิทสนมกันเพิ่มเติม และมีความรักผูกพันในถิ่นกำเนิดของตนเองอย่างมาก ความรุนแรงของอาชญากรรมนั้นเป็นเพราะ

ทัศนคติของคนอื่นที่มองชาวนครศรีธรรมราชว่าเป็นคนที่อารมณ์ร้อนทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะปัญหาความขัดแย้งของพวกผู้ก่อการร้ายในอดีต ซึ่งปัจจุบันสถานการณ์ดังกล่าวได้ยุติลงแล้ว

สรุปผลการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นรายบุคคล

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายในคดีที่มีความน่าสนใจและผู้ต้องขังยินยอมให้ทำการสัมภาษณ์ สามารถนำเสนอผลการศึกษาวิจัยได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของฐานความผิด

ฐานความผิด	จำนวน	ร้อยละ
ฆ่าคนตาย	6	60.00
พยายามฆ่า	4	40.00
รวม	10	100.00

จากตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของฐานความผิด พบว่า ผู้ต้องขังที่ความผิดฐานฆ่าคนตาย มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานพยายามฆ่า มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของอาวุธที่ใช้ในการกระทำความผิด

อาวุธ	จำนวน	ร้อยละ
ปืน	8	80.00
มีด	1	10.00
ไม้	1	10.00
รวม	10	100.00

จากตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของอาวุธที่ใช้ในการกระทำความผิด พบว่าผู้ต้องขังที่ใช้อาวุธป็นเป็นอาวุธในการกระทำความผิด มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ผู้ต้องขังที่ใช้มีดเป็นอาวุธ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ผู้ต้องขังที่ใช้ไม้เป็นอาวุธ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นสาเหตุในการฆาตกรรม

ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่น	จำนวน	ร้อยละ
ความรักในศักดิ์ศรี	2	20.00
ความภูมิใจในท้องถิ่น	2	20.00
ความนิยมในการพนันขันต่อ	2	20.00
ความมีใจเป็นนักเลง	1	10.00
ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	-	-
ความนิยมในการระงับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง	1	10.00
ความรู้สึกเป็นปฏิบัติต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น	2	20.00
รวม	10	100.00

จากตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นสาเหตุในการฆาตกรรม พบว่า ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดเพราะ ความรักในศักดิ์ศรี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ความภูมิใจในท้องถิ่นและความรู้สึกเป็นปฏิบัติต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น มีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ความนิยมในการพนันขันต่อ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ความมีใจเป็นนักเลงมี จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 10.00 และ ความนิยมในการระงับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 .00

นอกจากนี้ หากพิจารณาถึงลักษณะในการกระทำความผิดของผู้ต้องขังจากการสัมภาษณ์แต่ละค่านิยมที่ทำการศึกษาแล้ว สรุปค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นสาเหตุในการกระทำความผิดได้ดังต่อไปนี้

ความรักในศักดิ์ศรี

จากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างพบว่า ผู้ต้องขังที่ยึดมั่นในศักดิ์ศรีมาก โดยเฉพาะผู้ต้องขังที่ได้รับการอบรมสั่งสอนหรือได้พบเห็นจากบุคคลใกล้ชิดตลอดเวลา ทำให้เกิดความยึดมั่นในเหตุผลและอุดมการณ์ของตนโดยไม่คำนึงหรือยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น ทำให้เป็นคนไม่ยอมคน เมื่อมีบุคคลอื่นมาดูถูกหรือเหยียดหยามศักดิ์ศรีหรือถูกบุคคลอื่นทำลายความมีหน้ามีตาในสังคมจนทำให้ตนเองรู้สึกที่ไม่ได้รับความยอมรับจากสังคม ก็จะทำให้เกิดความโกรธและใช้อารมณ์ในการแก้ไขปัญหา ด้วยวิธีการที่ว่าเป็นการ “ยอมหักไม่ยอมงอ” จนเป็นเหตุให้เกิดการทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรงในที่สุด ทั้งนี้ความรักในศักดิ์ศรีของผู้ต้องขังนั้นยังหมายความรวมถึงชื่อเสียงวงศ์ตระกูลของตนเองซึ่งใครจะดูถูกไม่ได้ด้วยเช่นกัน

ความรักศักดิ์ศรีของผู้ต้องขังมักได้รับการอบรมสั่งสอนหรือได้รับการขัดเกลาทางสังคมจากบุคคลในครอบครัวหรือบุคคลใกล้ชิดของผู้ต้องให้มี ความยึดมั่นในความคิดของตนเองที่คิดว่าถูกต้องโดยไม่ยอมฟังเหตุผลของบุคคลอื่นจากการขัดเกลาดังกล่าว

ความภูมิใจในท้องถิ่น

จากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังพบว่า สภาพทางภูมิศาสตร์และสภาพสังคมของชาวนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่ยังเป็นสังคมเกษตร และผู้ต้องขังส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการเกษตรทำให้ต้องมีการรวมกลุ่มกันเพื่อประโยชน์ในการเก็บผลผลิตทางการเกษตร จึงต้องมีการรวมตัวกันอย่างเหนียวแน่นเพื่อให้มีกำลังในการทำงานและฟันฝ่าอุปสรรค ทำให้ผู้ต้องขังมีความรู้สึกเจ็บแค้นแทนญาติของตน หากญาติมิตรของตนได้รับความเดือดร้อน ทำให้ผู้ต้องขังมีความยึดมั่นในชื่อเสียงวงศ์ตระกูล ซึ่งเป็นการบอกกล่าวถึงพื้นเพของตนว่าเป็นลูกของใครและมาจากท้องถิ่นใดด้วย

ความนิยมในการพนันขันต่อ

จากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังพบว่า ความนิยมในพนันนำพามาซึ่งความเดือดร้อนของครอบครัว และทำให้เกิดหนี้สินนำมาซึ่งความขัดแย้งอย่างรุนแรงจนเป็นเหตุให้ต้องตัดสินใจด้วยความรุนแรง หรืออาจจะจบลงด้วยชีวิต ทั้งนี้เนื่องจากความต้องการในผลประโยชน์ซึ่งมาในรูปแบบของตัวเงิน

ความมีใจเป็นนักเลง

จากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังปรากฏว่า ผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างได้มีแนวคิดเกี่ยวกับความมีใจเป็นนักเลงออกเป็น 2 ด้าน คือ ความมีใจเป็นนักเลงในด้านดี หมายถึงเป็นความมีใจกว้าง โอบอ้อมอารี กล้าทำกล้ารับ เมื่อกระทำความผิดก็ต้องกล้ายอมรับ และไม่เกรงกลัวต่อการถูกลงโทษ ในขณะที่ความมีใจเป็นนักเลงในด้านลบ หมายถึง ความเป็นนักเลงอันธพาล คอยรังแกบุคคลอื่น แสดงตัวเป็นผู้มีอิทธิพลอยู่เหนือกฎหมาย และตัดสินปัญหาต่าง ๆ ด้วยความรุนแรง

ความนิยมในการระงับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง

จากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังพบว่า ผู้ต้องขังไม่มีความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเนื่องจากมีความล่าช้า มีขั้นตอนในการดำเนินการที่ยุ้งยากต่อการทำความเข้าใจ และมีความรู้สึกว่เมื่อพึ่งพากระบวนการยุติธรรมทางอาญาแล้วมักไม่ได้รับความเป็นธรรมและการลงโทษก็ไม่สาสมกับความผิดที่ก่อ จึงหันมาระงับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเองเนื่องจากทำให้ตนเองรู้สึกว่าได้ลงโทษผู้ที่สร้างความเดือดร้อนให้กับตนเองอย่างสาสมกับความผิดที่บุคคลอื่นได้ก่อกับตนเอง

ความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์กับข้าราชการหรือคนต่างถิ่น

จากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังพบว่า บุคคลที่มาจากต่างถิ่นมักไม่เข้าใจในวิถีชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ของชาวนครศรีธรรมราช ทำให้เกิดความขัดแย้งทางวัฒนธรรม อีกทั้งการเข้ามาของบุคคลที่มาจากต่างถิ่นมักเข้ามาแย่งชิงผลประโยชน์ในการประกอบอาชีพหรือสร้างความขัดแย้งจากผลประโยชน์ทำให้ชาวนครศรีธรรมราชรู้สึกว่าถูกริดรอนสิทธิและผลประโยชน์ จึงต้องแสวงหามาตรการที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาของตน

บทที่ 5

การพิสูจน์สมมติฐานและอภิปรายผลการวิจัย

การพิสูจน์สมมติฐานของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานในการวิจัยเรื่อง “ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย: ศึกษากรณี ผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราช” ไว้ดังนี้

1. ผู้ต้องขังที่รักในศักดิ์ศรีมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่รักในศักดิ์ศรี
2. ผู้ต้องขังที่ภูมิใจในท้องถิ่นมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่ภูมิใจในท้องถิ่น
3. ผู้ต้องขังที่นิยมเล่นการพนันขั้นต่อมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่นิยมเล่นการพนันขั้นต่อ
4. ผู้ต้องขังที่มีใจเป็นนักเลงมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีใจเป็นนักเลง
5. ผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
6. ผู้ต้องขังที่นิยมแก้ข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเองมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่นิยมแก้ข้อพิพาทขัดแย้งผ่านกระบวนการยุติธรรม
7. ผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกเป็นปฏิบัติต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่นมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกเป็นมิตรต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น

ในการทดสอบสมมติฐานการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ โดยหาค่าสหสัมพันธ์ และ
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยใช้สถิติ Chi-square (X^2)

ผลการศึกษาและวิเคราะห์หมีดังนี้

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระโดยใช้สถิติการวิเคราะห์แบบ Pearson Product Moment

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ ความรักในศักดิ์ศรี ความภูมิใจในท้องถิ่น ความนิยมในการพนันขันต่อ ความมีใจเป็นนักเลง ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความนิยมในการพนันขันต่อ ความนิยมในการระงับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง และความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น รวม 7 ด้าน ในการศึกษาวิจัยตามกรอบแนวคิด เป็นการทดสอบเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้งหมด เพื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอิสระ ($X_1 \dots X_7$) ว่าตัวแปรแต่ละตัวจะมีอิทธิพลหรือเกี่ยวข้องกับตัวแปรตามหรือไม่ มากน้อยเพียงใด โดยเลือกใช้สถิติสหสัมพันธ์ (Correlation) แบบ Pearson Product Moment ในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปรอิสระ

ตารางที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	X_7
X_1	1.00						
X_2	-.047	1.00					
X_3	.034	.048	1.00				
X_4	.123*	.161*	.425**	1.00			
X_5	-.022	-.069	-.064	.106	1.00		
X_6	.075	.084	.103	.124*	.155*	1.00	
X_7	.099	.181**	-.025	.022	.071	.241**	1.00

หมายเหตุ ** หมายถึง ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* หมายถึง ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

X_1 หมายถึง ความรักในศักดิ์ศรี

- X_2 หมายถึง ความภูมิใจในท้องถิ่น
 X_3 หมายถึง ความนิยมในการพนันขั้นต่อ
 X_4 หมายถึง ความมีใจเป็นนักเลง
 X_5 หมายถึง ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 X_6 หมายถึง ความนิยมระงับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง
 X_7 หมายถึง ความรู้สึกเป็นปฏิบัติต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น

จากตารางที่ 16 พบว่าเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์และระดับความสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปรอิสระที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์ในระดับกลาง 1 คู่ เนื่องจากค่าสหสัมพันธ์ หรือ ค่าความสัมพันธ์ มีค่าระหว่าง 0.4-0.5 นอกจากนี้ยังมีตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์ในระดับ ต่ำ เนื่องจากค่าสหสัมพันธ์ ต่ำกว่า 0.3 ซึ่งมีตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์ต่ำ 2 คู่ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

ความสัมพันธ์คู่ที่หนึ่ง คือ X_3 และ X_4 มีความสัมพันธ์ 0.425 อธิบายได้ว่า ค่าความสัมพันธ์ที่ได้แสดงว่า ความนิยมในการพนันขั้นต่อ มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับกลางกับความมีใจเป็นนักเลง ของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย

ความสัมพันธ์คู่ที่สอง คือ X_6 และ X_7 มีความสัมพันธ์ 0.241 อธิบายได้ว่า ค่าความสัมพันธ์ที่ได้แสดงว่า ความนิยมในการระงับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำกับ ความรู้สึกเป็นปฏิบัติต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น ของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย

ความสัมพันธ์คู่ที่สาม คือ X_2 และ X_7 มีความสัมพันธ์ 0.181 อธิบายได้ว่า ค่าความสัมพันธ์ที่ได้แสดงว่า ความภูมิใจในท้องถิ่น มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำกับ ความรู้สึกเป็นปฏิบัติต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น ของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยใช้สถิติ Chi-square (X^2) ในการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผู้ต้องขังที่รักในศักดิ์ศรีมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่รักในศักดิ์ศรี

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิดและความรักศักดิ์ศรีในแต่ละด้าน

ตารางที่ 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความรักศักดิ์ศรีในแต่ละด้าน

ความรักในศักดิ์ศรี ในแต่ละด้าน	การกระทำความผิด		รวม	หมายเหตุ
	รุนแรงมาก	รุนแรงน้อย		
1. ความมีหน้ามีตาเป็นที่ยอมรับในสังคม หมายถึง ความมีศักดิ์ศรีซึ่งจะต้องรักษาไว้ไม่ให้ใครมาเหยียดหยาม				
เห็นด้วย	32.5	33.0	131 (65.5)	$X^2 = 17.996$
ไม่เห็นด้วย	6.5	28.0	69 (34.5)	$p = 0.000$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$

ตารางที่ 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความรัก ศักดิ์ศรีในแต่ละด้าน (ต่อ)

ความรักในศักดิ์ศรี ในแต่ละด้าน	การกระทำความผิด		รวม	หมายเหตุ
	รุนแรงมาก	รุนแรงน้อย		
2. หากถูกหมิ่นศักดิ์ศรีจะต้องตอบโต้ด้วย รุนแรง เพื่อให้ผู้นั้นเกิดความกลัวไม่กล้าทำอีก				
เห็นด้วย	30.5	29.5	120 (60.0)	$X^2 = 17.658$
ไม่เห็นด้วย	8.5	31.5	80 (40.0)	$p = 0.000$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$
3. การแสดงความกล้าบ้าบิ่นเพื่อรักษาศักดิ์ศรี ให้บุคคลอื่นยำเกรง และยอมรับเป็นสิ่งที่ดี				
เห็นด้วย	20.5	16.5	74 (37.0)	$X^2 = 13.288$
ไม่เห็นด้วย	18.5	44.5	126 (63.0)	$p = 0.000$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$

ตารางที่ 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความรัก ศักดิ์ศรีในแต่ละด้าน (ต่อ)

ความรักในศักดิ์ศรี ในแต่ละด้าน	การกระทำความผิด		รวม	หมายเหตุ
	รุนแรงมาก	รุนแรงน้อย		
4. หากผู้ใดมาถูกรื้อรังชื่อเสียงวงศ์ตระกูล ท่าน จะต้องทำให้ผู้นั้นเกรงกลัวด้วยวิธีการอัน รุนแรง ดุเดือด				
เห็นด้วย	26.5	24.0	101 (50.5)	$X^2 = 15.574$
ไม่เห็นด้วย	12.5	37.0	99 (49.5)	$p = 0.000$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$
5. หากใครต่อว่าชาวนครศรีธรรมราชว่าเป็น คนดูป่าเถื่อน ถือว่าลบหลู่ศักดิ์ศรีจะต้องตอบ โต้อย่างรุนแรงทันที				
เห็นด้วย	22.5	15.5	76 (38.0)	$X^2 = 21.047$
ไม่เห็นด้วย	16.5	45.5	124 (62.0)	$p = 0.000$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$

จากตารางที่ 17 เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำ ความผิดและความรักในศักดิ์ศรีในแต่ละด้าน พบว่า

จากข้อคำถามที่ 1 ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 ตามลำดับ

จากข้อคำถามที่ 2 ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 ตามลำดับ

จากข้อคำถามที่ 3 ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 ขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5 ตามลำดับ

จากข้อคำถามที่ 4 ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 ตามลำดับ

จากข้อคำถามที่ 5 ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 ขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิด กับความรักในศักดิ์ศรีในแต่ละด้าน ด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าค่า Significance (p) ที่คำนวณได้ในข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 และข้อ 5 มีค่าเท่ากับ 0.000 ทุกข้อ ซึ่ง

มีค่าน้อยกว่า 0.05 กล่าวได้ว่า ความรักในศักดิ์ศรีในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์ต่อความรุนแรงในการกระทำความผิด

จากผลการศึกษาพบว่า ความรักในศักดิ์ศรี จากข้อคำถามที่ 1 ความมีหน้ามีตา เป็นที่ยอมรับในสังคม หมายถึง ความมีศักดิ์ศรีซึ่งจะต้องรักษาไว้ไม่ให้ใครมาเหยียดหยาม ข้อคำถามที่ 2 หากถูกหมิ่นศักดิ์ศรีจะต้องตอบโต้อย่างรุนแรง เพื่อให้ผู้นั้นเกิดความกลัวไม่กล้าทำอีก ข้อคำถามที่ 3 การแสดงความกล้าบ้าบิ่นเพื่อรักษาศักดิ์ศรีให้บุคคลอื่นยำเกรงและยอมรับ เป็นสิ่งที่ดี ข้อคำถามที่ 4 หากผู้ใดมาดูถูกชื่อเสียงวงศ์ตระกูล ท่านจะต้องทำให้ผู้นั้นเกรงกลัวด้วยวิธีการอันรุนแรงดุเดือด และข้อคำถามที่ 5 หากใครต่อว่าชาวนครศรีธรรมราชว่าเป็นคนดู ป่าเถื่อน ถือว่าลบหลู่ศักดิ์ศรีจะต้องตอบโต้อย่างรุนแรง ส่งผลต่อความรุนแรงในการกระทำความผิดในระดับที่แตกต่างกัน

2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิดและความรักศักดิ์ศรีในภาพรวม

ตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความรักศักดิ์ศรี ในภาพรวม

การกระทำความผิด	ความรักในศักดิ์ศรี		รวม	หมายเหตุ
	น้อย	มาก		
ความรุนแรงน้อย	30.0	31.0	122 (61.0)	$X^2 = 18.209$ $p = 0.000$ $df = 1$
ความรุนแรงมาก	7.5	31.5	78 (39.0)	
รวม	75 (37.5)	125 (62.5)	200 (100.0)	

จากตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความรักศักดิ์ศรี ในภาพรวม พบว่า ความรักศักดิ์ศรีมีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความผิด คือ ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีความรักศักดิ์ศรี

มาก มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 มีความรักศักดิ์ศรีน้อย มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 ในขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีความรักในศักดิ์ศรีมาก มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 มีความรักในศักดิ์ศรีน้อย มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดกับความรักศักดิ์ศรี ในภาพรวม ด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า ค่า Significance (p) ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 กล่าวได้ว่าความรักศักดิ์ศรีมีความสัมพันธ์ต่อความรุนแรงในการกระทำความผิด จากผลการศึกษาพบว่า ยอมรับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า ความรักในศักดิ์ศรีทำให้การกระทำความผิดมีความรุนแรงในระดับที่แตกต่างกัน แสดงว่าความรักในศักดิ์ศรีในภาพรวม ส่งผลในความรุนแรงในการกระทำความผิดในระดับที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1 ผู้ต้องขังที่รักในศักดิ์ศรีมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่รักในศักดิ์ศรี

ผลการศึกษาปรากฏว่า จากการทดสอบความสัมพันธ์ในเรื่องความรักในศักดิ์ศรีกับความรุนแรงในการกระทำความผิด ในภาพรวม พบว่าความรักศักดิ์ศรีมีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความผิด ซึ่งเท่ากับเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ 1 กล่าวคือ ความรักในศักดิ์ศรีทำให้ความรุนแรงในการกระทำความผิดในระดับที่แตกต่างกัน คือ ผู้ต้องขังที่รักในศักดิ์ศรีมากยอมมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่รักในศักดิ์ศรี ซึ่งได้รับการสนับสนุนจาก นิพนธ์ คันธเสวี (2532) ได้ทำการศึกษาสาเหตุการฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าการกระทำความผิดที่รุนแรงเนื่องจากต้องการเรียกคืนมาซึ่งศักดิ์ศรี นอกจากนี้การฆ่ากันตายยังเป็นปฏิกริยาโต้ตอบทางสังคม (Social Interaction) ระหว่างผู้ที่รู้จักกันอยู่แล้ว เนื่องจากความโกรธแค้นชิงชังและต้องการรักษาศักดิ์ศรีโดยมักเกิดขึ้นอย่างฉับพลันไม่ได้มีการวางแผนมาก่อน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ กองวิจัยและแผน กรมตำรวจ (2532) พบว่าชาวนครศรีธรรมราชมีความยึดมั่นในเหตุผลของตน และหยิ่งในศักดิ์ศรี ขณะที่ อึ้งฉนพ ชูบำรุง (2532: 93) พบว่ามูลเหตุในการฆาตกรรมเกิดจาก ความยึดมั่นในวัฒนธรรมหนึ่งวัฒนธรรมใดจนเกินควร เช่น ต้องการรักษาหน้าหรือศักดิ์ศรี เป็นที่มาซึ่งการกระทำความผิดที่รุนแรง ขณะเดียวกัน จรรยา พันธุ์เกิงอมร (2531) พบว่าการฆาตกรรมในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เกิดจากความต้องการล้างแค้นในเรื่องของศักดิ์ศรีระหว่างกัน ภูหัสสพาร์ อินทรทอง (2535) กล่าวถึงความรักศักดิ์ศรีของชาวนครศรีธรรมราชว่า ชาวนครศรีธรรมราชไม่ชอบอยู่ใต้อาณัติใคร ไม่ชอบระเบียบวินัย กฎเกณฑ์ อีกทั้งในอดีตนครศรีธรรมราชเคยเป็นหัวเมืองหลักทางภาคใต้ จึง

เป็นแหล่งรวมของหลากหลายชุมชนและเชื้อชาติ ทำให้เกิดการแข่งขันระหว่างกลุ่มต่าง ๆ และมีการสั่งสอนอบรมให้มีความรักในศักดิ์ศรีสืบต่อกันมา สำนักงานจังหวัดนครศรีธรรมราช (2527: 80-82) กล่าวถึงความรักศักดิ์ศรีของชาวนครศรีธรรมราชว่า เป็นคนหยิ่งในเกียรติและศักดิ์ศรีของตน ไม่ชอบให้ใครมาหยาม เป็นคนไม่ลงคนหรือไม่ยอมใครง่าย ๆ ลักษณะการอ่อนน้อมถ่อมตนจึงปรากฏค่อนข้างน้อย คำพูดที่แสดงถึงการยกย่องให้เกียรติคนอื่นและถ่อมตนมีจำกัด ทำให้ชาวนครศรีธรรมราชถูกมองว่าเป็นคนหัวหมอบหรือแข็งกระด้าง นอกจากนี้ วิมล ดำศรี (2539: 77-79) ได้วิเคราะห์วรรณกรรมพื้นบ้านซึ่งแสดงวิถีชีวิตของชาวนครศรีธรรมราชว่า ศักดิ์ศรีเป็นเรื่องสำคัญ ชาวนครศรีธรรมราชมีความรักหวงแหนในเกียรติและศักดิ์ศรีของตนเองมาก ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าชาวนครศรีธรรมราชเป็นคนมีความจริงใจ ใจกว้าง กล้าได้กล้าเสีย และสู้คน หรือไม่ยอมแพ้ใครง่าย ๆ

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในภาพรวมยืนยันสมมติฐานตามที่ตั้งไว้ นั้น หมายความว่า ผู้ต้องขังที่รักในศักดิ์ศรีมากมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่รักในศักดิ์ศรี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**สมมติฐานที่ 2 ผู้ต้องขังที่ภูมิใจในท้องถิ่นมีความรุนแรงในการกระทำ
ความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่ภูมิใจในท้องถิ่น**

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำ ความผิดและความภูมิใจ
ในท้องถิ่น ในแต่ละด้าน

ตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำ ความผิดจำแนกตามความ
ภูมิใจในท้องถิ่น ในแต่ละด้าน

ความภูมิใจในท้องถิ่น ในแต่ละด้าน	การกระทำ ความผิด		รวม	หมายเหตุ
	รุนแรงมาก	รุนแรงน้อย		
1. ขนบธรรมเนียม ประเพณีของชาว นครศรีธรรมราชเป็นสิ่งที่น่าภูมิใจ ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด จะแสดงออกอย่างภาคภูมิใจ				
เห็นด้วย	8.5	30.5	78 (39.0)	$X^2 = 15.911$
ไม่เห็นด้วย	30.5	30.5	122 (61.0)	$p = 0.000$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$

ตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความ
ภูมิใจในท้องถิ่น ในแต่ละด้าน (ต่อ)

ความภูมิใจในท้องถิ่น ในแต่ละด้าน	การกระทำความผิด		รวม	หมายเหตุ
	รุนแรงมาก	รุนแรงน้อย		
2. ญาติมิตร คนในครอบครัว เพื่อนฝูง จะช่วยหรือเลวเพียงใด ท่านก็จะคบหาและให้ความช่วยเหลือทุกอย่าง หากเขาตกทุกข์ได้ยากเดือนร้อนจากการกระทำความผิด				
เห็นด้วย	22.5	23.5	92 (46.0)	$X^2 = 7.037$
ไม่เห็นด้วย	16.5	37.5	108 (54.0)	$p = 0.008$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$
3. เมื่อท่านพบผู้มาจากท้องถิ่นเดียวกันในจังหวัดอื่น ๆ ท่านจะทักทายและแสดงความเป็นมิตรด้วย				
เห็นด้วย	29.0	33.5	125 (62.5)	$X^2 = 7.673$
ไม่เห็นด้วย	10.0	27.5	75 (37.5)	$p = 0.006$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$

ตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความ
ภูมิใจในท้องถิ่น ในแต่ละด้าน(ต่อ)

ความภูมิใจในท้องถิ่น ในแต่ละด้าน	การกระทำความผิด		รวม	หมายเหตุ
	รุนแรงมาก	รุนแรงน้อย		
4. ใครให้ความช่วยเหลือ ท่านจะยอมรับเป็น พวกเดียวกัน คอยช่วยเหลือปกป้องบุคคลนั้น ในทุกเรื่อง				
เห็นด้วย	19.0	26.0	90 (45.0)	$X^2 = 0.714$
ไม่เห็นด้วย	20.0	35.0	110 (55.0)	$p = 0.398$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$
5. ท่านจะให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลโดยไม่ ยอมละเมิดกรอบของกฎหมายและศีลธรรม				
เห็นด้วย	24.0	30.5	109 (54.5)	$X^2 = 2.555$
ไม่เห็นด้วย	15.0	30.5	91 (45.5)	$p = 0.110$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$

จากตารางที่ 19 เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำ
ความผิดและความภูมิใจในท้องถิ่น ในแต่ละด้าน พบว่า

จากข้อคำถามที่ 1 ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 ขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 ตามลำดับ

จากข้อคำถามที่ 2 ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 ขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ตามลำดับ

จากข้อคำถามที่ 3 ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิด กับ ความภูมิใจในท้องถิ่น ในแต่ละด้าน ด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า ค่า Significance (p) ที่คำนวณได้ในข้อ 1 มีค่าเท่ากับ 0.000 ข้อที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.008 และ ข้อที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.006 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 กล่าวได้ว่า ความภูมิใจในท้องถิ่น ในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์ต่อความรุนแรงในการกระทำความผิด ส่วนข้อที่ 4 และข้อที่ 5 เมื่อทดสอบด้วยสถิติเดียวกับพบว่า ค่า Significance (p) ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า 0.05 หรือกล่าวได้ว่าไม่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความผิด

จากผลการศึกษาพบว่า ความภูมิใจในท้องถิ่น จากข้อคำถามที่ 1 ขนบธรรมเนียม ประเพณีของชาวนครศรีธรรมราชเป็นสิ่งที่น่าภูมิใจ ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดจะแสดงออกอย่างภาคภูมิใจ ข้อคำถามที่ 2 ญาติมิตร คนในครอบครัว เพื่อนฝูงจะช่วยเหลือหรือเฝ้าระวัง ท่านก็จะคบหาและให้ความช่วยเหลือทุกอย่าง หากเขาตกทุกข์ได้ยากเดือดร้อนจากการกระทำความผิด และถามที่ 3 เมื่อท่านพบผู้มาจากท้องถิ่นเดียวกันในจังหวัดอื่น ๆ ท่านจะทักทายและแสดงความเป็นมิตรด้วย ส่งผลต่อความรุนแรงในการกระทำความผิดในระดับที่แตกต่างกัน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิดและความภูมิใจในท้องถิ่น ในภาพรวม

ตารางที่ 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความภูมิใจในท้องถิ่น ในภาพรวม

การกระทำความผิด	ความภูมิใจในท้องถิ่น		รวม	หมายเหตุ
	น้อย	มาก		
ความรุนแรงน้อย	35.5	26.0	122 (61.0)	$X^2 = 13.523$ $p = 0.000$ $df = 1$
ความรุนแรงมาก	12.0	27.0	78 (39.0)	
รวม	94 (47.0)	106 (53.0)	200 (100.0)	

จากตารางที่ 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความภูมิใจในท้องถิ่น ในภาพรวม พบว่า ความภูมิใจในท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความผิด คือ ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีความภูมิใจในท้องถิ่นมาก มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 มีความภูมิใจในท้องถิ่นน้อย มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 ในขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีความภูมิใจในท้องถิ่นมาก มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 มีความภูมิใจในท้องถิ่นน้อย มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดกับความภูมิใจในท้องถิ่น ด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า ค่า Significance (p) ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 กล่าวได้ว่าความภูมิใจในท้องถิ่นมีความสัมพันธ์ต่อความรุนแรงในการกระทำความผิด จากผลการศึกษาพบว่า ยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า ความภูมิใจในท้องถิ่นทำให้การกระทำความผิดมีความรุนแรงในระดับที่แตกต่างกัน แสดงว่าความภูมิใจในท้องถิ่น ในภาพรวม ส่งผลในความรุนแรงในการกระทำความผิดในระดับที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ผู้ต้องขังที่ภูมิใจในท้องถิ่นมีความรุนแรงในการกระทำ ความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่ภูมิใจในท้องถิ่น

ผลการศึกษาปรากฏว่า จากการทดสอบความสัมพันธ์ในเรื่องความภูมิใจในท้องถิ่นกับความรุนแรงในการกระทำผิด ในภาพรวม พบว่าความภูมิใจในท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำผิด ซึ่งเท่ากับเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ 2 กล่าวคือ ความภูมิใจในท้องถิ่นทำให้ความรุนแรงในการกระทำผิดที่แตกต่าง กล่าวคือ ผู้ต้องขังที่มีความภูมิใจในท้องถิ่นมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่ภูมิใจในท้องถิ่น ซึ่งกรณีดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจาก อภิชาติ การิกานุจน์ (2542) พบว่าชาวลุ่มน้ำปากพนัง ซึ่งเป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความยึดมั่นในพวกพ้องและระบบเครือญาติในกลุ่มอย่างเหนียวแน่น โดยมีการรวมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการในลักษณะที่เป็นพลังทางสังคมและแสดงออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การช่วยกันทำกิจกรรมต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตประจำวัน การแสดงพื้นบ้าน โดยมีผู้ที่อาวุโสและได้รับการยอมรับเป็นผู้นำกลุ่ม ภูหัสสพาร์ อินทรทอง (2535) กล่าวถึงความภูมิใจในท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราชว่า มีความผูกพันกับบ้านเกิดเมืองนอน มีความภูมิใจในท้องถิ่น อดีตที่ยาวนาน อีกทั้งลักษณะของวัฒนธรรมซึ่งมีความเฉพาะเป็นเอกลักษณ์ของตน แม้จะไปประกอบอาชีพที่ท้องถิ่นอื่นก็นิยมกลับมาบ้านในเทศกาลที่สำคัญของจังหวัด อีกทั้งในด้านพวกพ้อง ชาวนครศรีธรรมราชมีความผูกพันในแง่วงศ์ญาติ ถิ่นกำเนิดความคุ้นเคยเป็นการส่วนตัว จนกล่าวได้ว่าพวกพ้องอยู่เหนือความถูกต้องของกฎระเบียบ ข้อบังคับ อยู่เหนือกฎหมายและเหนือความเป็นธรรม วิมล คำศรี (2539: 77-97) พบว่า ชาวนครศรีธรรมราชมีความรักพวกพ้องและผูกพันในหมู่เครือญาติและมิตรสหายสูง ยิ่งเป็นญาติร่วมนามสกุลหรือเป็นคนในหมู่บ้านเดียวกัน แม้จะไม่เคยรู้จักกันมาก่อนก็นับถือเป็นญาติ พี่น้อง จะช่วยเหลือกัน แม้ว่าญาติวงศ์และเพื่อนร่วมท้องถิ่นเดียวกันจะทำผิดระเบียบ กฎเกณฑ์ก็ตาม มักจะได้รับการอภัยและให้การช่วยเหลือ ผ่อนหนักเป็นเบาจากญาติมิตร เพื่อนฝูงอยู่เสมอ จนเกิดเป็นอกิสทิธิชน ขณะเดียวกันชาวนครศรีธรรมราชเป็นผู้ที่ยกย่องในชาติตระกูล โดยเฉพาะผู้ที่มีชาติตระกูลสูง หรือเป็นผู้ที่มีความรู้ดี ไม่ว่าจะมีความรู้ในด้านใดก็ตาม จะได้รับการยกย่องและถือว่าเป็นผู้ที่มีความสำคัญในท้องถิ่น นอกจากนี้สำนักงานจังหวัดนครศรีธรรมราช (2521) กล่าวถึงความรักพวกพ้องของชาวนครศรีธรรมราชว่าเป็นผู้ที่รักพวกพ้อง และเจ็บแค้นแทนญาติมิตรที่ถูกรังแก ประทูลรัชทายาทด้วยระบบแก้แค้นชนิด “ตาต่อตา ฟันต่อฟัน” และการแสดงออกของชาวนครศรีธรรมราชอีกประการหนึ่งก็คือ เป็นพวกท้องถิ่นนิยมจัด เมื่อไปในท้องถิ่นอื่นหรือสังคมอื่นก็ชอบแสดงตนว่าเป็นคนใต้ นิยมใช้ภาษาท้องถิ่นปากชาติได้และมีการแสดงออกด้วยความภาคภูมิใจ

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในภาพรวมยืนยันสมมติฐานตามที่ตั้งไว้ นั้น
หมายความว่า ผู้ต้องขังที่ภูมิใจในท้องถิ่นมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่
ไม่ภูมิใจในท้องถิ่น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 3 ผู้ต้องขังที่นิยมเล่นการพนันชั้นต่อมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่นิยมเล่นการพนันชั้นต่อ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำผิดและความนิยมในการพนันชั้นต่อ ในแต่ละด้าน

ตารางที่ 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำผิดจำแนกตามความนิยมในการพนันชั้นต่อ ในแต่ละด้าน

ความนิยมในการพนันชั้นต่อ ในแต่ละด้าน	การกระทำผิด		รวม	หมายเหตุ
	รุนแรงมาก	รุนแรงน้อย		
1. การพนันเป็นการเสี่ยงโชคนำมาซึ่งความ สนุกสนานตื่นเต้น และทำให้ชีวิตมีรสชาติ มากขึ้น				
เห็นด้วย	11.0	13.5	49 (24.5)	$X^2 = 0.949$
ไม่เห็นด้วย	28.0	47.5	151 (75.5)	$p = 0.330$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$
2. การกินเที่ยว การเล่นพนันเป็นประจำ ถือ ว่าเป็นการใช้ชีวิตที่คุ้มค่า				
เห็นด้วย	9.0	6.0	30 (15.0)	$X^2 = 6.543$
ไม่เห็นด้วย	30.0	55.0	170 (85.0)	$p = 0.011$

ตารางที่ 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความนิยมในการพนันขั้นต่อไป ในแต่ละด้าน (ต่อ)

ความนิยมในการพนันขั้นต่อไป ในแต่ละด้าน	การกระทำความผิด		รวม	หมายเหตุ
	รุนแรงมาก	รุนแรงน้อย		
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	df = 1
3. ชาวนครศรีธรรมราชเป็นผู้ชื่นชอบในการพนันขั้นต่อไป โดยเฉพาะการชนวันและไก่ชน				
เห็นด้วย	22.5	38.5	122 (61.0)	$X^2 = 0.588$
ไม่เห็นด้วย	16.5	22.5	78 (39.0)	p = 0.443
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	df = 1
4. ท่านมีความภูมิใจในการพยายามทำทุกอย่างเพื่อให้ท่านได้รับชัยชนะ จากการเสี่ยงโชคและการพนันต่าง ๆ				
เห็นด้วย	12.5	12.5	50 (25.0)	$X^2 = 3.391$
ไม่เห็นด้วย	26.5	48.5	150 (75.0)	p = 0.066
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	df = 1

ตารางที่ 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความนิยมในการพินัยข้อต่อ ในแต่ละด้าน (ต่อ)

ความนิยมในการพินัยข้อต่อ ในแต่ละด้าน	การกระทำความผิด		รวม	หมายเหตุ
	รุนแรงมาก	รุนแรงน้อย		
5. การพินัยมักสร้างความเดือดร้อน ปัญหาและความเดือดร้อนมาสู่บุคคลในครอบครัวและตัวท่านเสมอ				
เห็นด้วย	31.0	43.0	148 (74.0)	$X^2 = 2.001$
ไม่เห็นด้วย	8.0	18.0	52 (26.0)	$p = 0.157$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$

จากตารางที่ 21 เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำ ความผิดและความนิยมในการพินัยข้อต่อ ในแต่ละด้าน พบว่า

จากข้อคำถามที่ 2 ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิด กับความนิยมในการพินัยข้อต่อ ในแต่ละด้าน ด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า ค่า Significance (p) ที่คำนวณได้ในข้อ 2 มีค่าเท่ากับ 0.011 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 กล่าวได้ว่า ความนิยมในการพินัยข้อต่อ ในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์ต่อความรุนแรงในการกระทำ ความผิด ส่วนข้อที่ 1 ข้อที่ 3 ข้อที่ 4 และข้อที่ 5 เมื่อทดสอบด้วยสถิติเดียวกันพบว่า ค่า

Significance (p) ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า 0.05 หรือกล่าวได้ว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความผิด

จากผลการศึกษาพบว่า ความนิยมในการพนันขันต่อ ข้อคำถามที่ 2 การกินเที่ยว การเล่นการพนันเป็นประจำถือว่าเป็นการใช้ชีวิตที่คุ้มค่า ส่งผลต่อความรุนแรงในการกระทำความผิดในระดับที่แตกต่างกัน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิดและความนิยมในการพนันขันต่อ ในภาพรวม

ตารางที่ 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความนิยมในการพนันขันต่อ ในภาพรวม

การกระทำความผิด	ความนิยมในการพนันขันต่อ		รวม	หมายเหตุ
	น้อย	มาก		
ความรุนแรงน้อย	46.5	14.5	122 (61.0)	$X^2 = 5.781$ $p = 0.016$ $df = 1$
ความรุนแรงมาก	23.5	15.5	78 (39.0)	
รวม	140 (70.0)	60 (30.0)	200 (100.0)	

จากตารางที่ 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความนิยมในการพนันขันต่อ ในภาพรวม พบว่า ความนิยมในการพนันขันต่อมีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความผิด คือ ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีความนิยมในการพนันขันต่อมาก มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 มีความนิยมในการพนันขันต่อน้อย มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 ในขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีความนิยมในการพนันขันต่อมาก มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 มีความนิยมในการพนันขันต่อน้อย มีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดกับความนิยมในการพนันขั้นต่อ ด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า ค่า Significance (p) ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.016 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 กล่าวได้ว่าความนิยมในการพนันขั้นต่อมีความสัมพันธ์ต่อความรุนแรงในการกระทำความผิด จากผลการศึกษาพบว่า ยอมรับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า ความนิยมในการพนันขั้นต่อทำให้การกระทำความผิดมีความรุนแรงในระดับที่แตกต่างกัน แสดงว่า ความนิยมในการพนันขั้นต่อ ในภาพรวม ส่งผลในความรุนแรงในการกระทำความผิดในระดับที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ผู้ต้องขังที่นิยมเล่นการพนันขั้นต่อมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่นิยมเล่นการพนันขั้นต่อ

ผลการศึกษาปรากฏว่า จากการทดสอบความสัมพันธ์ในเรื่องความนิยมในการพนันขั้นต่อกับความรุนแรงในการกระทำความผิด ในภาพรวมพบว่า ความนิยมในการพนันขั้นต่อมีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความผิด ซึ่งเท่ากับเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ 3 กล่าวคือ ผู้ต้องขังที่นิยมในการพนันขั้นต่อจะมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าความผู้ต้องขังที่ไม่นิยมในการพนันขั้นต่อ ซึ่งได้รับการสนับสนุนการ กองวิจัยและวางแผน กรมตำรวจ (2532) ได้ศึกษาอาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชพบว่าการมั่วสุมในแหล่งอบายมุขไม่ว่าจะเป็นยาเสพติด โดยเฉพาะการพนัน นับเป็นแหล่งอบายมุขอันก่อให้เกิดปัญหาสังคมและอาชญากรรมที่รุนแรงอยู่เสมอ ซึ่งในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการพนันที่เป็นที่นิยมคือ การชนวัวชนไก่ ซึ่งมีผู้มีอิทธิพลจะเป็นผู้ดำเนินการในกิจการพนันเหล่านี้ และพล.ต.ต.วิศิษฐ์ สังคพงศ์ (2527) พบว่าการฆ่ากันตายในจังหวัดลพบุรี ส่วนหนึ่งเกิดขึ้นจากความขัดแย้งในผลประโยชน์กันและเจสซี (Jesse cited in Bloch and Geis, 1970: 235-236) กล่าวว่าปัจจัยการฆาตกรรมอย่างหนึ่งคือการแสวงหาผลประโยชน์ ขณะที่ภูหัสสพาร์ อินทรทอง (2535: 56-59) กล่าวถึงลักษณะนิสัยของชาวนครศรีธรรมราชว่าเป็นผู้ที่เอาจริงเอาจังในการแข่งขันทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการเมืองหรือการกีฬา เช่น การชนวัว ชนไก่ ผู้ที่ลงแข่งขันจะพยายามทุกวิถีทางที่จะชนะฝ่ายตรงกันข้ามให้ได้ โดยไม่คำนึงว่าจะเป็นวิธีการที่ถูกต้องหรือไม่ก็ตาม

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในภาพรวมยืนยันสมมติฐานตามที่ตั้งไว้ นั้นหมายความว่า ผู้ต้องขังที่นิยมเล่นการพนันขั้นต่อมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่นิยมเล่นการพนันขั้นต่อ

สมมติฐานที่ 4 ผู้ต้องขังที่มีใจเป็นนักเลงมีความรุนแรงในการกระทำ
ความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีใจเป็นนักเลง

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิดและความมีใจเป็น
นักเลง ในแต่ละด้าน

ตารางที่ 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตาม
ความมีใจเป็นนักเลง ในแต่ละด้าน

ความมีใจเป็นนักเลง ในแต่ละด้าน	การกระทำความผิด		รวม	หมายเหตุ
	รุนแรงมาก	รุนแรงน้อย		
1. นักเลงต้องกล้าได้กล้าเสีย ทำทุกอย่างแม้ การกระทำนั้นจะทำทนายอำนาจรัฐหรือผิด ศีลธรรมก็ตาม				
เห็นด้วย	16.5	21.0	75 (37.5)	$X^2 = 1.261$
ไม่เห็นด้วย	22.5	40.0	125 (62.5)	$p = 0.261$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$

ตารางที่ 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตาม
ความมีใจเป็นนักเลง ในแต่ละด้าน (ต่อ)

ความมีใจเป็นนักเลง ในแต่ละด้าน	การกระทำความผิด		รวม	หมายเหตุ
	รุนแรงมาก	รุนแรงน้อย		
2. นักเลงคือผู้ที่มีอำนาจ แสดงความมี อิทธิพลเหนือกฎหมาย เพื่อให้ผู้อื่นเกรงกลัว เพื่อปกป้องพวกของตน				
เห็นด้วย	16.5	22.0	77 (38.5)	$X^2 = 0.783$
ไม่เห็นด้วย	22.5	39.0	123 (61.5)	$p = 0.376$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$
3. บุคคลที่มีความกล้าได้กล้าเสีย ทำอะไรที่ ทำทลายกฎหมายได้ ถือว่าเป็นวีรบุรุษ เป็นที่ ชื่นชมของผู้อื่น				
เห็นด้วย	11.0	9.5	41 (20.5)	$X^2 = 4.658$
ไม่เห็นด้วย	28.0	51.5	159 (79.5)	$p = 0.031$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$

ตารางที่ 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตาม ความมีใจเป็นนักเลง ในแต่ละด้าน (ต่อ)

ความมีใจเป็นนักเลง ในแต่ละด้าน	การกระทำความผิด		รวม	หมายเหตุ
	รุนแรงมาก	รุนแรงน้อย		
4. นักเลงจะต้องมีอิทธิพล ช่วยเหลือผู้กระทำผิดให้กลายเป็นถูก หรือช่วยให้รอดพ้นจากการถูกจับกุมได้				
เห็นด้วย	14.0	14.5	57 (28.5)	$X^2 = 3.434$
ไม่เห็นด้วย	25.0	46.5	143 (71.5)	$p = 0.064$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$
5. ผู้ที่กล้าทำอันาจกฎหมาย แสดงความมีอิทธิพล คือ นักเลง				
เห็นด้วย	12.5	16.0	57 (28.5)	$X^2 = 0.791$
ไม่เห็นด้วย	26.5	45.0	143 (71.5)	$p = 0.374$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$

จากตารางที่ 23 เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำ ความผิดและความมีใจเป็นนักเลง ในแต่ละด้าน พบว่า

จากข้อคำถามที่ 3 ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 ขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิด กับ ความมีใจเป็นนักเลง ในแต่ละด้าน ด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า ค่า Significance (p) ที่คำนวณได้ในข้อที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.031 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 กล่าวได้ว่า ความมีใจเป็นนักเลง ในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์ต่อความรุนแรงในการกระทำความผิด ส่วน ข้อที่ 1 ข้อที่ 2 ข้อที่ 4 และข้อที่ 5 เมื่อทดสอบด้วยสถิติเดียวกันพบว่า ค่า Significance (p) ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า 0.05 หรือกล่าวได้ว่าไม่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำ ความผิด

จากผลการศึกษาพบว่า ความมีใจเป็นนักเลง จากข้อคำถามที่ 3 บุคคลที่มีความ กล้าได้กล้าเสียทำอะไรที่ท้าทายกฎหมายได้ ถือว่าเป็นวีรบุรุษ เป็นที่ชื่นชมของผู้อื่น ส่งผลต่อความ รุนแรงในการกระทำความผิดในระดับที่แตกต่างกัน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิดและความมีใจเป็นนักเลง ในภาพรวม

ตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความมีใจเป็นนักเลง ในภาพรวม

การกระทำความผิด	ความมีใจเป็นนักเลง		รวม	หมายเหตุ
	น้อย	มาก		
ความรุนแรงน้อย	42.5	18.5	122 (61.0)	$X^2 = 5.974$ $p = 0.015$ $df = 1$
ความรุนแรงมาก	20.5	18.5	78 (39.0)	
รวม	126 (63.0)	74 (37.0)	200 (100.0)	

จากตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความมีใจเป็นนักเลง ในภาพรวม พบว่า ความมีใจเป็นนักเลงมีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความผิด คือ ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีความมีใจเป็นนักเลงมาก มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 มีความมีใจเป็นนักเลงน้อย มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 ในขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีความมีใจเป็นนักเลงมาก มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 มีความมีใจเป็นนักเลงน้อย มีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดกับความมีใจเป็นนักเลง ด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า ค่า Significance (p) ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.015 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 กล่าวได้ว่าความมีใจเป็นนักเลงมีความสัมพันธ์ต่อความรุนแรงในการกระทำความผิด จากผลการศึกษาพบว่า ยอมรับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า ความมีใจเป็นนักเลงทำให้การกระทำความผิดมีความรุนแรงในระดับที่แตกต่างกัน แสดงว่าความมีใจเป็นนักเลง ในภาพรวม ส่งผลในความรุนแรงในการกระทำความผิดในระดับที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 ผู้ต้องขังที่มีใจเป็นนักเลงมีความรุนแรงในการกระทำ ความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีใจเป็นนักเลง

ผลการศึกษาปรากฏว่า จากการทดสอบสมมติฐานในเรื่องความมีใจเป็นนักเลงกับความรุนแรงในการกระทำความผิด ในภาพรวมพบว่า ความมีใจเป็นนักเลงมีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความผิด ซึ่งเท่ากับเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ 4 กล่าวคือ ผู้ต้องขังที่มีใจเป็นนักเลงมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีใจเป็นนักเลง ซึ่งได้รับการสนับสนุนจาก สำนักงานจังหวัดนครศรีธรรมราช (2527: 80-82) กล่าวถึงลักษณะนิสัยของชาวนครศรีธรรมราชว่า เป็นคนที่กล้าได้กล้าเสีย ถึงไหนถึงกัน ไม่ตระหนี่ถี่เหนียว เต็มใจช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อประสบความทุกข์ยาก และเป็นคนตรงไปตรงมาอย่างไม่มีเลศนัย ผู้ที่แสดงความจริงใจให้ปรากฏก็จะได้รับความจริงใจตอบเช่นกัน เป็นผู้ที่ชอบความตรงไปตรงมาทั้งคำพูดและการกระทำ ซึ่งนิสัยและค่านิยมเหล่านี้เป็นที่ยอมรับของชาวนครศรีธรรมราชโดยทั่วไป อีกทั้งชาวนครศรีธรรมราชมีนิสัยที่ย้ำความเป็นตัวของตัวเอง ไม่ชอบการรวมกลุ่มโดยเฉพาะกลุ่มที่มีการจัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการโดยรัฐ ย้ำผลประโยชน์ของตนเองยิ่งกว่าผลประโยชน์ของกลุ่ม ลักษณะเช่นนี้เป็นเหตุมีผู้มีอิทธิพลสามารถดำรงอยู่ในชุมชนได้ สอดคล้องกับ ภูหัสสพาร์ อินทรทอง (2535) กล่าวถึงความมีใจเป็นนักเลงของชาวนครศรีธรรมราชว่า เป็นคนจริงที่ฝ่ายดีและฝ่ายเลว โดยมีคำกล่าวที่ว่า “ดีก็ดีให้จริง โกงก็โกงให้จริง” นอกจากนี้ กองวิจัยและแผน กรมตำรวจ (2532) พบว่ากลุ่มอิทธิพลในจังหวัดนครศรีธรรมราชมักจะเป็นที่ยอมรับของชาวนครศรีธรรมราช ทำให้ผู้มีอิทธิพลหรือนักเลงสามารถครอบครองผลประโยชน์และต้องการแสดงความเป็นใหญ่เหนือกฎหมาย อีกทั้งจังหวัดนครศรีธรรมราชมีกลุ่มผู้มีอิทธิพลภายในจังหวัดมาเป็นเวลานานแล้ว โดยมีอยู่กระจัดกระจายตามแต่ละอำเภอ เมื่อจังหวัดนครศรีธรรมราชมีความเจริญมากขึ้น กลุ่มอิทธิพลเหล่านี้ก็ขยายผลประโยชน์สร้างบารมีเพื่อครอบครองผลประโยชน์ทุกอย่างในจังหวัด ไม่ว่าจะผลประโยชน์ทางการเมือง การประมง หรือพื้นที่ป่า ทำให้ประชาชนต้องหันมาพึ่งผู้มีอิทธิพลในการติดต่อราชการและมีความยอมรับในตัวของผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นของตน ขณะที่ อัครณพ ชูบำรุง (2531) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจที่มีผลต่อการฆาตกรรมอย่างมากภายในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ถูกสัมภาษณ์แสดงความผิดเห็นเกี่ยวกับการเกิดการฆาตกรรมในจังหวัดนครศรีธรรมที่เป็นปัญหาใน 3 อันแรกนั้น หนึ่งในสามเกิดจากกากระทำความของผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในภาพรวมยืนยันสมมติฐานตามที่ตั้งไว้ นั้นหมายความว่า ผู้ต้องขังที่มีใจเป็นนักเลงมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีใจเป็นนักเลง

สมมติฐานที่ 5 ผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิดและความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในแต่ละด้าน

ตารางที่ 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในแต่ละด้าน

ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในแต่ละด้าน	การกระทำความผิด		รวม	หมายเหตุ
	รุนแรงมาก	รุนแรงน้อย		
1. คนในชุมชนมักรู้ว่าใครเป็นคนร้ายเมื่อมีคดีเกิดขึ้น แต่ไม่กล้าบอกรายงานเนื่องจากไม่ไว้ใจ				
เห็นด้วย	21.0	47.5	137 (68.5)	$\chi^2 = 12.725$
ไม่เห็นด้วย	18.0	13.5	63 (31.5)	$p = 0.000$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$

ตารางที่ 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความรู้สึก
ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในแต่ละด้าน (ต่อ)

ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในแต่ละด้าน	การกระทำความผิด		รวม	หมายเหตุ
	รุนแรงมาก	รุนแรงน้อย		
2. ท่านมักจะรู้สึกหวาดระแวงต่อภัย อาชญากรรม เมื่อต้องออกไปนอกบ้าน				
เห็นด้วย	23.5	33.5	114 (57.0)	$X^2 = 0.553$
ไม่เห็นด้วย	15.5	27.5	86 (43.0)	$p = 0.457$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$
3. ชาวนครศรีธรรมราชมักหาอาวุธประจำ บ้านเพื่อป้องกันตัวจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้น มาก				
เห็นด้วย	32.5	40.5	146 (73.0)	$X^2 = 6.927$
ไม่เห็นด้วย	6.5	20.5	54 (27.0)	$p = 0.008$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$

ตารางที่ 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในแต่ละด้าน (ต่อ)

ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในแต่ละด้าน	การกระทำความผิด		รวม	หมายเหตุ
	รุนแรงมาก	รุนแรงน้อย		
4. ท่านมักได้รับข่าวอาชญากรรมที่รุนแรงใน จังหวัดนครศรีธรรมราชเสมอ จนเกิดความ กลัว				
เห็นด้วย	16.0	24.0	80 (40.0)	$X^2 = 0.056$
ไม่เห็นด้วย	23.0	37.0	120 (60.0)	$p = 0.813$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$
5. ในชุมชนของท่านมีการแจ้งข่าว อาชญากรรมให้ทราบ เพื่อป้องกันตัวเอง เสมอ				
เห็นด้วย	28.5	48.5	154 (77.0)	$X^2 = 1.111$
ไม่เห็นด้วย	10.5	12.5	46 (23.0)	$p = 0.292$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$

จากตารางที่ 25 เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำ
ความผิดและความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในแต่ละด้าน พบว่า

จากข้อคำถามที่ 1 ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 ขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ตามลำดับ

จากข้อคำถามที่ 3 ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิด กับ ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในแต่ละด้าน ด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า ค่า Significance (p) ที่คำนวณได้ในข้อ 1 มีค่าเท่ากับ 0.000 และข้อที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.008 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 กล่าวได้ว่า ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์ต่อความรุนแรงในการกระทำความผิด ส่วนข้อที่ 2 ข้อที่ 4 และข้อที่ 5 เมื่อทดสอบด้วยสถิติเดียวกันพบว่าค่า Significance (p) ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า 0.05 หรือกล่าวได้ว่าไม่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความผิด

จากผลการศึกษาพบว่า ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จากข้อคำถามที่ 1 ในชุมชนมักรู้ว่าใครเป็นคนร้ายเมื่อมีคดีเกิดขึ้น แต่ไม่กล้าบอกตำรวจเนื่องจากไม่ไว้ และ ข้อคำถามที่ 3 ชาวนครศรีธรรมราชมักหาอาวุธประจำบ้านเพื่อป้องกันตัวจากอาชญากรรม ส่งผลต่อความรุนแรงในการกระทำความผิดในระดับที่แตกต่างกัน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิดและความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในภาพรวม

ตารางที่ 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในภาพรวม

การกระทำความผิด	ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน		รวม	หมายเหตุ
	น้อย	มาก		
ความรุนแรงน้อย	3.5	57.5	122 (61.0)	$X^2 = 0.038$ $p = 0.845$ $df = 1$
ความรุนแรงมาก	2.5	36.5	78 (39.0)	
รวม	12 (6.0)	188 (94.0)	200 (100.0)	

จากตารางที่ 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในภาพรวม พบว่า ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินไม่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความผิด คือ ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 มีความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 ในขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 มีความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดกับความ รู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า ค่า Significance (p) ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.845 ซึ่งมากกว่า 0.05 กล่าวได้ว่าความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินไม่มีความสัมพันธ์ต่อความรุนแรงในการกระทำความผิด จากผลการศึกษา

พบว่า ปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า ผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แสดงว่า ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในภาพรวม ส่งผลในความรุนแรงในการกระทำความผิดในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 ผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ผลการศึกษาปรากฏว่า จากการทดสอบความสัมพันธ์ในเรื่องความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินกับความรุนแรงในการกระทำความผิด ในภาพรวมพบว่า ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินไม่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความผิด ซึ่งเท่ากับเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ 5 ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุที่ชาวนครศรีธรรมราชอยู่ในพื้นที่เป็นเวลานาน มีความคุ้นเคยกับความรุนแรงของปัญหาอาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากปัญหาอาชญากรรมที่รุนแรงมีมาเป็นเวลานาน เมื่อประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเป็นประจำก็จะเกิดความเคยชินและพยายามแสวงหามาตรการในแก้ไขปัญหาอาชญากรรมดังกล่าวด้วยตนเอง เป็นการเฉพาะของแต่ละท้องถิ่น ดังเช่นที่ อภิชาติ การิกาญจน์ (2542) พบว่าชาวลุ่มน้ำปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จะมีการวิจารณ์การเมืองและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่น่าสนใจรวมทั้งปัญหาอาชญากรรมผ่านการแสดงศิลปะพื้นบ้าน ทำให้ชาวจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกันตลอดเวลาเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรม อีกทั้งการศึกษาของ นิพนธ์ คันธเสวี และคณะ (2532) พบว่า ประชาชนในหมู่บ้านมักรู้ว่าใครเป็นผู้ก่อคดี แต่มักไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะการไปเป็นพยาน เนื่องจากว่าผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่มักไม่ถูกลงโทษ จากกระบวนการยุติธรรมของรัฐ ทำให้ชาวนครศรีเห็นว่ากฎหมายของบ้านเมืองไม่มีผลในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งจากการศึกษาดังกล่าวอาจเป็นไปได้ว่าชาวนครศรีธรรมราชจะมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารอาชญากรรมระหว่างกันภายในกลุ่มซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่เป็นทางการ ซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลในกลุ่มเครือญาติ พี่น้อง หรืออาจจะเป็นเพื่อนที่ตนเองสนิท ประกอบกับชาวนครศรีธรรมราชมักจะเป็นผู้ที่รักในความยุติธรรม แต่เป็นความยุติธรรมที่เป็นไปตามทัศนคติของตนเอง จึงมักแสวงหาทางป้องกันตนเองจากอาชญากรรมดังกล่าว ประกอบกับจากการศึกษาของ วิมล คำศรี (2539) พบว่า ผู้ชายชาวนครศรีธรรมราชซึ่งถือว่าเป็นผู้นำครอบครัวมักจะมีอาวุธติดตัวอยู่ตลอดเวลาไม่ว่าเมื่อออกไปนอกบ้านหรืออยู่ภายในบ้าน ซึ่งการมีอาวุธดังกล่าวไว้เพื่อเป็นเครื่องประดับและเพื่อป้องกันตนเองจากการถูกทำร้าย ทำให้เกิดความรู้สึกปลอดภัยมากขึ้นจากการถูกทำร้ายร่างกาย

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในภาพรวมปฏิเสณสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั้นหมายถึง
ความว่า ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินส่งผลต่อความรุนแรงในการกระทำความผิดที่ไม่
แตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 6 ผู้ต้องขังที่นิยมแก้ไขข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเองมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่นิยมแก้ไขข้อพิพาทขัดแย้งผ่านกระบวนการยุติธรรม

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิดและความนิยมแก้ไขข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง

ตารางที่ 27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความนิยมในการแก้ไขข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง ในแต่ละด้าน

ความนิยมระดับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตัวเอง ในแต่ละด้าน	การกระทำความผิด		รวม	หมายเหตุ
	รุนแรงมาก	รุนแรงน้อย		
1. ชาวนครศรีธรรมราชเมื่อมีข้อพิพาทขัดแย้งมักแก้ปัญหาด้วยตนเองและใช้วิธีอันรุนแรงเฉียบขาด				
เห็นด้วย	20.5	43.0	127 (63.5)	$X^2 = 6.598$
ไม่เห็นด้วย	18.5	18.0	73 (36.5)	$p = 0.010$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$

ตารางที่ 27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความนิยมในการแก้ข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง ในแต่ละด้าน (ต่อ)

ความนิยมระดับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตัวเอง ในแต่ละด้าน	การกระทำความผิด		รวม	หมายเหตุ
	รุนแรงมาก	รุนแรงน้อย		
2. เมื่อเกิดปัญหาระหว่างกัน ชาว นครศรีธรรมราชมักนิยมใช้ความรุนแรงก้าว ร้าวแก้ไขปัญหา				
เห็นด้วย	15.0	15.0	60 (30.0)	$X^2 = 4.360$
ไม่เห็นด้วย	24.0	46.0	140 (70.0)	$p = 0.037$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$
3. การตัดสินของผู้พิพากษาไม่สามารถระดับ ข้อพิพาทขัดแย้งได้และการลงโทษมักไม่สา สมกับความผิดที่ก่อ				
เห็นด้วย	21.0	20.0	82 (41.0)	$X^2 = 8.723$
ไม่เห็นด้วย	18.0	41.0	118 (59.0)	$p = 0.003$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$

ตารางที่ 27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความนิยมในการแก้ไขพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง ในแต่ละด้าน (ต่อ)

ความนิยมระดับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตัวเอง	การกระทำความผิด		รวม	หมายเหตุ
	รุนแรงมาก	รุนแรงน้อย		
4. การแก้ปัญหาโดยมีตำรวจ กำนัน หรือข้าราชการเป็นคนกลาง ช่วยลดความรุนแรงและมีความสะดวกรวดเร็ว				
เห็นด้วย	24.0	34.5	117 (58.5)	$X^2 = 0.486$
ไม่เห็นด้วย	15.0	26.5	83 (41.5)	$p = 0.486$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$
5. กระบวนการทางกฎหมายมีความล่าช้าไม่เป็นธรรมในการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้ง				
เห็นด้วย	28.5	42.5	142 (71.0)	$X^2 = 0.268$
ไม่เห็นด้วย	10.5	18.5	58 (29.0)	$p = 0.605$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$

จากตารางที่ 27 เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำ ความผิดและความนิยมในการแก้ไขพิพาทขัดแย้ง ในแต่ละด้าน พบว่า

จากข้อคำถามที่ 1 ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 ขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 ตามลำดับ

จากข้อคำถามที่ 2 ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 ขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 เห็นด้วย มีผู้มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 ตามลำดับ

จากข้อคำถามที่ 3 ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 ขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิด กับ ความนิยมแก้ไขข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง ในแต่ละด้าน ด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า ค่า Significance (p) ที่คำนวณได้ในข้อ 1 มีค่าเท่ากับ 0.010 ข้อที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.037 และข้อที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 กล่าวได้ว่า ความนิยมแก้ไขข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง ในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์ต่อความรุนแรงในการกระทำความผิด ส่วนข้อที่ 4 และข้อที่ 5 เมื่อทดสอบด้วยสถิติเดียวกันพบว่าค่า Significance (p) ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า 0.05 หรือกล่าวได้ว่าไม่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความผิด

จากผลการศึกษาพบว่า ความนิยมแก้ไขข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง จากข้อคำถามที่ 1 ชาวนครศรีธรรมราชเมื่อมีข้อพิพาทขัดแย้งมักแก้ปัญหาด้วยตนเองและใช้วิธีอันรุนแรงเฉียบขาด ข้อคำถามที่ 2 เมื่อเกิดปัญหาหารือกัน ชาวนครศรีธรรมราชมักนิยมใช้ความก้าวร้าวแก้ไข ปัญหา และข้อคำถามที่ 3 การตัดสินใจข้อพิพาทไม่สามารั้ระงับข้อพิพาทขัดแย้งได้และการลงโทษไม่สมกับความผิดที่ก่อ ส่งผลต่อความรุนแรงในการกระทำความผิดในระดับที่แตกต่างกัน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิดและความนิยมในการแก้ข้อพิพาทขัดแย้ง ในภาพรวม

ตารางที่ 28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความนิยมในการแก้ข้อพิพาทขัดแย้ง ในภาพรวม

การกระทำความผิด	ความนิยมระดับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตัวเอง		รวม	หมายเหตุ
	น้อย	มาก		
ความรุนแรงน้อย	34.5	26.5	122 (61.0)	$X^2 = 18.414$ $p = 0.000$ $df = 1$
ความรุนแรงมาก	10.0	29.0	78 (39.0)	
รวม	89 (44.5)	111 (55.5)	200 (100.0)	

จากตารางที่ 28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความนิยมในการแก้ข้อพิพาทขัดแย้ง ในภาพรวม พบว่า ความนิยมในการแก้ข้อพิพาทขัดแย้งมีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความผิด คือ ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีความนิยมในการแก้ข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 มีความนิยมในการแก้ข้อพิพาทขัดแย้งผ่านกระบวนการยุติธรรม มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ในขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีความนิยมในการแก้ข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง มีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 มีความนิยมในการแก้ข้อพิพาทขัดแย้งผ่านกระบวนการยุติธรรม มีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดกับความนิยมในการแก้ข้อพิพาทขัดแย้ง ด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า ค่า Significance (p) ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.015 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 กล่าวได้ว่าความนิยมในการระดับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเองมีความสัมพันธ์ต่อความรุนแรงในการกระทำความผิด จากผล

การศึกษาพบว่า ยอมรับสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่า ผู้ต้องขังที่นิยมแก้ไขข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเองมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่นิยมแก้ไขข้อพิพาทผ่านกระบวนการยุติธรรมในระดับที่แตกต่างกัน แสดงว่า ความนิยมในการแก้ไขข้อพิพาทขัดแย้ง ในภาพรวม ส่งผลในความรุนแรงในการกระทำผิดในระดับที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 ผู้ต้องขังนิยมแก้ไขข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเองมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่นิยมแก้ไขข้อพิพาทขัดแย้งผ่านกระบวนการยุติธรรม

ผลการศึกษาพบว่าจากการทดสอบความสัมพันธ์ในเรื่องของความนิยมในการระงับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตัวเองกับความรุนแรงในการกระทำผิด ในภาพรวมพบว่า ความนิยมแก้ไขข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเองมีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำผิด ซึ่งเท่ากับเป็นการยอมรับสมมติฐานข้อที่ 6 กล่าวคือ ผู้ต้องขังที่มีความนิยมในการแก้ไขข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเองมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่นิยมระงับข้อพิพาทขัดแย้งผ่านกระบวนการยุติธรรม โดยได้รับการสนับสนุนจาก นิพนธ์ คันธเสวี และคณะ (2532) พบว่าชาวนครศรีธรรมราชมีแนวโน้มที่จะชอบแก้ปัญหาด้วยตัวเองเนื่องจากยึดมั่นในศักดิ์ศรีอย่างมากมายจนใครมาลบหลู่ไม่ได้ และหากถูกลบหลู่จะต้องดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดความรู้สึกว่าได้ทดแทนสิ่งที่ถูกละเมิดอย่างสาสม ขณะเดียวกันการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่มีประสิทธิภาพและมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทำให้ชาวบ้านไม่สามารถพึ่งพาได้ จึงหันมาแก้ไขปัญหาคือพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง สอดคล้องกับการศึกษาของ กองวิจัยและวางแผน กรมตำรวจ (2532) ว่าพื้นฐานนิสัยของชาวนครศรีธรรมราช เป็นคนมีเหตุผล แต่ยึดมั่นในเหตุผลของตนเองจนบางครั้งไม่ยอมฟังผู้อื่น คล้ายเป็นคนดั่งทุรัง และเป็นคนรักความยุติธรรมแต่ต้องเป็นความยุติธรรมซึ่งตนเองรู้สึกหรือมีทัศนคติว่าสิ่งนั้นคือความยุติธรรม ขณะที่ อรรถพงษ์ ชูบำรุง (2531) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจที่มีผลต่อการฆาตกรรมอย่างมากมายในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ประชากร 1 ใน 3 คนมีความรู้สึกอยากแก้แค้นผู้ที่ทำให้ร้ายหรือทำให้ตนเองเสื่อมเสียชื่อเสียง ซึ่งเป็นการแสดงถึงสภาพจิตที่มีความโหดเหี้ยมขาดความเมตตา กรุณา ธนพงศ์ ธนเดชากุล (2536) พบว่าการฆาตกรรมในพื้นที่ภาคใต้ ส่วนใหญ่ผู้ต้องขังต้องการแสวงหาความเหมาะสมในการลงโทษผู้ที่มาบงการร้ายตนด้วยวิธีการของตนเอง และวิมล คำศรี (2539) พบว่าความรักในศักดิ์ศรีและนิสัยความเป็นนักเลงของชาวจังหวัดนครศรีธรรมราช ทำให้ชาวนครศรีธรรมราชหันมาใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาระหว่างกันด้วยตนเอง โดยไม่ยอมพึ่งพาเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยเหตุนี้ทำให้สถิติคดีอาญาในจังหวัดเพิ่มมากขึ้น

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในภาพรวมยืนยันสมมติฐานตามที่ตั้งไว้ นั้น
หมายความว่า ผู้ต้องขังนิยมแก้ข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเองมีความรุนแรงในการทำความผิด
มากกว่าผู้ต้องขังที่นิยมแก้ข้อพิพาทขัดแย้งผ่านกระบวนการยุติธรรม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 7 ผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่นมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่มีความเป็นมิตรต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิดและความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น

ตารางที่ 29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น ในแต่ละด้าน

ความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่นในแต่ละด้าน	การกระทำความผิด		รวม	หมายเหตุ
	รุนแรงมาก	รุนแรงน้อย		
1. ผู้มาจากต่างถิ่นมัก ไม่เข้าใจวิถีชีวิตของชาวนครศรีธรรมราชจนเป็นเหตุให้เกิดความขัดแย้งบาดหมาง				
เห็นด้วย	23.0	21.0	88 (44.0)	$\chi^2 = 11.636$
ไม่เห็นด้วย	16.0	40.0	112 (56.0)	$p = 0.001$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	df = 1

ตารางที่ 29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความรู้สึก เป็นปฏิภักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น ในแต่ละด้าน(ต่อ)

ความรู้สึกเป็นปฏิภักษ์ต่อข้าราชการหรือ คนต่างถิ่นในแต่ละด้าน	การกระทำความผิด		รวม	หมายเหตุ
	รุนแรงมาก	รุนแรงน้อย		
2. เมื่อมีคดีอาญาเกิดขึ้นตำรวจ มักจับกุม ผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีไม่ได้ ถ้าจับได้ ก็ไม่สามารถลงโทษได้				
เห็นด้วย	27.0	22.0	98 (49.0)	$X^2 = 20.942$
ไม่เห็นด้วย	12.0	39.0	102 (51.0)	$p = 0.000$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$
3. ข้าราชการมักเป็นผู้ที่มาจากถิ่นอื่นและอยู่ ไม่นานจึงไม่เข้าใจในความเป็นอยู่ของชาว นครศรีธรรมราช เป็นเหตุให้ชาว นครศรีธรรมราชขาดความเชื่อมั่นในการ ทำงานของข้าราชการ				
เห็นด้วย	28.5	33.5	124 (62.0)	$X^2 = 6.659$
ไม่เห็นด้วย	10.5	27.5	76 (38.0)	$p = 0.010$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$

ตารางที่ 29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำความผิดจำแนกตามความรู้สึก เป็นปฏิภักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น ในแต่ละด้าน (ต่อ)

ความรู้สึกเป็นปฏิภักษ์ต่อข้าราชการหรือ คนต่างถิ่นในแต่ละด้าน	การกระทำความผิด		รวม	หมายเหตุ
	รุนแรงมาก	รุนแรงน้อย		
4. ท่านรู้สึกว่าคุณอื่นมองจังหวัด นครศรีธรรมราชว่าเป็นเมืองที่มีอาชญากรรม ที่รุนแรง				
เห็นด้วย	27.0	35.0	124 (62.0)	$X^2 = 2838$
ไม่เห็นด้วย	12.0	26.0	76 (38.0)	$p = 0.092$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$
5. เมื่อท่านไปพักยังถิ่นอื่นและเขารู้ว่าท่าน เป็นชาวนครศรีธรรมราช มักได้รับการต้อนรับ อย่างอบอุ่น				
เห็นด้วย	14.5	24.5	78 (39.0)	$X^2 = 0.178$
ไม่เห็นด้วย	24.5	36.5	122 (61.0)	$p = 0.673$
รวม	78 (39.0)	122 (61.0)	200 (100.0)	$df = 1$

จากตารางที่ 29 เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำ ความผิดและความรู้สึกเป็นปฏิภักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น ในแต่ละด้าน พบว่า

จากข้อคำถามที่ 1 ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ตามลำดับ

จากข้อคำถามที่ 2 ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 ขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 ตามลำดับ

จากข้อคำถามที่ 3 ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดมาก มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 ขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำความผิดน้อย มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 มีผู้เห็นด้วย มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 มีผู้ไม่เห็นด้วย มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำความผิด กับ ความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น ในแต่ละด้าน ด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า ค่า Significance (p) ที่คำนวณได้ในข้อ 1 มีค่าเท่ากับ 0.001 ข้อที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.000 และข้อที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.010 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 กล่าวได้ว่า ความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น ในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์ต่อความรุนแรงในการกระทำความผิด ส่วนข้อที่ 4 และข้อที่ 5 เมื่อทดสอบด้วยสถิติเดียวกันพบว่าค่า Significance (p) ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า 0.05 หรือกล่าวได้ว่าไม่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความผิด

จากผลการศึกษาพบว่า ความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น จากข้อคำถามที่ 1 ผู้ที่มาจากต่างถิ่นมักไม่เข้าใจวิถีชีวิตของชาวนครศรีธรรมราชจนเป็นเหตุให้เกิดความขัดแย้งบาดหมาง ข้อคำถามที่ 2 เมื่อมีคดีอาญาเกิดขึ้นตำรวจมักจับกุมผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีไม่ได้ ถ้าจับได้ก็ไม่สามารถลงโทษได้ และข้อคำถามที่ 3 ข้าราชการมักเป็นผู้ที่มาจากถิ่นอื่นและอยู่ไม่นานจึงไม่เข้าใจความเป็นอยู่ของชาวนครศรีธรรมราช เป็นเหตุให้ชาวนครศรีธรรมราช

ขาดความเชื่อมั่นในการทำงานของชาวนครศรีธรรมราช ส่งผลต่อความรุนแรงในการกระทำคามผิดในระดับที่แตกต่างกัน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำคามผิดและความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น ในภาพรวม

ตารางที่ 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำคามผิดจำแนกตามความรู้สึก เป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น ในภาพรวม

การกระทำคามผิด	ความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อ ข้าราชการหรือคนต่างถิ่น		รวม	หมายเหตุ
	น้อย	มาก		
ความรุนแรงน้อย	30.0	31.0	122 (61.0)	$X^2 = 21.701$ $p = 0.000$ $df = 1$
ความรุนแรงมาก	6.5	32.5	78 (39.0)	
รวม	73 (36.5)	127 (63.5)	200 (100.0)	

จากตารางที่ 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรุนแรงในการกระทำคามผิด จำแนกตามความความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น ในภาพรวม พบว่า ความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่นมีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำคามผิด คือ ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำคามผิดมาก มีความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 มีความรู้สึกเป็นมิตรต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 ในขณะที่ผู้ต้องขังที่มีความรุนแรงในการกระทำคามผิดน้อย มีความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 มีความรู้สึกเป็นมิตรต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ความรุนแรงในการกระทำคามผิดกับความ รู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น ด้วยสถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่

0.05 พบว่า ค่า Significance (p) ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 กล่าวได้ว่า ความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่นมีความสัมพันธ์ต่อความรุนแรงในการกระทำ ความผิด จากผลการศึกษาพบว่า ยอมรับสมมติฐานข้อที่ 7 ที่ว่า ผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกเป็น ปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่นมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่มีความ รู้สึกเป็นมิตรต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่นในระดับที่แตกต่างกัน แสดงว่า ความรู้สึกเป็น ปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น ในภาพรวม ส่งผลในความรุนแรงในการกระทำผิดใน ระดับที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 ผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่นมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่รู้สึกเป็นมิตรต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น

ผลการศึกษาพบว่า จากการทดสอบความสัมพันธ์ในเรื่องของความรู้สึกเป็น ปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่นกับความรุนแรงในการกระทำผิด ในภาพรวมพบว่า ความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่นมีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการ กระทำผิด ซึ่งเท่ากับเป็นการยอมรับสมมติฐานข้อที่ 7 กล่าวคือ ผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกเป็น ปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่นมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่รู้สึก เป็นมิตรต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานจังหวัดนครศรีธรรมราช (2527) กล่าวถึงชาวนครศรีธรรมราชที่ได้เปลี่ยนแปลงฐานะเป็นชนชั้นเจ้านายก็จะมีพฤติกรรมแบบ เจ้านายอย่างเด่นชัด ทั้งภาษาพูด วิถีชีวิต รวมทั้งการปฏิบัติต่อประชาชน ทำให้จิตสำนึกของ ความเป็นนายสูงกว่าจิตสำนึกของการบริการ ทำให้เกิดความคิดสวนทางกับประชาชนที่ไม่ได้เป็น นายจะมีความรู้สึกต่อต้านระบบเจ้าขุนมูลนายอย่างรุนแรง ลักษณะเช่นนี้ทำให้เกิดความตึงเครียด ระหว่างประชาชนกับข้าราชการ ทำให้ประชาชนมองข้าราชการในภาพลบ จนกลายเป็นเงื่อนไข สงครามที่สำคัญของภาคใต้ ขณะที่ สำนักงานจังหวัดนครศรีธรรมราช (2521) พบว่าในอดีตที่มี การแพร่ระบาดของลัทธิสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ที่เข้ามาบ่อนทำลายความมั่นคงของบ้านเมือง โดยมักจะมีการโฆษณาชวนเชื่อให้ข้อมูลที่เป็นลบแก่การปฏิบัติงานของข้าราชการและการเมือง ทำให้ชาวนครศรีธรรมราชมีทัศนคติในด้านลบกับข้าราชการ ดังจะเห็นได้จากการแสดงออกทาง ศิลปะพื้นบ้านที่มักจะมีการพูดถึงการปฏิบัติงานของข้าราชการในทางลบเสมอ ขณะเดียวกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินคดีอาญาขององค์กรในกระบวนการยุติธรรมที่ไม่มีประสิทธิภาพทำให้ ผู้กระทำความผิดสามารถหลุดพ้นจากการดำเนินคดีได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ คณะอนุกรรมการวิจัยสาเหตุแห่งความผิดฐานฆ่าคนตาย สภาวิจัยแห่งชาติ (2509) ธนพงศ์ ธนเดชากุล (2536) และจรรยา พันธุ์เถิกอมร (2531) พบว่าผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มี

การศึกษาตำราหรือไม่รู้หนังสือ เป็นเหตุให้ไม่รู้กฎหมายของบ้านเมืองจึงไม่สามารถต่อสู้คดีได้ ในขณะที่ผู้ที่มีการศึกษาสูงสามารถศึกษาข้อกฎหมายและแสวงหาช่องว่างของกฎหมายในการต่อสู้คดีได้ นอกจากนี้ พล.ต.ต.วิชิตร์ สังคพงศ์ (2527) พบว่า คดีฆ่าตนตายจะเกิดขึ้นมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับมาตรการ นโยบายในการปราบปรามของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ขณะที่ นิพนธ์ คันธเสวี (2532) พบว่าประสิทธิภาพในการดำเนินคดีและการพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายอยู่ในระดับต่ำมาก เมื่อเทียบกับอัตราการเกิดคดี และยังพบว่าคดีที่ศาลพิพากษายกฟ้องส่วนใหญ่ เนื่องจากขาดพยานหลักฐานที่จะมาดำเนินคดี ขณะที่พฤติกรรมบางอย่างของข้าราชการได้ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดคดีฆาตกรรมสูงขึ้น เนื่องจากความไม่เป็นธรรมของเจ้าหน้าที่ ทำให้ชาวบ้านไม่ยอมฟ้องเจ้าหน้าที่ของรัฐและต้องการจัดการข้อพิพาทด้วยตนเอง กองวิจัยและแผน กรมตำรวจ (2532) พบว่ากลไกของรัฐ โดยเฉพาะกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ไม่สามารถให้ความยุติธรรมได้อย่างทั่วถึงและเสมอหน้ากัน อีกทั้งการแทรกแซงและการต่อสู้ทางการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐขาดประสิทธิภาพในการทำงาน และอัฒณพ ชูบำรุง (2531) ศึกษาพบว่าชาวจังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่มีความรู้สึกไม่ไว้วางใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีความรู้สึกไม่ไว้วางใจคนแปลกหน้า และมีความไม่ไว้วางใจต่อเพื่อนบ้าน

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในภาพรวมยืนยันสมมติฐานตามที่ตั้งไว้ นั่นหมายความว่า ผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่นมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่รู้สึกเป็นมิตรต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการพิสูจน์สมมติฐาน

ตารางที่ 31 แสดงผลสรุปของการพิสูจน์สมมติฐานในการศึกษา

สมมติฐานการวิจัย	ยอมรับ	ปฏิเสธ
1. ผู้ต้องขังที่รักในศักดิ์ศรีมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่รักในศักดิ์ศรี	/	
2. ผู้ต้องขังที่ภูมิใจในท้องถิ่นมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่ภูมิใจในท้องถิ่น	/	
3. ผู้ต้องขังที่นิยมเล่นการพนันขั้นต่อมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่นิยมเล่นการพนันขั้นต่อ	/	
4. ผู้ต้องขังที่มีใจเป็นนักเลงมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีใจเป็นนักเลง	/	
5. ผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน		/
6. ผู้ต้องขังที่นิยมแก้ข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเองมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่นิยมแก้ข้อพิพาทขัดแย้งผ่านกระบวนการยุติธรรม	/	
7. ผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่นมีความรุนแรงในการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกเป็นมิตรต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น	/	

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำ ความผิดฐานฆ่าคนตาย : ศึกษากรณี ผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราช มุ่งศึกษาเฉพาะ ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายและพยายามฆ่า ซึ่งผู้ต้องขังถูกศาลจังหวัดพิบูลสงคราม พิพากษาลงโทษจำคุกในเรือน 3 แห่ง ในจังหวัดนครศรีธรรมราช คือ เรือนจำกลางจังหวัด นครศรีธรรมราช เรือนจำจังหวัดทุ่งสง และเรือนจำจังหวัดปากพนัง เป็นการศึกษาค้นคว้าเชิงปริมาณ (Qualitative Study) ผสมกับการศึกษาทางมานุษยวิทยา โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ เจาะลึกเป็นรายบุคคล (In-depth Interview) การศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยการสุ่มประชากรกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจาก เรือนจำกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 162 คน เรือนจำ จังหวัดทุ่งสง จำนวน 20 คน และเรือนจำจังหวัดปากพนัง จำนวน 18 คน รวมประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 200 คน จากนั้นนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ในเชิงสถิติเพื่อทดสอบ สมมติฐาน สถิติที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าไคสแควร์ (Chi-square) การศึกษาทางมานุษยวิทยา ทำการเก็บรวบรวม ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นรายบุคคล (In-depth Interview) จากผู้ต้องขังใน เรือนจำทั้งสามแห่งในคดีน่าสนใจและผู้ต้องขังยินยอมให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา เพื่อ ความสมบูรณ์ของการวิจัย โดยทำการศึกษาจากผู้ต้องขังจำนวน 10 คน และนำข้อมูลที่ได้มา วิเคราะห์เชิงพรรณนา (Description) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สำหรับข้อมูล ทางมานุษยวิทยา

จากการศึกษาสามารถสรุปผลการวิจัย ตลอดจนข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย ได้ ดังต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปข้อมูลทั่วไปของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำคามผิดฐานฆ่าคนตาย: ศึกษากรณี ผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราช” พบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ต้องขังที่กระทำคามผิดฐานฆ่าคนตายและพยายามฆ่า ที่มีอายุต่ำสุด คือ 16 ปี อายุสูงสุดคือ 70 ปี โดยมีอายุเฉลี่ยขณะกระทำคามผิด 30.93 ปี ในด้านสถานภาพการสมรส ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ทั้งนี้อาจจะเป็นไปได้ว่าผู้ที่มีสถานภาพโสดไม่มีพันธะผูกพันทางครอบครัว จึงทำให้การตัดสินใจกระทำคามผิดต่าง ๆ อาจจะเป็นไปโดยขาดความยั้งคิดได้ นอกจากนี้ผู้ต้องขังส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ส่วนระดับการศึกษา พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีการศึกษาดำ คือ มีการศึกษาอยู่ในระดับประถม และผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีอาชีพหลักในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการเกษตร ส่วนในด้านอาชีพเสริมนั้น ผู้ต้องขังกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างไม่ประกอบอาชีพเสริม นอกจากนี้ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาและมีถิ่นกำเนิดอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นท้องที่ที่เกิดเหตุหรือที่ที่กระทำคามผิดนั่นเอง

ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการต้องโทษ

ผู้ต้องขังส่วนใหญ่เป็นผู้กระทำคามผิดครั้งแรก และกระทำคามผิดในพื้นที่รับผิดชอบของศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งในการกระทำคามผิดนั้นอาวุธที่ใช้ในการกระทำคามผิดมากที่สุดคือ อาวุธปืน ส่วนยานพาหนะที่ใช้ในการกระทำคามผิดนั้นพบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ไม่ใช้ยานพาหนะในการกระทำคามผิด จำนวนปีที่ถูกจำคุกนั้น ผู้ต้องขังที่มีโทษจำคุกต่ำสุดคือ 1 ปี และมากที่สุด คือ 50 ปี ทั้งนี้เป็นโทษที่รวมถึงการจำคุกตลอดชีวิต ประหารชีวิตด้วย ขณะที่อัตราโทษจำคุกเฉลี่ยของผู้ต้องขังอยู่ที่ 19.5 ปี ในด้านความสัมพันธ์กับผู้เสียหายนั้นส่วนใหญ่ผู้ต้องขังเคยมีความสัมพันธ์หรือมีความรู้จักกันมาก่อน ซึ่งผู้เสียหายที่เกี่ยวข้องเป็นบุคคลในหมู่บ้านเดียวกันกับผู้ต้องขังเป็นผู้ที่ถูกทำร้ายมากที่สุด เป็นจำนวน 42 คน ขณะที่ผู้เสียหายที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ต้องขังมีเพียง 83 คนเท่านั้น ในด้านของความสัมพันธ์กับบุคคลใกล้ชิดที่เคยกระทำคามผิดมาก่อนนั้น พบว่าผู้ต้องขังที่เคยมีเพื่อนเป็นผู้กระทำคามผิดมาก่อนจะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มากที่สุด คือมีจำนวน 102 คน

สรุปผลข้อมูลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดของผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ทำการศึกษา ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 : ผู้ต้องขังที่รักในศักดิ์ศรีมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่รักในศักดิ์ศรี

ผลการทดสอบความสัมพันธ์พบว่า ความรักในศักดิ์ศรีของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความผิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปว่า ยอมรับสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 2 : ผู้ต้องขังที่ภูมิใจในท้องถิ่นมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่ภูมิใจในท้องถิ่น

ผลการทดสอบความสัมพันธ์พบว่า ความความภูมิใจในท้องถิ่นของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความผิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปว่า ยอมรับสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 3 : ผู้ต้องขังที่นิยมเล่นการพนันขันต่อมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่นิยมเล่นการพนันขันต่อ

ผลการทดสอบความสัมพันธ์พบว่า ความนิยมในการพนันขันต่อของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความผิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปว่า ยอมรับสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 4 : ผู้ต้องขังที่มีใจเป็นนักเลงมีความรุนแรงในการกระทำ ความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีใจเป็นนักเลง

ผลการทดสอบความสัมพันธ์พบว่า ความมีใจเป็นนักเลงของผู้ต้องขังที่กระทำ ความผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำ ความผิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปว่า ยอมรับสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 5 : ผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีความรุนแรงในการกระทำ ความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ผลการทดสอบความสัมพันธ์พบว่า ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของ ผู้ต้องขังที่กระทำ ความผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์กับความ รุนแรงในการกระทำ ความผิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานที่ 6 : ผู้ต้องขังที่นิยมแก้ไขข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเองมีความ รุนแรงในการกระทำ ความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่นิยมแก้ไขข้อพิพาทขัดแย้ง ผ่านกระบวนการยุติธรรม

ผลการทดสอบความสัมพันธ์พบว่า ความนิยมในการระงับข้อพิพาทขัดแย้ง ด้วยตนเองของผู้ต้องขังที่กระทำ ความผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความ สัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำ ความผิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปว่า ยอมรับสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานที่ 7 : ผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่นมีความรุนแรงในการกระทำความผิดมากกว่าผู้ต้องขังที่มีความรู้สึกเป็นมิตรต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า ความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่นของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความผิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปว่า ยอมรับสมมติฐานที่ 7

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษากลุ่มผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายในจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีข้อจำกัดในการศึกษาวิจัย ทำให้เกิดปัญหาข้อขัดข้องสรุปได้ดังนี้

1. ช่วงเวลาที่ผู้วิจัยเข้าทำการเก็บข้อมูลเป็นช่วงเวลาตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2543 ถึงเมษายน 2543 ซึ่งเป็นเวลาที่ผู้ต้องขังจำนวนหนึ่งได้รับการอภัยโทษ ทำให้กลุ่มตัวอย่างอาจจะมีการเปลี่ยนแปลง และผู้ต้องขังที่เคยให้สัมภาษณ์ไว้ในเบื้องต้นบางคนได้รับการอภัยโทษ จึงไม่สามารถติดตามตัวมาทำการสัมภาษณ์ต่อภายหลังจากการได้รับการปล่อยตัวออกไปได้

2. ในการศึกษาวิจัยเรื่องค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่น ถึงแม้จะเป็นเรื่องที่ปรากฏอยู่ทั่วไปในชีวิตประจำวันของผู้ต้องขัง แต่เรื่องค่านิยมและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ค่อนข้างเป็นนามธรรมและยากต่อการอธิบายให้ผู้ต้องขังเข้าใจ ทำให้เกิดความยากลำบากในการอธิบายและเป็นการยากการสัมภาษณ์เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์

3. ผู้ต้องขังส่วนใหญ่จะมีอคติต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ เนื่องจากผู้วิจัยซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปทำการเก็บข้อมูล ทำให้ผู้ต้องขังปกปิดข้อมูลบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทำให้ต้องใช้เวลาค่อนข้างมากในการทำความเข้าใจกับผู้ต้องขังในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ และในการเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์เจาะลึกเป็นรายบุคคลนั้น ผู้วิจัยจำต้องปกปิดสถานภาพของตนเองเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือมากที่สุด

4. ในการเข้าไปทำการเก็บข้อมูลในเรือนจำกลางจังหวัดนครศรีธรรมราชนั้นมีความจำกัดในเรื่องของสถานที่ เนื่องจากเป็นเรือนจำเก่าและเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่กำลังเตรียม

ความพร้อมที่จะย้ายผู้ต้องขังไปยังเรือนจำที่สร้างขึ้นมาใหม่ ทำให้เกิดความยากลำบากในการเข้าไปทำการเก็บข้อมูล และสถานที่ในการสัมภาษณ์ผู้ต้องขัง เนื่องจากมีผู้ต้องขังอยู่อย่างแออัด

5. ในการเข้าไปทำเก็บข้อมูลกับผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานฆ่าคนตายนั้น เนื่องจากเป็นความผิดที่รุนแรงและเป็นความผิดต่อชีวิต ทำให้การเข้าไปทำการเก็บข้อมูลต้องได้รับอนุญาตจากกรมราชทัณฑ์ และต้องดำเนินการตามระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด ทำให้มีความล่าช้าในการเก็บรวบรวมข้อมูล อีกทั้งการเข้าไปเก็บข้อมูลในเรือนจำทั้ง 3 แห่ง ซึ่งอยู่คนละอำเภอ ทำให้สิ้นเปลืองเวลา ค่าใช้จ่าย ซึ่งผู้วิจัยมีอยู่อย่างจำกัด

6. ในการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นรายบุคคลนั้น เนื่องจากผู้วิจัยสามารถเข้าไปทำการสัมภาษณ์ได้ตามช่วงเวลาที่ได้รับอนุญาตจากทางเรือนจำเท่านั้น จึงไม่สามารถทราบถึงสภาพความเป็นอยู่ของผู้ต้องขังตลอดเวลาได้ อีกทั้งผู้ต้องขังที่ให้สัมภาษณ์กับผู้วิจัยเป็นผู้ที่ยินยอมและได้รับการคัดเลือกจากเจ้าหน้าที่แล้วเท่านั้น

7. การศึกษาครั้งนี้เป็นเพียงการศึกษาในมุมมองของผู้ต้องขังซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดเพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น จึงไม่สามารถทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับการกระทำของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับรูปคดี เช่น ผู้เสียหาย เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมได้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา “ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย : ศึกษากรณีผู้ต้องขังที่กระทำความผิดในจังหวัดนครศรีธรรมราช” ในครั้งนี้ ทำให้มีข้อเสนอแนะทางวิชาการและข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

จากผลการศึกษา ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะความผิดเกี่ยวกับชีวิตในความผิดฐานฆ่าคนตายเพียงอย่างเดียวจึงไม่สามารถเปรียบเทียบกับผู้ต้องขังที่กระทำความผิดฐานอื่น และบุคคลปกติทั่วไปในจังหวัดนครศรีธรรมราช จึงไม่สามารถสรุปค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นดังกล่าวที่ทำการศึกษาว่าเป็นค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่แท้จริงของชาวนครศรีธรรมราชโดยรวมได้ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรเปรียบเทียบกับกลุ่มบุคคลอื่นทั้งที่บุคคลปกติธรรมดาทั่วไป

และผู้ต้องขังที่กระทำคามผิดในฐานะอื่นด้วย เพื่อเปรียบเทียบกับผู้ต้องขังที่กระทำคามผิดฐานฆ่าคนตาย

2. การศึกษาในครั้งนี้มุ่งเน้นเฉพาะที่ตัวผู้ต้องขังเพียงด้านเดียวเท่านั้น แต่ในเป็นจริงของสภาพสังคมแล้ว พบว่าการกระทำคามผิดส่วนใหญ่มักมาจากการเรียนรู้และการขัดเกลาทางสังคมโดยเฉพาะในครอบครัว และกลุ่มเพื่อน ทำให้สาเหตุการเกิดอาชญากรรมนั้นเกิดจากปัจจัยหลายด้านประกอบกัน ดังนั้นการศึกษาครั้งต่อไป ควรคำนึงถึงบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องของใกล้ชิดกับผู้ต้องขังด้วย เพื่อประกอบการพิจารณาถึงสาเหตุในการกระทำคามผิดได้ดีขึ้น

3. การศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาจากบุคคลภายนอกที่มีชื่อ ชาว นครศรีธรรมราช เพื่อจะได้เห็นภาพสะท้อนของบุคคลภายนอกที่ไม่ได้เป็นชาวนครศรีธรรมราช ว่ามีความรู้สึกหรือมองค่านิยมของชาวนครศรีธรรมราชในลักษณะเช่นใด เพื่อจะได้ทราบถึงภาพสะท้อนของบุคคลอื่นที่มองเข้ามาในสังคมชาวนครศรีธรรมราชว่ามีความรู้สึกเกี่ยวกับค่านิยมและว่าเป็นอยู่ของชาวนครศรีธรรมราชว่าเป็นอย่างไร

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหามาตรการป้องกันและแนวทางในการแก้ไขปัญหการกระทำคามผิดฐานฆ่าคนตาย ซึ่งจากการศึกษาพบว่าการขัดเกลาทางสังคมนับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการขัดเกลาและอบรมสั่งสอนภายในครอบครัวนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เนื่องจากค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นมีการถ่ายทอดโดยการเรียนรู้และผ่านการขัดเกลาจากบุคคลใกล้ชิดเป็นสำคัญ ดังนั้นการแก้ไขปัญหาค่าจะต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนคุณภาพชีวิตที่ดีของครอบครัวดังต่อไปนี้

1. การให้การศึกษที่ดี การศึกษานับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการขัดเกลาและเสริมสร้างคุณธรรมให้กับผู้ต้องขัง ซึ่งการขัดเกลาโดยเฉพาะในโรงเรียนนับว่ามีความสำคัญรองลงมาจากการอบรมของครอบครัว ซึ่งในอดีตสังคมไทยมักจะผูกความสัมพันธ์กับวัดทำให้สามารถสังสมคุณธรรม และเมื่อมีข้อพิพาทขัดแย้งกันก็จะพบการแก้ไขข้อพิพาทขัดแย้งอันสันติจากพระทำให้คนมีคุณธรรมมากขึ้น

2. การดำเนินงานของภาครัฐ

การดำเนินการทางภาครัฐนับว่ามีบทบาทอย่างมากต่อการพัฒนาสังคม เนื่องจากผู้นำจะเป็นผู้ที่กำหนดนโยบายและการบริหารประเทศในทิศทางต่าง ๆ ซึ่งหากกำหนดนโยบายหรือมาตรการที่ขัดต่อค่านิยมของสังคมย่อย ๆ แต่ละสังคมแล้วจะทำให้เกิดความขัดแย้งได้ โดยเฉพาะปัจจัยทางด้านกฎหมายและการทำงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การบังคับใช้กฎหมายและอิสรภาพของประชาชน หากเจ้าหน้าที่ของรัฐอาศัยช่องว่างของกฎหมายหรืออาศัยอำนาจหน้าที่ของตนเอาเปรียบประชาชนแล้ว ย่อมสร้างความเดือดร้อนต่อสังคมอย่างยิ่ง ขณะเดียวกันควรสร้างความเข้าใจระหว่างประชาชนกับภาครัฐในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนและข้าราชการมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันต่อกัน

ในการแก้ไขปัญหาจากหน่วยงานของรัฐนั้น องค์กรในกระบวนการยุติธรรมนับว่าเกี่ยวข้องกับปัญหาในการเกิดการกระทำความผิดฐานฆ่าคนตายอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นองค์กรที่รับผิดชอบโดยตรง และจากการศึกษาพบว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่เห็นว่าการอำนวยความสะดวกทางอาญานั้นมีความล่าช้า ไม่สามารถให้ความยุติธรรม และลงโทษผู้กระทำความผิดได้อย่างสาสม ซึ่งการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยเฉพาะขั้นตอนและกระบวนการในการดำเนินคดี อีกทั้งควรส่งเสริมให้ผู้นำชุมชนหรือตัวแทนในระดับท้องถิ่นสามารถระงับข้อพิพาทหรือไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในชุมชนในลักษณะที่คล้ายกับการทำงานขององค์กรในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

4. การดำเนินการบำบัดผู้ต้องขัง

ผู้ต้องขังส่วนใหญ่เป็นผู้กระทำความผิดเป็นครั้งแรก และมักจะได้รับผลกระทบทางจิตใจเกี่ยวกับการกระทำความผิด จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการสังเคราะห์หรือนักจิตวิทยา ช่วยบำบัดและฟื้นฟูจิตใจผู้กระทำความผิดให้ดีขึ้น จนมีความพร้อมในการออกไปใช้ชีวิตเมื่อได้รับการปล่อยตัวไปแล้ว

ในด้านการศึกษาของผู้ต้องขังนั้นนับว่า ผู้ต้องขังที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ต่ำมาก และไม่มีความรู้ด้านวิชาชีพ ทำให้เมื่อพ้นโทษออกไปแล้วไม่สามารถดำรงชีพในสังคมด้วยการประกอบอาชีพสุจริตได้ ทำให้ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ต้องหันมากระทำความผิดซ้ำอีก เนื่องจากประสบปัญหาในการดำรงชีพอยู่อย่างสุจริต

ขณะเดียวกันก็สมควรเตรียมความพร้อมในการนำผู้ต้องขังออกสู่สังคม เพื่อให้ผู้ต้องขังรู้สึกเป็นอันเดียวกับสังคมชาวนครศรีธรรมราช และเพื่อให้บุคคลทั่วไปที่มีได้กระทำความผิดลดอคติที่มีผู้ต้องขัง ทั้งนี้เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำอีก

ในด้านความสัมพันธ์กับญาติ พี่ น้อง หรือบุคคลในครอบครัว นับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้ต้องขังกลับตัวและสามารถออกไปดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติ หากได้รับความรัก ความอบอุ่นและกำลังใจที่ดีจากครอบครัว เพราะผู้ต้องขังที่ได้รับการลงโทษส่วนใหญ่จะมีความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะกระทำความผิดอีกเมื่ออยู่ในเรือนจำ แต่เมื่อออกจากเรือนจำไปแล้วมักไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมตำรวจ, กองวิจัยและวางแผน. 2532. รายงานการวิจัยอาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช : ศึกษาเฉพาะกรณีคดีฆ่าผู้อื่น. (อัดสำเนา).
- คณะกรรมการวิจัยสาเหตุแห่งความผิดฐานฆ่าคนตาย, สภาวิจัยแห่งชาติ. 2509. รายงานการวิจัยเรื่องความผิดฐานฆ่าคนตาย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักกษัตริย์มนตรี.
- งามพิศ สัตย์สงวน. 2543. หลักมานุษยวิทยา. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์.
- งามพิศ สัตย์สงวน. 2539. ลักษณะของงานวิจัยสนามทางมานุษยวิทยา. ใน งามพิศ สัตย์สงวน บรรณาธิการ, ประสบการณ์วิจัยทางมานุษยวิทยาข้ามวัฒนธรรม, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- งามพิศ สัตย์สงวน. 2542. การวิจัยทางมานุษยวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรรยา พันธุ์เถิงอมร. 2531. รายงานการวิจัยเรื่อง ปัญหาอาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช : ศึกษากรณีผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดนครศรีธรรมราช. เสนอต่อ คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. 2529. ค่านิยมที่เป็นเครื่องชี้แนวโน้มการต่อต้านสังคมของเยาวชนกระทำ ความผิดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง. ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม คณะสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. 2541. เอกสารประกอบการสอน วิชาสังคมวิทยาอาชญากรรมและพฤติกรรมเบี่ยงเบน. คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (อัดสำเนา).
- ชาย เสวิกุล. 2519. อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณรงค์ นุ่นทอง. 2528. การปฏิรูปการปกครองเมืองนครศรีธรรมราช สงขลา พัทลุง ในสมัยพระยาสุขมนัชนินิตเป็นข้าหลวงเทศาภิบาล (พ.ศ.2493-2449). อนุสรณ์งานฉาปนกิจศพ นางทองพูน ทองสมัคร 27 ตุลาคม 2528, หน้า 19-12. กรุงเทพมหานคร : รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- ธนพงษ์ ธนเดชากุล. 2536. มูลเหตุในการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดีฆ่าผู้อื่น. วิทยานิพนธ์ปริญญา สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม คณะสังคมศาสตร์และมานุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

- ธานี โรจนลักษณ์. 2525. ปัญหาอาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราช. เอกสารการวิจัย
นักศึกษาระดับปริญญาตรีป้องกันราชอาณาจักร.
- นคร พจนวรวงษ์ และพลประสิทธิ์ ฤทธิรักษา. 2535. ประมวลกฎหมายอาญา. กรุงเทพมหานคร
: สำนักพิมพ์นครหลวง.
- นครศรีธรรมราช, จังหวัด. 2527. ประวัติมหาดไทยส่วนภูมิภาคจังหวัดนครศรีธรรมราช.
กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครพิมพ์.
- นครศรีธรรมราช, สำนักงานจังหวัด. 2521. บรรยายสรุปของจังหวัดนครศรีธรรมราช ปี 2521.
(ไม่ระบุสถานที่พิมพ์) (อัดสำเนา).
- นะมา โสภางค์ และศุภชัย สงวนแสง. 2542. ข่าวรอบเมืองนคร. นครศรีธรรมราช 29
(มิถุนายน) : หน้า 56-57.
- นิพนธ์ คันทะเสวี และคณะ. 2532. รายงานการวิจัยอาชญากรรมในภาคใต้ : ศึกษากรณีฆ่าคนตาย
ในจังหวัดนครศรีธรรมราช. เสนอต่อ สภาวิจัยแห่งชาติ.
- ประสิทธิ์ สวาสดิ์ญาติ. 2540. วัฒนธรรมและบุคลิกภาพ. ใน สังคมและวัฒนธรรม, หน้า 49-60.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปสาธนี สิริสรเดช, พ.ต.ท.หญิง. 2542. ปัจจัยที่เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี. สังคมวิทยา
มหาบัณฑิต สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา รัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พลประสิทธิ์ ฤทธิรักษา. 2542. หน่วยที่ 6 ความผิดต่อชีวิต. ใน เอกสารการสอนชุดวิชา กฎหมาย
อาญา 2 : ภาคความผิด, หน้า 349-406. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมมาธิราช.
- ภูหัสสพาร์ อินทรทอง. 2535. การกระจายทางพื้นที่ของอาชญากรรมในอำเภอเมือง
นครศรีธรรมราช. ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.
- วิเชียร ณ นคร, สมพุก ฤๅระเจน, ชวน เพชรแก้ว, ฉัตรชัย ศุภกาญจน์, และ ปรีชา นุ่นสุข. 2521.
นครศรีธรรมราช. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์.
- วิมล คำศรี. 2539. ศิลปวัฒนธรรม : วิถีชีวิตชาวนคร. นครศรีธรรมราช ปีที่ 26 : หน้า 77-97.
- วิศิษฐ์ สังคหะพงษ์, พล.ต.ต.. 2528. การลดอาชญากรรมคดีฆ่าคนตาย. เอกสารการวิจัย
วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- สถาบันทักษิณคดีศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. 2529. สารานุกรมวัฒนธรรม
ภาคใต้ เล่มที่ 4. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์การพิมพ์.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2540. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เสียง
เชียงใหม่.

- สุพัตรา สุภาพ. 2541 ก. สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม: ครอบครัว: ประเพณี. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุพัตรา สุภาพ. 2541 ข. ปัญหาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุพัตรา สุภาพ. 2541 ค.. สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 20. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- เสริน ปุณณะหิตานนท์. 2523. การกระทำผิดในสังคม สังคมวิทยาอาชญากรรมและพฤติกรรม เบียงเบน. กรุงเทพมหานคร : บริษัทเดอะบิสซิเนสเพรส จำกัด.
- ศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จังหวัดนครศรีธรรมราช. 2541. แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ.2542-2544. นครศรีธรรมราช : สำนักงานจังหวัดนครศรีธรรมราช.
- อมรา พงศาพิชญ์. 2533. วัฒนธรรม ศาสนา และชาติพันธุ์ : วิเคราะห์สังคมไทยแนวมานุษยวิทยา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนันต์ ศรีโสภา. 2521. หลักการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- อรัญ สุวรรณบุปผา. 2518. หลักอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- อัณณพ ชูบำรุง. 2532. อาชญาวิทยาและอาชญากรรม กรุงเทพมหานคร : ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อัณณพ ชูบำรุง. 2531. รายงานการวิจัยประจำปี 2531 เรื่องแรงจูงใจที่มีผลต่อการฆาตกรรม อย่างมากมายในจังหวัดนครศรีธรรมราช. เสนอต่อ สถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อภิชาติ การกาญจน์. 2542. มิติทางสังคมและการเมืองว่าด้วยคุณธรรมของความเป็นพลเมือง กรณีศึกษาประชาชนของเขตลุ่มน้ำปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปริญญาการศึกษาดุซงึ่บัณฑิต สาขาพัฒนาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ภาษาอังกฤษ

Bloch, A. and Gilbert, G. 1970. Man Crime and Society. New York : Random House,

- Cloward, R. A., and Ohlin, L. E. 1970. Differential Opportunity Structure. In Wolfgang, E. M., Savitz, L., and Johnston, N. The Sociology of Crime and Delinquency. New York : John Wiley & Sons, Inc.
- Cohen A. K. 1970. The Delinquent Subculture. In Wolfgang, E. M., Savitz, L., and Johnston, N. The Sociology of Crime and Delinquency. New York : John Wiley & Sons, Inc.
- Crutchfield, R. 1969. Individual in Society. Tokyo : Kogakusha.
- Ginzberg, E. 1966. The Development of Human Resources. New York : McGraw Hill.
- Schmalleger, F. 1996. Criminology Today. New Jersey : Prentice Hall.
- Homans, G. S. 1961. Social Behavior : Its Elementary Forms. New York : Harcourt, Brace & World.
- Jeffery, C. R. 1990. Criminology An Interdisciplinary Approach. New Jersey : Prentice Hall.
- Merton, K. R. 1957. Social Theory and Social Structure. New York : Free Press.
- Miller, B. W. 1970. Lower Class as a Generating Milieu of Gang Delinquency. In Wolfgang, E. M., Savitz, L., and Johnston, N. The Sociology of Crime and Delinquency. New York : John Wiley & Sons, Inc.
- Reckless, C. W. 1973. The Crime Problem. New Jersey : Prentice Hall.
- Titus, S. R. 1982. Crime and Criminology. New York : Holt, Rinehart and Winston,
- Milton, R. 1963. Belief Attitudes and Values, A Theory of Organization and Change. London : Jossey & Bass.
- Thorsten, S. 1970. The Conflict of Conduct Norms. In Wolfgang, E. M., Savitz, L., and Johnston, N. The Sociology of Crime and Delinquency. New York : John Wiley & Sons, Inc.
- Edwin, H. S., and Cressey, R. C. 1978. Criminology. New York : The Murray Printing Company,
- Einstadter, W. and Henry, S. 1995. Criminological Theory An Analysis of Its Underlying Assumptions. Florida : Harcourt Brace College Publishers.
- Harold, J. V. and Silverman, J. I. 1986. Criminology and Crime. New York : Harper & Row Publishers.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรมราชทัณฑ์
11088
8 ก.ย. 2543
[Signature]

ที่ มท 0905/ 17362

กรมราชทัณฑ์
222 ถ. นานทบุรี 1 ต. สวนใหญ่
อ. เมือง จ. นานทบุรี 11000

6 กันยายน 2543

เรื่อง ขอเข้าทำการเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย
เรียน ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครศรีธรรมราช
อ้างถึง หนังสือตำรวจภูธรจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ นศ 0020.2 (สปส.)/8385
ลงวันที่ 25 สิงหาคม 2543

ตามหนังสือที่อ้างถึง ตำรวจภูธร จังหวัดนครศรีธรรมราช ขอให้กรมราชทัณฑ์
พิจารณาอนุญาตให้ ร้อยตำรวจโทภูววิทย์ โอทอง เข้าเก็บข้อมูลผู้ต้องขังในเรือนจำกลาง
นครศรีธรรมราช เรือนจำจังหวัดปากพนัง เรือนจำจังหวัดทุ่งสง เพื่อประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง “ทำนุขและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดฐานฆ่าคนตาย : ศึกษากรณี
ผู้ต้องโทษในเรือนจำจังหวัดนครศรีธรรมราช” ความแจ้งแล้ว นั้น

กรมราชทัณฑ์ ขอให้ร้อยตำรวจโทภูววิทย์ฯ ติดต่อประสานงานกับเรือนจำ
ทั้ง 3 แห่ง โดยตรงต่อไป ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ และคำแนะนำของเจ้าหน้าที่
อย่างเคร่งครัด และเมื่อจัดทำวิทยานิพนธ์แล้วเสร็จ ขอให้จัดส่งให้แก่สำนักทันตวิทยา
กรมราชทัณฑ์ จำนวน 1 เล่ม เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และขอได้แจ้งให้ร้อยตำรวจโทภูววิทย์ฯ ทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายรัชต์ ศิกนวัฒน์)

ผู้อำนวยการสำนักทัณฑ์หาพิทยา ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมราชทัณฑ์

สำนักทันตวิทยา

ส่วนมาตรการกวดขันผู้ต้องขัง

โทร 9673380 โทรสาร 9673377

แบบสอบถาม

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษา ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวนครศรีธรรมราชที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการศึกษาวิทยานิพนธ์เรื่อง“ค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย : ศึกษากรณีผู้ต้องขังในจังหวัดนครศรีธรรมราช” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำตอบของท่านเก็บไว้เป็นความลับ จึงไม่เป็นผลร้ายใด ๆ ต่อตัวท่านและไม่มีใครทราบได้ว่าแบบสอบถามใดเป็นของท่าน การที่ท่านให้ข้อมูลตรงตามความจริงจะช่วยให้ข้อมูลมีความถูกต้องเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา ผลที่ได้จะนำไปเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชต่อไป ขอความกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ท่านเสียสละเวลาเพื่อมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์สังคม

ร้อยตำรวจโท ญัฐวิทย์ โอทอง
นิติตรปริญญโท คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและปัจจัยทางภูมิหลัง

โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในวงเล็บหน้าข้อที่ตรงกับความจริง หรือเติมคำในช่องว่าง

1. ขณะกระทำความผิดในครั้งนี้ท่าน อายุ _____ ปี _____ เดือน
2. สถานภาพขณะกระทำความผิด
 - 1. โสด
 - 2. สมรส/อยู่ด้วยกัน
 - 3. แยก/หย่าร้าง
 - 4. อื่น ๆ ระบุ _____
 มีบุตรจำนวน _____ คน
3. ท่านประกอบอาชีพ
 - 3.1 อาชีพหลัก _____ มีรายได้ _____ บาทต่อเดือน
 - 3.2 อาชีพรองหรืออาชีพเสริม _____ มีรายได้ _____ บาทต่อเดือน
4. ท่านนับถือศาสนา
 - 1. พุทธ
 - 2. อิสลาม
 - 3. คริสต์
 - 4. อื่น ๆ ระบุ _____
5. การศึกษาขณะกระทำผิด
 - 1. ศึกษาใน ระดับ _____
 - 2. ไม่ได้รับการศึกษา
6. การกระทำผิดครั้งนี้ ศาลจังหวัด _____
 พิพากษาลงโทษในความผิดครั้งนี้ ฐาน _____
 โดยได้พิจารณาพิพากษา จำคุก _____ ปี _____ เดือน _____ วัน
7. ท่านเกิดที่ ตำบล _____ อำเภอ _____ จังหวัด _____
 ปัจจุบันมีภูมิลำเนาอยู่ที่ ตำบล _____ อำเภอ _____ จังหวัด _____
8. ท่านกระทำความผิด
 - 8.1 โดยใช่ _____ เป็นอาวุธ และใช้ _____ เป็นยานพาหนะ
 - 8.2 การกระทำความผิดในครั้งนี้ท่านได้
 - 1. วางแผนไว้ก่อน
 - 2. บันดาลโทสะ
 - 3. อื่น ๆ ระบุ _____
9. ท่านเคยกระทำความผิดหรือต้องโทษในความผิดฐานใดมาก่อนการกระทำความผิดครั้งนี้หรือไม่
 - 1. ไม่เคย
 - 2. เคย
 - ครั้งที่ _____ ฐาน _____ โทษที่ได้รับ _____
 - ครั้งที่ _____ ฐาน _____ โทษที่ได้รับ _____

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

10. ครอบครัวท่านเคยมีผู้ต้องโทษจำคุกมาก่อนหรือไม่ (ระบุรายบุคคล และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1.บิดา (ครั้งล่าสุด)ความผิดฐาน _____
- 2.มารดา (ครั้งล่าสุด)ความผิดฐาน _____
- 3.ภริยา (ครั้งล่าสุด)ความผิดฐาน _____
- 4.บุตร (ครั้งล่าสุด)ความผิดฐาน _____
- 5.ญาติ / พี่ / น้อง (ครั้งล่าสุด)ความผิดฐาน _____
- 6.เพื่อน (ครั้งล่าสุด)ความผิดฐาน _____
- 7.อื่น ๆ ระบุ _____ (ครั้งล่าสุด)ความผิดฐาน _____

11. ในการกระทำความผิดในครั้งนี้ ผู้เสียหายหรือผู้ตายมีความเกี่ยวข้องกับท่าน

- 1.เป็นบุคคลในครอบครัวเดียวกับท่าน
- 2.เป็นญาติ / พี่ / น้อง ของท่าน
- 3.เป็นเพื่อนร่วมงานของท่าน
- 4.เป็นบุคคลที่อยู่ในหมู่บ้านเดียวกับท่าน
- 5.เป็นผู้ที่มีความขัดแย้งกับท่านมานานแล้ว
- 6.เป็นผู้ที่มีความขัดแย้งกับครอบครัวของท่านมานานแล้ว
- 7.ไม่เกี่ยวข้อง
- 8.อื่น ๆ (ระบุ) _____

12. สาเหตุการฆาตกรรมในจังหวัดนครศรีธรรมราชน่าจะเกิดจาก เรื่องใดมากที่สุด

- 1.ต้องการรักษาชื่อเสียง เกียรติยศ และศักดิ์ศรีของตนเองไว้ ไม่ให้ใครมาดูหมิ่นเหยียดหยาม
- 2.ต้องการแสดงความมีอิทธิพล มีอำนาจบารมีเหนือผู้อื่น โดยไม่คำนึงถึงกฎหมาย
- 3.ความขัดแย้งในผลประโยชน์ โดยเฉพาะในเรื่องการเงิน การพนันขึ้นต่อ
- 4.ต้องการช่วยเหลือพรรคพวกของคนที่ถูกทุกข์ได้ยาก หรือถูกบุคคลอื่นกดขี่ ข่มเหง รังแก
- 5.ต้องการป้องกันตัวเองจากอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นกับชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน
- 6.เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจและศาล ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือและระงับเหตุได้ ทันทกรณีและมี
ความล่าช้าในการดำเนินคดี จึงต้องดำเนินการด้วยตนเอง
- 7.ต้องการขจัดข้อขัดแย้งหรือเหตุพิพาทต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับคู่กรณีด้วยตนเอง
- 8.ความขัดแย้งในค่านิยมและวัฒนธรรมของผู้ที่มาจากท้องถิ่นอื่นกับชาวนครศรีธรรมราช จนเป็นเหตุให้เกิดข้อพิพาท
อย่างรุนแรง
- 9.อื่น ๆ (ระบุ) _____

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความรักในศักดิ์ศรี

โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด (เลือกเพียง 1 ข้อ)

13. ความมีหน้ามีตาเป็นที่ยอมรับในสังคม หมายถึง ความมีศักดิ์ศรีซึ่งจะต้องรักษาไว้ไม่ให้ใครมาเหยียดหยาม
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
14. หากถูกหมิ่นศักดิ์ศรีจะต้องตอบโต้อย่างรุนแรง เพื่อให้ผู้นั้นเกิดความกลัวไม่กล้าทำอีก
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
15. การแสดงความกล้าบ้าบิ่นเพื่อรักษาศักดิ์ศรี ใ้บุคคลอื่นยำเกรง และยอมรับเป็นสิ่งที่ดี
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
16. หากผู้ใดมาดูถูกชื่อเสียงวงศ์ตระกูล ท่านจะต้องทำให้ผู้นั้นเกรงกลัวด้วยวิธีการอันรุนแรง ดูเด็ด
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
17. หากใครต่อว่าขวนขวายธรรมราชาว่าเป็นคนคู่ป่าเถื่อน ถือว่าลบหลู่ศักดิ์ศรีจะต้องตอบโต้อย่างรุนแรงทันที
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

สำหรับเจ้าหน้าที่

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความภูมิใจในท้องถิ่นของคุณ

โปรดทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด (เลือกเพียง 1 ข้อ)

18. ขนบธรรมเนียม ประเพณีของชาวนครศรีธรรมราชเป็นลึ้น่าภูมิใจ ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดจะแสดงออกอย่างภาคภูมิใจ
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
19. ญาติมิตร คนในครอบครัว เพื่อนฝูง จะชั่วหรือเลวเพียงใด ท่านก็จะคบหาและให้ความช่วยเหลือทุกอย่าง หากเขาตกทุกข์ได้ยากเดือนร้อนจากการกระทำผิด
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
20. เมื่อท่านพบผู้มาจากท้องถิ่นเดียวกันในจังหวัดอื่น ๆ ท่านจะทักทายและแสดงความเป็นมิตรด้วย
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
21. ใครให้ความช่วยเหลือ ท่านจะยอมรับเป็นพวกเดียวกัน คอยช่วยเหลือปกป้องบุคคลนั้นในทุกเรื่อง
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
22. ท่านจะให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลโดยไม่ยอมละเมิดกรอบของกฎหมายและศีลธรรม
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

สำหรับเจ้าหน้าที่

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับความนิยมในการพนันขั้นต่อ

โปรดทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด (เลือกเพียง 1 ข้อ)

23. การพนันเป็นการเสี่ยงโชคนำมาซึ่งความสนุกสนานตื่นเต้น และทำให้ชีวิตมีรสชาติมากขึ้น
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
24. การกินเที่ยว การเล่นพนันเป็นประจำ ถือว่าเป็นการใช้ชีวิตที่คุ้มค่า
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
25. ชาวนครศรีธรรมราชเป็นผู้ชื่นชอบในการพนันขั้นต่อ โดยเฉพาะการชนวันและไก่ชน
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
26. ท่านมีความภูมิใจในการพยายามทำทุกอย่างเพื่อให้ท่านได้รับชัยชนะ จากการเสี่ยงโชคและการพนันต่าง ๆ
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
27. การพนันมักสร้างความเดือดร้อน ปัญหาและความเดือดร้อนมาสู่บุคคลในครอบครัวและตัวท่านเสมอ
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

สำหรับเจ้าหน้าที่

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับความมีใจเป็นนักเลง

โปรดทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด (เลือกเพียง 1 ข้อ)

28. นักเลงต้องกล้าได้กล้าเสีย ทำทุกอย่างแม้การกระทำนั้นจะทำนายอำนาจรัฐหรือผิดศีลธรรมก็ตาม
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
29. นักเลงคือผู้ที่มีอำนาจ แสดงความมีอิทธิพลเหนือกฎหมาย เพื่อให้ผู้อื่นเกรงกลัว เพื่อปกป้องพวกของตน
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
30. บุคคลที่มีความกล้าได้กล้าเสีย ทำอะไรที่ทำนายกฎหมายได้ ถือว่าเป็นวีรบุรุษ เป็นที่ชื่นชมของผู้อื่น
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
31. นักเลงจะต้องมีอิทธิพล ช่วยเหลือผู้กระทำผิดให้กลายเป็นถูก หรือช่วยให้รอดพ้นจากการถูกจับกุมได้
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
32. ผู้ที่กล้าทำอำนาจกฎหมาย แสดงความมีอิทธิพล คือ นักเลง
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

สำหรับเจ้าหน้าที่

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 6 คำถามเกี่ยวกับความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

โปรดทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด (เลือกเพียง 1 ข้อ)

33. คนในชุมชนมักรู้ว่าใครเป็นคนร้ายเมื่อมีคดีเกิดขึ้น แต่ไม่กล้าบอกตำรวจเนื่องจากไม่ไว้ใจ
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
 ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
34. ท่านมักจะรู้สึกหวาดระแวงต่อภัยอาชญากรรม เมื่อต้องออกไปนอกบ้าน
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
 ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
35. ชาวนครศรีธรรมราชมักหาอาวุธประจำบ้านเพื่อป้องกันตัวจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมาก
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
 ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
36. ท่านมักได้รับข่าวอาชญากรรมที่รุนแรงในจังหวัดนครศรีธรรมราชเสมอ จนเกิดความกลัว
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
 ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
37. ในชุมชนของท่านมีการแจ้งข่าวอาชญากรรมให้ทราบ เพื่อป้องกันตัวเองเสมอ
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
 ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

สำหรับเจ้าหน้าที่

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 7 คำถามเกี่ยวกับความนิยมระงับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง

โปรดทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด (เลือกเพียง 1 ข้อ)

38. ชาวนครศรีธรรมราชเมื่อมีข้อพิพาทขัดแย้ง มักแก้ปัญหาด้วยตนเองและใช้วิธีอันรุนแรงเฉียบขาด
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
39. เมื่อเกิดปัญหาระหว่างกัน ชาวนครศรีธรรมราชมักนิยมใช้ความรุนแรงก้าวร้าวแก้ไขปัญหา
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
40. การตัดสินใจของผู้พิพากษาไม่สามารถระงับข้อพิพาทขัดแย้งได้และการลงโทษมักไม่สาสมกับความผิดที่ก่อ
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
41. การแก้ปัญหาโดยมีตำรวจ กำนัน หรือข้าราชการเป็นคนกลาง ช่วยลดความรุนแรงและมีความสะดวกรวดเร็ว
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
42. กระบวนการทางกฎหมายมีความล่าช้าไม่เป็นธรรมในการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้ง
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

สำหรับเจ้าหน้าที่

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 8 คำถามเกี่ยวกับความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น

โปรดทำเครื่องหมาย(✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด (เลือกเพียง 1 ข้อ)

43. ผู้มาจากต่างถิ่นมัก ไม่เข้าใจวิถีชีวิตของชาวนครศรีธรรมราชจนเป็นเหตุให้เกิดความขัดแย้งบาดหมาง
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
44. เมื่อมีคดีอาญาเกิดขึ้นตำรวจ มักจับกุมผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีไม่ได้ ถ้าจับได้ก็ไม่สามารถลงโทษได้
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
45. ข้าราชการมักเป็นผู้ที่มาจากถิ่นอื่นและอยู่ไม่นานจึงไม่เข้าใจในความเป็นอยู่ของชาวนครศรีธรรมราช เป็นเหตุให้ชาวนครศรีธรรมราชขาดความเชื่อมั่นในการทำงานของข้าราชการ
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
46. ท่านรู้สึกว่าการอื่นมองจังหวัดนครศรีธรรมราชว่าเป็นเมืองที่มีอาชญากรรมที่รุนแรง
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
47. เมื่อท่านไปพักยังถิ่นอื่นและเขารู้ว่าท่านเป็นชาวนครศรีธรรมราช มักได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย
- ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

สำหรับเจ้าหน้าที่

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 9 คำถามเกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิด

48. ท่านคิดว่าค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นรูปแบบใดที่น่าจะเป็นมูลเหตุในการกระทำความผิดฐานฆ่าคนตาย
ของชาวนครศรีธรรมราช

49. การกระทำความผิดครั้งนี้ท่านมีลักษณะในการกระทำความผิดอย่างไร (โปรดบรรยายลักษณะในการกระทำ
ความผิดและเหตุการณ์ขณะกระทำความผิดในครั้งนี้มาพอสังเขป)

50. ท่านคิดว่ามูลเหตุในการกระทำความผิดของท่านครั้งนี้ น่าจะเกิดจาก

51. ความเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ภาคผนวก ข

การทดสอบความน่าเชื่อถือได้ของมาตรวัด โดยการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์แบบอัลฟา

หลังจากสร้างแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามดังกล่าวไปทำการทดสอบความน่าเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม ซึ่งจะทำให้มาตรวัดหรือแบบสอบถามนี้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น อันจะมาจากข้อมูลที่ถูกต้องน่าเชื่อถือได้ โดยนำแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างไปทำการทดสอบ (Pretest) หาค่าสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือแบบ อัลฟา (Reliability Coefficient Alpha) เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม แต่ละข้อคำถามและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยรวมทั้งฉบับ

ความเชื่อมั่นของมาตรวัดเป็นการประเมินคุณภาพของมาตรวัดในแง่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในเชิงหน้าที่ ซึ่งมีข้อสมมติพื้นฐานว่า ถ้าตัวชี้วัดแต่ละตัวที่ใช้ในการวัด เป็นสิ่งที่สะท้อนถึง เนื้อหาของแนวความคิดอย่างเดียวกันอย่างแท้จริงแล้ว ผลการวัดหรือคะแนนที่ได้ควรจะเกาะกลุ่มกันหรือมีความสอดคล้องกันโดยพิจารณาจาก

1. ค่าสหสัมพันธ์ของข้อความทั้งหมด (Corrected Item-Total Correlation) ของมาตรวัดแต่ละตัวแปร ซึ่งเป็นค่าความสัมพันธ์ของคะแนนแต่ละข้อความกับคะแนนรวมของข้อความทั้งหมดในมาตรวัดโดยไม่รวมคะแนนของข้อความนั้น ถ้าข้อความใดมีค่าความสัมพันธ์ของคะแนนต่ำกว่าข้อความอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด ก็จะพิจารณาตัดข้อความนั้นออก

2. ค่าอัลฟา (Alpha If Item Deleted) คือ ค่าที่แสดงให้เห็นว่าถ้าตัดข้อความใดข้อความหนึ่งในมาตรวัดออกไป จะทำให้ค่าความเชื่อมั่นของมาตรวัดนั้นสูงขึ้นหรือต่ำลง ดังนั้นในการพิจารณาตัดข้อความใด ๆ ออก ควรดูค่าอัลฟา

3. ในการวัดขนาดค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม กำหนดขนาดค่าความเชื่อมั่นได้ ในทางสังคมถือว่าที่ระดับตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่าเพียงพอ

อย่างไรก็ตามในการที่จะพิจารณาตัดข้อความใด ต้องคำนึงถึงว่าเมื่อตัดข้อความนั้นออกไปแล้วจะทำให้ขาดความสมบูรณ์ทางด้านเนื้อหาที่ต้องการวัดไปหรือไม่ ถ้าตัดข้อความแล้วทำให้มาตรวัดขาดความสมบูรณ์ทางด้านเนื้อหาที่ไม่ควรตัดออก

ตารางที่ 32 แสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านความรักในศักดิ์ศรี

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation
1	0.4142
2	0.5623
3	0.6904
4	0.6955
5	0.4922

Reliability Coefficients

N of cases = 40 N of items = 5

Alpha = 0.7901

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 แสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านความภูมิใจในท้องถิ่น

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation
1	0.5923
2	0.4358
3	0.5192
4	0.5600
5	0.3620

Reliability Coefficients

N of cases = 40 N of items = 5

Alpha = 0.7303

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 แสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านความนิยมในการพั่นชั้นต่อ

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation
1	0.5728
2	0.5204
3	0.6182
4	0.6267
5	0.7265

Reliability Coefficients

N of cases = 40 N of items = 5

Alpha = 0.8203

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 แสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านความมีใจเป็นนักเลง

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation
1	0.7123
2	0.5648
3	0.7805
4	0.7602
5	0.5733

Reliability Coefficients

N of cases = 40 N of items = 5

Alpha = 0.8598

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 แสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านความรู้ดีปกอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation
1	0.5512
2	0.5235
3	0.7258
4	0.5848
5	0.6016

Reliability Coefficients

N of cases = 40 N of items = 5

Alpha = 0.8097

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 แสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านความนิยมในการระงับข้อพิพาทขัดแย้งด้วยตนเอง

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation
1	0.4921
2	0.4104
3	0.5551
4	0.5397
5	0.5829

Reliability Coefficients

N of cases = 40

N of items = 5

Alpha = 0.7498

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 แสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านความรู้สึกเป็นปฏิบัติต่อข้าราชการหรือคนต่างถิ่น

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation
1	0.5189
2	0.4719
3	0.6208
4	0.5804
5	0.5503

Reliability Coefficients

N of cases = 40

N of items = 5

Alpha = 0.7747

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39 แสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยรวมทั้งฉบับ

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation
1	0.4610
2	0.6197
3	0.7506
4	0.7350
5	0.6279
6	0.6746
7	0.3604
8	0.5559
9	0.6886
10	0.5946
11	0.6027
12	0.5043
13	0.6980
14	0.7230
15	0.7835
16	0.7820
17	0.6284

ตารางที่ 39 แสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยรวมทั้งฉบับ (ต่อ)

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation
18	0.8063
19	0.7928
20	0.7562
21	0.6033
22	0.5230
23	0.6551
24	0.5875
25	0.7246
26	0.7352
27	0.6316
28	0.5899
29	0.6058
30	0.6794
31	0.5518
32	0.5301
33	0.6537
34	0.7047

ตารางที่ 39 แสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยรวมทั้งฉบับ (ต่อ)

ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation
35	0.7673

Reliability Coefficients

N of cases = 40

N of items = 35

Alpha = 0.9647

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ร้อยตำรวจโท ณัฐวิทย์ โอบทอง เป็นชาวนครศรีธรรมราชโดยกำเนิด เกิดเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2517 ณ โรงพยาบาลนครคริสเตียน ตำบลคลัง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต จากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ปีการศึกษา 2538 (นักเรียนนายร้อยตำรวจ รุ่นที่ 49)

ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรสังคมวิทยามหาบัณฑิต สาขาอาชญาวิทยา และงานยุติธรรม ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2541

ปัจจุบันรับราชการตำรวจ ในตำแหน่ง รองสารวัตรทำหน้าที่ด้านการข่าว งานสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนครศรีธรรมราช ตำบลคลัง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย